

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE CHRISTMAS TREE FARM

THE MAGIC STARTS HERE...

LAURIE GILMORE

THE *SUNDAY TIMES* BESTSELLER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

NOEL AĞACI ÇİFTLİĞİ

Rüya Limanı Serisi

Kitap 3

LAURIE GILMORE

One More Chapter a division of
HarperCollinsPublishers Ltd
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk yayınlayan HarperCollinsPublishers Ltd 2024 Telif

hakkı © Laurie Gilmore 2024

Kapak tasarımı © Lucy Bennett/HarperCollinsPublishers Ltd 2024

Kapak illüstrasyonları: Kelly McMorris / Shannon Associates

Laurie Gilmore bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu
ileri sürmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler
ve olaylar
yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle herhangi
bir benzerlik söz konusu değildir,
olaylar veya yerler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları
saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine ekrandan
erişme ve okuma konusunda münhasır olmayan, devredilemez bir hak
verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez,
kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi
bir

HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın, elektronik veya mekanik, şu anda
bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir
yolla bilgi depolama ve erişim sistemi.

Kaynak ISBN: 9780008610746

e-Kitap Baskısı © Ekim 2024 ISBN: 9780008610739

Sürüm: 2024-09-26

İçindekiler

[Bölüm 1](#) [Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#) [Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#) [Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#) [Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#) [Bölüm](#)
[10](#) [Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#) [Bölüm](#)
[13](#) [Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#) [Bölüm](#)
[16](#) [Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#) [Bölüm](#)
[19](#) [Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#) [Bölüm](#)
[22](#) [Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#) [Bölüm](#)
[25](#) [Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#) [Bölüm](#)
[28](#) [Sonsöz](#)

[Teşekkür](#)
[Okuma Grubu Soruları](#)
[Kredileri](#)
[Okuduğunuz için](#)
[teşekkürler... The](#)
[Pumpkin Spice Café](#)
[The Strawberry Patch Pancake House](#)
[Siz de çok seveceksiniz...](#)
[Yazar Hakkında](#)

Ayrıca Laurie Gilmore tarafından
OMC Haber Bültenine Abone Olun
Yayıncı Hakkında

Hallmark Noel filmlerinin daha ateşli olmasını dileyenler için bu film işe yarayabilir.

Playlist

Noel Ağacı Fczzm - Taylor Swift V
Linger - The Cranberries W
DERİ KUŞLARI - Billie Eilishi O
Anılar - Gri W
White Christm<ss - Taylor Swift T
opal olmaktan nefret ediyorum - Lizzy McAlpine,
FINNEAS W A hlonsense Cfzrismczs -
Sabrina Carpenter
aT - Gracie Abrams W
O Çocuk Benim - Ariana Francie
Işık Açık - /Maggie Rogers
Mm - Livingston
B<sck To December- Taylor Swift
This Town - Niall N d
B<sgs - Clairo
Frz>m Yemek Tcsl le - Harp Skies
I Lcsok in People's Winctczws - Taylor SwiN
Cleese Tc' You - Gracie Abroms
Esee<suse i likecl cz Dc>\$r - Sabrina Carpenter
tant:cs Tell Me - Ariana Granule
mirrorDcsll - Taylor Swim
Until I Feuncl You - Stephen
Sanchez All My Love - Noah Kohan
Lanclslicte - Fleetwoocl Mac

Birinci Bölüm

K ira North Noel'den nefret ederdi. Kendi iyiliği için fazla sevimli olan bir kasabadaki Noel ağacı çiftliğinin gururlu sahibi olduğu ve sakinlerinin ipucunu alıp onu rahat bırakmadığı düşünülürse bu talihsiz bir durumdu.

Son ziyaretçisinin üzerine kapıyı kapatırken sinirli bir iç çekti. George adında bir adam, kasabadaki fırından Noel zencefilli kurabiyelerinin tamamlayıcı bir örneğini, bir kartvizit ve birlikte iş yapma planıyla ilgili birkaç ipucundan fazlasını bırakmıştı. Bu hafta sonu gelen üçüncü kişiydi.

Dün, Belediye Başkan Yardımcısı Mindy Walsh belediye meclisi adına uğramış ve Kira'ya gelecek hafta yapılacak olan yıllık ağaç ısklandırması için bir broşür vermişti, sanki Kira yemek için kasabaya her gittiğinde bunlardan yarım milyon tane görmemiş gibi. Ve daha bu sabah, bütün bir aile, Noel kazaklarını giymiş çocuklarıyla birlikte gelmiş ve bir ağaç kesip kesemeyeceklerini sormuştu. Onları geri çevirirken çocukların gözyaşlarını görmemiş gibi yapmıştı.

Her şey biraz fazla gelmişti. Sırtını kapıya dayayarak yere kaydı ve kurabiyeleri koruyan kırmızı ve yeşil selofanı yırtarak açtı. Noel Baba şeklinde bir tane seçti ve kafasını ısırarak kopardı. Ne yazık ki çok lezzetliydi, hindistan cevizi ve tarçınla doluydu. Lanet olsun ona.

Onu teker teker bitirirken soğuk sırtından sızıyordu. Kapı buz gibiydi. Zemin donuyordu. Üç ay önce taşındığı eski püskü evin tamamı donuyordu. Başını yumuşak bir gümbürtüyle kapıya yasladı ve iyiymiş gibi davranmaya çalıştı. İyiydi. Zaten iki tane giymiş olmasına rağmen bir kazak daha giyecekti. Daha sıcak tutan bir çift çorap giyecekti. İnsanlar bazen içeride şapka takarlardı, değil mi?

Kapının yanındaki eski radyatör mağlup bir ses çıkardı.

Tamam. Kalkma vakti. Kalkıp işe dönme vakti çünkü görmeden satın aldığı 'şirin çiftlik evi' aslında yaşam destek ünitesine bağlı ısıtma sistemi olan köhne bir çiftlik eviydi ve 'dönümlerce doğal tarım arazisi' aslında çok sevilen ama tamamen köhne bir Noel ağacı çiftliğiydi ve orayı yeniden açmamaya yemin etmiş olsa da, şimdi biraz para kazanmak ve burayı onarmak zorundaydı, çünkü en başta satın almak için tüm parasını harcamıştı.

Kışı atlatmak ve meraklı ama iyi niyetli bir komşu tarafından donarak ölmüş halde bulunmamak istiyorsa, burayı çalışır hale getirmesi gerekiyordu. Ve hızlı. Şükran Günü'nden sonraki Pazar günüydü ve

Bu sabah harap ettiği ailede insanlar ağaçlarını dikmek için can atıyordu.

Kanepenin yanından geçerken bir battaniye aldı ve dizüstü bilgisayarını önceki sahiplerinin bıraktığı eski ahşap yemek masasının üzerine bıraktığı yere doğru yürüdü. Aslında geride bir sürü ıvır zıvır bırakmışlardı. Tuhaf yerlere sıkıştırılmış eski postalar bulup duruyordu ama hiçbirini açmaya zahmet etmemişti. Yine de masa güzeldi. Çiftlik evi estetiğine uyuyordu.

Bilgisayarını çevirip açtı. Hâlâ Wi-Fi yoktu. Geçen haftaki elektrik kesintisinden beri doğru düzgün çalışmamıştı.

Lanet olsun.

Wi-Fi olmadan ve inanılmaz derecede güvenilir bir cep telefonu sinyaliyle bu yer için insanları nasıl işe alacak, bir web sitesi kuracak ve sosyal medya varlığı oluşturacaktı? İki gün içinde mi? En yakın sandalyeye yığıldı ve ağlamamaya çalıştı. Ağlarsa muhtemelen gözyaşları yüzünde donacaktı. Gözyaşlarını içine akıttı ve şu anda yıpranmış bir yorgana sarınmış, kat kat giysiler içinde, soğuktan burnu kızarmış ve ağlarken ne kadar zavallı görüldüğünü düşünmemeye çalıştı.

İşlerin hiç de böyle gitmemesi gerekiyordu.

Her şeyden önce, yalnız olmaması gerekiyordu. Kız kardeşi burada onunla olmalıydı. Diğer yarısı. Çok daha yetkin, mantıklı, akıllı başında olan yarısı. İkizi ve doğduğundan beri en iyi arkadaşı. Chloe burayı asla bir hevesle satın almazdı. Chloe en azından bir ziyaret ve inceleme yapmadan satışı asla kabul etmezdi. Chloe şöyle sorular sorardı: Nasıl bir çiftlikte yaşamak istediğın hakkında hiçbir fikrin olmamasına rağmen neden New England'da bir çiftlikte yaşamak istiyorsun?

Bir şeyler yetiştirmek, bir şeyler pişirmek ya da gerçekten kendi başına bir şey yapmak için? Kira'nın cevaplamak istemediği sorular.

Çünkü tüm bu plan bir hevesten çok, yeniden başlamak için son bir çabaydı. Eski hayatından, eski benliğinden olabildiğince uzaklaşmak için. Bu bir hevesten çok, olmak istediği kişiyi radikal bir şekilde yeniden hayal etmektir.

Ama Chloe onu terk etmişti. Kaçtı ve evlendi. Ve Danimarka'ya taşındı. Danimarka'ya! O kadar yer varken. Peki insan ruh eşi, diğer yarısı, yeni bir diğer yarı bulduğunda ne yapmalıydı?

Görünüşe göre, sosyal medyada çok fazla çiftçilikle ilgili içeriği özömsüyorlar, bunu kesinlikle yapabileceklerine karar veriyorlar, vakıf fonlarından kazandıkları parayla bir çiftlik satın alıyorlar ve aslında hayatlarını mahvediyorlar. Tamam, belki de bu özel plan biraz hevestir.

Ama işte buradaydı. Sefil ve yalnız. Ve gerçekten çok soğuktu.

Kira elinin tersiyle yanaklarını sildi. Bu çok saçmaydı. Bir şeyler yapmalıydı, yoksa yatağında donarak öldüğü görüntüsü gerçeğe dönüşmek üzereydi. Güç toplamak için ağzına bir kurabiye daha attı, telefonunu aldı, battaniyesini daha sıkı sardı ve arka kapıya yöneldi. Yeni botlarını giydi ve dışarı çıktı. Dışarısı evindekinden daha sıcak olabilirdi. Kasım ayının bu geç saatinde güneş ne kadar zayıf olsa da kesinlikle yardımcı oluyordu.

Eğer hayatta kalacaksa, bu kuzey kışlarına alışması gerekecekti. Henüz kar bile yağmamıştı ve şimdiden kendini son derece hazırlıksız hissediyordu. Georgia'da sıcaklık nadiren elli derecenin altına düşerdi.

ve kesinlikle öğleden sonra ortasında değil. Bugün 30'dan daha sıcak olamaz.

Boku yemişti.

Gözyaşı yok. Şu anda olmaz. Ta ki arka bahçede, Rüya Limanı'nın gezgin sakinlerinden herhangi birinin bir tür kutudaki jack-in-the-box kabusu gibi ortaya çıkabileceği bir yerde değil de yatağında battaniyesinin altında büzülene kadar.

Telefonunu eline aldı ve küçük bahçesinin hemen önündeki ağaç sıralarının arasında dolaşmaya başladı. Yeterince yürürse telefonunun çekeceğine emindi. Muhtemelen şehre inip kütüphanede ya da herkesin sevdiği kafede çalışabilirdi ama bunun için insan içine çıkması gerekirdi ki şu anki ruhsal çöküntü halinde bunu yapabilecek durumda hissetmiyordu. Yani... pazen pijamaları, eski püskü kazakları ve kuştüyü yorganiyle tarlalarda dolaşmak zorundaydı.

Önünde düzenli sıralar halinde uzanan ağaçların boyu belinden başlayıp başının en az bir ya da iki karış yukarısına kadar uzanıyordu. Neyse ki ağaçlar son birkaç yıldır sahipsiz de olsa ağaç olmaya devam etmişti. Biraz budama ve şekillendirmeye ihtiyaçları vardı ama genel olarak mahsul iyi durumdaydı. Neredeyse yıkılmak üzere olan ahır ve ciddi bir çalışma gerektiren evdi.

Ama önce, para.

Ve paradan, çalışanlardan ve gerçek bir işten önce. Kira'nın hayatı boyunca hiç yapmadığı ve yapmak istemediği bir şey.

Ama bunun üzerinde duracak zamanı yoktu. Dev bir siyah bulanıklık, yanında iki küçük karaltı ile yoluna çıkmadan önce

topuklarında

bulanıklık.

Kira ığlık

attı.

Köpekler havladı.

Onları takip eden adam kayarak durdu.

"Elizabeth, topukla. Sesi sert ve haşindi ve en büyük köpek mutlu bir şekilde onun yanına koştu. "Aferin kızıma. Başını okşadı.

"Odie, Pudgy, topuklayın. Aynı sert ses tonuyla diğer iki köpeğin de dikkatini çekmeye çalıştı ama bunun için çok geçti. Kira çoktan ayaklarının dibindeki iki küçük kıpır kıpır bedeni sevmek için çömelmişti.

"Şu halinize bakın, tatlı bebekler," diye mırıldandı. "Küçük melekler. En küçük köpek, tel gibi beyaz tüylü bir tür Westie karışımı, soğuk burnunu avucunun içine soktu ve heyecanla ofladı. Köpek yaşına göre en az yüz yaşında olması gereken diğeri, sarkık kulaklarının arasında sabırla tırmalanmayı bekledi, dili ağzından dışarı sarkıyordu.

"Ne kadar iyi köpeklersiniz, çok tatlısınız," diye devam etti Kira, okşayarak, tırmalayarak ve mülkünde bu kadar değerli bebekler olduğu için o kadar mutluydu ki, adam tepesinde yükselene kadar neredeyse onu unutmuştu.

"Bunun için üzgünüm," dedi. 'Fark etmemiştim... Yani, buranın terk edilmiş olduğunu sanıyordum. Aksi takdirde köpeklerin tasmalarını takmış olurdum.

"Sorun değil," dedi Kira, hâlâ yere çömelmişti ama artık diğer köpeklerle yaşanan aşk festivalinin bir parçası olmadığı için sızlanmaya başlayan Elizabeth'e gereken ilgiyi gösteriyordu. 'Şu haline bak! Ne kadar güzel bir kızsın,' dedi.

ve büyük köpek ona gülümsemiş gibi görünüyordu. Kira da günler sonra ilk kez gülümsedi. Güzel bir şeydi.

Ta ki sonunda ayağa kalkıp yavru köpekleri çiftliğine getiren adama bakana kadar. Yüzündeki gülümseme kayboldu. Adam şaşkınlık ve korku karışımı bir ifadeyle ona bakıyordu.

İşte o zaman Kira yıkanmamış saçlarını, kırmızı gözlerini ve dış giyim olarak battaniye modasını hatırladı. Ugh. Bu gün, bu kasaba, bu insanlar! Her yerdeydiler!

"Evet, aslında bu çiftlik bana ait," dedi boyuna posuna bakarak. "Yani, izinsiz giriyorsunuz.

Elizabeth sızlandı ve Kira onun kulaklarının arasını kaşdı. 'Sen değil, tatlım. Sen bilmiyordun.

"Dürüst olmak gerekirse, ben de bilmiyordum," dedi adam, yüzünde hafif bir gülümsemeyle.

'Bu nasıl mümkün olabilir? Bu meraklı kasabadaki herkes bunu biliyor.'

Omuz silkti. "Ben bu meraklı kasabada yaşamıyorum.

Kira kaşlarını çattı. "O zaman burada ne işin var?" "Ziyarete geldim.

Ses tonundan hoşlanmamıştı. Ya da yüzünü. Çok... çok... yakışıklıydı. Ama iğrenç derecede geleneksel bir şekilde. Çok fazla simetri. Çok fazla mükemmel siyah saç. Sinir bozucuydu. Ve hiç ilgi çekici değildi.

Çok sağlıklı.

"Ziyaret ettiğiniz kişi size bu arazinin artık bana ait olduğunu söylemeliydi, bu yüzden küçük yürüyüşünüzde ya da her ne yapıyorsanız burada öylece gezinemezsiniz.

Adamın iğrenç bir şekilde düz gülümsemesi büyüdü.
"Küçük bir yürüyüş ya da her neyse?"

'Bilmiyorum! Bu yelek de neyin nesi? Yürüyüşe çıkacakmış gibi görünüyorsun.'

Kabarık yeleğine, koyu renk kot pantolonuna ve yürüyüş botlarına baktı ve sonra bakışlarının Kira'nın kıyafetinde gezinmesine izin verdi.

'Battaniye giyiyorsun,' diye gözlemledi.

"Evet.

"Ve sen benim yeleğimle dalga mı geçiyorsun?"

"Evet. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, battaniyesinin altına sıkıştırdığı için bunu göremiyordu ama yine de. Duruşu meydan okur gibiydi. Bunu belli ettiğinden oldukça emindi. Bu adamdan ve onun alaycı gülümsemesinden hoşlanmamıştı. Ve onun koyu kirpikli açık renk gözlerinden. Gerçekten mi? Daha basit olabilir miydi?"

Kira sadece alnında (bazen kelimenin tam anlamıyla) 'kötü fikir' dövmesi olan erkekleri tercih ediyordu ve bu adam 'annenizin tatillerde eve getirmenizi istediği, uyumlu pijamalarınızla ağacın altında kakao yudumlayacağınız adam' modeline benziyordu. Son derece istenmeyen biri. Her yönden düpedüz itici, gerçekten.

Belki kalçalarının kot pantolonu doldurma şekli hariç.

Ama bu ne burada ne de oradaydı.

'Yanlış anlaşılma için tekrar özür dilerim. Biz gidiyoruz.'

Doğru ya. Köpekleri de yanında götürecekti.

Ateş et. Köpekleri sevdi. Önündeki üç değerli yüze baktı ve onların düşüncelerini duyabildiğine yemin edebilirdi.

"Yürüyüşünü bitirsen iyi olur," diye ağzından kaçırdı, adamın kara kaşlarının şaşkınlıkla kalkmasına aldırmadan. 'Demek istediğim, şu anda buradasın ve köpeklerin egzersize ihtiyacı var ve onları bundan asla mahrum etmem.

"Sen büyük bir köpeksin, anladığım kadarıyla.

"Her yönden insanlardan daha iyiler.

Gülüşü alçak ve derindi ve ona kesinlikle hiçbir şey yapmıyordu.

"Katılıyorum.

Başıyla onayladı, yoluna devam etmesini bekliyordu ama adam hâlâ bir bulmaca üzerinde çalışıyormuş gibi ona bakıyordu.

"Ne?" diye tersledi.

"Ben sadece... Sen iyi misin?

O iyi miydi?! Bu ne cüret?! Sırf dışarıda yatak takımıyla dolaşıyor ve büyüyle çalıştığını düşündüğü telefonunu havada sallıyor diye iyi olmadığını düşünmeye nasıl cüret eder?

Battaniyesini bir eliyle sanki bir gece elbisesi gibi düzeltti. "Ben iyiyim, teşekkür ederim.

İğrenç derecede mükemmel kaşlarının arasında küçük bir endişe kırılgılığı oluştu ve Kira ona bir şey fırlatıp isabet ettirip ettiremeyeceğini görmek istedi.

"Sadece... telefonun başının üzerinde dolaşıyorsun. Belki sorun yaşıyorsundur diye düşündüm. Teknoloji alanında çalışıyorum, o yüzden düşündüm ki...'

Bir teknisyen kardeş mi? Tam da ihtiyacı olan şey! Her zaman ilk içgüdülerinize güvenin ve onun ilk içgüdüleri doğrudur. Onun Silikon Vadisi'ne ihtiyacı yoktu, hadi istediğimiz yere yürüyüşe gidelim çünkü tüm dünyaya sahip olduğumuzu düşünüyoruz.

Onu kurtarmak için Clark Kent'e benzeyen bir dünya. Bugün olmaz, dostum!

'Hayır teşekkürler, Elon. Ben gayet iyi idare ediyorum.

"Elon? Şimdi oldukça kırgın görünüyordu. Hmm... bu onun için bir şey yaptı. "Vay canına, sadece yardım etmeye çalışıyordum.

"Kimse senden bunu istemedi.

Ellerini havaya kaldırdı. "Özür dilerim. Haklısınız. Ben ... uh ... saçından çekileceğim.

"Teşekkür ederim. Bunu söylerken ona bakmadı. Adamın yüzündeki incinmiş ifade tüm eğlencenin bir kısmını alıp götürmüştü. Bunun yerine, yeni arkadaşlarına veda etmek için bir kez daha çömeldi.

'Güle güle, tatlı bebekler. Yürüyüşünüzün tadını çıkarın. Onlara bir süre yetecek kadar evcil hayvan verdi ve tekrar ayağa kalktığı anda, gizemli adam çoktan dönmüş ve köpeklerinin takip etmesi için ıslık çalarak ağaç sırasının aşağısına doğru yürüyordu.

Ve ne yazık ki, yaptılar.

İkinci Bölüm

II

Birkaç dakika kalıp benimle oturabilirsin, değil mi?" diye sordu kız kardeşi, en yakın masada bir sandalye çekip karşısındakini işaret ederek. "Burası sessizken mi? Zaten bir molaya ihtiyacım var.

Bennett geçici olarak boş olan Pumpkin Spice Café'ye ve sonra da kız kardeşi Jeanie'ye baktı. Ona en tatlı gülümsemesini gösterdi. "Lütfen.

"Aslında buradayken çalışmak zorundayım, biliyorsun," diye homurdandı ama yine de oturdu. Bir aylığına Dream Harbor'ı ziyaret ediyordu, yeni nişanlısının evine yerleşene kadar kız kardeşinin dükkânın üstündeki dairesinde yaşıyordu ve tatilleri kutlamak için kalıyordu. Ama çalışmak zorundaydı. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca uzaktan çalışacak şekilde işleri ayarlamıştı, ki diğer iş arkadaşlarının çoğu bunu zaten düzenli olarak yapıyordu, ama Jeanie onun uzun bir tatilde olduğunu düşünüyor gibiydi.

'Sadece birkaç dakikalığına! Tanrım, bu işte sana kahve molası vermiyorlar mı?'

"Var ama Şükran Günü'nden sonraki hafta. Yetişmem gereken çok şey var.

"Doğru. Bilgisayar işi."

Kız kardeşine yazılım mühendisi olduğunu ve birçok çevrimiçi perakendeci için kod yazdığını açıklamak için neredeyse ağzını açacaktı ama bundan yıllar önce vazgeçmişti. Muhtemelen, daha iyi bir açıklama olmadığı için, insanlara onun bir tür kişisel çevrimiçi alışverişçi olduğunu söylemeye başladığı sıralarda. "Bilgisayar işi" yeterince yakındı.

"Peki dün ne yaptın? Jeanie kahvesinden aldığı yudumlar arasında sordu. Yeni nişan yüzüğü fincana sarılı bir eliyle ona doğru parlıyordu. Logan ona Şükran Günü'nden hemen önce evlenme teklif etmişti ve Bennett, Şükran Günü'nü aileleriyle birlikte geçirdikleri Buffalo'dan buraya döndükleri yedi saatlik yol boyunca ikisinin birbirlerine kalp gözleriyle bakmalarına katlanmak zorunda kalmıştı. Dream Harbor'a vardıklarında kendine ait bir alanı olduğu ve aşk kuşlarından uzak kalabildiği için çok minnettar olmuştu.

Logan iyi bir adamdı ve Bennett onlar adına mutluydu, ancak yüzük son zamanlarda flört hayatının ne kadar kötü olduğunu hatırlatan bir başka küçük hatırlatıcıydı. Bırakın bir ömür boyu birlikte olmayı, tanıştığı çoğu kadınla ikinci bir randevuya çıkmayı bile hayal edemiyordu. Uzun süreli bağlılık artık insanların yaptığı bir şey miydi?

"Uyudum, köpekleri yürüyüşe çıkardım. Omuz silkti. "Pek bir şey yapmadım.

"Köpekleri nereye götürdün?

"Spruce'daki eski Noel ağacı çiftliği.

Jeanie'nin gözleri büyüdü. "Oh.

"Evet, yeni sahibinden bahsetseydiniz iyi olurdu.

"Özür dilerim! Her şeyi unutmuşum."

Bennett sandalyesinde arkasına yaslandı ve dün tarlada karşılaştığı kadını hatırladı. Aynı anda hem köpeklerini büyük bir sıcaklık ve şefkatle karşılayan hem de onu tamamen donduran kadın. Belki de bir tür krizin ortasındaymış gibi görünen ama kendini ondan daha iyiymiş gibi gösteren kadın. Ona yardım teklif ettiğinde, bunun yerine onunla dalga geçen kadın.

Evet, yeni Noel ağacı çiftliği sahibinin büyük bir hayranı değildi. Battaniyeye sarınmış halde ne kadar sevimli görüldüğüne ve köpeklerini severken gülümsemesinin ne kadar parlak olduğuna rağmen.

Ben pek çok şirin kadın tanıyordu ve şirin olmak zahmete değmiyordu. Aslına bakılırsa, son birkaç ay içinde şirinliğin ona kazandırdığı tek şey, yeni tanıştığı bir kadının eski sevgilisinin evinden taşınmasına yardım ederken eski sevgilisinin verandadan af dilemesi; bir arkadaşlık uygulamasında tanıştığı biriyle hızlıca bir şeyler içtikten sonra kadının onu havaalanına bırakmasını istemesi ve onun da bunu kabul etmesinden ibaret ikinci bir randevu; ve hepsi de köpeklerden hoşlanmayan üç ayrı kadın, ki içlerinden biri genel olarak hayvanlardan hiç hoşlanmıyor gibiydi. Onu bir kuşa kaşlarını çatarken görmüştü.

İhtiyacı olan son şey başka bir sevimli kadındı.

Sevimli kadınlarla işi bitmişti.

"Kira'ya rastladın mı? Jeanie yüzünü suçlu bir ifadeyle buruşturarak sordu.

Bennett kafasından geçen korkunç düşüncelerden sıyrıldı ve yeniden Jeanie'ye odaklandı. "Eğer Kira dşümanca davranan yeni sahibiyse, evet, Kira'yla tanıştım.

"O..." Jeanie durakladı, Kira'yı tanımlamak için daha nazik bir kelime ararken dudağına dokundu. Ama bulamadı. "Evet, biraz dşümanca ama sanırım bir yerlerde yumuşak bir noktası var. Sadece onu bulmamız gerekiyor.

'Bir şey bulmak zorunda değilim. İşimin başına dönmeliyim,' dedi oturduğu yerden kalkarak. Ayrıca, dşüman Noel ağacı çiftliği sahibi Kira'nın yumuşak karnının ne olduğunu zaten biliyordu. Kira'nın köpeklerine tatlı sözler mırıldandığını, onları görünce kara gözlerinin parladığını duymuştu. Rüya Limanı sakinleri Kira'nın gözüne girmek isterlerse, tek yapmaları gerekenin bir sepet köpek yavrusuyla oraya gitmek olduğunu ve Kira'nın ellerinde oyuncak olacağını hayal ediyordu.

Ama Jeanie sayesinde zaten çok fazla şey bildiği kasaba dramına dahil olmaya yüzde sıfır ilgisi vardı. Ve Kira'nın ellerinde olmasına daha da az ilgi duyuyordu.

Jeanie kaşlarını çattı. "Çok fazla çalışıyorsun.

"Ha," diye alay etti Bennett. 'Bunu kendi başarılı işini yürüten ve her zaman burada olan kadın söylüyor - bu arada seninle gurur duyuyorum.

"Teşekkürler, Ben. Jeanie ayağa kalkarken onun övgülerini elinin tersiyle itti. "Oh! Harika bir fikrim var. Gözleri Bennett'in inanılmaz derecede uğursuz bulduğu bir şekilde parladı. "Bu akşamki kasaba toplantısına gelmelisin!

"Yerel siyaseti pas geçmek zorundayım ama yine de teşekkürler.

"Hayır, eğlenceli. Arkadaşlarımla tanışabilirsin ve sonra hep birlikte bir şeyler içmeye gideriz. Lütfen, Ben.'

"Bana öyle bakma Jean Marie. "Ne gibi?

Bennett iç çekti. Hayır deme konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı, bu nedenle son zamanlarda sağladığı taşınma hizmetleri ve havaalanı gezintileri, ama kız kardeşi bunu özellikle zorlaştırıyordu. "O kocaman gözlerinle. Ne yaptığını çok iyi biliyorsun.

"Eğlenceli olacak, söz veriyorum. Ayrıca buraya benimle vakit geçirmeye gelmedin mi? Ülkenin diğer ucunda yaşamak için terk ettiğin sevgili kız kardeşinle.

"Affedersiniz, Buffalo'dan benden önce ayrılmışsınız. Kız kardeşi, üniversiteden sonra San Francisco'ya taşınmasının gerçek nedenini hâlâ bilmiyordu ve ona bunu anlatmak gibi bir planı da yoktu.

Jeanie gözlerini kırptırdı. "Ah, doğru ya. Unutmuşum. Her neyse, sadece gel, tamam mı? Saat yedide başlıyor.'

Yanağına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra aceleyle tezgâhın arkasına geçti, tam o sırada antrenman kıyafetleri giymiş bir grup emekli kapıdan içeri girdi.

'Bugünkü yürüyüşün nasıldı? Dışarısı serin! Daireye giden arka merdivenlerden yukarı çıkarken kız kardeşinin müşterileriyle mutlu bir şekilde sohbet ettiğini duydu. Onu sallanan üç kuyruk ve yapılacak bir yığın iş karşıladı.

Ve görünüşe göre, bu gece kasaba toplantısına katılıyordu.

Kız kardeşinin inandığının aksine, bu bir tatilin yakınından bile geçmiyordu.

Bennett bir Dream Harbor kasaba toplantısından ne bekleyeceğini bilmiyordu ama kapıdan içeri girdiğinde karşılaştığı gürültülü kahkahalar ve yükselen sesler kesinlikle öyle değildi. Noel müziği dinlemeye başlamak için uygun zamanı tartışan bir grubun yanından sıkışık bir şekilde geçti, dev bir metal menorah taşıyan güç kıyafetli bir kadın tarafından neredeyse bayıltılıyordu ve kolundan tutulup bir sıra sandalyeye çekildiğinde arkasını dönüp gitmeye hazırdı.

Bennett! Buradasın! Daha önce sadece telefonunun ekranından gördüğü bir yüz ona ışık saçıyordu. Kız kardeşinin kitap kulübünden Jacob onu kucaklamak için kendine çekti.

"Selam dostum. Evet, buradayım.' Burada, bu tuhaf kasabada, bir tür tavşan deliğine girmiş ve tamamen başka bir dünyaya inmiş gibi hissediyordu. Bir de San Francisco'nun tuhaf olduğunu düşünürdü. "Seni gördüğüme sevindim.

Jacob geri çekildi ama hâlâ onun kollarını sıkıca tutuyordu. 'Jeanie'nin seni bunlardan birine gelmen için kandırdığına inanamıyorum. Sonrasında bir şeyler içmeye geliyor musun?'

"Ah... evet... görünüşe göre.

"Harika! Jacob bırakmadan önce onu son bir kez daha sıktı.

Bennett hala uğuldayan kalabalığa baktı, gerçi insanlar artık oturacak yer bulmaya başlamıştı ama sesleri hiç de azalmamıştı. 'Bu şeyler her zaman böyle mi...'

Deli mi? Evet. Ama genellikle gülmek için iyidirler.'

Ben başını salladı, dev menorayı fişe takmak için yeterince uzun bir kablo çekmeye çalışan takım elbiseli kadın dikkatini dağıtmıştı. Belki de gidip ona yardım etmeliydi?

Jacob, Ben'in bakışlarını takip ederek, "Bu belediye başkan yardımcısı," dedi. "Muhtemelen o eski şeyi önümüzdeki hafta sonu yapılacak ağaç aydınlatma festivali için test ediyordur.

"İşte buradasın! Jeanie, menoraya yardım etmek için Jacob'dan uzun süre ayrılamadan arkasından geldi.

"İşte buradayım.

"Geciktiğimiz için üzgünüm," dedi boynundaki dev atkırı çözerek. Logan sanki ölüme götürölüyormuş gibi onun arkasında duruyordu.

"Hey, Logan.

"Bennett. Kız kardeşinin nişanlısı ona başını salladı ve sıraya geçip oturmadan önce küçük, acı dolu bir gülümseme takındı.

"Bunlar da Hazel ve Noah," diyordu Jeanie, zaten kalabalık olan sıraya tikişmaya çalışan diğer iki insanı işaret ederek.

"Hey, tanıştığımızı memnun oldum. Noah elini uzattı ve Bennett elini Jeanie'nin omzunda sıktı. Noah sırtıttı. 'İlk kasaba toplantısı, ha? Buna bayılacaksınız.

Bennett bundan şüphe duymaya başlamıştı.

Noah'nın yanındaki küçük, kıvrıcık saçlı kadın, kız kardeşinin sürekli bahsettiği Hazel olmalıydı. Noah ve Jeanie'nin arasına otururken ona küçük bir el salladı. Bennett, Jeanie ile Jacob arasındaki tek boş koltuğa oturdu. Logan sıranın sonuna kadar ilerlemeyi başarmıştı ve şu anda duvara yaslanmış bir şekilde kitap okuyor, etrafındaki kaosu açıkça görmezden geliyordu.

"Herkes sakinleşirse başlayabiliriz. Gözlüklü ve iğrenç bir Noel kravatı olan bir adam

kürsünün arkasından herkesin dikkatini çekti.

"Bu belediye başkanı, aynı zamanda Hazel'in babası," diye anlattı Jeanie onun için. "Oh ve işte Annie.

Uzun boylu sarışın bir kadın önlerindeki sıraya geçti. "Ne kaçırdım?" diye sordu, oturur oturmaz Jeanie'ye dönerek.

'Henüz bir şey yok. Ama bu benim kardeşim, Bennett.'

Elini uzatarak, "Memnun oldum," dedi ama Annie elini görmezden geldi.

'Ben! Merhaba! Senin hakkında çok şey duydum. Bakışları Jeanie'den Ben'e ve tekrar Ben'e kaydı. "Jeanie, bana kardeşinin senin seksi erkek versiyonun olduğunu söylememiştin!

"Aslında normalde onu seksi bulmuyorum.

Annie'nin gözleri yine onun üzerindeydi. Objektif olarak güzeldi ve kesinlikle sorunluydu, ama yine de önemli değildi, çünkü bakışları çoktan dolaşmış ve sağ omzunun ötesinde bir yere inmişti.

Bennett tam zamanında döndüğünde siyah saçlı bir adamın Annie'ye el sallamak için parmaklarını oynattığını gördü. Bennett arkasını döndüğünde, Annie adama hançer gibi bakıyordu.

'Yine burada. Bunlara gelmeyi bıraktığını sanıyordum.'

"Bu Mac," diye fısıldadı Jeanie, Annie'nin onu hâlâ duyabildiği belli olmasına rağmen. 'Annie'nin baş düşmanı. Hepimiz sonunda birlikte yatmalarını ve bizi bu acıdan kurtarmalarını bekliyoruz.

Annie ofladı. "Bu ne cüret?

Jeanie sadece güldü ve omuz silkti. Ben ne zaman sessiz kalmanın en iyisi olduğunu biliyordu, şimdi ise hiçbir fikri yoktu.

Neler olup bittiğini anlamak için iyi bir zaman gibi görünüyordu. "Herkesin dikkatine," diye tekrar denedi belediye başkanı ama kesildi

tiz bir ıslıkla kesildi. Kalabalık irkildi. "Ah... teşekkür ederim Mindy," dedi belediye başkanı ve güçlü giysili, menorayla uğraşan kadın ön sıradaki yerine oturmadan önce ciddi bir şekilde başını salladı.

'Bu akşam konuşacak çok şeyimiz var; Ağaç Işıklandırması hızla yaklaşıyor, iki hafta sonraki çocuk gösterisi ve dün başlayan oyuncak kampanyası, hadi başlayalım.

Toplantının geri kalanı lojistik, gönüllülük, tartışmalar ve Zor Ölüm'ün bir Noel filmi olup olmadığına dair çok tuhaf bir oylamayla geçti. Bennett ayak uydurmaya çalıştı, ancak takip etmenin imkansız olduğu kanıtlandı. Bunun yerine, Jeanie'nin geçen yıl boyunca anlattığı hikâyelerle yüzleri eşleştirmeye çalışarak kendini odayı tararken buldu. Jeanie ile yaptığı telefon görüşmelerinin arka planında onları gördüğü ve duyduğu için kitap kulübünü kolayca fark etti. Hatta hoş geldin hediyesi ve Aralık toplantısına katılmasını istediklerine dair bir ipucu olarak son okudukları kitabın bir kopyasını kapısının önüne bırakmışlardı.

Baba Aralık'a şöyle bir bakmış ve o gün meşgul olmanın yollarını düşünmeye başlamıştı bile. İhtiyacı olan son şey, aylardır hiç seks yapmamışken seks hakkında bir şeyler okumaktı. Keşifler, meditasyon ya da acı çekmekle ilgili bir şeyler okumalıydı. Noel Baba müstehcenliği değil.

Ve neden seksi kitapları düşününce aklına Noel ağacı çiftliğinin sahibi geliyordu? Ona karşı çok... çok kabaydı. Seksi kaba değil. Sadece kaba. Ve ... şey... izinsiz girdiği kesindi, ama bunu bilmiyordu.

Öyleydi ve belli ki yaşadığı bilgisayar sorununa yardım etmeyi teklif etmişti ama kadın onu tamamen susturmuştu. Bu... şey... kesinlikle onun sinirine dokunmuştu.

Kıymık gibi.

Koparmayı bırakamadığı bir kıymık.

Onun olayı neydi? Neden orada tek başınaydı? Neden düzgün bir palto yerine battaniye giymişti? Üşüyor muydu? Birinin onu sıcak tutmasını mı istiyordu...

Hayır. Kötü. Bu yabancı kadınla o yola girmeyecekti. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve aşırı gelişmiş bir şeyleri düzeltme ihtiyacının tatilinin önüne geçmesine izin vermeyecekti. Burada yaşamıyordu bile.

Kira North, Dream Harbor hakkında bildiklerine ekleyeceği ilginç bir karakterden başka bir şey değildi. Başka bir şey değildi.

Onu ısıtmayı düşünmeyi kesinlikle bırakacaktı.

Etrafındaki oda sessizleşmişti. Zihninin biraz fazla dağılmasına izin vermiş olabilirdi, çünkü bir noktada toplantı değişmiş ve şimdi kendini ilgi odağı olarak bulmuştu.

'Uh...'

"Ben de tam dün Kira ile tanıştığımdan bahsediyordum," dedi Jeanie onu iliklerine kadar ürperten bir gülümsemeyle. Eğer o sekiz, Kira da on yaşında olsaydı, Barbie'nin kafasını tekrar tuvalete atıp sifonu çekerti.

"Harika!" diyordu belediye başkanı, Bennett'in intikam fantezisinden habersiz. 'Oraya gidip onu kontrol edecek tarafsız bir kişi gerçekten işimize yarayabilir.

"Tarafsız parti mi?" diye yineledi. "Bekle. Onu kontrol etmek mi?"

Belediye Başkanı, 'Kasaba Bayan North'u karşılamaya çalışıyor,' diye devam etti. 'Ama o... çabalarımıza karşı direnç gösterdi. Ama siz, siz sadece buradan geçiyorsunuz. Tarafsızsınız! Sizin niyetinizi sorgulamaz.

Bu kesinlikle doğru değildi. "Peki tam olarak neden kontrol edilmesi gerekiyor?

'Ah... şey...' Belediye başkanının yüzü kıpkırmızı oldu.

Toplantı salonunun arka tarafından biri, "Yukarıda ceset olma ihtimaline karşı," diye öneride bulundu.

"Ölü bedenler mi?! Gerçekten neler oluyordu?

Jeanie onun yanında yüzünü buruşturdu. "Göründüğü kadar kötü değil," diye fısıldadı.

Belediye Başkanı 'Ceset olduğuna dair elimizde hiçbir kanıt yok' dedi.

"Olmadığına dair bir kanıtımız da yok," diye yardımsever bir şekilde söze giren Noah, Hazel'ın kalçasına bir şaplak indirdi. Noah sadece güldü ve onun yanağını öptü.

'Alex en iyisini söyler. Neredeler? Belediye Başkanı, lavanta rengi saçlı biri ayağa kalkana kadar kalabalığı aradı.

"Selam millet. Hikayelerine başlamadan önce küçük bir el salladılar. "Connor'lar nesillerdir bu çiftliğin sahibiydiler ve en küçük çocukları Edwin çiftliği devraldığında, seksenli yıllarda, çiftliği ailelerin gelip Noel için ağaçlarını kesmeleri için açtı. Oradan da çoğunuzun yıllardır aşına olduğu bir iş haline geldi. Edwin ve eşi Ellen'in hiç çocukları olmadı ama yaklaşık kırk yıl boyunca çiftliği birlikte işlettiler. Edwin oldukça eksantrik ve ne yapacağı kestirilemeyen biriydi.

"Korkutucu demek istiyorsun. Seyircilerden biri bağırdı.

"Beni kesinlikle ürpertti.

"Beni de!

"Her neyse," diye devam etti Alex boğazını temizleyerek. 'Karısı öldükten sonra insanlar Edwin'i daha az görmeye başladı ve ağaç çiftliği de düşüşe geçti. Birkaç yıl sonra öldüğünde evde bir mektup bulundu.

Noah herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Bu iyi kısmı," diye fısıldadı. Alex ona gülümsedi.

"Doğru, mektupta çiftliğe önemli, onun için değerli bir şey gömdüğü yazıyordu ama ne olduğunu ya da nereye gömdüğünü söylemiyordu. Birçoğumuz orayı araştırmak istedik ama arazi bir kuzene bırakılmıştı ve o da etrafı karıştırmamıza izin vermemek konusunda oldukça kararlıydı. Bana sorarsanız oldukça şüpheli bir durum. Alex omuz silkti. "Yani efsane yarım kaldı.

Bennett başını salladı. "Ve hepiniz gömdüğü şeyin... bir ceset olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Jacob onun yerine, 'Özellikle de öldürülen karısı,' diye ekledi. "Ne?!"

'Bir gün ortadan kayboldu! Sanırım onu kesin olarak gömdü.'

'Olmaz, ben hâlâ bunun başka bir şey olduğunu düşünüyorum. Bir tür hazine,' diye karşı çıktı Noah.

'Hazine mi? Hayal kurmaya devam et, denizci çocuk,' diye bağırdı yaşlı bir adam birkaç sıra önlerinden ve Noah'nın kıkırdamasına neden oldu.

"Yine de para olabilir. Ailesinden kimse kalmamıştı. Belki de tüm parasını bankaya yatırmak yerine saklamıştır,' diye önerdi Kaori.

"Biraz çılgınca bir teori.

'Öldürülmüş bir eş ve bir cesetten daha mı çılgınca?

Lütfen.' "Sanırım...

"Peki ya...

"Bir dakika bekleyin! Bennett teorilerin kakofonisi arasında sesini yükseltti. Herkes şaşkınlıkla sustu. "Bunların Kira'yla ne ilgisi var?

Sıranın sonundan bir homurtu duydu. "Bilmek istemezsin," diye mırıldandı Logan.

Belediye Başkanı her şey çok normalmiş gibi, 'Yeni sakinimizin kazara korkunç bir olayla karşılaşma travması yaşamasını istemeyiz,' diye açıkladı. "Biz de düşündük ki...

"Onun yerine tökezleyebileceğimi mi düşündün? Bennett bir kaşını kaldırarak şöyle dedi.

Belediye Başkanı yüzünü buruşturdu. 'Biz sadece onu bir iki kez ziyaret edip işleri yoluna koymasına yardımcı olabileceğinizi düşündük. Çiftliği yeniden açıyor ve biz de çok memnunuz. Sadece herhangi bir sürpriz istemiyoruz. Ellerini önünde kavuşturdu. "Ve hiçbirimizin ön verandadan geçmesine izin vermeyecek. Belediye başkanının yüzü aydınlandı. 'Ama sen... sen oraya girebildin! Jeanie bize köpeklerinizi tarlalarda gezdirdiğinizi ve onunla sohbet ettiğinizi söyledi... Görünüşe göre bu iş için mükemmel bir adaysınız!

Bennett burnunun kemerini sıktı ve San Francisco'ya dönecek ilk uçak için uçuş bilgilerini araştırmayı hayal etti.

"Yapamam. Çalışmak zorundayım.'

Belediye Başkanı ve ona doğru dönen her yüz bu konuda oldukça şüpheli görünüyordu.

"Uzaktan çalışma hala çalışmadır.

"Ama esnek, değil mi? Jeanie sordu. 'Çiftlik yeniden açılmadan önce oraya birkaç kez uğrayabilir misin? Etrafta kafatası falan olmadığından emin olmak için?

Bennett ona baktı ve şu anda cesedini gömmeyi ne kadar çok istediğini anlatmaya çalıştı ama kadın bu konuda tamamen ciddiye. Ve odanın etrafına baktığında, diğer herkes de öyleydi.

Tüm kasaba onu sevgili Noel ağacı çiftliklerine gidip ne yapması için işe alıyordu? Cesetleri taramak için mi? Gizli bir para zulası mı bulacaktı? Kasabanın gizemini mi çözecekti?

Ve en komik kısmı da Kira'nın onu gerçekten içeri alacağını düşünmeleri idi! Ha! Şaka onlara yapılmıştı. Dün ona nasıl baktığına bakılırsa, yakın zamanda onu ikinci çayına ve cinayet-gizem çözmeye davet etmesinin imkanı yoktu.

Ama herkes sanki bunu yapmasına ihtiyaçları varmış gibi ona bakıyordu.

Ve Bennett hayır demekten nefret ederdi. Hiç tanımadığı çılgın köylülere bile.

"Deneyebilirim, ama...

"Harika!" dedi belediye başkanı, çoktan yoluna devam ediyordu. 'Demek Bennett Noel ağacı çiftliğinin açılışına yardım edecek. Tamam, sırada ne var?'

Deneyebilirim ama asla işe yaramayacak diyecekti. Gerçi bunun bir önemi yoktu. Buharla ezilmişti ve şimdi havaalanına götürülmek yerine, görünüşe göre

Noel ağacı çiftliği açmak, faili meçhul bir dava üzerinde çalışmak ya da hazine avcılığı...

Ama büyük olasılıkla en son korkunç Noel ağacı çiftliği sahibi tarafından kışına tekme yemiştir.

Üçüncü Bölüm

Dışarıda köpekler vardı. Kira kahve fincanını durularken ve lavabonun üzerindeki pencereden dışarı bakarken havlamalarını duyabiliyordu. İçeriye o kadar soğuk hava giriyordu ki, bulaşıkları yıkarken yüzünde hissedebiliyordu ama bu konuda ne yapacağını bilmiyordu.

Bir havlama daha! Camdaki buğuyu sildi ama hâlâ bir şey göremiyordu.

Belki de müşterileri vardı! Köpekli müşterileri! Belki de Noel fotoğrafı çekimi için köpeklerine küçük köpek kazakları giydirmişlerdir! Bu çok sevimli olurdu. Ve üst kattaki misafir odalarından birinin uzak köşesinde zayıf bir sinyal aldığı anda nihayet kurmayı başardığı yeni sosyal medya hesabında harika görünürdü. Kıpırdamadan durduğu ve yüzü duvara dönük olduğu sürece internet mükemmel bir şekilde çalışıyordu.

Onları karşılamak için dışarı çıkmalıydı, her ne kadar kabinde oturması ve kasada çalışması için sevimli ve çok sorumlu görünen bir kadın tutmuş olsa da, bunlar ilk müşterileriye dışarı çıkıp görmeliydi. Ve onların

tatil kazağı giyen köpeklerinin fotoğraflarını yayınlama izni.

Bu yüzden botlarını arıyor ve yeni kabarık paltosunu bu kadar hızlı giyiyordu. Müşteriler para demekti ve para da ısı demekti. Ve yeni pencereler.

Her şey yoluna girecekti. Bunu tek başına başaracaktı. Chloe'ye ihtiyacı yoktu. Dürüst olmak gerekirse, Chloe muhtemelen pratikliği ve gerçekçi beklentileriyle onu bunca yıldır geride tutuyordu. Kira için büyük düşünmenin zamanı gelmişti. Hayalini yaşamanın, bu hayalin ne kadar yakın zamanda ortaya çıktığına bakmaksızın. Bu Noel ağacı takıntılı kasabadan para kazanacaktı ve sonra tıpkı @thehomesteadgoddess ve @selfsustainedliving ve takip ettiği diğer tüm sevimli ve güzel hesaplar gibi topraktan yaşayabilirdi. Onlar yapabiliyorsa, o da yapabilirdi.

Kira aceleyle arka kapıdan çıktı, kilerinde düzgün sıralar halinde dizilmiş sebze turşularını ve kanaviçe önlükleri hayal ediyordu ama ne turşu kurmayı ne de kanaviçenin ne olduğunu biliyordu. Havlayan köpeklerin sesini ağaçların arasından takip etti, iki sıra yukarı çıktı, üç sıra boyunca ilerledi.

İşte!

Oh.

"Sen.

Geçen günkü adam sanki toprakta bir şey arıyormuş gibi başını eğmişti ama kadının sesini duyunca başını kaldırdı. "Tekrar merhaba," dedi elini selamlamak için kaldırarak.

"Neden döndün? Kira'nın Noel'de köpeklerle fotoğraf çektirme hayalleri suya düşmüştü. Üç köpekten en büyüğü olan Elizabeth elini dürttü. Kira onun başını iyice kaşdı. Bu köpekler kazak giymiyordu ama yine de oldukça sevimliydiler.

"Tabelada açık yazıyordu.

Kira kaşlarını çattı. "Buraya ağaç almaya mı geldiniz?

Adam gülümsedi. 'Bunu düşünüyorum. Eğer doğru kişiyi bulabilirsem.

"Doğru olan mı?" diye homurdandı. "O sadece bir ağaç, eş değil.

Gülüşü onu ve köpekleri ürküttü. Odie telaşla havladı.

"Noel ağaçlarım için çok yüksek standartlarım var," dedi, gözleri eğlenerek parlıyordu.

"Eminim öyledir. Muhtemelen pek çok şey için iğrenç derecede yüksek standartları vardı. Ama Kira bu tür şeylerden hoşlansaydı evde daha uzun süre kalırdı.

"İstemiyor musun?" diye sordu.

"Noel ağaçları hakkında değil, hayır.

Şu anda sahibi olduğu çiftliğe şöyle bir göz attı ama neyse ki Noel ağaçlarının kalitesine önem vermesi gerektiği konusunda yorum yapmaktan kaçındı.

Onun yerine omuz silkti ve 'Paltonu beğendim' dedi.

"Teşekkür ederim. Burası çok soğuk, yenilemek zorunda kaldım.

Kıkırdadı. "Hava henüz donma noktasının altına bile düşmedi.

Bu adam. Ugh. "Bana soğuk geldi. Alaska'dan falan mısınız?"

"Buffalo.

"Hımm. Soğuşun seni rahatsız etmemesi senin için güzel ama beni rahatsız ediyor'.

"Nerelisin?

Kira iç çekti. İnsanlara Georgia'lı olduğunu söylemeyi sevmezdi, özellikle de kuzeyden gelenlere. Anında hoşuna gitmeyen varsayımlarda bulunurlardı; aptal, yavaş ya da daha kötüsü olduğuna dair varsayımlarda bulunurlardı. Bu yüzden taşındığında aksanından kurtulmak için yoğun bir çaba sarf etmişti. Artık sadece kızgın ya da sarhoş olduğunda ya da kız kardeşiyle konuşurken ağzından kaçırıyordu.

"Georgia.

Adam sadece başını salladı. "Üşümene şaşmamalı. Kaba yorumlar yok. İlginç.

"Adını bilmiyorum," dedi. Bu adam etrafta dolaşmaya devam edecekse, muhtemelen ona nasıl hitap edeceğini bilmesi gerekiyordu.

Gülümsedi ve elini uzattı. "Üzgünüm, ben Bennett.

Kira onu eline aldı ve salladı. Büyük ve sıcaktı. "Kira.

"Biliyorum.

"Biliyor

musun?

'Tabii, kasabada büyük haber sizsiniz. Kız kardeşimin kafesinin üstünde kalıyorum ve herkes senden bahsediyor.

Odie ve Pudgie ayaklarının dibinde mızızlandılar ve o da çömelerek onları sevdi. "Öyle diyorsun ama herkes nerede?! Kapım açık ve tek bir müşterim bile yok.

"Açık olduğunuzu bilen var mı?

Kira ofladı. "Tabelada açık yazıyor, değil mi? Ve tüm bilgileri içeren yepyeni bir web sitemiz var ve

Instagram profili... Aslında köpeklerinizin bir resmini paylaşabilir miyim? Şimdilik sadece rastgele ağaç resimleri var.'

Adamın hâlâ üzerinde durduğu yere baktı.

'Kimsenin yeni bir web sitesi olup olmadığını kontrol ettiğini sanmıyorum. Ve bence insanlara ... dışarıda kalmalarını söyleyerek yeterince iyi bir iş çıkardınız ... kimse açık bir tabela olup olmadığını kontrol etmek için oradan geçmiyor.

"Oh. Hmm. İyi bir noktaya değindin.'

Şimdi ne olacaktı? Herkesi nasıl geri çekecekti? Mükemmel şekilde korunmuş sebze hayalleri hızla soluyordu.

'Neden şu ağaç ışıklandırma olayına gitmiyorsun? Kasaba için büyük bir olay gibi görünüyor. Yeniden açılışınızla ilgili bir duyuru yapabilirsiniz.

Ona önerilerine ihtiyacı olmadığını, çok teşekkür ettiğini söylemek istedi ama bu aslında gerçekten iyi bir fikirdi. Lanet olsun.

Ayağa kalktı. "Evet, belki.

O aptal düz gülümsemesiyle gülümsedi. Ailesi bu gülümseme için çok para ödemiş olmalıydı. Kimse bu kadar düzgün dişlerle doğmaz. Aslında kimse dişleriyle doğmazdı ama konumuz bu değildi! Konudan sapmaya başlamıştı.

'Peki, sizi mükemmel ağaç avınızla baş başa bırakayım,' dedi. 'Beğendiğiniz bir ağaç bulursanız, stanttaki Iris'in onu kesmek için testereleri var.

"Ön taraftaki eski kulübede oturan biri mi var?" Gözleri panikle açıldı.

"Tabii ki biliyorum. Sorun değil.'

'İyi mi? Bundan pek emin değilim. Oldukça harap görünüyor.'

Kira elini kalçasına koydu, tamamen bu her şeyi bilen pisliğe aklının bir parçasını vermek niyetindeydi, o sırada zavallı tatlı Iris'in eski ahşap kiriş yığınının altına gömüldüğü bir görüntü zihninde belirdi.

Tanrım, ya bu her şeyi bilen pislik haklıysa!

Döndü ve koşmaya başladı, köpekler de peşindeydi. Yani Elizabeth ve Odie. Zavallı tombul Pudgie arkadan geliyordu.

"Iris! Iris!" diye seslendi ve çiftliğin diğer tarafındaki küçük kulübeye doğru koşmaya başladı. "Iris, tehlikedesin! Kira kulübenin rustik olduğunu düşünmüştü. Bir cazibesi olduğunu düşünmüştü. Çatısına parıldayan ışıklar dizdiğinde çok sevimli ve post-able göründüğünü düşünmüştü. Bir kez bile düşüp tek çalışanını öldürebileceğini düşünmemiştii!

"O kadar yakın olduğunu sanmıyorum! Bennett köpeklerin peşinden giderken ona bağırdı. Yakın ya da değil, Kira bunu riske atamazdı. Çoğunlukla Iris'in yaralanması düşüncesine katlanamadığı için, ama aynı zamanda henüz sigortası olmadığı ve kesinlikle kimsenin tıbbi faturalarını karşılayamayacağı için.

"Iris, çık oradan! Kayarak kulübenin önünde durdu. İri gözlü Iris küçük pencereyi kenara çekti ve dışarı baktı.

"Neler oluyor?" diye sordu Iris, yüzü kızarmış ve nefes nefese kalmış Kira'yı, havlayan üç köpeği ve en son gelen ama ekibin geri kalanından daha az tedirgin olmayan Bennett'i görünce.

"Çık şu ölüm tuzağından!" "Ölüm tuzağı mı? Iris'in kaşları çatıldı.

"Herkes sakın olsun," dedi Bennett. 'O kadar ciddi olduğunu sanmıyorum.

"O kadar ciddi değil mi? Kira ona doğru döndü. "O kadar ciddi değil mi?! O zaman neden söyledin? Neden buraya elini kolunu sallayarak geldin ve belki de o kabin bir ölüm tuzağıdır gibi yararlı küçük bilgiler vermeye başladın...'

"Ben asla ölüm tuzağı demedim.

"Argh! Kira'nın anlaşılır kelimeleri kalmamıştı. Bu adam! Neden buradaydı ki?

"İçeri girip sizin için kontrol etmeme ne dersiniz?" "Buffalo'ya geri dönmeye ne dersiniz!

Kızın patlaması ve şimdi savunmasını aşan güneyli aksanı karşısında gözleri büyüdü ve birdenbire şu anda başka müşterisi olmadığına şükretti. Bu... garip olurdu.

Derin bir nefes aldı. "Neden kontrol etmek için yeterli olasın ki?" diye sordu sıkılmış dişlerinin arasından, testislere sahip olmanın onu tamirci yapmayacağını haykırmak yerine. Bu tür şeyler için gerçek becerilere sahip olmanız gerekirdi. Ne yaptığınızı bilmeniz gerekirdi.

O da bilmiyordu... ama yine de.

'Babam müteahhit. Biraz deneyimim var...'

Kira inlemekle çığlık atmak arasında bir ses çıkardı: 'Tabii ki biliyorsun. İyi o zaman. Git bak. Küçük kulübeye doğru işaret etti ve Iris'in hâlâ onlara baktığını fark etti.

Doğru ya. İlginç bir ilk iş günü geçiriyordu. "Iris, neden gidip bir fincan kahve içmiyorsun?

Kısa bir mola mı? Evde biraz yaptım.'

Iris'in bakışları Kira'dan Bennett'e kaydı, yüzünde şaşkın bir gülümseme vardı. "Tamam, tabii. Kulübeden çıktı ve Kira'ya bilmiş bir gülümseme verdi. 'Biraz ara vereceğim. Ben yokken bu adamı öldürmemeye çalış.

Iris az önce ona göz mü kırptı? Burada neler döndüğünü sanıyordu? Kira'nın onu yola getirecek vakti olmamıştı ki Iris aceleyle eve doğru yola koyuldu.

Bu sırada Bennett kulübenin çevresini kokluyor ve sonunda kapıya yönelmeden önce çatıya bakıyordu. Kira da onu takip etti.

İçeride pek bir şey yoktu ama hepsini kendi başına temizlemişti. İçeride yaşayan keseli sıçan ailesinin yerini bile değiştirmişti. Yerlerini değiştirmek derken, onları gördüğünde çığlık attığını ve kendi istekleriyle gittiklerini kastediyordu.

Ama ahşap zeminler temizlenmişti, köşede rahat bir ısıtıcı, küçük bir masa ve iki sandalye vardı. Testereleri duvardaki kancalara dizmiş ve bugün geleceğini düşündüğü tüm müşteriler için dev bir sürahi sıcak çikolata bile yapmıştı. Belli ki işler pek de planladığı gibi gitmiyordu.

Kaşlarının arasındaki çatıklıkla küçük alanı inceleyen Bennett'e baktı.

"Burası düşündüğümde daha iyiymiş.

Onu yumruklamak istedi. Ne yazık ki Güney'de görgü kuralları hâlâ çok önemliydi, bu yüzden kendini tuttu.

"Teşekkürler.

Birkaç duvara vurdu ve tavanı dürtmek için yukarı uzandı. "İyi görünüyor.

Kira arka dişlerini birbirine geçirdi. "Harika.

Yüzünü ona döndü ve birdenbire birlikte küçücük bir alana sıkışmış oldukları gerçeği çok açık bir şekilde ortaya çıktı. İlk başta fark ettiğinden daha uzundu. Her ne sebeple olursa olsun

Bu onu da kızdırdı. Sadece ortalama ol, olur mu? Ugh.

'Seni bu şekilde endişelendirdiğim için özür dilerim,' dedi. "Sadece yardım etmeye çalışıyordum.

"Yani bu senin olayın mı?" diye tersledi. "İnsanlara yardım etmekten zevk mi alıyorsun?

Gözlerini kırptırdı. "Bundan zevk aldığımı söyleyemem.

'Ne demek istediğimi biliyorsun, bir şeyleri tamir etmeyi seviyorsun. Sen bir tamircisin.'

"Ben... şey..." kaşlarını çatı. "Belki de öyleyimdir.

Kira alay etti. Ne kadar tahmin edilebilir. Bu koca izci çocuk bir şeyleri tamir etmeyi seviyordu. Şu anda hayatında böyle bir enerjiye ihtiyacı yoktu. Bu onun büyük çabasıydı; bu adamın içeri girip tüm ... fikirleri ... ve ... endişeleriyle kontrolü ele geçirmeye çalışmasına ihtiyacı yoktu. Ne kadar geçerli olurlarsa olsunlar.

"Ya sen?" diye sordu. "Seni ne azdırıyor?

"Ne?" diye kekeleydi, yüzü hemen ısındı.

Kıkırdadı, alçak sesle ve derinden. "Ne demek istediğimi biliyorsun.

Senin derdin ne? İnsanların sana yardım etmesine izin verme konusunda kötüsün.

Burası neden bu kadar kalabalıktı? O mu yaklaşmıştı yoksa kadın mı? Günlerdir ilk kez ısınmıştı.

"Aslında," dedi, tam boyuna doğru doğruldu, ona bakmak için boynunu eğmeyi reddetti. 'Hayatım boyunca insanların tek yaptığı bana yardım etmek oldu. Kendim için nadiren bir şey yaptım. Yapmama da gerek yoktu. Bunun için insanlarımız vardı. Burnunu çekti. "Ama bu farklı. Bu benim için.

"Yardım kabul etmek, başkalarının sizin için her şeyi yapmasına izin vermekten farklıdır. Kesinlikle daha yakındı, açık gri gözleri onunkilere kilitlenmişti.

Bu yeni palto çok sıcaktı.

Kira boğazını temizledi. "Evet, pekala. Sanırım bir gün için yeterince yardım ettin.

Dördüncü Bölüm

Kira'ya tehlikeli bir şekilde yakın duruyordu. Tehlikeliydi, çünkü onu boğacakmış gibi görünüyordu. Tehlikeliydi, çünkü aniden onu daha yakına çekme isteği duydu. Ki bu delilikti. Yabani bir kediye sokulmaya çalışmazdınız ve şu anda Kira'yı kollarının arasına almak da aynı anlama gelirdi.

Ona kızdıkça yanakları daha da pembeleşmiş ve bu noktada düpedüz al al olmuştu. Bir nefes verdi ve perçemlerini alnından uzaklaştırdı. Geçen gün açıkça üzgünken ve eski bir battaniyeye sarılmışken onun ne kadar güzel olduğunu fark etme şansı olmamıştı ama bugün... bugün fark ediyordu. Ama fark etmekten vazgeçmeliydi, çünkü fark etmek hiçbir işe yaramayacaktı. Kadın onun fark etmesiyle hiç ilgilenmediği gibi, adam da güzel kadınlardan uzak durmaya özellikle yemin etmişti. Sadece geçici olarak burada olduğundan bahsetmiyorum bile.

Geri adım atması, onun ateşli bakışlarını tutmayı bırakması ve buradan çıkıp gitmesi için sayısız neden vardı.

Ama Kira haklıydı. Bir şeyleri düzeltmekten zevk alıyordu. Bu ağaç çiftliği kulübesi hakkında, Kira'yla tanıştığından beri ona söylediği pek çok şey hakkında çenesini kapalı tutmalıydı.

Ama şimdi ona yeni paltosunun içinde, kürkle süslenmiş kapüşonuyla, sanki kutup gezisine hazırmış gibi bakarken, kendini yine ağzını açarken buldu.

"Ana ev nasıl?

Sanki sorduğu için kötü niyetliymiş gibi gözlerini ona dikti. "Sorun yok.

"Emin misin?

Nasıl cevap vereceğine dair içsel mücadelesi yüzünden okunuyordu. Açıkçası ondan yardım istemek istemiyordu. Ama Logan'a göre bu ev en az yüz yıllıktı ve son üç yıldır boştu. Orada işlerin mükemmel bir şekilde yürümesine imkân yoktu.

Öyle olup olmadıkları onu ilgilendirmezdi. Sadece gidebilirdi. Kız kardeşine ve çılgın komşularına hiçbir şey bulamadığını, geri dönmeyeceğini, yapacak işleri olduğunu söyleyebilirdi. Çekip gidebilir ve Kira'yı yeni çiftliği, kocaman gözleri ve müşterisizliğiyle burada bırakabilirdi.

Ama yapamayacağı şey, onun o evde nasıl güvensiz olabileceğini düşünmekten vazgeçmekti. Kasaba onun efsanevi bir cesetle karşılaşmasından endişe ediyordu ama asıl endişelenmeleri gereken şey karbon monoksit zehirlenmesiydi. Ya da bir gaz kaçağı. Ya da hatalı tesisat.

Yani, evet, onun için birkaç şeyi düzeltmek istiyordu. Eğer ona izin verirse.

Bu çok mu yanılttı?

Kira uzun ve dramatik bir iç çekti. 'Sanırım gerçekten istiyorsan, benim için kazana bakabilirsin. Pek ilgi görmüyor gibiyim. Yani, demek istediğim... eğer senin için eğlenceli olacaksa...'

"Kontrol edeceğim."

Kadın ona gözlerini deviriyor olabilirdi ama adam çoktan arkasını dönmüş ve kulübeden çıkmıştı. Köpekleri onu bekliyordu. Pudgie bir ağacın altında uyukluyordu, Odie onu görünce hemen havlamaya başladı ve Elizabeth sadık bir şekilde onun yanına gitti.

"Haydi," dedi ve Elizabeth ile Odie onu takip etti, büyük köpek kalçasında, küçük olan ise ayaklarının etrafında koşuşturuyordu. Arkasını döndüğünde Kira'nın Pudgie'yi kucağına alıp taşıdığını gördü. Yaşlı köpeğin kulağına bir şeyler fısıldadı. Kira'nın en sevdiği köpeğini kucağına almasını görmezden gelmenin en iyisi olacağına karar verdi, içi yumuşadı ve sızladı. Bu, hafta sonuna kadar tüm evini yenilemesine neden olacak türden bir şeydi.

Başını salladı ve ana eve doğru yürüdü. Sadece yaşanabilir olduğundan emin olacaktı ve sonra bu çiftlikten ve kendisiyle uzaktan yakından ilgilenmeyen ve zaten hayatında olmasına da gerek olmayan bu kadından gerçekten uzak duracaktı. Köpekleri onun hakkında ne hissediyor olursa olsun. Onlar da çöp yiyorlardı, yani pek de seçici bir zevkleri yoktu.

Ev, büyük bir verandası olan eski bir Viktorya dönemine aitti. Jeanie'nin çocukken sahip olduğu oyuncak bebek evinin harap bir versiyonuna benziyordu. Ön basamakları tırmandı, kendi kendine sadece

komşuluk. Kira yaşlı bir adam, bir rahibe ya da herhangi biri olsaydı bile yardım etmek için ısrar ederdi. Yine de belki bu konuda bu kadar hevesli olmazdı.

Köpeklerle 'Durun' dedi ama Kira arkasından homurdandı.

"İçeri gelebilirler. Pudgie'yi daha yakından kucakladı. 'Zavallı bebekleri öylece dışarıda bırakamayız,' diye mırıldandı.

"Doğru. Elbette. Kapıyı açtı ve Elizabeth ile Odie içeri koştular.

Kira kahkaha attı ve görmezden geldiği şeylere gırtlaktan gelen sesi de ekledi.

Evin içindeki sıcaklık da dışarıdakinden pek iyi değildi. Bu kadının yorgan giymesine şaşmamalı.

"Kira, burası buz gibi.

Pudgie'yi nazikçe kanepeye yatırdı ve üzerine yün bir battaniye örttü. Köpeğin ona sırtıttığına yemin edebilirdi.

"Biliyorum. Ben de öyle dedim.'

"Yapmadın. Fazla ısınmadığını söylemiştin. Bence hiç ısınmıyorsun.'

Omuz silkti. "Anlambilim.

"Kira.

"Ne?

"Burada bu şekilde yaşayamazsın.

Ağzı sert bir çizgiye oturdu. Eğer korumacı tavrını azaltmazsa kışına tekme yemek üzereydi.

"Yapabilirim ve yapıyorum ve iyiyim. Topuklarının üzerinde döndü ve evin arka tarafındaki mutfak olduğunu tahmin ettiği yere doğru yürüdü. 'Kazan bodrumda, eğer

bakmak istiyorum.' Ana merdivenin altındaki bir kapıyı işaret etti. "Aksi takdirde defolup gitmekte özgürsünüz.

Arkasına bakmadı, onu giriş holünde öylece bıraktı ve ona yardım etmek istediği için bir pislik gibi hissetti. Gitmesi gerektiği açıktı. Mantıksızca kızgın Noel ağacı çiftliği sahipleri tarafından taciz edilmekten başka yapacak işleri vardı: gerçek işi gibi şeyler. Ama... ama burası gerçekten buz gibiydi ve bir göz atacağını söylemişti ve lanet olsun, onu burada öylece bırakamazdı.

Koridordaki radyatör, sanki biri boruları dövüyormuş gibi tangırdadı ve sonra kızgın bir kedi gibi tısladı. Bunu bir işaret olarak kabul etti. Sadece hızlıca bir göz atacaktı. Ayrıca köpekleri gitmişti; Elizabeth ve Odie, Kira'yı takip etmek için onu tamamen terk etmişlerdi ve Pudgie kanepeden yüksek sesle horluyordu.

Bir göz atayım bari.

Bir saat sonra Kira'yı mutfakta bir fincan kahve içerken ve üç köpeği de ayaklarının dibinde kıvrılmış halde buldu. Ev içi mutluluğun bu rahat resmini görmezden geldi ve bunun yerine bulgularına başladı.

"Yeni bir kombiye ihtiyacın var.

Kira mükemmel bakımlı bir kaşını kaldırdı. "Şaka yapmıyorum.

Bennett içini çekti ve hayal kırıklığı içinde elini yüzünde gezdirdi. Bunu neden bu kadar zorlaştırıyordu?

'Şu anda hiçbir şey sızdırmıyor, bu yüzden bence tek gerçek tehlike boruların donması. Biraz ısınyorsun

geliyor, ancak suyun akmasını sağlamak için yeterli olup olmadığını bilmiyorum'.

Kira'nın kaşları çatıldı. "Tamam, teşekkür ederim. İğneleyici bir yorum yok.

"Tamam, yeni bir kombi mi alacaksınız?

"Yeni bir kombi için param olur olmaz, bir tane alacağım. Yeni bir kombinin parasını ödemeyi teklif etme isteğini bastırdı.

Bu onun için bile çok fazla olurdu. Ama yine de Kira'nın bu evde soğuk ve yalnız olması fikrinden nefret ediyordu.

'Belki bu arada birileri gelip şömineyi çalıştırabilir. Kombiyi alana kadar evin en azından bir kısmını bununla ısıtabilirsiniz.

"Neden umursuyorsun ki? Elindeki bardağı masaya bıraktı ve onu incelemek için sandalyesinde arkasına yaslandı. Üzerinde en az iki büyük kazak ve parmaksız eldiven vardı. İçeride. Kadın üşüyordu ve adam bundan nefret ediyordu.

Ayaklarının üzerinde kaydı. "Sen söyledin, ben bir iş bitiriciyim. "Hmm. Ben zor durumdaki bir genç kız değilim.

"Öyle olduğunu hiç söylemedim.

Kaşlarını çatı. 'Yani bunu herkesle mi yapıyorsun?

Bu yardımcı izci çocuk olayı

mı?" "Ben hiç izci olmadım.

Dudakları köşeden yukarı doğru çekildi, neredeyse gülümsüyordu.

Teşekkür ederim. Kazanı kontrol ettiğiniz için teşekkür ederim. Ve şömine hakkındaki öneriniz için de.

"Tabii ki.

"Taze kahve var, eğer istersen.

İşe dönmesi gerekiyordu ama zaten bütün sabahı

kaçırmıştı. Bu noktada kahveyi es geçmek aptalca görünüyordu.

Özellikle de Kira kafasını koparmak yerine ona gerçekten teklif ediyorsa.

"Tabii, teşekkürler.

Kira kahve makinesini işaret etti. 'Buyurun. Fincanlar şu dolabın içinde.

Ev eski olabilirdi ama Kira'nın küçük ev aletleri son modeldi ve kupalarının hepsi kulpları aynı yöne bakacak şekilde dizilmiş toprak tonlarındaydı. Tüm bunların görsel olarak çok çekici olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ve bu onu daha da meraklandırıyordu.

"Buraya nasıl geldin?" diye sordu fincanını masaya getirerek.

Oturduğu yerde kıpırdandı, yüzünde küçük bir kaş çatma ifadesi belirdi. "Özür dilerim. Bu konuda konuşmak zorunda değiliz.

'Hayır, sorun değil. Sadece çok gurur verici bir hikaye değil.'

"Oh?" dedi, alaycı gülümsemesine engel olamayarak.

"Şimdi gerçekten duymak istiyorum.

Kira gözlerini devirdi ama Bennett bunun ondan çok kendisine olduğunu hissetti. "Influencer'lardan aşırı etkilendim.

"Bu da ne demek oluyor?

'Bunu yapabileceğimi düşünmüştüm...' Elini, evden dışarıdaki çiftliğe kadar her şeyi kapsayan bir hareketle salladı. "Bütün bunları. Eski bir çiftlik evi satın alabileceğimi, bir bahçem olabileceğini ve turşu yapabileceğimi düşünmüştüm...'

"Turşu mu?

'Evet, her türlü sebze yi turşu haline getirip düzgün küçük kavanozlara dizmek gibi ve sadece, bilmiyorum, bir kez olsun kendim için bir şeyler yapabilirim. Bir kez olsun kendi başıma.

Yavaşça başını salladı, bütün bunlardan ne anlam çıkarması gerektiğinden emin değildi ama kız onunla konuşuyordu ve bu hoşuna gidiyordu. Onu durduracak bir şey söylemek istemiyordu.

"Ve bilmiyorum. Belli ki her şeyi berbat etmişim. Ve şimdi burada bu büyük, eski evde, hiç sahip olmayı düşünmediğim bu çiftlikle birlikteyim.

Bunun nasıl olabileceğini sormak istedi. Bilmeden bir çiftliği nasıl satın alırsınız diye ama bunu yüksek sesle söylememesi gerektiğini biliyordu.

'Ben hiçbir zaman pratik biri olmadım. Bu Chloe'nin özelliği.'

"Chloe?

"İkizim. O öldü." "Oh,

Tanrım. Çok üzıldüm.

Kira'nın gözleri büyüdü. 'Oh, hayır, üzgünüm! O ölmedi. Danimarka'da.'

Bennett uzun bir nefes verdi. Tanrım, ölü ikizinin anılarını canlandırdığını düşünmüştü.

"Yeni kocasıyla Danimarka'da. Kira sanki bu yeni koca kötü bir şeymiş gibi yüzünü buruşturdu. "Ve ben burada yalnızım.

Yalnız. Ve soğuk.

Omuz silkti ve kendini küçümseyen bir kahkaha attı. "Açık olduğum bir günü bile senin yardımına ihtiyaç duymadan atlatamadım.

"Aslında hiçbir şey yapmadım. "Bu doğru.

Güldü ve gülümsemesi büyüdü, bu cereyanlı evde bile içini ısıttı. "Daha sonra babamı arayıp bu eski radyatörler hakkında bir fikri olup olmadığını sormama ne dersin?

Başını sertçe sallayınca saçları omuzlarına döküldü. "Bunu yapmak zorunda değilsin.

"Bunu bana bir iyilik olarak düşün," dedi, masanın üzerinden ona doğru eğilerek, sadece biraz, kızarmasını izleyecek kadar. "Bu beni azdırıyor, unuttun mu?

Kekeledi. "Bunu asla söylememeliydim.

"Haklıydın. Bundan hoşlanıyorum. Kendimi işe yarar hissetmek hoşuma gidiyor.

Dudakları gülümseme ile kaş çatma arasında bir yerde seğirdi.

"Peki, tamam. Ama bu kadar." "Anlaştık.

Kahve fincanının kenarından ona baktı ve bu küçük sohbetten sonra, başlamadan önce sahip olduğundan daha fazla sorusu olduğunu fark etti.

"Gitmeliyim," dedi, daha fazlasını yapamadan, daha fazlasını teklif edemedi ayağa kalktı. Kira'yı ısıtmak için kollarına sarmasını önermek gibi çılgınca bir şey yapmadan önce gitmesi gerekiyordu. Anlamsız bir hayal.

"Tabii. Tekrar teşekkürler.

Sadece bir şey daha vardı, çünkü Bennett tüm çabalarına rağmen kadınlar konusunda hâlâ akıllı değildi. "Seni ağaç ışıktandırmasında göreceğim miyim?

Kira, sebze yemeye zorlanan bir çocuk gibi yüzünü buruşturdu. "Sanırım öyle.

Kıkırdadı. "Eğlenceli olabilir.

"Daha çılgınca şeyler de oldu.

Köpeklerini toplayıp yola koyulurken Bennett, huysuz ve ilgi çekici Kira North ile yaşamak istediği daha çılgınca şeyleri düşünmeyi reddetti.

Beşinci Bölüm

Bir şey bulabildiniz mi?

Bennett kız kardeşinden gelen mesaja baktı. Görmezden gelmeyi düşündü. Zaten istediğinden çok daha geç saatlere kadar çalışıyordu ama Kira'larda Bay Tamirci'yi oynadığı sabahın ardından yetişmesi gereken projeleri vardı. Ama mesajları cevapsız bırakmaktan nefret ediyordu. Bu onu kaşındırıyordu.

Hayır. Görünürde tek bir ceset bile yok.

Tamam. Vay be. Ne zaman dönüyorsun?

Jeanie'nin koltuk minderlerine yaslanarak iç geçirdi. Küçük dairesinde bir çalışma masası yoktu ve hâlâ çalışmak için en rahat yeri bulmaya çalışıyordu.

Geri döneceğimi sanmıyorum.

Kira'dan uzak durması gerekiyordu. Bu sabah yaptığı küçük ziyaret ona bunu kanıtlamıştı. Onu o cereyanlı eski evde görmek içinde pek çok şeyi harekete geçirmişti ve

Edwin'in ölü karısı gibi gömülü kalmak için o şeylere ihtiyacı vardı.

Yapmak zorundasın! Sadece birkaç kez daha. Emin olmak için.

Bunun delilik olduğunu biliyorsun, değil mi?

Tabii ki biliyorum. Ama belediye başkanının bir hayali vardı ve nadiren yanılır.

Peki bilge ve güçlü belediye başkanı bu rüyada ne gördü?

Şey... her zaman biraz bulanıktırlar, ama temelde o çiftlikte önemli bir şey gömülüdür.

Yani, Kira'nın bulmasına izin vermemiz gerekmez mi?

Bunu yazarken bile Kira'nın kendi başına korkunç bir keşif yapması fikri midesini bulandırıyordu. Jeanie de bunu biliyordu.

Böyle bir şeyi tesadüfen bulmasına izin veremeyiz!

Güzel. Bir kez daha.

Teşekkürler, Ben!! Sen en iyisisin!

En iyisi gibi hissetmiyordu. Kendini, kız kardeşi için saçma sapan ayak işlerini yapmak üzere kandırılmış bir enayi gibi hissediyordu çünkü onu hayal kırıklığına uğratamayacak kadar aptaldı.

Ama başka ne yeniydi?

Kız kardeşi onu kendisi için bir şeyler yapması için manipüle eden ilk kadın değildi ve sonuncusu da olmayacağından emindi.

Bennett geri döndü.

Buna sinirlenmesi gerekirdi ama bugün enerjisini toplamakta zorlanıyordu. Çiftliğin açık olduğu ikinci gündü ve hâlâ müşteri yoktu. İçinde düşük seviyede bir panik kaynamaya başlamıştı. Burayı satın aldıktan sonra biriktirdiği güven fonundan geriye kalanlar, hiçbir ek gelir olmadan burada yaşadığı birkaç ayın ardından tükenmişti.

Ve şimdi bu Noel ağacı çiftliği işi tutmazsa, bundan sonra ne yapacağı konusunda gerçekten hiçbir fikri yoktu. Hayatında ilk kez kendi başına kalıyordu. İlk yirmi dört yılını ya şımartılarak ya da her durumdan sıyrılarak geçirmişti. Ailesi onun çeşitli kötü kararlarının darbesini yumuşatacak paraya ve araçlara sahipti. Chloe'yle birlikte büyüdükları Gürcü malikânesinden taşındıklarında bile, yakın zamanda yenilenen araba evinden öteye gitmemişlerdi.

Acınası bir durumdu.

Acınacak haldeydi. Zar zor işleyen bir yetişkin. Ve sonunda kendi başına yola çıkmaya karar verdiğinde, bir şekilde eski bir çiftlik satın almanın doğru yol olduğunu düşündü. Ama artık her şeyini ortaya koymuştu. Yenilgiyi kabullenmeyi reddetti.

İşe yaraması gerekiyordu.

Bennett'i kiralık arabasından inerken bulmak için ön verandaya doğru yürüdü. Bu kez bir alet çantası vardı ama etkileşimlerini tamponlayacak köpekleri yoktu. Şu anki ruh halinde, bu Bennett için iyiye işaret değildi.

"Daha fazla eğlence için geri mi döndün?" diye seslendi ve adam o mükemmel gülümsemesiyle başını kaldırdı.

"Şu radyatörlerin daha iyi çalışmasını sağlayabilirim. Görev başındaki bir adam gibi kadının önündeki yoldan ilerledi. "Babam bana denemem için bazı şeyler söyledi.

Kira onu içeri almamayı düşündü. Onun hakkındaki ilk izleniminin tam olarak doğru olmaması mümkündü. Belki de onun kendi başına bir şeyler yapamayacağını düşünen bir kadın düşmanı değildi ama evi hakkında neden bu kadar endişelendiğini de bilmiyordu.

Amacı neydi?

Onu yatağa atmak için çok uğraşmıştı. Zaten onu orada istediğine dair bir işaret de vermemişti. Belki de meydan okumayı seviyordu?

Kendisi için bir şeyler inşa etmek için tek şansında sefil bir şekilde başarısız olmakla meşgulken, iyi niyetli iyilikseverleri ya da mazoşist bir çizgiye sahip adamları savuşturacak zamanı yoktu. O yüzden hangisi olursa olsun, onu içeri almamalıydı.

Öte yandan, üşümekten yorulmuştu. Kenara çekildi. "Al bakalım.

"Teşekkürler. Onu geçip kendini bırakırken bir gülümseme daha içinde.

'Belki daha sonra ihtiyacı olan bir grup yaşlı kadın bulabilirsin.
karşıdan karşıya geçmeye yardım et.'

Eğlenen bir sırtıyla omzunun üzerinden baktı. 'Isınmana yardım etmek ve yaşlı kadınlara eşlik etmek mi? Mükemmel bir gün.'

Kira oflayıp puflayarak gözlerini devirdi ama Bennett bugün yılmamıştı.

'Eğer sizin için de uygunsa, her bir radyatörü dolaşip havalandırma kutularını ayarlayıp ayarlayamayacağıma bakacağım. Olmazsa, belki

servis vanaları.'

"Bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum ama çıldırın. "Harika.

Birdenbire Kira, Bennett radyatörleriyle uğraşırken evinde takılma fikrinden hoşlanmadı. Bu garip olurdu.

"Gidip Iris'i kontrol edeceğim.

"Güzel, hala burada mı çalışıyor?

Kira yüzünü buruşturdu. Dün tek çalışanıyla pek de iyi bir ilk izlenim bırakmamıştı ama cesur Iris bu sabah tekrar ortaya çıkmış ve kolay kolay korkmayacağını göstermişti. Görünüşe göre, çılgın insanlar için çalışmaya alışkındı.

Kira'nın anladığı kadarıyla Iris, Dream Harbor'da büyümüşü ve kasaba halkının maskaralıklarından etkilenmiyordu. Ayrıca kasabada pek çok işi vardı ve hatta Kira'yı yoga dersine katılması için davet etmişti. Muhtemelen küçük kulübesinde tek başına, rahat ve konforlu bir şekilde gayet iyiydi. Ama yine de Kira'nın oturup Bennett'in çalışmasını izlemek gibi bir arzusu yoktu.

Böylece, 'Noel ağacı çiftçisi olarak başarana kadar numara yapma planına' devam ederek, dışarı çıkmak için botlarını çekti.

"Evet, sen "o ev çökecek ve onu ezecek" diyerek onu ölümüne korkuttuktan sonra mucizevi bir şekilde hala burada çalışıyor.

Bennett alet çantasını karıştırmayı bırakıp ona şaşkın bir ifadeyle baktı. "Bunu hiç söylemedim.

"Kesinlikle yaptın.

"Çiftlikte ıgllıklar atarak koşan ben değildim.

"Acil bir durumdu!"

"Gerçekten değildi.

"Olabilirdi. Onun hayatını kurtarabilirdim.'

Gülümsemesi büyüdü ve Kira kendi ağzının da onunkini yansıtmak için yukarı kalktığını görünce dehşete kapıldı. Başını iki yana salladı. Gitme vakti gelmişti. Clark Kent'e benzeyen bu adama gülümseyip durmanın zamanı değildi. Belki yolda öpüşebileceği bir motorcu ya da şartlı tahliye edilmiş bir mahkûm bulurdu, sadece gerçekte kim olduğunu kendine hatırlatmak için.

Tüm bu taze, çam kokulu hava duyularını bozuyor olmalı.

Kira'nın yapacak işlerinin bitmesi sadece bir saat sürdü. Iris'i kontrol etti ve beklendiği gibi onu burnunu bir kitaba sokmuş, halinden memnun buldu. Ödeme penceresine açılan küçük ön verandayı süpürmüş, kapıdaki çelengi düzeltmiş, yaptırdığı yeni tabelanın birkaç düzine açısının fotoğrafını çekmiş, ağaçların arasında dolaşmış, gelecek hafta işe başlayacak olan bahçivana söyleyeceklerini not etmiş ve Noel Baba ilanına gelen yanıtları okumuştı ama bunlar çok azdı.

Ve tüm bunlardan sonra, görünürde hâlâ bir müşteri olmadığı için eve geri dönmekten başka çaresi kalmamıştı. Yerel halk için gerçekten bu kadar korkutucu muydu? Elbette, herkese yeniden açılmayacağını kesin bir dille söylemişti ve

komşular uğramıştı ama yine de. Bu herkesi sonsuza dek uzak tutmaya yetecek bir şey olamazdı. Ağaçlarını nereden alıyorlardı? Bu yıl hepsi ağaçsız mı kalacaktı?

Kız kardeşi kasabanın en sevilen kafesinin sahibi olduğu için muhtemelen Bennett'ten haberi yaymasını isteyebilirdi ama zaten Bennett'in yaptığı diğer her şeyden rahatsızdı. İşin içine bir de bedava pazarlamayı eklemek istemiyordu.

Bu ağaç yakma olayına gerçekten gitmek zorunda kalabilirdi. Ya öyle olacaktı ya da açlıktan ölecekti. Ya da donacaktı. Ya da ikisini de. Güzel bir donma-ve açlık kombinasyonu.

İçeri girdiğinde alt katın boş olduğunu gördü ama üst kattan gelen ayak seslerini duyabiliyordu. Merdivenleri tırmandı ve Bennett'i ilk yatak odasında (şu anda boş karton kutuları barındırmak için kullanılıyordu) radyatörün yanında çömelmiş buldu. Flanel gömleğinin kollarını sıvamıştı ve eski metal canavarın yan tarafındaki bir tür vanayı çevirirken ön kolu esniyordu. Orada öylece çömelmiş, kot pantolonu kalçalarını ve poposunu sıkıca sarmıştı...

Gitme vakti geldi. "Neredeyse bitti mi? Kira'nın sesi gergin ve gıcırtilı çıktı.

Bennett bu ses üzerine başını kaldırdı. "Geri döndüğünü bilmiyordum.

"Öyleyim. Kira boğazını temizledi. "Geri döndüm. Yakında gidiyor musun?

Bennett ayağa kalktı, yüzünde alaycı bir gülümseme vardı. Ellerini kot pantolonuna sildi ve Kira bu hareketi izlediği için suçlanamazdı. O kalçalar... dikkat dağıtıcıydı.

'Bu sonuncusu. Umarım bu biraz yardımcı olur.

'Doğru, eminim öyle olacaktır. Herhangi bir ısı, hiç ısı olmamasından iyidir.'

"Bunu radyatörlerden birinin arkasında buldum. Arka cebinden çıkardığı eski bir kâğıt parçasını Kira'ya uzattı.

"Nedir o?" diye sordu, sararmış defter kâğıdının üzerindeki eğik yazıyı seçmeye çalışarak.

"Emin değilim.

Tekrar baktı. "Görünüşe göre birisi eşyalarının bir listesini yapıyormuş.

Bennett gazeteye baktı, kaşlarının arasında bir kırıksıklık vardı. 'İki Tiffany lamba, kemik porselen takımı,' diye okudu. "Hmm, çoğu lekeli. Gözlerini kıstı ve kâğıdı çevirdi. "Ellie'nin süsleri.

"Mücevher mi? Mücevher gibi mi?"

Bennett omuz silkti. 'Süs eşyası ya da onun gibi bir şey olabilir. Daha fazlasını anlayamıyorum.

Kira kaşlarını çattı. "Eski sahipleri yazmış olmalı.

"Olabilir. Çiftliğin bir kuzene bırakıldığını duymuştum ama belki de diğer mallarının farklı kişilere gitmesini istemişlerdir?

"Yani, bu ne? Vasiyetlerinin kaba taslağı gibi bir şey mi? Tekrar omuz silkti. "Beni şaşırtıyor ama gitmeliyim.

Adamın aletlerini toplamasını izledi ve içinden bir panik dalgası geçti. Onun gitmesini istemiyordu. Günün geri kalanını bu soğuk evde, bu başarısız çiftlikte tek başına geçirmek istemiyordu.

Kira bir ikizdi. Her zaman yalnız olmanın doğasına aykırı olduğunu düşünmüştü. Anne karnında bile yalnız değildi. Ve şimdi ona bakın, sırf bir başka karanlık akşamı daha tek başına yaşamak zorunda kalmamak için bu hoş, komşu çocuğu radyatörüne zincirlemeyi düşünüyor.

Kendini yarım bir insan gibi, organlarının yarısı alınıp Danimarka'ya götürülmüş gibi hissetmekten alıkoyamıyordu. Bu çiftliğin, bu planın ona yardım etmesi, ona gerçekten ona ait olan bir şey vermesi gerekiyordu. Ama işe yaramıyordu. Neredeyse üç aydır Dream Harbor'ın üzerindeki Grinchy karakteriydi ve bunun için gösterecek hiçbir şeyi yoktu.

Mükemmel, organik olarak yetiştirilmiş, yerel kaynaklı bir hayat yok.

O bir aptaldı.

Tekrar başını kaldırdığında Bennett onun kaşlarını çattığını gördü. En azından ağlamıyordu, ama kaşlarının arasında yine o endişeli kırılganlık vardı ve bunu kabul edemezdi. Kesinlikle olmazdı.

Gitmesi gerekiyordu. Çünkü Grinch'in aksine, Kira'nın üç beden büyüyen bir kalbe sahip olmaya hiç niyeti yoktu. Hele ki bu, annesinin evlendiği için geçit töreni düzenleyeceği adama karşı sıcak ve bulanık duygular beslemek anlamına geliyorsa.

Evlenmek mi?! Yüce Tanrım. Bu kadar çok yalnız zaman geçirmek kesinlikle beynini çürütmeye başlamıştı.

'Tamam, tekrar teşekkürler. Görüşmek üzere. Bennett'in geçebilmesi için kapının önünden çekildi. Bennett yanından geçerken yüzündeki sorgulayıcı ifadeyi görmezden geldi; uzun boylu, sıkı vücudu Bennett'inkine biraz fazla yaklaşmıştı. Ona herhangi bir cevap borcu yoktu.

Merdivenlerden inerken onu takip etti, sırtının ne kadar geniş olduğunu ya da çalışırken saçlarının karıştığını kesinlikle fark etmemişti. Ama belki de ona küçük bir şey borçluydu, çünkü buraya kadar ona yardım etmek için gelmişti, ondan bunu istememişti.

Giriş e geri döndüklerinde ve Bennett ceketini çekerken, 'Bedava bir ağaç alabilirsin,' dedi.

Kaşlarını kaldırdı. "Bedava bir ağaç mı?" "Evet, hizmetleriniz için... şey...

Sırıttı. "Bedava bir ağaç kulağa harika geliyor.

Kira iç çekti. Güzel. Verilen hizmetler için ödeme ve sonra Bennett gidebilir ve asla geri dönmeyebilir. Mükemmel. İhtiyacı olan son şey bu adama borçlu olmaktır.

'Bugün buralarda takılacak vaktim yok,' dedi. 'Saat ikide bir toplantım var. Seni başka bir zaman kabul etmek zorunda kalacağım.

Lanet olsun. Kira sahte gülümsemesini yüzüne yapıştırmaya devam etti. "Elbette. Başka zaman.

"Ve seçmeme yardım edecek misin?" Gülümsemesi tekrar alaycı bir hal almıştı, bu da en azından endişesinin geçtiği anlamına geliyordu.

"Sizin mükemmel ağaç bulma standartlarınıza uygun yaşayabilir miyim bilmiyorum.

Kira cevap vermeden önce bir saniye boyunca onun bakışlarını tuttu ve Kira gerginliği kırmak için aralarında bir ya da iki köpek olmasını diledi.

"Bence onlara layık bir şekilde yaşayacaksın.

Altıncı Bölüm

Bennett son birkaç günü gerçekten çalışarak ve kesinlikle Kira'yı ve onun eski radyatörlerini, sürekli tıslama sesi çıkarıp çıkarmadıklarını ve bodrumdaki dönüş borusunun sıcak olması gerekip gerekmediğini düşünmeden geçirmişti. Gerçi muhtemelen olmaması gerektiğini düşünüyordu.

Eğer aniden işteki yangınları söndürmekle meşgul olmasaydı, işlerin daha düzgün gidip gitmediğini kontrol etmek için bir kez daha çiftliğe gidebilirdi. Ama muhtemelen bunu yapamaması en iyisiydi. Her gece yatmadan önce yaşlı adamların buharla ısınmayı anlattığı YouTube videolarını izlemek zaten fazla ileri gitmekti.

Durması gerekiyordu. Kira ondan yardım bile istememişti. Son bir yıllık flörtünün, hiç tanımadığı kadınlara iyilik yapmasına dönüşmesi şaşırtıcı mıydı? Dünyaya yaydığı enerji buydu. Dot Teyze daha geçen gün onunla ve Jeanie'yle yemek yerken ona ne demişti? Senin titreşimin kabileni çeker. Görünüşe göre, Bennett'in kabilesi iyiliğe ihtiyacı olan pek çok insandan oluşuyordu. Bennett Ellis: bedava yolculuklar, taşıma hizmetleri ve şimdi de ısıtma

Yardım et. Belki de flört profili yerine kartvizit hazırlatmalı.

Kira'nın şimdiye kadar çıktığı diğer kadınlardan farklı olduğu ve ondan hiç faydalanmadığı gerçeğini bilerek görmezden geliyordu; onu neredeyse hiç içeri almamış ve sadece isteksizce yardım etmesine izin vermişti. Güzel ve ilginç bir kadındı ve belki biraz üzgün ve biraz da yalnızdı.

Ama tüm bunları görmezden gelmeye devam edecekti çünkü sadece bir aylığına buradaydı ve geride bırakmak zorunda kalacağı bir kadının peşinden koşacak hali yoktu. Her ne kadar bu kovalamacanın harika olacağından emin olsa da.

Bu son düşünceyi kafasından silkeledi ve yürüyüşünü tamamladı. Sürüklenen Noel müziğinin sesinden ve bir kasabanın sahip olabileceğinden çok daha fazla parıldayan ışığın parıltısından, neredeyse Dream Harbor Elli Üçüncü Yıllık Noel Ağacı Işıklandırması ve Aralık Tatili Gösterisi'nde olduğunu anladı. Ya da en azından Ana Cadde üzerinde asılı olan pankartta yazan isim buydu. Kız kardeşine göre bu Dream Harbor'ın yılın en büyük etkinliğiydi ve bu çok şey ifade ediyordu çünkü duyduğuna göre bu kasaba etkinliklere bayılıyordu.

Göğsündeki küçük heyecana engel olamadı. Bennett yirmi yedi yaşında bile Noel'i severdi. Nasıl sevmezsın ki? Sıcacık ışıklar, neredeyse sürekli kurabiye yemek, mükemmel hediye bulmanın gizli heyecanı. Ve bu yıl Doğu Yakası'na geri dönmüştü ve hava gerçekten de soğuktu. Buna bayılırdı. Noel dileği, eğer dürüst olmak gerekirse ve yetişkin bir adam değilse, karlı bir

Noel'de. Noel'de yağan karın büyülü bir yanı vardı.

Kira'nın bu konuda ne söyleyeceğini düşünürken ağzı açık kaldı.

"İşte buradasın! Kız kardeşinin sesi müziğin ve kalabalığın genel uğultusunun üzerinde çınladı. Jeanie meydandaki ilk stantlardan birine sahipti. Küçük ahşap kulübeler sıra sıra dizilmiş, beyaz ışık dizileri çatıdan çatıya uzanıyordu.

"Hey! Şimdiye kadar nasıl gidiyor?" diye sordu Jeanie'ye Balkabağı Baharatı standında katılırken. Çoktan bir kuyruk oluşmuştu ve Jeanie müşterilere bedava kakao fincanları dağıtırken yanakları pembeleşmişti.

'Bu çılgınlık! Şu kalabalığı görüyor musun?'

Öyle yaptı. Ana Cadde'nin bu ucu trafiğe kapatılmıştı ve etrafta dolaşan, yol boyunca kurulan stantlarda duran insanlarla doluydu. Henüz öğleden sonra olmasına rağmen hava kararmaya başlamıştı ama ışıkların parıltısı her şeyi neşeli ve sıcak kılıyordu.

"Yardım ister misin?" diye sordu, bardakları doldurmakta olan Logan'a çarparken bile. Kabinin içinde pek fazla yer yoktu.

Hayır, hayır. Biz iyiyiz. Baristalarım Joe ve Crystal bir saat içinde bizi devralmaya gelecekler. O zaman sizi buluruz. Saat altıda ağacı yakacaklar. Jeanie ona gülümsedi. 'Git festivalin tadını çıkar. Belki en sevdiğin kız kardeşine bir hediye alırsın. Birkaç stant aşağıda Bernadette'in el sanatlarındaki eşarpları çok beğendim. Başlangıç için bir yere ihtiyacın olursa.

Bennett güldü. 'Tamam, not edildi. Sonra görüşürüz.

Logan, Bennett oraya geldiğinden beri on ikinci kez birine kakaonun ücretsiz olduğunu, diğer tüm içeceklerin üç dolar olduğunu açıklarken başıyla veda etti, oysa aynı mesaj ön taraftaki tabelada açıkça yazıyordu.

Logan tabelayı işaret edince penceredeki yaşlı kadın elini alnına götürdü: "Tam şurada, gün gibi açık.

'Oh, şuna bakar mısın! Eğer bir yılan olsaydı beni ısırırdı!

Logan nefesinin altından homurdandı ve Bennett kahkahasını bastırdı.

"İyi şanslar!" diye seslendi kulübeden çıkıp soğuk havaya geri dönerken.

İlk olarak nereye gideceğine dair bir planı yoktu, bu yüzden kalabalığın onu çekmesine izin vermeye karar verdi. Jeanie'nin standının yanı sıra Annie'nin fırını, el yapımı eşarplar satan en az beş zanaatkârı, bir sabuncuyu, bir mumcuyu ve festivalin minyatürlerini yapan bir sanatçıyı gördü. Ve bunlar ilk taramasında görebildikleri idi.

Ama nereye gideceğine karar vermesini sağlayan şey, etraftan yayılan nefis kokulardı. Kişiselleştirilmiş süs eşyaları ve Noel çorapları satan bir esnafın hemen önünde, önünde dev bir waffle tabelası asılı bir stant vardı. Etrafındaki hava waffle külahları ve karamel gibi kokuyordu ve önündeki sıra diğerlerinden daha uzundu. Bu Bennett'i buranın olması gereken yer olduğuna ikna etmek için yeterliydi.

Köpekler için kişiselleştirilmiş çoraplar almanın sevimli mi yoksa kendisi için bile çok mu ileri bir adım olacağını tartışırken, tanıdık zeytin yeşili parkalı bir figürün arkasında sıraya girdi.

Kira arkasını döndü, yüzü kürklü kapüşonundan dışarı fırlamıştı. Onu gördüğünde gözlerini kıstı ve adam onun tepkisine gülümsemekten kendini alamadı. Bu onun kaşlarının daha da çatılmasına neden oldu.

"Tabii ki buradasın," dedi. Onu gördüğüne sinirlenmiş gibi görünmeye çalıştığını biliyordu ama başka bir şey de duyduğuna yemin edebilirdi. Kalabalıkta artık yalnız olmadığı için mutlu olduğunu söyleyen bir şey, belki de konuşacak biri olduğu için rahatlamıştı.

"Sanırım elli mil yarıçapındaki herkes burada.

"Şu anda kurtarılmaya ihtiyacım yok, bu yüzden neşeli yolunuza devam edebilirsiniz.

Kız onu başından savmaya çalışırken Bennett bir kaşını kaldırdı. "Seni görmek için burada olduğumu varsayman ne kadar ukalaca, dedi.

Kira alay etti. 'Evime birçok kez geldin. Bu ukalalık değil, sadece kalıp tanıma.

Güldü ve Kira'nın gülümsemesini bastırmak için alt dudağını ısırmasından gizli bir zevk aldı.

"Aslında," dedi omzunun üzerinden bakarak. "Ben büyük bir hayranıyım" -kabinin üzerindeki yazıyı okudu ama bu kelimenin gerçek bir kelime olmasına imkan yoktu- "bu... waffles?

"Stroopwafels.

"Ne?

Kira gözlerini devirdi. 'Stroopwafels. Onlara böyle deniyor.

Bennett sırttı. "Etkilendim.

"Tabelayı okuyabilmemden etkilendiniz mi? Ya da bunların arasına karamel sıkıştırılmış ince waffles olduğunu ve Hollanda menşeli olduğunu bilmemden mi?

Hepsini. Hepsinden etkilenmişti. Ondan da.

"Bu kelimeyi yüzünüz kızarmadan söyleyebilmenizden etkilendim.

O zaman gülümsedi, kısa ve parlaktı ve Bennett hemen daha fazlasını istedi. Ama bunu ona tekrar nasıl yaptıracağını bulamadan, kalabalık tarafından itilip kakıldı ve onun yerine kadına çarptı.

"Oof. Adamın vücudu onunla çarpışırken boynuna doğru küçük bir hava üfledi.

"Özür dilerim. İkisini de dik tutmak için kollarından tuttu ve bu hareket onu kendisine daha da yaklaştırdı. Yüzü neredeyse kapüşonunun içindeydi artık, saçları yumuşak, ipeksi bir fırça gibi yanağına değiyor, nefesi boğazını ısıtıyordu.

Uzun boyluydu ve adam dik durduğunda bile sadece birkaç santim daha uzundu, ama şimdi geri çekildiğinde, hala biraz eğilmiş, hala kollarını tutuyordu, göz göze geldiler. Kızın gözleri yeşil ile kahverengi arasında bir yerdeydi, hangi yöne gideceklerine tam karar verememiş gibiydiler, koyu renk kirpikleri vardı. Şu anda genişlerdi, ilk kez ona kızgınlıkla daralmamışlardı.

Kollarında sıcak ve yumuşaktı ve işte yine o dürtü, onu daha yakına çekme dürtüsü. Çam, temiz hava ve tamamen Kira'ya ait olan o tarif edilemez şey gibi kokuyordu. Küçük bir nefes daha aldı ve eğer Kira'nın kendisinden nefret ettiğinden emin olmasaydı buna iç çekme diyebilirdi. Sanki onun tarafından kucaklanmak hoşuna gidiyormuş gibi, sanki onun kollarında kalmak istediği kadar o da burada kalmak istiyormuş gibi.

Bakışları kızın dudaklarına kaydı, şu anki duruşlarıyla kendisine çok yakındı, çok pembe ve dolgundu, ısırılabilirdi. Yukarı baktığında gözleri karanlıktı, karanlıktı ve şimdiye kadar düşünmeye cesaret edemediği bir şeyle doluydu. Kira'nın da onu istemesi mümkün müydü?

Sanki onun dile getirilmemiş sorusuna cevap verircesine Kira boğazını temizledi ve etraflarındaki dünya tekrar yerine oturdu. Kalabalık, festival, tuhaf bekleyişler, Kira'nın hâlâ olduğu gibi öpülecek, ısırılacak ya da tutunulacak biri olmadığı gerçeği.

Kollarını indirdi. "Bunun için üzgünüm.

Kira başını salladı, bakışları hala onun üzerindeydi, yanaklarında daha önce olmayan hafif bir kızarıklık vardı.

"Doğru. Eğer istersen senin de feragatname alma hakkın var sanırım. Topuklarının üzerinde sıranın önüne doğru döndü ve Bennett hemen onun yüzünü özledi. Sırada geçirdikleri zamanın geri kalanını Kira'yı kendisiyle daha fazla zaman geçirmeye nasıl ikna edebileceğini düşünerek geçirdi.

Ve eğer bu zaman dudaklarının onun dudaklarına değmesine yol açarsa, o zaman bu sadece kendine küçük bir Noel hediyesi olurdu.

Bennett nane şekeri gibi kokuyordu. Kira, Bennett'in onu neredeyse kıcının üstüne devireceğini biliyordu ama bunun yerine onu kendine çekmiş ve vücudunun sağlam sıcaklığına maruz bırakmıştı. Ve şimdi, Stroopwafel'ini beklerken düşünebildiği tek şey buydu. Adamın hâlâ arkasında olması, vücudunun onunkinden sadece birkaç santim uzakta olması yardımcı olmuyordu ve çılgınca bir an için ona yaslandığını hayal edebiliyordu.

bekledi. Kollarını ona dolayacak, o da başını omzuna yaslayacak ve her yıl kız kardeşiyle dalga geçmeyi sevdiği romantik Noel filmlerinden bir sahne gibi olacaktı.

Ama hayır.

Hayır,

hayır,

hayır.

Bennett'in sıcak bedenini, hain kız kardeşini ya da saçma sapan Noel saçmalıklarını düşünmeyecekti. Karamelli waffle'sini alacak, belediye başkanının lanet ağacı yakmasını bekleyecek, resmi büyük açılış duyurusunu yapacak ve sonra eve gidecekti.

Karanlık, soğuk evine geri döndü. Tek başına.

Kira boğazında büyüyen yumruyu yuttu. Sıra neredeyse ona gelmişti.

Bennett'e, Chloe'ye, ailesinin parasına ya da ... ya da ... hiç kimseye ihtiyacı yoktu. Sadece müşterilere ihtiyacı vardı.

"Merhaba, Mutlu Noeller! Bayan Claus'a benzeme yarışmasını kazanmış olabilecek beyaz saçlı, ufak tefek bir kadın onu gişenin penceresinden selamladı. "Kaç kişi?

"İki tane lütfen," dedi hiç düşünmeden. İki Stroopwafels. Her şeyden iki tane. Kız kardeşiyle dışarı çıktığında her şeyden iki tane sipariş ederdi. Ne zaman tek başına yemeğe çıkmıştı ki? Hiçbir zaman. İnsanlar bunu yapar mıydı?

Artık bunu geri alamazdı. Kadın çoktan yanında çalışan genç adama dönmüştü ve o da çoktan eski bir Stroopwafel ütüsü olması gereken şeye hamur dökmeye başlamıştı. Artık çok geçti. Bekleyenler harekete geçmişti ve bu kasabadaki mevcut üüne rağmen

Bayan Claus'a hakaret etmek istemedi. Bunlardan sadece iki tane yemesi gerekecekti. Kadın ona siparişi verene kadar fark etmediği şey, her siparişin beyaz fırın kağıdına sarılmış üç Stroopwafel ile geldiğiydi. Yani şimdi altı tane yemesi gerekiyordu ve her ne kadar kurabiyeden daha çok kurabiye gibi olsalar da, bunu yapıp yapamayacağını bilmiyordu.

"Al. Bennett'le yüzleşmek için döndü ve iki bohçayı da ona uzattı. "Tut şunları. Cüzdanını çıkarıp ödemeyi yaptı ve Bennett'i kolundan tutup kabinden çekerken Bayan Claus'a Mutlu Noeller diledi.

Kalabalıktan uzaklaşmak için yiyecek kulübelerinin arkasına sıkışmış bir yer bulduklarında ona eğlenen bir gülümsemeyle bakıyordu. Burada müzik, festivalin elektriğini sağlayan çok sayıda jeneratörün sesiyle bastırılıyor, tüm yiyeceklerin kokusu havayı dolduran genel bir tatlılıkla birbirine karışıyordu.

'Bana sadece seninle yemek yememi teklif edebilirdin,' dedi. "Evet derdim.

Kira kaşlarını çattı. "Olan bu değildi.

"Öyle mi? Peki o zaman ne oldu?

'Ben... şey... iki tanenin aslında altı demek olduğunu fark etmemiştim ve sonra çok fazla oldu, işte... boşa gitmelerini istemedim.

Bennett ilk lokmasını ısırırken gülümsüyordu.

"Şimdi... gideceğim.

Elini onun koluna koydu. "Kal. Başının üstünü işaret etti. "Isıtıcının altında iyi bir yerimiz var," diye ekledi.

Kira ofladı pufladı. "Bir ısıtıcıya hayır diyecek değilim.

Bennett sırtıttı ve o da aynı şeyi yapmamak için elini ısırdı. Aynı anda hem çıtır çıtır hem de çiğnenebilirdi ve kenarlarından sızan yapışkan karamel ile doluydu. Çok lezzetliydi. Her şeye rağmen altı tane yiyebilirdi ama kalabalık geçip giderken yanında duracak biri olduğu için rahatlamış hissetmekten kendini alamadı.

Güzeldi, hepsi bu. Telefonunda gezinirken ve her şeyde nasıl başarısız olduğunu düşünürken tek başına yemek yediği onca geceden sonra birlikte yemek yiyebileceği birinin olması güzeldi.

"Bu arada evinizdeki ısı nasıl? Daha iyi mi?" 'Aslında daha iyi. Radyatörler kesinlikle daha önce yaptıkları gibi. Bacayı da kontrol ettirdim, artık şöminede ateş yakabilirim.

"Oh, bu çok iyi. Bennett'in yüzündeki rahatlama bu kadar tatlı olmasaydı komik olabilirdi. Böyle tatlı bir adamla konuşarak ne yapıyordu? Chloe'nin gidişi onu gerçekten bu kadar kötü mü etkilemişti?

"Evet, aslında nasıl ateş yakılacağını bilmemem çok kötü," dedi gülerek, sadece beceriksizliğiyle dalga geçmek istiyordu, ama Bay Tamirci'yle nasıl sonuçlanacağını bilmeliydi.

Ayaklarını kaydırđı, iki lokma daha yedi, kalabalığı izliyormuş gibi yaptı, görünüşe göre ona yardım teklif etmemek için elinden gelen her şeyi yaptı ve bu yaklaşık iki dakika sürdü.

"Sana nasıl yapılacağını gösterebilirim. Yani, belki. Ağacımı seçmeye geldiğimde."

Çok ciddi, çok hevesli görünüyordu. Bu çok fazlaydı. Kira ciddi erkekleri sevmezdi. Erkekler söz konusu olduğunda Kira

iki nitelik gerektiriyordu: geçici ve annesi için kabul edilemez. Düzenli bir işi olmayan erkekler, yüzü dövme erkekler, kendilerini 'profesyonel protestocular' olarak gören ve paçuli gibi kokan erkekler. Bir keresinde eve motosikletini ön bahçeye park eden ve sonra annesinin ödüllü kakadularını kurtarmaya yardım eden bir adam getirmişti. Kuşlar muhtemelen yerel ekosistem için korkunçtu ama o zamanki prensip buydu. Annesi çılgına dönmüştü ve sevgilisi sabaha karşı PETA konferansı için New Mexico'ya doğru yola çıkmıştı. Kira'nın kitabına göre bir kazan-kazan.

Ertesi sabah adamın hala ülkede olup olmayacağını bilmemenin heyecanını, mesaj atan bir adamın tutarlılığına tercih etti. Bunun neresi eğlenceliydi? Ve Bennett'in hemen cevap yazacak bir tip olduğundan emindi.

Ama belki de daha önce tatlıya ihtiyacı yoktu. Ciddiyete ve tutarlılığa ihtiyacı yoktu çünkü bunların hepsi kız kardeşinde zaten vardı. Ve şimdi artık Chloe'ye sahip değildi. Kız kardeşinin yeni bir ruh eşi vardı, hem de Danimarkalı bir ruh eşi. Belki de Chloe'nin gidişiyle Kira'nın hayatında farklı bir erkeğe ihtiyacı vardı.

Kahretsin.

Ne kadar sinir bozucu.

"Evet, belki," dedi ve işte yine aynı şey oldu, bekleme kuyruğunda birbirlerine çarptıklarında adamın bakışlarında gördüğü sıcaklık. Bakışları onun dudaklarına takıldı, o mükemmel gülümsemeye dönüştü. O dudakları öpmek nasıl bir şey olurdu? Bu ana doğru eğilmek ve bu adamı öpmek ve onun

onu geri arayacağını biliyor muydu? Ve bunu gerçekten isteyebileceğini?

Sertçe yutkundu, yüzünde bir sıcaklık belirdi. Tamam, belli ki çok uzun süredir yalnızdı. Gözlerini onunkilere kaldırdığında, adam hâlâ onu nasıl sıcak tutacağına dair bir sürü fikri varmış gibi ona bakıyordu. Ve bunların şömineyle hiçbir ilgisi yoktu.

Oh, lanet olsun.

Birbirlerine bir an önce olduklarından daha yakındılar, sanki adamın yakışıklılığının gücü onu kendisine doğru çekiyordu. Adam elini uzattı ve başparmağı ağzının köşesini sıyrınca Kira dondu kaldı. Adamın parmak ucunun tüm vücudunda gezindiğini hissetti.

"Orada küçük bir şey vardı. Elini çekti ve Kira onun yokluğunda ağlamak istedi.

"Teşekkürler. Ağzındaki karamel kırıntılarının geri kalanını yalamak için dilini dışarı çıkardı. Bennett'in karanlık bakışları bu hareketi izledi.

Kira'nın karnında ısı alevlendi.

Burada ne haltlar dönüyordu? Hayatına çekidüzen vermeye kararlı sağlıklı bir adam için mi kendini paralıyordu?

Mümkün değil.

Bir adım geri çekildi, soğuk havanın aralarına girmesine izin verdi ve nefes alması için ona alan açtı. Bennett'in kaşları hafifçe yukarı kalktı ama mesafesini korudu.

Onun bakışlarından kaçındı, onun yerine kendi bakışlarını festivalin üzerinde gezdirdi ve vücudunun sakinleşmesini istedi. El sanatları stantlarına, gezinen ailelere, kışlık şapkalar ve eldivenler giymiş heyecanlı çocuklara, çan çalan

Noel Baba. Dream Harborians'ın hakkını vermeliydi... Harborians mı? Her kimlerse, nasıl festival düzenleyeceklerini iyi biliyorlardı.

Ve sonra onu gördü. Bu adama karşı hissettiği kafa karıştırıcı duygulardan dikkatini dağıtacak mükemmel bir şey.

"Ren geyiği!

"Ren geyiği mi? Bennett'in bakışları onunkileri takip ederek kasabanın yeşil alanının ortasındaki çitle çevrili alana yöneldi.

"Ren geyikleri," diye yankılandı Kira, Bennett'in peşinden tatlı, tüylü bebeklere doğru ilerlemeye başlamıştı bile. "Şunlara bakın! Nereden geldiklerini sanıyorsun?

"Kuzey Kutbu mu?

Kira ona inanmayan bir bakış fırlattı ama bu kadar sevimli hayvanların yanındayken huysuz tavrını sürdüremezdi. Eldivenini çıkardı ve ren geyiklerinin parmaklarını kemirebileceği uyarısını dikkate almayarak elini tahta levhaların arasına soktu ve önce bir ren geyiğinin sonra da diğerinin yumuşak burnunu okşadı.

'Çok bulanık,' diye fısıldadı.

Ren geyiği kocaman siyah gözleriyle ona baktı. Diğerleri ise ciyak ciyak bağırarak çocukların havuç uzattığı yere doğru yürüdü, uzaklaşırken koşumundaki çingiraklar tıngırdıyordu.

'Ben de bir tane istiyorum,' diye ilan etti.

"Belki de hayvanları eklemeden önce çiftliği kurmayı bitirmelisiniz.

Kira ofladı. "Siz kendi hayvanlarınız için endişelenin, ben de benimkiler için endişeleneyim.

"Yeterince makul. Bennett kendi eldivenini çıkardı ve yeni tüylü arkadaşını okşarken ona katıldı. Elini hayvanın büyük kafasının diğer tarafında güvenli bir şekilde tuttu. Bennett'in başparmağının izini hâlâ dudaklarında hissedebiliyorken parmaklarının birbirine değmesine gerek yoktu.

"Benimle eve gelmek istiyorsun, değil mi?" diye mırıldandı geyiğe. Geyik tüylü başıyla onun elini dürttü. 'Sanırım istiyorsun, seni koca yakışıklı adam. Sana çok iyi bakarım.

Bennett boğazını temizledi.

"Evet?" dedi ona bakarak.

'Burada büyük bir hata yapıyorsun,' dedi ona.

"Oh, gerçekten mi? Peki şimdi neyi yanlış yapıyorum?' Bu adam. Ne cüretle yine burnunu sokar? Noel ağacı çiftliği için ren geyiği istiyorsa, o zaman onları elde edecekti. Nasıl yapacağını bulur bulmaz.

"Göründüğün kadar korkutucu değilsin," dedi, sesi tehlikeli bir şekilde kulağına yakındı.

Kira'nın gözleri kısa bir an için kapandı ama tekrar açmaya zorladı. Hayır. Onun için Noel büyüsü yoktu. "Güven bana, öyleyim.

"Hiç sanmıyorum. Bennett'in sıcak nefesi yanağında gezindi. Lanet kapüşonunu yukarıda tutmalıydı. "Ve sen her şeyi berbat ettin.

"Ben mi batırdım?

'Evet, bir hayvanla her konuştuğunuzda kendinizi ele veriyorsunuz. Aslında ne kadar tatlı olduğunuzu gösteriyorsunuz.

Güzel mi?! Hayır efendim, bu olmaz.

Kira ren geyiğinin kulaklarının arasına bir çizik daha attı ve Bennett'i bir adım geri atmaya zorlayarak tam boyuna doğru doğruldu.

"Hayatım boyunca hiç tatlı olarak tanımlanmadım. Bennett omuz silkti. "Ama öylesin.

'Hayır, Chloe tatlı olan. Ve mantıklı olan.' En sevdiği. Son söylediğini yuttu.

"Chloe ile hiç tanışmadım ama üç köpeğim ve en az bir ren geyiğim senin çok tatlı bir insan olduğunu kabul edecektir.

Kira kaşlarını çattı. Böyle düşünmesinin tek nedeni kız kardeşini tanımamasıydı. Kira tüm hayatı boyunca Chloe'nin onun diğer yarısı olduğunu biliyordu. Onu ayakta tutan kişi. Tatlı gülümsemesi ve güneyli güzel cazibesıyla birden fazla kez tutuklanmasını engelleyen kişi. Ve çok yakın zamana kadar, Chloe onun şüpheli finansal kararlar almasını engelleyen kişiydi.

"Burada aynı fikirde olmayan koca bir kasaba var.

"Ben öyle düşünmüyorum. Bence sadece seni tanımak istiyorlar, hepsi bu.

"Buraya arkadaş edinmeye gelmedim. "O zaman buraya ne için geldin?" "Sana zaten söyledim.

"Ah, doğru ya. Turşu hakkında bir şeyler... ve kız kardeşinin Danimarkalı kocası hakkında surat asmak.

"Surat asmıyorum. Bir noktada Kira'nın elleri kalçalarına gitti. "Kendimi yeniden yaratıyorum. Kendi kendini idame ettiren, ekoloji dostu bir çiftlik evi kuruyorum. Ve ben... Ben... Tamam, belki biraz somurtuyorum.

Bennett şaşkın bir kahkaha attı ve o da savunma pozisyonunu bıraktı. Bu adama kızgın kalmak çok yorucuydu ve belki de bunun için hiçbir nedeni yoktu. Belki de durmalıydı

Kasabada korkutmayı başaramadığı tek kişiye saldırdı.

"Sadece... Yani, bu kadar uzağa taşınmak zorunda mıydı?" "Onu çok mu özölüyorsun?"

"Çok fazla. Olamaz, sesi duygusallıktan çatlamıştı. İşte bu yüzden acımasız kalmak zorundaydı. Şu anda onun için ikisinin arası yoktu. Ya kızgın ya da üzgün olabilirdi ve kızgın olmak daha güvenli bir seçenek gibi görünüyordu. Aceleyle elinin tersiyle gözlerini sildi. "Bu çok saçma, gerçekten. Ben yetişkin bir kadınıım. Kız kardeşim olmadan da yaşayabilmeliyim ama... daha önce hiç yaşamamıştım. Acınası bir şekilde sustu ve bunun için kendinden nefret etti.

"Belki de ren geyiklerini biraz daha sevmelisin. Bennett'in sesi nazik ve alaycıydı. "Daha önce seni daha iyi hissettiriyor gibiydi.

Kira iç çekti. Haksız değildi.

Kafesin içine uzandı ve ren geyiğinin yumuşak başını okşadı. Bu gerçekten yardımcı oldu. Bir hayvanı severken üzölen biri olabilir miydi? Nasıl hissedebileceklerini anlayamamıştı. Sanki ren geyiği tüm sakin enerjisini parmak uçları aracılığıyla ona gönderiyordu.

"Daha iyi mi?"

Bennett'in muhafazanın ahşap direğine yaslandığı yere baktı. "Hâlâ burada mısınız?" diye çıkıştı ama Bennett o mükemmel gülümsemesini takındı. Sanki Bennett onun kaba kalması gerektiğini, yoksa tamamen parçalanacağını anlamış gibiydi ve belki de umursamıyordu.

"Peki, büyük duyurunuzu ne zaman yapacaksınız?" diye sordu.

"Belediye başkanı ağacı ışıklandırdıktan sonra. İçini çekti. "Anonsu benim yerime yapması için onu ikna etmeye çalıştım ama benim yapmamın daha etkili olacağı konusunda ısrar etti.

"Bu gecedен sonra alacağınız müşteri akınına hazır mısınız?

Düşüncesi midesini bulandırdı. Müşteriler. Para. Sıcaklık. Umutsuzca ihtiyaç duyduğu şeyler. Ama gergindi. Bu onun büyük anıydı. İlk kez ailesinin parasıyla geçinmiyor ya da babasının şirketinde, biraz 'sorumluluk' öğrensın diye ona uydurduğu o saçma pazarlama işinde çalışmıyordu. Annesi onun zengin arkadaşlarının oğullarından biriyle evlenmesine bel bağlamıştı ama bu da tam olarak gerçekleşmemişti.

Ve şimdi buradaydı, bu ilginç kasabanın bol miktarda Noel ağacı istemesine güveniyordu.

"Ben hazırım," dedi hissettiğinden daha büyük bir özgüvenle. 'Ağaçları insanların arabalarına yüklemelerine yardım etmesi için birkaç üniversiteli çocuk ve ağaçları kesmesi için de bir bahçıvan tuttum. Ve şu anda karşılayabileceği tek şey buydu. Müşteriler gelmeye başlamazsa, sahip olduğu birkaç çalışanın parasını bile ödeyemeyecekti.

"Yine de hâlâ bir Noel Baba arıyorum. Bakışlarının Bennett'in vücudunda aşağı yukarı gezinmesine izin verdi ve onun şaşkın ifadesine gülmekten kendini alamadı.

"Çok iyi bir Noel Baba olacağımı sanmıyorum. "Birdenbire yardım etmeye o kadar da hevesli olmadın mı?" Kıkırdadı.

"Benim bile sınırlarım var.

'Bu çok kötü oldu. Bence kırmızı sana çok yakıştırdı' dedi ve ren geyiğinden uzaklaşarak bir geyik için yer açtı.

Kırmızı burunlu ren geyiğinin nerede olduğu hakkında
spekölasyon yapan bir çocuk kalabalığı.

Bennett'i cevap vermek için çırpınırken bıraktı.

Yedinci Bölüm

Kırmızı **araba**, ha?

Hayır. Kesinlikle olmaz. Kira'nın onu Noel Baba kıyafeti giymeye ikna etmesine izin vermeyecekti. Bir erkeğin sınırları olmalıydı. Öyle değil mi?

Kira'yı takip etmeye çalıştı ama Kira eğlenceye katılanların arasından kolayca sıyrıldı. Herkes kasaba meydanının ortasındaki büyük yaprak dökmeyen ağacın etrafında toplanmaya başlamıştı, bu yüzden kalabalığın akışına karşı gelmeye çalışmak imkansızdı.

"Ben!

Kira'yı aramaktan vazgeçti ve kız kardeşinin ona doğru ilerlediğini gördü. Bir an için onu görmezden gelmeyi düşündü ama bu gecenin ruhuna pek uygun değildi.

"Hey, nasıl gitti?" diye sordu Jeanie ve Logan ona yetişirken. Annie de onlarla birlikteydi, dev kabarık kulaklıkları ve iğrenç Noel kazağıyla kalabalığın içinde göze çarpıyordu.

'Harika geçti. Kakaoyu bedava vermemize rağmen çok fazla satış oldu.

Annie arkadaşını d rt erek, "Sana bunun iyi bir fikir olduğunu söylemiştim," dedi. 'Onları bedava şeylerle cezbet ve sonra ücret almaya başla.

Jeanie gülümsedi. 'Haklıymışsın. Sen çok bilgili bir iş kadınısın.

"Biliyorum. Ee,' Annie ona döndü, gözleri muzip e parlıyordu, 'ağaç  iftli inde ilginç bir şey bulabildin mi?

'Oh, evet, birkaç ceset, her yer cesetlerle dolu. Sanırım bundan bahsetmeyi unuttum.

Annie güldü. "Ondan hoşlandım.

Jeanie kuru bir sesle, "Evet, tam bir isyancı," dedi.

"Eski bir ev ve burayı tek başına işletmeye çalışan bir kadın dışında bir şey bulamadım. Jeanie ve arkadaşlarına radyatörün arkasında bulunduğu listeden bahsetmemeye karar verdi. Çiftlikte gerçekten değerli bir şey g m l yse bunu Kira bulacaktı, bu meraklı kasaba değil.

"Oh, hayır, Ben. Jeanie onu hayal kırıklığına u ratmış gibi başını salladı ve Ben onun söyleyeceklerini duymak istemediğini biliyordu.

"Ne?

"Yine mi?

"Ooh..." diye araya girdi Annie. "Ne?

Jeanie, "Ben'in insanlar için, özellikle de çıktığı insanlar için bir şeyleri düzeltmek istemek gibi bir alışkanlığı var," diye açıkladı. "Ve sonunda onlar da ondan faydalananıyor ve onu terk ediyorlar.

Annie yüzünü buruşturdu.

" yle değil," diye itiraz etti Bennett. Hayatının daha büyük bir kısmını kız kardeşiyle paylaştığı için aldığı teşekkür bu muydu?

Randevu sorunlarını kasaba meydanında mı ortaya döktü? Ona o son birkaç randevudan ve sanki Noel Baba'ymış gibi yaptığı iyiliklerden asla bahsetmemeliydi. Neyse ki paylaşımlarını son birkaç ayla sınırlı tutmuş ve bu randevu meselesine daha fazla girmemişti. Jeanie flört hayatının ne kadar berbat olduğunu bir bilse, asla unutamazdı.

"Kesinlikle öyle," dedi Jeanie. 'Son randevularınızın kaçında havaalanına gittiniz?

"O kadar çok değil...

"Oh, Bennett. Annie başını salladı. Logan bile yüzünü buruşturdu.

'Yardımcı olmak istemek neden bu kadar kötü? Bu iyi bir şey değil mi?'

Birinci sınıf öğretmeni Bayan Brendan'ı suçluyordu. Onu altın yıldızlara gerçekten de o alıştırmıştı. Ve belki de yıllar boyunca insanların ona bir iyilik yaptığında onu takdir etmesinden hoşlanmıştı, ihtiyaç duyulma, faydalı olma hissini seviyordu.

'Bu kadınlar için paspas olmaya izin verirken olmaz. Çok iyisin, Ben.'

"Burada olan şey bu değil.

Jeanie bir kaşını kaldırdı. "O zaman ne oluyor?

'Esas olarak, bu çılgın kasaba beni oraya gitmeye zorladı ve sonra o eski evin ısıtmasını kontrol etmeyi teklif ettim. Hepsi bu kadar. Bilgisayar yardımı, kulübe teftişi ve potansiyel Noel Baba seçmelerinden bahsetmemeye karar verdi. Jeanie ve arkadaşları ona uyutulması gereken yaralı bir hayvanmış gibi bakmaya başlamışlardı bile.

'Düşündüğün gibi değil,' diye ısrar etti. "Benden hoşlanmıyor bile. Bunu söylerken bile, çarpıştıklarında Kira'nın yüzündeki ifadeyi, şaşkınlığı ve ardından gözlerindeki sıcaklığı hatırlıyordu.

"Herkes seni seviyor, Ben.

"O değil. Benim yardımsever doğamı çok sinir bozucu buluyor. Ama onu orada tek başına ve soğukta bırakamazdım...'

Annie büyük bir gizemi çözmüş gibi nefesini tuttu. "Ondan hoşlanıyorsun!" diye bağırdı. "Huysuz ağaç çiftliği kadınıni seviyorsun!

Bennett boğazını temizledi. "Ne bu, ortaokul mu? Logan gözlerini devirdi. "Bir süre sonra alışıyorsun.

"Ondan hoşlanmıyorum. Bu kesinlikle doğru değildi ama Kira ona hoşlanmaması için her türlü nedeni sunmaya çalışsa da ondan hoşlandığını ya da Noel'den sonra ayrılacağını düşününce aptalca olsa da onunla daha fazla zaman geçirmek istediğini itiraf edecek değildi. Ya da bunları düşündüğü için bile aptal olduğunu, çünkü sözde kadınlardan uzak durmaya yemin etmişti ama onunla tanıştığından beri onu düşünmekten başka bir şey yapmamıştı. "Hepinizin benden yapmamı istediği şeyi yapıyorum!" dedi bunun yerine, suçu olması gereken yere geri koydu. Kız kardeşine ve onun çılgın arkadaşlarına.

"Ah, doğru. Konumuza dönelim,' Jeanie merhamet göstererek konunun değişmesine izin verdi. "Ee, yukarıda garip bir şey yok mu?

'Hayır. Sadece ağaçlar ve eski bir ev. Hepsi bu. Gerçi arama konusunda pek de titiz davranmamıştı. Yaşlı adam karısını kazanın altına gömmediyse, Ben muhtemelen

fark etmezdi ama bu da ağzını kapalı tutmayı planladığı bir başka şeydi.

Kadınlar kaşlarını çattı.

"Ne? Bir ceset bulamadığım için hayal kırıklığına mı uğradın?

"Yani birazcık," dedi Jeanie, Annie'nin "Kesinlikle," demesiyle aynı anda.

Logan sadece başını salladı.

"Geri mi dönüyorsun? Jeanie sordu ve Bennett yardım edemedi ama kalabalığı o tanıdık ceket için taradı.

Cevap kesin bir hayır olmalı. Tüm zamanını o çiftlikte radyatörleri tamir ederek ve var olmayan cesetleri arayarak geçirirse 'fazla kibarlığından' nasıl kurtulacaktı? Şu anda daha bencil olmaya başlamalıydı. Kız kardeşine ve tüm kasabaya artık dedektifçilik oynamadığını söylemeliydi. Ama ya bencil olmak çiftlikte daha fazla zaman geçirmek istediği anlamına geliyorsa? Ya yapmak istediği şeyi yapmak Kira ile daha fazla zaman geçirmek anlamına geliyorsa?

"Yine de bir ağaca ihtiyacım var.

Kız kardeşinin gülümsemesini ve Annie'nin sevinç çığlıklarını duymazdan geldi ve Noel için gerçekten istediği tek şeye bir göz atmak için ağaç ışıklandırma sahnesine doğru ilerledi.

"On, dokuz, sekiz...

Kalabalık büyük an için geri sayarken Kira sahnede belediye başkanının yanında garip bir şekilde duruyordu. Sahnede olmaktan nefret ediyordu. Aslında, felaketle sonuçlanan ilk yarışma günlerinin anılarını bastırmaya çalışıyordu.

Annesi bırakıp bir daha asla yapmaması gerektiğini söylemeden önce. Görünüşe göre, yetenek bölümünde mayonuza işlemek pek de Little Georgia Peach'e yakışan bir davranış değildi. Eğer doğru hatırlıyorsa, Chloe o yıl Miss Congeniality'yi kazanmıştı. Çünkü tabii ki kazanmıştı.

'Yedi, altı, beş...'

Kalabalıktaki yüzleri taradı ve biraz tatil heyecanı uyandırmaya çalıştı ama işe yaramadı. Tek gördüğü, şeker kamışları ve Noel Baba için geri sayım günleriyle kendinden geçmiş çocuklar ve onları dizginlemek için boşuna çabalayan bitkin ebeveynlerdi. Açıkçası, bir kâbusa benziyordu. Ailesinin tüm bu tatil saçmalıklarını yıllar boyunca profesyonel dekoratörlere, parti planlayıcılarına ve çeşitli dadılara yaptırmasına şaşmamalı. Yine de o ve Chloe her zaman kendi eğlencelerini yaratmayı başarmışlar, kurabiyeleri ve daha sonraki yıllarda içkiyi gizlice odalarına götürüp yorganlarının altında yemişler, büyük güne kadar süren bir dizi tatil partisi sırasında ebeveynlerinin iğrenç arkadaşlarından saklanmışlardı.

Kira kız kardeşi olmadan nasıl iyi bir Noel geçirebilirdi ki?

'Dört, üç, iki, bir! Mutlu Noeller! Belediye Başkanı düğmeye basarken bağırdı ve arkasındaki ağaç binlerce renkli ışıkla aydınlandı. Kalabalık tezahürat yaptı ve lise orkestrası, teknik olarak usta olmasa da coşkulu bir şekilde 'It's Beginning to Look a Lot Like Christmas' parçasını seslendirdi.

Kira yüzünü buruşturarak gülümsemeye çalıştı ama muhtemelen sadece acı çekiyormuş gibi görünüyordu. Tabii ki öyleydi. Noel şarkıları yeterince kötüydü ama bir de

Bir grup akortsuz genç, tamamen başka bir korkunç seviyedeydi.

Bakışları seyirciler arasındaki tanıdık, fazla mükemmel bir yüze takıldı. Bennett ona gülümsedi ve ondan hâlâ hoşlanmamış olmayı diledi. Keşke onun kibirli bir pislik olduğuna dair ilk izlenimi doğru olsaydı. Her şey çok daha basit olurdu. Ama onun yerine, gülümsemesinin kendisini daha iyi hissettirdiğini fark etti. İşte böyle. Daha az yalnız, daha az üzgün hissetti.

Ve eğer onun da bir ay içinde kendisini terk edeceğini bilmeseydi, bu duyguyu daha fazla keşfedebilirdi. Ama o gidiyordu ve Kira şu anda başka bir ayrılışla başa çıkamazdı. Sonuncusu onu tamamen mahvetmişken olmazdı.

Arkasını döndü ve belediye başkanının kendisine mikrofonu uzattığını gördü.

"Merhaba. Mikrofon cızırdadı ve o da aceleyle mikrofonu yüzünden uzaklaştırdı. "Özür dilerim. Boğazını temizledi. Oh, güzel, son yirmi yılda bu konuda hiç daha iyi olmamıştı. Annesi onunla gurur duyardı.

"Merhaba. Ben Kira."

"Merhaba Kira! Seyircilerden biri bağırdı ve ardından "merhaba!", "merhaba!" ve "hoş geldiniz!" sesleri yükseldi.

En azından kasaba, son üç aydır şirret bir münzevi gibi davranmasına rağmen hâlâ aşırı derecede misafirperverdi. Belki de işler hâlâ kurtarılabilirdi. Derin bir nefes aldı. "Merhaba... Ben sadece buraya gelip Noel Ağacı Çiftliği'nin resmi açılışını duyurmak istedim. Bu Pazar sabah 10'da."

Etrafında alkış sesleri yükselirken Kira **gülümsemesine** ve içine dolan rahatlamaya engel olamadı. İşte bu

işe gidiyor. Her şeye rağmen organlarını satmak zorunda kalmayabilir.

"Doğru," diye devam etti, gürültü kesildikten sonra. 'Ve eğer açılış gününe gelemezseniz, ondan sonraki her gün Noel arifesine kadar saat 10'dan 6'ya kadar açık olacağız. Ağaçlar bu yıl çok güzel görünüyor, umarım gelip kendiniz ve aileniz için mükemmel olanı seçersiniz. Bakışları tesadüfen Bennett'i tekrar bulmuş ve onun mükemmel ağaçtan bahsetmesi üzerine gülümsemesi artmıştı. Bu adam. Ah, nasıl olmuştu da bu kadar iyi davranarak onun gözüne girmeyi başarmıştı! Sinsiydi, olan buydu. Onu gerçekten sevmesi için kandıran sinsi, sağlıklı bir ninja gibiydi.

Ve şimdi o da bir aptal gibi ona gülümsüyordu. 'Oh, ve çiftliği takip et-@mychristmastreedreams-on tüm sosyal etkinlikleriniz! 'Jingle Bells' ya da aynı derecede korkunç bir şey söylemek gibi çılgınca bir şey yapmadan önce mikrofonu hızla belediye başkanına geri verdi.

"Teşekkür ederim, Kira," dedi Belediye Başkanı Kelly, sanki dünyadaki açlığı gidermiş gibi ona bakarak. 'Eminim önümüzdeki birkaç hafta içinde tüm kasaba ağaçlarını almak için dışarıda olacak. Umarım bizim için hazırsınızdır!

Ben de öyle.

Kira, içi panik içinde sıkılırken bile gülümsemesini sabit tutmaya zorladı.

"Şimdi," dedi Belediye Başkanı Kelly ellerini çırparak. 'Hanuka'ya daha birkaç gün var ama menoramız hazır, o yüzden ışıkların yakında yanmasını bekleyin ve gündönümündeki kış konserimize gelmeyi unutmayın!

Konser okul orkestrası tarafından veriliyor olsaydı, Kira bunun yanına bile yaklaşmazdı, ama sonunda bir kiliseden ya da başka bir yerden gelen yerel koro şarkıları yönetmek için sahneyi devralana kadar gülümsemeye devam etti. Bu noktada Kira sanki kürkü yanıyormuş gibi oradan hızla uzaklaştı.

Mahallenin iyi adamına ısınmış olabilirdi ama şarkı söylemeye katılmasına imkân yoktu.

Sahnenin yan tarafındaki merdivenlerden koşarak indi ve sert ve sıcak bir şeye kafa üstü çarptı. Ona çarptığında "Oof!" diyen bir şeye. Nane ve Stroopwafels gibi kokan bir şeye.

Kira'nın vücudu Bennett'inkiyle aynı hizadaydı ve bir an için uzaklaşmak istemedi. Onun sıcaklığına daha da gömülmek istedi. Onun kollarını etrafına sarmasını ve onu orada tutmasını istedi.

Geri çekildi ve adamın elinden kurtuldu. "Özür dilerim.

"Hey, nereye kaçıyorsun? Bennett sordu. "Uh...

Eve gitmem gerekiyor.

Bennett'in yüzü düştü. "Şimdiden mi?

Bu Noel müziği belli ki beynini yıkamıştı çünkü kalmak istiyordu. Birdenbire, bu saçma Noel neşesi gösterisinde kalmak istedi. Bennett'le birlikte. İşte o zaman Kira bu iyi adamın, bu Bay Tamirci'nin, Clark Kent'in, hapisten yeni çıkmış erkek arkadaşlarından çok daha tehlikeli olduğunu fark etti.

'Evet, duyurumu yaptım, hepsi bu kadar. Kalmak için bir sebep yok.

'Bu çok kötü oldu. Noel Baba'yı görmeye gideriz diye düşünmüştüm.' "Noel Baba mı?" Ciddi olamazdı.

"Evet," dedi gülerek. 'Oraya yerleştii. Çiftlikte biraz zaman geçirmek için onunla konuşabilirsin diye düşündüm.

"Sadece işi yapmaktan kurtulmaya çalışıyorsun. Kahretsin, yine gülümsüyordu. Ve bu aslında başka bir iyi fikirdi.

Bennett yüzünde küçük bir sırıtışla yaklaştı. 'Hey, eğer Noel Baba ile ilgili bir sapkınlığın varsa, seve seve...'

"Bir Noel Baba sapkınlığı! Onu itmek için elini göğsüne koydu ama eli itmeyi unuttu ve onun yerine orada öylece kaldı, ona yaslandı, sıcaklığını içine çekti. "Böyle bir şey var mı ki?

Kıkırdadı ve parmak uçlarında gümbürdedi. 'Şaşıracaksın. Son zamanlarda ilginç okumalar yapıyorum.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmek bile istemiyorum. "Yerel bir kitap kulübü var...

"Hayır, garip alışkanlıklarını ve cinsel sapkınlıklarını açıklamaya gerek yok. Sırttı ve o lanet el hala oradaydı, ona doğru bastırılmıştı ve krem rengi kazağının içinde çok katı ve sıcaktı. Ve şimdi yüksek sesle 'cinsel sapkınlıklar' demişti ve aklı her türlü sapkın yolda mutlu bir şekilde dörtnala gidiyordu. Kesinlikle bir Noel Baba sapkınlığı yoktu ama Bennett'in onu dizine yatırıp...

"Peki... gidip onunla konuşmak ister misin?

Kira'nın yüzü sıcaktan kızardı. Doğru ya. Noel Baba. Normal, sapıkça değil, Noel Baba.

Elini iyi adamın göğsünden çekti.

'Evet, evet. Aslında bu iyi bir fikir. Meydanın diğer tarafındaki küçük zencefilli eve doğru adım atmaya başladı ve Bennett onun yanına geldi. "Benimle gelmek zorunda değilsin.

"Ah, zaten isteyeceğim birkaç şey var," dedi ona gülümseyerek. Tüm çabalarına rağmen, bu durumdan daha az nefret etmeye başlamıştı.

"Peki ne istiyorsunuz?

Bennett onlar yürürken gökyüzüne doğru baktı. "Kar.

"Kar mı?! Daha soğuk! Veto.'

Öfkelendi. "Noel'deyiz! Beyaz bir Noel istemiyor musun?'

Omuz silkti. 'Daha önce hiç içmedim. Şimdi neden başlayacağımı da bilmiyorum. Ailesi hiçbir zaman Noel için Aspen'e gidecek türden bir aile olmamıştı. Annesi de en az onun kadar soğuktan nefret ederdi.

'Batı Yakası'nda karı özlemişim. Onsuz Noel gibi hissetmiyorum.

"Avustralyalılar her yıl Noel'i kar olmadan geçiriyor.

'Tamam, iyi ama bana Noel gibi gelmiyor. Avustralyalı değilim, fark etmişsinizdir.'

"Yani Noel Baba'dan kar mı istiyorsun?" "Diğer şeylerin yanı sıra.

Göz ucuyla ona baktı. "Nasıl?" "Sana söyleyemem yoksa gerçekleşmez.

'Bunun böyle olduğunu sanmıyorum. Bu sadece doğum günü dilekleri içindir.'

Gerçekten mi? Bilmiyorum. Güneyde farklı olabilir.'

Güldü. "Sadece bana söylemek istemiyorsun. Noel Baba'nın evine varmışlardı ve sıra uzundu.

Ağlayan çocuklar. İki elf baston şeker dağıtıyor ve boşu boşuna sırayı biraz düzenli tutmaya çalışıyordu. Önlerindeki küçük kız, bir tür barışçıl protesto için fırfırlı eteği ve tüm Noel kıyafetini giyerek soğuk toprağa uzanmıştı. Sıraya girdiklerinde annesi onlara bitkin bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Doğru, sana söylemek istemiyorum," dedi Bennett, konuşmalarına devam ederek.

"Daha garip kitaplar mı?

Başını salladı, gülümsemesi büyüdü.

"Bir çeşit izci rozeti mi?

"Tamam, öncelikle sana hiç izci olmadığımı söyledim. İkincisi, bunları hak etmek zorundasın. Öylece isteyemezsin."

"Hiç izci olmamış biri olarak onlar hakkında çok şey biliyorsun," diye mırıldandı ve Bennett kıkırdadı. "Hmm... yeni aletler?

"Bir sürü aletim var ve bunu size neden söylemek istemeyeyim?

"Çünkü o zaman geri dönüp daha fazla şeyi düzeltmeye çalışacağın korkusuyla yaşadım.

"Bunun senin için ne kadar travmatik olduğunu unutmuşum.

"Gerçekten. Bennett'in radyatörün yanına çömelmiş, kollarını sıvamış, ön kollarını esnetmiş halini aklından uzaklaştırdı. Bu adamı çekici bulmazdı. Bulamazdı da.

"Yeni bir köpek yavrusu mu?

"Bir tanesini ne kadar çok istesem de, sanırım üç taneyle maksimum seviyeye ulaşıyorum.

Kira ofladı pufladı. "Pes ediyorum.

Bakışlarını bir saniye fazla uzun tuttu ve Kira'nın yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "Sanırım bekleyip anlayıp anlamadığımı görmem gerekecek. "Sanırım öyle. Sesi neden bu kadar solukluydu? Adam neden Ona istediği şeymiş gibi mi bakıyordu?

Önlerindeki anne hâlâ yüzükoyun yatan kızını kaldırıp birkaç adım ileriye götürdü ve sonra tekrar toprağın üzerine koydu. Küçük kız bir melek yüzüyle ona gülümsedi. Çocuklar korkunçtu.

"Peki Noel Baba'dan ne istiyorsun? İlerlerken Bennett sordu, o an bozulmuştu.

"Hafta sonu öğleden sonraları Noel'e kadar çiftlikte. Umarım daha iyi para veren başka işleri yoktur. Ona fazla bir şey teklif edemem. Bir elf yanlarından geçti ve ikisine de birer baston şeker uzattı. "Teşekkürler," dedi Kira, kendi şekerini hızla açıp ağzına götürerek. Tatlı ve yapış yapıştı. Biraz iç çekti. Belki de Noel o kadar da kötü değildi.

Tekrar Bennett'e baktığında, Bennett'in bakışları ağzına ve dudaklarının arasında kaydırıldığı şeker kamışına sabitlenmişti. Hoppala. Belirgin bir patlamayla şekeri çıkardı ve Bennett transa geçmiş gibi gözlerini kırptırdı.

Boğazını temizledi. "Ah... Kendin için ne istiyorsun?

"Kendim için mi? Kira'nın kahkahası istediğinden daha sert çıktı. 'Hayatım boyunca çok şey yaşadım. Çok fazla, gerçekten. Bu yüzden bu yıl sadece temel şeylerle yetineceğim. Isı. Yeni pencereler iyi olurdu. Belki şu su sızdıran şeyi tamir ederim...' Sözüünü yarıda kesti, az önce tüm bu saçmalıkları sıraladığını fark etti.

eviyle ilgili yanlış. Muhtemelen Bennett'in beynindeki tüm tamir dürtülerini tetikliyordu.

Ama Kira'nın şaşkınlığına rağmen başını salladı. 'Ve... eğer birkaç rahat çorap atarsa kızmam. Bunlardan asla çok fazla olamaz,' diye ekledi ve Bennett gülümsedi.

Neredeyse Noel Baba'nın şekerlerle kaplı evine varmışlardı ve önlerindeki küçük kız Noel Baba'nın önünde durmuş tüm dileklerini parmaklarıyla tek tek sıralıyordu. Elbisesinin arkası kir içindeydi ama Kira bile fotoğraf çektmek için Noel Baba'nın yanında dururken hala sevimli görüldüğünü kabul etmek zorundaydı.

Ve sonra sıra onlara geldi.

Bir elf onları küçük eve ve Noel Baba'nın dev sandalyesine götürdü. Oldukça inandırıcı bir Noel Baba'ydı. Yuvarlak göbeği, pembe yanakları, beyaz sakalı bile gerçektir. O yapardı.

"Merhaba, Noel Baba.

"Ho, ho, ho! Noel için ne istersiniz, genç bayan?"

Tamam, görünüşe göre karakterimizde kalıyoruz.

"Doğru. Noel ağacı çiftliğim var ve yeni açıldık, aslında sizi işe almayı umuyordum.

Yaşlı adam karnını tutarak kıkırdadı ve Kira partilerle ve ailesinin parasını çarçur etmekle geçen hayatından, sahte şekerlerle süslü bir evde Noel Baba olduğunu sanan bir adamla pazarlık yapmaya nasıl geldiğini gerçekten hatırlayamadı. Bir dakika, emlakla ilgili pervasız kararlar.

"İşte kartım," dedi Noel Baba cebinden kenarları çobanpüskülü desenli bir kartvizit çıkararak. 'Ver şu

ofisi arayın ve eminim bir şeyler ayarlayabiliriz.

Gülümsedi. "Şimdi, siz ikiniz Noel için ne istiyorsunuz?" diye sordu, büyük gür kaşlarını kaldırarak ona ve Bennett'e baktı. "Belki biraz mücevher?"

Kira sadece gözlerini devirdi ve Bennett'i işaret etti. "Bir çift çorap alacağım ama bu adam kar istiyor.

"Ho, ho, ho, bu büyük bir emir ama elimden geleni yapacağım. "Teşekkürler, Noel Baba," dedi Bennett, onlar evden çıkarken.

Zencefilli kurabiye kulübesi. Kira soğuktan ne kadar nefret etse de havasız evden çıkmak güzeldi. İçerisi ıslak yün ve çocuk kokuyordu.

Onlar uzaklaşırken, 'Noel Baba'dan diğer hediyeni isteyemedin,' diye alay etti.

"Sorun değil. Noel Baba'nın yardımına gerçekten ihtiyacım olmadığına karar verdim.

"Gerçekten mi?"

Yürürlerken kolu onunkine değdi. "Evet, muhtemelen bunu tek başıma yapmalıyım.

Kadın göz ucuyla adama baktı ve adamın dudaklarında gizli bir gülümseme belirdi. Meydanın kenarına, el sanatları stantlarının arkasına geldiklerinde durakladılar.

"Çok sapıkça, ha?"

Güldü. 'Evet, işte bu. Noel Baba için fazla sapıkça. Bir adım daha yaklaştı. Adamın sıcak vücudu belli ki kızın üzerinde çok fazla çekim gücü yaratmıştı çünkü kız da bir adım daha yaklaştı.

"Umarım istediğini elde edersin," diye fısıldadı.

Bennett'in dudaklarının köşesi bir gülümsemeye yukarı kalktı. "Ben de," dedi.

Sekizinci Bölüm

Uzaktan **gelen bir** uğultu Kira'yı battaniye yuvasından çekti. Şu anda yatak odası olarak kullandığı oda karanlık ve buz gibiydi. Bu noktada üçünü de denemişti ve burası diğerlerinden biraz daha sıcaktı.

Uğultu devam etti.

Saat kaçtı?

Elini buz gibi odaya uzattı ve telefonunu hissedene kadar yatağının başucundaki masayı yokladı. Onu aldı ve battaniyenin altına çekti.

Sabahın altısıydı ve Chloe arıyordu.

"Altı saat ilerideyiz, Chlo," diye inledi telefonda, selamlama zahmetine girmeden. 'Sana daha kaç kere söylemem gerekiyor? Benden altı saat öndesin.

İkizi irkildi, güzel yüzü ekranı doldurdu. 'Oops! Üzgünüm, Kiki. Unutmuşum!

"Sorun değil," dedi sırt üstü dönerek.

"Neredesin sen? Bir tür çadırda mı? Chloe burnunu kırıştırdı, tıpkı annelerinin yaptığı gibi, ama bu Chloe'ye çok daha az yargılayıcı geldi.

"Battaniyemin altındayım.

"Isıtıcıyı tamir ettirdiğini sanıyordum!

Yaptım. Bir nevi tamir ettim. Burası cehennem gibi soğuk. 'Burası da,' dedi kız kardeşi, Kira'ya ne kadar uzakta olduğunu hatırlatarak.

Bir okyanus kadar uzaktaydılar. "Nefret ediyorum ama Erik alışacağımı söylüyor.

"Doğru, peki Erik nasıl?" diye sordu, bu soruya katmak istediği tüm alaycılığı yutarak. Kira bu adamla sadece bir kez yüz yüze görüşmüştü ve o da düğündeydi ama onun hakkında bilmesi gereken her şeyi biliyordu. Kız kardeşini elinden almıştı ve çok mantıklı bir şekilde ondan nefret ediyordu.

O iyi. Geçen gün çok şirin bir daireye baktık. Oraya bayılırdın. Öğleden sonra çok güzel ışık alıyor.'

'Kulağa mükemmel geliyor.

Bana fotoğraflarını gönder.'

"Gönderirim.

Kira kız kardeşinin devam etmesini bekledi ama Chloe telefondan onu incelemekle yetindi ki bu haksızlıktı. Elbette berbat görünüyordu. Uyuyakalmıştı! Saçları şu anda saçtan çok yuva gibiydi, kakülleri garip açılarla yukarı doğru çıkıyordu. Onları sadece Chloe'den farklı görünmek için almıştı. Gerçekte hangi ikizi olduğunu açıkladığında insanların hayal kırıklığına uğramasından bıkmıştı. Sanki daha iyi olanın kendisi olduğunu düşünmeleri için onları kandırmıştı.

"Bana bakıyorsun, Chlo.

"Sadece seni özledim.

Kira, kız kardeşiyle her konuştuğunda boğazında oluşmakta ısrar eden sıcak duygu yumağını yuttu. Onunla bu şekilde konuşmak aynı şey değildi. Aynı şey değildi

Kanepelerinde yan yana oturmuş, bacakları birbirine dolanmış bir şekilde dondurma yerken son randevuları, işteki korkunç günleri ya da annelerinin yaptığı son pasif agresif yorum hakkında konuşuyorlardı.

Ben de seni özledim. Tabii ki özlüyorum, Chlo. Ama senin rüya gibi yeni bir kocan ve hep istediğin o muhteşem Avrupa maceran var. Beni özleyerek boşa harcama.'

Kız kardeşi burnunu çekti ve gözlerini sildi. Kira her ne kadar kız kardeşinin kendisine nasıl ihanet ettiği ve onu nasıl terk ettiği konusunda içten içe söylenip dursa da, Chloe'nin mutluluğunu gölgeleyecek hiçbir şey yapmazdı. En azından artık. Chloe'nin mutluluğuna bir daha asla müdahale etmemeye kararlıydı.

"Ama orada iyi misin? Chloe sordu, gözleri hâlâ akmamış yaşlarla parlıyordu. "Senin için endişeleniyorum.

"Ben iyiyim. Aslında harikayım. Çiftlik açık ve dün geceki açıklamamdan sonra bugün kalabalık olacağımıza eminim. İnanın bana, bu insanlar Noel'i seviyor. Saçlarını yüzünden itti ve yalan söylemeye devam etti. 'Her zaman istediğim şeyi yapıyorum! Burada kendi çiftliğim ve bu güzel eski evim var. Her şeyi ayarladığımda muhteşem olacak. Ve sonra beni ziyarete gelebilirsin.

Aynı odada olsalardı, karanlıkta olmasaydı, Chloe ona saçmaladığını söyleyecekti. Ama görünüşe bakılırsa, aradaki mesafe kız kardeşinin yalan algılama yeteneğini bozmuştu.

"Bütün paranı buna harcadığına inanamıyorum.

'Bu bir yatırım, Chlo. Sen ve babam hep bundan bahsetmiyor muydunuz?'

"Roth IRA gibi demek istedim, çiftlik değil.

Kira, bu köhne çiftlik ile borsa tamamen eşdeğer yatırımlarmış gibi omuz silkti. "İstediğim buydu. Ya da en azından sabahın köründe sosyal medyada stresle gezinirken istediğini sandığı şeydi - ve bu da temelde aynı şeydi, değil mi?

Chloe, "Bu, bir yarış atı satın aldığın zamandan çok daha büyük bir mesele," diye devam etti.

"O atı ben kurtardım, çok teşekkür ederim.

" Ya da hayvan barınağına bağış toplamak için şehir kulübünü tutup sonra da sokak köpekleriyle doldurduğun zaman. 'Onları nasıl sahiplendirebilirdim ki? katılmadın mı, Chlo? Bu çok mantıklı.'

Kız kardeşi gözlerini devirdi ama dudaklarında bir gülümseme belirdi. Her zaman mantıklı olan o olabilirdi, ama Kira içten içe Chloe'nin onun çılgın fikirlerini sevdiğini biliyordu.

"Boynunda dövmelemler olan adamı annemin Noel arifesi partisine getirdiğin zamana ne demeli?

'Tamam, her şeyden önce, bu pervasız bir plan değildi. Bir daha asla partiye katılmak zorunda kalmayacağımdan emin olmak için çok iyi düşünülmüş bir plandı. Ve Jim mükemmel bir beyefendi.'"

"Sarhoş oldu ve annemin ev bitkilerinden birinin içine işedi.

"O ana kadar mükemmel bir beyefendi. Ayrıca ertesi sabah adamın partiye katılmak için şehri terk ederek şartlı tahliye kurallarını ihlal ettiğini de öğrenmişti ama kız kardeşinin şu anda bu küçük ek bilgiye ihtiyacı yoktu.

Chloe kaşlarını çatı.

'Bak, Chlo, bu benim şüpheli erkek seçimlerimle ya da annemin sinirini bozmakla ilgili değil, hatta şaşırtıcı bir şekilde at yarışlarını sonsuza dek bitirme arayışım ile bile ilgili değil. Sadece uzaklaşmaya, yeniden başlamaya ihtiyacım vardı. Hepsi bu.'

'Georgia'da kalabilirdin. Orada da çiftlikler var, biliyorsun.

Kira iç çekti. "Georgia'da kalsaydım, işler yolunda gitmezse eve dönmek için çok istekli olurum.

Chloe'nin kaşları daha da çatıldı. Kira kız kardeşini üzgün görmekten nefret ettiği için ve kırıksıklıkları önlemek için gerçeği ballandıra ballandıra anlatmaya devam etti. 'Ama işe yarayacak. Aslında harika gidiyor. Zorla gülümsedi.

"Sana biraz borç verebilirim..."

"Hayır.

"Kiki, sadece dinle.

Hayır. Asla. Bana hiçbir şey ödünç vermiyorsun. Ben iyiyim. Paranın yarısını bu işte kullanmak benim kararımdı. Sen kendininkini doğuracağın küçük Danimarkalı bebekler için sakla.

Chloe'nin burnu yine kıristı, ama Kira bebeklerden söz edildiğinde ikizinin gözlerinde beliren küçük kıvılcımı kaçırmadı. Tanrım, kız kardeşi gerçekten çok derindeydi.

'Tamam, ama yardıma ihtiyacın olursa bana söylemelisin. Benden bu kadar uzakta olmana ve mücadele ettiğini bilmeme izin veremem'.

"Ha! Kira'nın sahte kahkahası biraz dengesizdi. 'Mücadele mi ediyorsun? Chlo, ben burada geliyorum. Söz veriyorum.'

Chloe kuşkuyla baktı ama Kira kız kardeşi yoluna devam edene kadar gülümsemeye devam etti. "Hiç arkadaş edindin mi?" diye sordu.

Arkadaş mı? Hmm. Köpekler ve ren geyikleri sayılır mı? "Oh, evet. Bir sürü arkadaş.'

"Kiki...

Belki Chloe hala bazı yalanları tespit edebilir.

'Henüz arkadaşlarıma ayıracak zamanım olmadı. Sadece tatilleri atlatmam gerekiyor ve sonra insanlarla takılmak için zamanım olacak.

İnsanlar, ama Bennett değil, çünkü o zamana kadar gitmiş olacaktı. Ve bu onu kesinlikle rahatsız etmemeliydi. Onu rahatsız etmedi. Hem de hiç. O adam, onun sıcak kazakları ve tatlı gülümsemesi neden şu anda aklına geliyordu ki?

Muhtemelen Bennett, Noel Baba'nın kızıağı, bazı çok kışkırtıcı şeker kamışları ve yollarında çalışıyor gibi göründükleri bir 'yaramaz ve iyi' listesini içeren çok ayrıntılı bir rüya ile bir ilgisi vardı.

Yüce Tanrım, onun nesi vardı?

Başını iki yana salladı. Tüm bu kurnazlıklar için sabahın çok erken saatleriydi. Müşterileri karşılamadan önce en az iki saat daha, tercihen rüyasız uyuması ve bir fincan kahve içmesi gerekiyordu.

'Gerçekten gitmeliyim. Bugün büyük gün! Kira'nın zoraki neşesi Chloe'nin kaşlarını kaldırmasına neden oldu ama Kira'nın daha fazla ikna edecek enerjisi yoktu.

Tamam. Seni seviyorum, Kiki.' 'Ben de seni seviyorum, Chlo'

Duygusallaşamadan telefonu kapattı. Bugün açması gereken bir Noel ağacı çiftliği vardı, umarım gerçek müşterileri de olurdu ve büyük gününde gözlerinin şişmesini istemiyordu.

"Açılış günü! Iris onun yanında ellerini çırparak cıvıladı. "Bu çok heyecan verici. Çilek sarısı saçları bugün başının etrafında bir çelenk şeklinde örülmüştü ve bir tür İskandinav Noel reklamına aitmiş gibi görünüyordu. Bu tam da Kira'nın istediği havaydı ama müşterileri yoksa havanın bir önemi yoktu.

'Çok heyecan verici. Yeter ki insanlar gerçekten gelsin.

'Elbette gelecekler,' dedi Iris. 'Burada yeni olduğunuzu biliyorum ama bana güvenin, Dream Harbor festival, açılış, karnaval ya da bağış kampanyasına benzer her şey için gelir. Kasaba toplantılarındaki katılımı görmelisin.

Kira ofladı pufladı. "Evet. Ve bu çok garip. Sonbaharda belediye başkanını ve bölge sakinlerini yeniden açmaya niyeti olmadığına ikna etmek için bir toplantıya katılmıştı. Ve başarısız bir kazandan sonra, işte buradaydı.

Iris güldü ve sallanan sandalyesinde arkasına yaslandı. Müşteri hizmetleri kulübesinin önündeki küçük verandada oturmuş, ilk müşterilerinin gelmesini bekliyorlardı. Ya da Kira'nın durumunda, gelmeleri için dua ediyorlardı. Tüm yumurtalarını bu çok tehlikeli sepete koymuştu ve işe yaramasına gerçekten ihtiyacı vardı.

Parasızlık paniği gerçektir ve bunu daha önce hiç hissetmediği için hak etmediği kadar şanslıydı.

"Bunları buldum," dedi Kira, günle ilgili endişesini hafifletmek için konuyu değiştirerek. İki eski mektubu ve Bennett'in bulduğu eşyaların listesini uzattı. "Bunların ne hakkında olduğunu düşünüyorsun?"

Iris kâğıtları aldı ve kucağına koydu. Kira sonunda mektupları okumuş ve garip listeyi anlamlandırmaya yardımcı olacaklarını ummuştı. Mektuplardan biri, uzak bir akrabası gibi görünen birinden çiftliğin son sahibi Edwin'e yazılmıştı ve 'araziyi tanımak' için çiftliği ziyaret etmesini istiyordu. Diğeri ise Edwin'in avukatından aldığı vasiyetnamesinin gözden geçirilmiş bir kopyasıydı.

"Görünüşe göre yaşlı Edwin ölmeden önce mal varlığını düzene sokuyormuş. Iris omuz silkti.

"Sence de bu liste biraz tuhaf değil mi?" "Biraz tuhaftı.

"Taşındığımda evde pek çok eski mobilya vardı ama kesinlikle Tiffany lamba bulamadım. Peki Ellie'nin biblolarına ne olduğunu düşünüyorsun?"

"Muhtemelen onunla birlikte gömülmüşlerdir," diye mırıldandı Iris. "Ne?"

Iris masumca gülümsedi. 'Sanırım karısı en güzel mücevherlerini takarak gömülmüştür, değil mi? Ya da onları bir aile üyesine vermişlerdir.

"Hmm. Evet, sanırım. Yine de tavan arasını henüz kontrol etmedim. Çok ürkütücü.'

Iris güldü. 'Seni suçlamıyorum. Büyük teyzemin tavan arasını temizlerken bavul koleksiyonunda yaşayan bir rakun ailesi bulmuştuk. Iris bu anı karşısında ürperdi.

"Aww... şirin.

'Sevimli değil. Küçük çöp canavarları büyük bir karmaşa yarattı'.

'Belki de haklısın. Şimdilik tavan arasından uzak duracağım.'

Kira Edwin'i, karısını ve eski evinde geride bırakmış olabileceği başka şeyleri düşünürken onlar sandalyelerinde sallanıp çaylarını yudumlayarak dostça bir sessizlik içinde oturuyorlardı.

Bir süre sonra Iris, "Hiç çiftlikte çalışmadım," dedi. "Bunu sevdim.

Kira çalışanı hakkındaki bu küçük gerçeği biliyordu ve kadını yine de işe almıştı, neredeyse tamamen Iris'in yaydığı pozitif enerjiye dayanarak. Bunun birini işe almak için iyi bir sebep olduğunu düşünmüştü.

"Çok iş yaptın mı?" diye sordu şimdi, boş otoparka bakarken dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı.

Iris başıyla onayladı. "Banka memuru, kütüphane görevlisi, garson, tabii ki, kim fazladan para kazanmak için bunu yapmamıştır ki?

Kira, o ana kadar hiç ekstra paraya ihtiyacı olmadığını söylememeye karar verdi.

"Huzurevinde el sanatları koordinatörü, köpek bakıcısı, markette kasiyer," diye devam etti Iris, her bir işi parmaklarıyla sayarak. İş hızla tükeniyordu. "Şimdi de yaşlılara yoga ve su aerobiği öğretiyorum.

"Yaşlılar için su aerobiği mi?"

"Evet," diye gülümsedi Iris. "Çok eğlenceli.

Kira yaşlılarla havuzda zıplamanın eğlenceli olacağını hayal etmekte zorlanıyordu ama Iris bu konuda çok hevesli görünüyordu, sadece gülümsedi.

"Hemen hemen her şeyi yaparım. Çocuklar hariç. Ben çocuk yapmam.'

"Neden olmasın?

Iris sanki cevap belliymiş gibi ona baktı. "Çocuklar korkunçtur.

"Doğru, tabii ki.

"Çok öngörülemez.

"Elbette. Kira gülümsemesini bastırdı. Iris'in de iş atlama alışkanlığı yüzünden ne yapacağı belli olmayan biri olduğunu hissediyordu ama bundan da bahsetmedi. Onun yerine en sevdiği çalışanıyla dalga geçti. 'Bugün burada birkaç çocuk olabilir, Iris. Panik yapmamaya çalış.

Iris güldü, ağzından ılık çay püskürterek.

Kira da güldü.

"Sakin kalmaya çalışacağım," dedi Iris, botlarındaki çayı silerken. "Peki hep bir Noel ağacı çiftliğine sahip olmak istemiş miydin?

"Ah... pek sayılmaz. Şu anda bir tane sahibi olmak istediğine hala ikna olmamıştı.

"Oh. Dream Harbor'da ailen var mı?"

"Hayır.

"Huh. Yani sen sadece...' Iris'in alnı, Kira'nın buraya nasıl geldiğini tam olarak anlayamamış gibi şaşkınlıkla kırıştı.

O zaman kulübe katıl, Iris.

'İkiz kardeşim olmadan evde daha fazla kalamayacağıma karar verdim, hayatımı ailem tarafından hem şımartılarak hem de baskı altında tutularak harcadım, bu yüzden bu yeri bulana kadar emlak ilanlarını araştırdım, buranın bir Noel ağacı çiftliği olduğunu bilmeden satın aldım ve sonra mülkle birlikte gelen inanılmaz derecede eski evi onarmak için para kazanmak için yeniden açmak zorunda kaldım? Evet, aynen öyle yaptım. Ben de aynen öyle yaptım.'

Iris iri gözlerle ona baktı ve sonra yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Bu harika.

"Öyle mi?

"Elbette öyle. Sen sadece bunun için gittin. Bence bu harika. Iris sanki tüm hayatını geride bırakıp harap bir çiftlik evi satın almak gelmiş geçmiş en havalı şeymiş gibi hülyalı bir ifadeyle ona baktı. Belki de öyleydi.

Sıcaklık Kira'nın vücuduna yayıldı. Birileri bunun harika bir fikir olduğunu düşünmüştü. Ve iyi hissettirdi. Gerçekten iyi.

Neredeyse yukarı bakıp üç arabanın otoparka girdiğini görmek kadar güzel.

"Müşteriler! Sandalyesinden sıçradı ve Iris de sıçradı.

"Hadi yapalım şu işi," dedi Iris, kulübedeki yerine gitmeden önce Kira'ya hızlı bir selam verdi. Kira'nın müşterileri karşılamak ve onları çiftlikte gezdirmek için hazır bulunmasına, Iris'in de ödemeleri almak ve testereleri dağıtmak için kulübede olmasına karar vermişlerdi. Kira, insanların ağaçları arabalarına yüklemelerine yardım etmeleri için birkaç iri yarı üniversiteli adam tutmuştu. Sabah vardiyası için işe aldığı iki adam kahve içiyor ve kendilerine ihtiyaç duyulmasını bekliyorlardı. Sıcak kakao yapılmış, hoparlörlerden Noel müziği çalıyor ve ışıklar parıldıyordu; Kira hazırды.

Iris haklıydı. Bu heyecan vericiydi!

"Merhaba hanımlar, hoş geldiniz! Atkı ve şapkalarıyla yaklaşan ilk yaşlı kadın grubunu selamladı.

"Merhaba canım. Kadınlardan biri ona dostça bir gülümseme verdi ama diğer ikisi etrafa bakmakla meşguldü.

Merhaba Carol! Merhaba Janet, Marissa!' Iris kulübenin penceresinden seslendi.

'Oh, işte orada! Merhaba, Iris! Üç kadın Kira'yı tamamen atlayarak aceleyle kulübenin merdivenlerinden yukarı çıktılar. Gülmek zorunda kaldı. Elbette, Iris aerobik eğitmeni olarak ünlüydü.

"Seni yeni işinde görmeye geldik.

Teşekkürler Janet. Çok nazıksın. Umarım siz de bir ağaç için buradasınızdır.

"Elbette öyleyiz," dedi üçünün en kisası gülerek. "Kocaları evde bıraktık ki en büyüklerini seçebilelim!

"Mükemmel!" dedi Iris, pencereden kadınlar için bir testere geçirerek. "İyi eğlenceler hanımlar.

"Pazar günü görüşecek miyiz? Carol sordu. "Bunu kaçırmazdım.

Kadınların hepsi rahat bir nefes almış gibiydi. "Bu yeni iş için bizi terk edeceğinden endişeleniyorduk.

'Asla! İkisini de yapmak için bolca zamanım var. Iris gülümsedi ve Kira onun tüm enerjisini nereden aldığını merak etti.

'Güzel, çünkü senden önceki kadın berbat biriydi. Espri anlayışı yoktu.'

Iris kaşlarını çattı. "Onu havuza sen mi ittin, Marissa?

Marissa pişman görünme zahmetine bile girmedi. "Bunu o istedi.

Üç kadın kahkahalara boğuldu ve Kira bu ekiple karşılaşmamak için aklına bir not aldı. Testerelerini aldılar ve giderken Kira'ya gülümseyerek Iris'e veda ettiler.

"Bir şey bulmak için yardıma ihtiyacınız var mı?" diye sordu, şimdi Iris'i işe alma kararından daha da memnundu ama aynı zamanda müşterileri için bir şeyler yapması gerektiğini hissediyordu.

"Hayır canım, biz buraya yıllardır geliyoruz. Carol durdu ve onun omzunu sıvazladı. 'Çiftliği yeniden açtığınız için çok mutluyuz. Burada gerçek bir tarih yatıyor. Eski sahibi hakkındaki tüm o söylentilerden sonra kimsenin burayı satın alıp almayacağını bilmiyorduk.

"Ne? Ne söylentileri?"

'Hadi, Carol! Bulmamız gereken ağaçlar var! Janet seslendi, zaten en yakın patikadan aşağı doğru yürüyordu.

Carol arkadaşlarını takip ederken, "Endişelenecek bir şey yok, canım," diyerek onu temin etti. "Eminim doğru değildir!

Eski sahibi hakkında söylentiler mi? Ne hakkında konuşuyordu? Kira, Iris'e neden söylentilerden bahsetmediğini sormak üzereydi ki, çok heyecanlı üç çocuğu olan bir aile gelip mavi ladini nerede bulabileceklerini sordu, sonra buraya gelmek için bir saatten fazla araba kullanmış bir çift küçük arabalarına birkaç ağaç sığdırmak istedi ve sonra da mükemmel bir ilk Noel fotoğrafı noktası arayan yeni bebekli bir aile onun fikrini almak istedi. Kira tüm bunları hallettiğinde, söylentiler söylentisini tamamen unutmuştu.

Iris bir konuda daha haklıydı, Dream Harbor gelmişti. Kulübede kısa bir öğle yemeği molası verdiğinde, Kira tüm kasabanın ağaç seçmek için uğradığından emindi. Bu bir Noel mucizesiydi.

Aileler uyumlu Noel kazaklarıyla ağaçların arasında dolaşüyor, çocuklar ağaçlar devrilirken sevinç çığlıkları atıyor, yaşlı çiftler ağaçları arabalarına sabitlenirken kakaolarını yudumluyordu. Tüm manzara bir rüyadan çıkmış gibiydi.

Yeni bir rüya.

Kira'nın başarılı bir çiftlik işlettiği ve donarak ölmediği bir rüya.

Bu rüya hoşuna gitmişti. Belki de bu sabah Chloe'ye söylediği her şey gerçek oluyordu. Belki de burada başarılı oluyordu. Ya da gelişebilirdi.

Bu pervasız fikir gerçekten işe yarayabilir.

Dokuzuncu Bölüm

Kira'nın ağaç ışıklandırmasında yaptığı yeniden açılış duyurusu açıkça işe yaramıştı. Bennett, Jeanie ve Logan'la birlikte çiftliğe geldiğinde her yer tıklım tıklımdı. Logan'ın kamyonetinde ön koltukta oturuyordu ve Jeanie onlarla konuşmak için arka koltuktan başını kaldırdı.

"Vay canına, harika
görünüyor!" "Kalabalık,"
diye homurdandı Logan.

"Çok şenlikli! Jeanie söyledi. 'Tüm ışıkları asmasına bayıldım ve şu küçük kulübenin ne kadar şirin olduğuna bakın!

Bennett her şeyin gerçekten güzel göründüğünü kabul etmek zorundaydı. Kulübe bile oldukça güvenli görünüyordu. Kira ön verandaya bir sallanan sandalye ve kapıya bir çelenk koymuştu, bu yüzden bir müşteri hizmetleri kabininden çok bir ev gibi görünüyordu.

"Testereleri buradan alıyoruz," dedi diğerlerine.

'Gerek yok. Kendiminkini getirdim,' dedi Logan, kamyonu zaten çatılarına ağaç bağlanmış olan iki arabanın arasına çekerek.

"Elbette yaptın. Jeanie gözlerini devirdi, ama hayranlık dolu gülümsemesi ne hissettiğini açıkça ortaya koyuyordu

nişanlısı hakkında.

Bennett park eder etmez kamyondan atladı. Jeanie'nin arkadaşları Hazel ve Noah da bugün onlarla buluşacaktı, böylece hep birlikte ağaç seçebileceklerdi. Eğlenceli bir gün olacaktı ama Bennett kalabalığı Jeanie'nin arkadaşları için taradığını söylerse yalan söylemiş olurdu.

Gerçekten aradığı tek bir kişi vardı.

"Nereden başlamalıyız? Logan onun yanına gelerek sordu.

"Herkesin buraya gelmesini beklememiz gerekiyor," dedi Jeanie. 'Ooh... ama beklerken kakao alalım!

'Bir kafe sahibisiniz. Sıcak bir içecek sizi gerçekten bu kadar heyecanlandırıyor mu? Kulübeye doğru yürürlerken Bennett gülerek sordu.

"Elbette. Onu dürttü. 'Eğlenceli değil mi? Kalmaya geldiğin için memnun değil misin?

"Evet, kesinlikle..." Bennett'in sözleri, Kira'nın otoparkta adım adım ilerlediğini görünce kesildi. Kira tam ona doğru geliyordu.

Kesinlikle geldiğine sevindim.

Yolda yürüyen kadın, buradaki ilk gününde tanıştığından çok farklıydı. Bir kere, yatak takımına sarınmamıştı. Yeni paltosunu ve ona uygun suni kürklü botlarını giymiş, uzun bacaklarına daracık bir kot pantolon geçirmişti. Yanakları serin hava yüzünden pembeleşmiş, koyu renk perçemleri hareket ettikçe alnına dökülüyordu. Ve hareket etti

...sanki buranın sahibiymiş gibi hareket ediyordu. Ama en büyük fark gülümsemesiydi. Tüm yüzünü değiştirmişti. Etrafındaki havayı, aralarındaki havadaki atomları bile değiştirmişti. Onu da dönüştürmüştü.

Vay anasını. Kira muhteşemdi.

"Bennett! Merhaba!" Selamlaması tatlı, dostça ve tamamen beklenmedikti. Kimdi bu kadın?

Logan sırtına sertçe vurana kadar sessizce ona baktığını fark etmedi. Jeanie'yle birlikte sıcak kakao arayışlarına devam ederken kıkırdayarak, "İyi şanslar Ben," dedi. Kız kardeşi omzunun üzerinden ona baktı, coşkulu bir başparmak işareti ve bilmiş bir gülümseme yaptı ama Logan onu da yanına çekti.

"Uh... merhaba," diye sonunda boğuk bir ses çıkarmayı başardı.

"Merhaba," dedi tekrar, gülümsemesi biraz daha az gösterişli ama daha iyi bir şeye dönüştü çünkü bu sadece onun içindi.

"İşler nasıl gidiyor?"

'İnanılmaz,' diye nefes aldı, neredeyse inanamıyormuş gibi. 'Her yerden müşterilerimiz var! Bir aile buraya gelmek için bir saat araba kullandı çünkü gerçek bir "New England Noel deneyimi" yaşamak istiyorlardı. Buna inanabiliyor musunuz?

Bennett de şimdi sırtıyordu. "Elbette. Burası tam bir Noel mekânı. Ve gerçekten de öyleydi. Tüm sosyal medya gezintileri Kira'ya insanlara bir deneyimi nasıl satacağı konusunda gerçek bir göz kazandırmıştı: tam bir 'Noel havası'. Aileler ve çiftler sıra sıra dizilmiş ağaçlar arasında gezinirken hoparlörlerden halk Noel müziği çalıyordu. Parıldayan ışıklar ve rustik tabelalar arasında fotoğraf çektilme sıkıntısı yoktu ve Kira paslı bir kamyonetin arkasını bile çobanpüskülü dalları, çam dalları ve sarmaşıklarla doldurmuştu. Ön tarafına dev bir kırmızı fiyonk asarak çöpleri güzel bir şeye dönüştürmüştü.

Kimdi bu kadın?

Her şeyi bilmek istiyordu. Bennett zihnindeki Noel listesinden karı sildi. Artık listesinde tek bir şey vardı ve o da Kira'yla daha fazla zaman geçirmektir.

"Bedava ağacınız için mi buradasınız?" diye sordu. "Oh, parasını ödeyeceğim.

"Olmaz öyle şey. Isıtma hizmetlerin için sana borçluyum." Ben güldü. "Gerçekten hiçbir şey yapmadım.

"Sen yaptın. Kira güldü, gerçek bir kahkaha ve bu ses Bennett'i neredeyse dizlerinin üzerine çökertiyordu. "Yine de denedin.

"Bana zaten o komik küçük waffles'lerden almıştın.

'Bu yeterli değildi! Bedava bir ağaç alacaksın, şimdi tartışmayı bırak. Kira'nın ağzı inatçı bir çizgi halindeydi ve Bennett gülümsedi. 'Ama sadece sen. Tüm ailen ya da yanında getirdiklerin değil. Kira, Jeanie ve Logan'a Noah ve Hazel'in de katıldığı yeri işaret etti.

Bennett güldü. 'Tamam, anladım. Sadece bir bedava ağaç.

Kira başını salladı, o özel gülümseme hâlâ dudaklarında oynayıyordu ve Bennett aniden bir ağaç seçmek istemedi. Kira'yı eve geri sürüklemek ve onu dudakları, elleri ve vücuduyla bizzat ısıtmak istedi.

Boğazını temizledi.

'Ah, hadi. Sizi tanıştırayım. Düşünceleri daha fazla dikkat dağıtıcı bir hal almadan kız kardeşine doğru yol aldı.

'Kira, bunlar kız kardeşim Jeanie ve nişanlısı Logan ile arkadaşları Noah ve Hazel. Millet, bu Kira, Noel Ağacı Çiftliği'nin sahibi.

"Herkes merhaba," dedi Kira küçük bir el sallayarak. "Geldiğiniz için teşekkürler.

"Tabii ki! Jeanie kadına sarılmak için can atıyor gibiydi ama Bennett ona uyarıcı bir bakış gönderdi ve o da kıpırdamadan durdu. "Çok güzel olmuş! Harika bir iş çıkarmışsınız.

"Gerçekten öyle," dedi Hazel. 'Buraya ailemle birlikte gelirdim ama o zamanlar oldukça harap olmuştu. Burayı gerçekten canlandırmışsınız.

"Teşekkürler. Kira'nın yanakları daha da pembeleşti ve Bennett gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Kira'nın güzel olduğunu daha önce de biliyordu ama bugün gözleri kamaşmıştı, sanki güneş gözlüğü takmıştı ve onlar olmadan lanet olası yoldan çıkmak üzereydi.

"Peki, nereden başlamalıyız? Noah ellerini birbirine sürterek sordu. "Ben bir ağaç kesmeye hazırım.

Logan, 'Sen kesmiyorsun, gördün,' diye düzeltti.

Doğru. Gördüm. Her iki durumda da hazırım. Balıkçı sırttı ve Hazel ona doğru eğildi, başı onun omzuna yaslandı. Bennett'in kendini yalnız ve zavallı bir beşinci tekerlek gibi hissetmeden bu dörtlü ile çok fazla zaman geçirmesine imkân yoktu. Kadınlardan uzak durmaya yemin ederek kimi kandırıyordu? Tatillerde mi? Yalnız kalmak için en kötü zamandı. İnsanlar bunun hakkında şarkılar yazardı.

"Douglas göknarları bu sıranın aşağısında," dedi Kira, dümdüz ileriye göstererek. 'Mavi ladinler solda. Ama Fraser göknarını tercih ederseniz, onlar biraz daha uzakta. Tepeye doğru çıkmanız gerekiyor.

Logan, 'Kesinlikle bir Fraser,' dedi.

Hazel, 'Sen sadece bizi daha uzağa yürütmek istiyorsun,' diye karşı çıktı. 'Bu yakın olanlar iyi görünüyor.

"Ben sadece güzel kokan bir tane istiyorum," diye ekledi Jeanie. "Hepsi aynı kokuyor," dedi Hazel.

Noah başını salladı ve güldü. "Bırak da bir şeyler keseyim!"

Bennett ağaç tartışmasının geri kalanını duymazdan geldi ve Kira'ya döndü. "İşler yolunda gittiği için çok mutluyum.

Teşekkürler. Ben de.'

"Hey, Kira," Iris başını kabin penceresinden uzattı, "yine kakaomuz bitmiş.

"Tamam, hemen geliyorum. Onunla yüzleştğinde özür diler gibi görünüyordu. "Mükemmel ağacınızı seçmenize yardımcı olamadığım için üzgünüm.

'Sorun değil. Meşgulsün. Bu da iyi bir şey.'

Başını salladı ama belki de gitmekte tereddüt ediyordu? Belki de onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordu? "Çok iyi bir şey. Çizmesinin ucuyla toprakta bir yay çizdi.

Daha fazlasını söylemek istedi. Onu tekrar görmek istediğini söylemek istedi, yalnız. Sadece ikisini. Bir ay birlikte geçirmelerini önermek istedi. Çıplak olarak. Ona her türden çılgınca, düşüncesizce ve nesnel olarak kötü fikirler önermek istiyordu. Noel için tek istediğinin o olduğunu itiraf etmek istiyordu.

Ama kalabalık bir otoparkın ortasındaydılar. Ve kadın çalışıyordu.

Ve daha bir hafta önce tanışmışlar. Ve o bir ay içinde gidiyordu.

Ve beş dakika öncesine kadar onun kendisinden nefret ettiğinden oldukça emindi.

Ve bu bir Noel filmi ya da hüzünlü bir tatil şarkısı değildi.

Bu gerçek hayattı ve gerçek hayatta insanlar, nesnel olarak gezegendeki en şirin Noel ağacı iftliği olsa bile, tüm romantik ve yanlış yönlendirilmiş düşüncelerini bir Noel ağacı iftliğinin ortasında ortaya koymazlardı.

Bu yüzden hiçbir şey söylemedi. Ama Rüya Limanı'nda geçireceği zamanın geri kalanını bunu düşünerek geçireceğinden emindi.

Kira kabini ve içindeki boş kakao srahisini göstererek, "Bununla ben ilgilenmeliyim," dedi.

"Doğru, tabii ki.

"Ama gitmeden önce veda etmeyi unutma. Iris'e ağacının evde olduğunu söyleyeceğim. Ona son bir kez gülümsedikten sonra kız kardeşi ve arkadaşlarıyla birlikte yanından ayrıldı, hala ladin ve köknar ağaçları hakkında tartışıyorlardı.

Bennett, Kira'nın peşinden gitmemek için sahip olduğu tüm mantıklı nedenlerin bu Noel ağacı tartışması kadar boş olduğunu bilerek onun uzaklaşmasını izledi. Nihayetinde onu istiyordu ve eğer onun da kendisini istediğine dair bir ipucu varsa, bunu değerlendirecekti.

Onuncu Bölüm

Her şey çok iyi gidiyordu. Çok iyi. Ve şimdi her şey epik bir şekilde dağılmak üzereydi ve sadece birinci gündü.

Kahretsin, kahretsin,
kahretsin. Kira
ağlamayacaktı.

Bunu becerikli bir yetişkin gibi halledecekti. Ya da olmaya çalıştığı gibi. Ya da öyle olmayı diledi.

"Ne yapacağız? Oops, soru bir feryat olarak çıktı.

Iris ona endişeli gözlerle baktı. "Um..." Iris kaşlarını çattı. Birlikte müşteri hizmetleri kabinindeydiler ve Kira terlemeye başlamıştı. Burası hâlâ montunu giyemeyeceği kadar havasızdı.

"Ne kadar ağırlık kaldırabilirsin?" diye sordu Kira, çalışanına bakarak. Iris zayıftı ama belki de görüldüğünden daha güçlüydü.

"Oldukça güçlüyüm," dedi gülümseyerek, her şeye hazır olduğu belliydi. 'Peki o zaman kabini kim yönetecek?

"Doğru, iyi noktaya değindin. Neyse, boş ver. Bir yolunu bulacağım.'

"Belki de öğleden sonra için kapatmalıyız?"

Kira pencereden dışarı baktı. Mekan tıklım tıklımdı. Şimdi kapatırsa kaybedecekleri parayı bir düşünün. Hayır, bunu yapamazdı. İşler yeni yeni yoluna girerken olmazdı.

"Hayır, bunu başarabilirim. Kira dönüp kulübeden kaçarken ona güven verici bir gülümseme vermeye çalıştı ama yüzü ikiye ayrılacakmış gibi hissediyordu. Her şey çok iyi gidiyordu! Ve şimdi öğleden sonraki yardımcısı onu iptal etmişti. Ağaçları insanların arabalarına taşınması için tuttuğu iki iri yarı üniversiteli adam işi bırakmıştı ve şimdi ne yapması gerekiyordu? Müşterilerden bunu kendilerinin yapmasını isteyemezdi, değil mi?"

Zaten kendi ağaçlarını kesmek zorundaydılar, ama onları arabalara taşımak için yardım istediklerinden emin miydiler? Kahretsin, gözyaşları sıcak sıcak gözlerinin arkasına doğru akıyordu. Ve tabii ki, tam da bu sırada Bennett ve arkadaşları omuzlarında kendi ağaçlarıyla ağaç sıralarının arasından çıkageldiler ve ekstra büyük bir ağaç Kira'nın eski ahırda bulunduğu vagonlardan birinin yatağında uzanıyordu.

Bennett'in onu yetenekli görmesini gerçekten istemişti ve bu sabah kendine çok güveniyordu, bir kez olsun çok mutluydu. Ve şimdi her şey etrafına yıkılıyordu.

Şimdiden.

Ve uyuşturucu koklayan bir köpek gibi, ama narkotik yerine kadın sıkıntısı için, Bennett onu hemen fark etti. Buraya gelecek ve onun için her şeyi düzeltmeye çalışacaktı ve eğer ona izin vermek istemiyorsa lanet olsun. Ona yaslanmak ve her şeyi düzeltmesine izin vermek istiyordu.

Eski alışkanlıklar zor ölür.

Bunun yerine gözyaşlarını içine çekti ve omuzlarını geriye atarak savaşa hazırlandı. Grubun geri kalanı ağaçlarının parasını ödemek için pencereye giderken Bennett ağacı omzundan indirdi ve kulübenin kenarına dayadı. Kira, o bunu yaparken kollarının nasıl büküldüğünü görmezden geldi.

"Hey," dedi kaşlarını çatarak ve alnını buruşturarak. Bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordu. Ne yani, bu adamın bir tür ekstra duyuşsal algısı mı vardı?

"Merhaba! Kira neşeli görünmeye çalıştı ama neşeli olmaktan çok dengesiz çıktı. "Nasıl geçti?

"İyi geçti. Hâlâ onu inceliyordu. "Sorun ne?" "Hiçbir şey.

"Hiçbir şey mi?

Doğru. Hiçbir şey. Her şey o Güzel.

Harika, Aslında.

Gerçekten çok iyi.'

Kaşları daha da çatıldı. "O zaman o yaşlı çift neden kendi ağaçlarını arabalarına sokmaya çalışıyor?

Kira'nın kafası, gerçekten de yaşlı bir çiftin dev bir ağaçla ve boylarını aşan bir ciple boğuştuğu yere doğru döndü.

"Kahretsin," diye fısıldadı, çoktan dönüp onlara doğru koşmaya başlamıştı. "Durun size yardım edeyim," dedi ve yüzüne müşteri hizmetleri gülümsemesini geri yerleştirdi. Bu, 'annesinin partilerine katılıyor' gülümsemesine çok benziyordu. İhtiyacı olan son şey yaşlı insanların bir Noel ağacı tarafından ezilmesiydi. Kesinlikle istediği bu değildi.

'Oh, teşekkür ederim canım. İdare edebileceğimizi düşündük ama biraz fazla büyük bir tane seçmiş olabiliriz. Kadın

örgü şapkasının altından ona gülümsedi.

"Sana çok büyük olduğunu söylemiştim," diye homurdandı yaşlı adam. 'Yine bakkaldan küçük bir ağaç almalıydım.

Kira'nın midesi bulandı. Müşteri kaybetmek neredeyse onları öldürmek kadar kötü bir şeydi.

"Yok öyle bir şey!" dedi Bennett onun arkasından yaklaşıırken. 'Asla çok büyük bir Noel ağacına sahip olamazsın! Değil mi, Kira? Gülümsedi ve Kira onu durduramadan, daha ağaca elini bile süremeden, ağacı arabanın üstüne itmeye başladı.

Oh, lanet olsun, hayır.

Kalçasını kontrol ederek onu kenara itti. "Bundan sonrasını ben hallederim, teşekkürler Bennett.

'Kira, gerçekten umurumda değil--'

Bir bakışıyla onu susturdu. Onu ağaç yerine arabanın tavanına bağlamaktan iki saniye uzakta olduğunu gözleriyle oldukça iyi anlatmış olmalıydı çünkü Bennett teslim olmak için ellerini kaldırarak kenara çekildi.

Güzel. Mükemmel. Bunu yapabilirdi.

Doğru ya. Bunu tam olarak nasıl yapacaktı?

Ağaca baktı. Kocaman bir şeydi. Bu ikisi onu buraya nasıl getirmişlerdi ki? Adam en az seksen yaşında olmalıydı ve kadın da bir metre boyunda ve belki de sırlıslıkla 90 kiloydu. Fizik mantıklı gelmiyordu ama Kira şimdi Bennett'i, yaşlı çifti ve diğer birkaç müşteriyi izliyor, bu beklenmedik güç gösterisini yapmasını bekliyordu.

"Tamam, hadi şunu bağlayalım, olur mu?" dedi, sesi hâlâ istediğinden daha az neşeli ve daha çok akli dengesi bozuk çıkıyordu. İpi adamın elinden aldı ve ağacın tepesine doğru fırlattı. Yarıya kadar geldi ve sonra dallara dolandı.

Kahretsin.

"Sadece kapıları açacağım," diye açıkladı adama gülümseyerek. Bennett'e bakmayı reddetti, her ne kadar onun yönünden yayılan zorlukla dizginlenmiş 'sana yardım etmeliyim' enerjisini hissedebilse de.

Bir ayağını arka koltuğun zeminine koyup ipe uzanmaya çalıştı ama cipin yüksekliği ve ağaç dalları yüzünden ipe ulaşamadı.

"Bir dakika!" diye cıvıladı ve aracın diğer tarafına doğru koşmaya başladı. Sırtından aşağı ter damlıyordu. Diğer tarafa tırmandı ve ağaca doğru uzandı, dallar sanki Noel ona şahsen saldırıyormuş gibi yüzüne battı. Ne kadar şenlikli.

Neredeyse başarıyordu.

"Ben! Neden orada dikilip duruyorsun? Jeanie'nin sesi arabanın etrafındaki sessizliği deldi.

"Şunu alayım. Büyük bir kol onun yanından uzandı, ipi yakaladı ve çekti.

"Sana söylemiştim--" İstenmeyen yardımcıyı terslemeye başladı, ancak ipi yakalayanın Bennett değil Logan olduğunu ve şu anda ağacı çok ustaca ve verimli bir şekilde arabaya bağladığını görünce geri çekti. "Ah...

Arabadan indi ve onun çalışmasına izin verdi.

Jeanie ve Hazel onun yanına geldiler. Birlikte geldikleri diğer adam, Noah, bir kadına yardım etmeyi kendine görev edinmişti.

İki küçük çocuğu olan anne ağacını minibüsünün tavanına bağladı. Çocuklar tezahürat yaparak bacaklarının etrafında koşturuyordu. Bennett, Logan'a devasa ağacın güvenli olduğundan emin olması için yardım ediyor ve yaşlı çiftin bahşişlerini kibarca savuşturuyordu.

Kira uzun bir iç çekti.

Lanet olsun.

Yine başarısız oldu.

Jeanie başını sallayarak, "Ben'in orada öylece durup senin çırpınışını izlediğine inanamıyorum," dedi. "Bu onun yapacağı bir şey değil.

"Öyle olmadığını biliyorum," dedi Kira belli belirsiz.

"Ona yapmamasını söyledim. "Ah. Neden?

'Onun yardımına ihtiyacım olmadığını kanıtlamak istedim. Olmaya çalışıyorum

... bağımsız ve tüm bunlar...'

Jeanie ofladı pufladı. 'Bağımsız olmak yardıma ihtiyacın olmadığı anlamına gelmez. Ayrıca,' dedi erkekleri işaret ederek, 'buna bayılıyorlar. Kendilerini erkek gibi hissediyorlar.

Hazel güldü. 'Vay canına, Jeanie. Ne kadar feministsin.'

Jeanie arkadaşına kaşlarını çattı. "Oh, lütfen. Logan ve ben eşit ortaklarız, ama Noah'yı kollarını sıvamış ve o koca ağacı başının üzerinde taşırken görmenin sana bir şey yapmadığını söylemeye çalış. Şu kollara bakın...'

Üç kadın da başlarını yana eğerek önlerindeki manzarayı takdir etmek için bir an durakladılar. Noah anne için ağacı bağlıyordu, çocuklar güvenli bir şekilde arabaya bindirilmişti, Logan yaşlı çiftle sohbet ediyordu, kaslı vücudu açık pencerelerine yaslanmıştı ve Bennett pazen gömleğinin kollarını sıvamıştı

ve başka bir adamın ağacını kamyonuna taşımasına yardım ediyordu. Ağacı kaldırırken ön kolları esniyordu ve Kira yalan söylemeyecekti, el işi yaparken çok iyi görünüyordu. Bundan nefret etmiyordu.

Başını salladı. Hayır, hayır. Böyle bir şey olmayacaktı.

Boğazını temizledi ve üçünü de şaşkınlıklarından kurtardı. "Çok nazik davrandılar ama bundan sonrasını ben hallederim.

Gerçekten mi? Bunu nasıl yapmayı planlıyorsunuz? Belli ki burada ağaçlara yardım edecek kimse yok ve kapanışa daha iki saat var. Tüm ağaçları arabaların üzerine kendiniz mi yerleştirmeyi planlıyorsunuz? Jeanie eli kalçasında sordu.

"Ben... Şey... Ben sadece...

"Kalıyoruz," diye duyurdu Hazel. "Biraz daha ip alalım. Kira itiraz edemedi kulübeye doğru yürüdü.

Jeanie sırtı ve arkadaşını takip etti. Az önce ne oldu öyle?

Noah, "İyi yapılmış bir işin şerefine," dedi ve hepsi kompostlanabilir kâğıt kakao bardaklarını kaldırarak tüm öğleden sonra ağaçları bağlamak için gösterdikleri sıkı çalışmanın şerefine kadeh kaldırdılar.

"Şeref! Hazel ve Jeanie şarkı söyledi. Hepsi kulübenin önündeki küçük verandada toplanmıştı; Logan sallanan sandalyede, Noah da onun yanındaki verandanın demirine tünemişti. Hazel ve Jeanie basamaklarda birbirlerine sokulmuş, güneş battığı için ısınmaya çalışıyorlardı. Kira

Hava buz gibiydi ama o verandanın hemen dışında, donmuş toprağın içinde duruyordu. Bennett kız kardeşinin diğer tarafındaki verandaya yaslanmıştı ve kız kardeşi hâlâ onun bakışlarından özenle kaçınıyordu. Bütün öğleden sonra da öyleydi. Bütün öğleden sonra, çok az tanıdığı bu insanlar işini ayakta tutmasına yardım ederken.

Ve bu tam olarak yapmayacağına yemin ettiği şey değil miydi? Bütün bu çılgın planı kendi başına bir şeyler yapmak için başlatmamış mıydı? Chloe'nin mantıklı rehberliği ve ailesinin parası olmadan (her şeyi başlatmak için kullandığı para dışında, ama bu konunun dışındaydı) bir şey. Başkalarının sırtından geçinmeyi ve onları kendisi için yapabilecekleri şeyler için kullanmayı bırakmak için burada değil miydi? Burada, çiftliğinde kendi kendine yetmesi gerekiyordu. Ama bu hedefinden, başladığı zamankinden bile daha uzaktı.

Beş kişi onun için öğleden sonralarını feda etmişti ve karşılığında onlara sunabileceği hiçbir şey yoktu, yeterince hızlı içmezlerse parçalanacak bardaklarda sulandırılmış kakaodan başka.

"Yarın birkaç adamımı gönderebilirim," dedi Logan, düşüncelerini bölerek. 'Soğuk aylarda her zaman daha fazla iş ararlar. Size yardımcı olurlar ve güvenilirdirler.

'Oh... uh... teşekkür ederim. Bu harika olur. Kira son kakaosunu da yudumladı, onun teklifini reddetmek istiyordu ama bu aptal çiftliği ayakta tutmak için gerçekten bir yola ihtiyacı vardı. 'Ve bugün yardım ettiğiniz için hepinize teşekkürler. Minnettarım.

"Tabii ki! Jeanie ona gülümsedi. Kolunu Hazel'ın kolunun altına sokmuştu, iki kadın birbirlerine doğru eğilmişlerdi

ve keskin bir kıskançlık acısı Kira'yı vurdu. Kız kardeşini mi özlemişti yoksa insanlarla iletişim kurmayı mı? Bu noktada, muhtemelen her ikisi de olduğunu düşündü.

Noah, "Hazel'in izlemeyi sevdiği tatil romantik komedilerinden birinde olmak gibiydi," dedi.

"İzlemeyi seviyoruz," diye düzeltti.

"Doğru, izlemeyi seviyoruz," diye sırtarak düzeltti ve Logan bir kahkaha attı.

"Peki, yılın diğer on bir ayı için planınız nedir? Logan soruyu tekrar iş konusuna yönlendirerek sordu. Kira öğleden sonra adamın başarılı bir ürün çiftliği ve elma bahçesi işlettiğini öğrenmişti, bu yüzden muhtemelen biraz tavsiye istemeliydi. İşle ilgili tavsiyelerin yabancılardan gelen rastgele yardımlardan farklı olduğunu düşündü. Onlar ortaklarıydı, çiftçi dostlarıydı. Bennett'in gelip onu kurtarmaya çalışmasından farklıydı. Öyle değil mi?

'Daha çok genel bir bahçe merkezine odaklanabileceğimi düşündüm. Güneydeki arazide eski bir sera var ve çalılar ve küçük ağaçlar yapabiliriz. Bunları ilk kez yüksek sesle söylüyordu, çünkü yüksek sesle söyleyecek kimsesi yoktu, ama aynı zamanda gergindi ve bunların iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyordu, ama Logan başını sallıyordu, yani bu muhtemelen iyiye işaretti...

'Elbette, bu işe yarayabilir. Sizi ziraat mühendisimle görüştüreceğim. O size yardımcı olacaktır.

"Ziraat mühendisi mi?

"Evet, adım Gordon. Bana numaranızı verin, size onun bilgilerini göndereyim.'

"Um... tamam. Numarasını sayarken, ziraat mühendisinin ne olduğunu, ne kadara mal olduğunu ve bir çiftliği yönetmenin neden tohum ekmekten çok daha zor olduğunu merak etti.

"Peki ya turşuların? Bennett çalışmayı bıraktıklarından beri ilk kez konuşarak sordu ve onu nihayet kendisine bakmaya zorladı. Kahretsin. İyi görünüyordu. Noel ışıklarının yumuşak parıltısında, canlanmış bir tatil kartına benziyordu. Koyu renk saçları öğleden sonra çalışmaktan dağılmış, kabarık yeleği kir ve çam iğneleriyle kaplanmıştı ama yanakları soğuktan kızarmış, gözleri parlak ve alaycıydı.

Açıkçası, öğleden sonra panik içinde oradan oraya koşturmaktan enkaz haline geldiğini bildiği halde, yüzüne yapışmış sahte müşteri hizmetleri gülümsemesiyle bu kadar iyi görünmek kabalıktı.

"İnternet bana yalan söylemiş olabilir.

Mükemmel ağzı köşeden yukarı doğru kalktı.

"Ne turşusu? Jeanie, Kira'yı bakışlarını Bennett'in ağzından ayırmaya zorlayarak sordu. O aptal, mükemmel ağızdan.

"Sadece buraya geldiğimde her şeyin farklı olacağını düşünmüştüm. Omuz silkti, sanki önemli değilmiş gibi, sanki kendi küçük çiftliğini kurma konusunda tamamen yanılmamış ve hayal görmemiş gibi. Kendi kendine yetebileceğini ve radyatörleri ve pencereleri tamir etmek için gerçek para gibi şeylere ihtiyaç duymayacağını düşünmüştü. Tüm hayatı boyunca, bozulan her şeyin kendisi için tamir edildiği saçma ve korunaklı bir gerçeklikte yaşamıştı.

Bakışları tekrar Bennett'e kaydığında adam yine onu izliyordu. Şimdi ona bakışında farklı bir şeyler vardı. Kesinlikle daha az ... sağlıklı bir şey ... gözlerinde gizleniyordu. Başından beri oradaydı da o mu gözden kaçırmıştı? Yoksa aralarında bir şeyler mi değişmişti? Akşamın soğuğuna rağmen yanaklarında sıcaklık alevlendi.

"İşlerin daha turşu gibi olacağını mı düşündün? Noah onun dikkatini tekrar Bennett'ten çekerek sordu.

Kira dünyasının başına yıkılmakta olduğunu hissetmesine rağmen güldü. 'Evet, çok daha turşu gibi. Ben sadece... Bir iş kurmayı planlamamıştım. Buraya kafamı dinlemek için geldiğimi sanıyordum.

"İlkbaharda salatalık ekebiliriz," dedi Hazel gülümseyerek ve Kira'nın kalbi hepsinin ne kadar nazik davrandığını görünce acıdı. "O zaman istediğin kadar turşu yapabilirsin.

"Doğru. Kira boğazını temizledi. Turşu için ağlamayacaktı. "Teşekkürler. Bu harika olur. Bakışları yine Bennett'in bakışlarına takıldı.

Başını eğerek selam verdi ama gözlerini ondan ayırmadı. Kira sertçe yutkundu. Bennett'in sandığı kadar iyi biri olmaması mümkün müydü? Birden bu lanet palto çok sıcak geldi.

Logan sallanan sandalyeden kalkarak, "Gitsek iyi olacak," dedi. Bir elini uzattı ve Jeanie'yi ayağa kaldırdı.

'Gidelim Haze. Bu Noel filmleri kendi kendine izlenmez,' dedi Noah, tünediği yerden zıplayarak. Hazel basamaktan kalktı ve Noah onu omzuna aldı. Hazel çığlık attı.

"Gördün mü," dedi Jeanie kıkırdayarak. "Kendini erkek gibi hissediyorsun.

"Noah! Beni yere bırak."

"Merak etme, seni çatıya bağlamayacağım," diye dalga geçti. "Herkes güle güle! Hazel'ı vücudundan aşağı kaydırıp arabasının yanında yavaşça yere bırakmadan önce otoparkın karşısına taşıdı. Noah'nın başı Hazel'inkine doğru eğilirken, Kira Jeanie ve Logan'a dönerek onların anına müdahale etmek istemedi.

Logan, 'Başka bir şeye ihtiyacın olursa beni ara,' dedi. "Teşekkürler, ararım.

"Sonra görüşürüz, Kira. Bir ara mutlaka kafeye gel. Bu arada Annie onu aramanız gerektiğini söylememi istedi. Burada zencefilli kurabiye satmak için bir şeyler ayarlamak istiyor.

Kira, George'un bir hafta önce bıraktığı bedava kurabiyelerin içine sıkıştırılmış kartviziti hatırlayarak biraz yüzünü buruşturdu. Fırıncıyı araması gerekiyordu ama zaman ondan kaçmıştı. "Oh, bu harika olur. Arayacağım.

"Harika!

"Hoşça kal, Kira. Logan Jeanie'nin elini tuttu ve ikisi birlikte kamyonetine geri dönerek Kira'yı Bennett ile yalnız bıraktılar.

"Onlar benim arabam," dedi, kız ona bakmaya cesaret ettiğinde, o yeni... bir şey... hala gözlerindeydi. "Yani, muhtemelen gitmeliyim.

"Muhtemelen.

İçinden panik fışkırdı. Bu kadar mıydı? Bu adamı bir daha asla göremeyecek miydi? Ve bu neden önemliydi? Zihni yarışıyor, onu geri getirecek, onu tekrar görecektir nedenler arıyordu. Ne olursa olsun! Sızdıran bir çatı,

Gıcırdayan bir zemin, cereyanlı bir pencere... Teknik olarak bunların hepsi onda vardı. İstese gelir miydi?

Bir noktada, adam yaklaştı ve Kira ona doğru eğilmek için delice bir dürtüyle savaştı. Kendine gel, Kira.

'The Pumpkin Spice Café'nin üstünde kalıyorum,' dedi. "Jeanie'nin teklifini kabul edersen belki karşılaşırız. Artık o kadar yakındaydı ki sözleri yanağına değiyordu.

'Evet,' sesi nefes nefese bir fısıltı gibiydi. Onun nesi vardı böyle? Ama uzun zamandır yanında biri olmamıştı, çıplak biri olmamıştı ve adam çok sıcak, tatlı ve...

Tanrım, bir adamı mı yoksa tarçınlı çöreği mi tarif ediyordu?

Boğazını temizledi ve adam onu daha fazla içine çekemeden geri çekildi. Ve işte yine o gülümseme. Yüzüne vurmak mı yoksa öpmek mi istediğini bilmiyordu.

'Evet, tabii, belki karşılaşırız. Kafede.'

Sanki aklından geçen her pis düşünceyi biliyormuş gibi gülümsemesi büyüdü. "Görüşürüz, Kira.

"Görüşürüz. Ve kendine rağmen, görüşeceklerini umuyordu.

Bennett Ellis şu anda hayatında ihtiyaç duymadığı bir karmaşaydı. Ama Kira hiçbir şeyi kolay yoldan yapmasıyla tanınmazdı.

On Birinci Bölüm

Bennett Kira'yı görmeyeli iki gün olmuştu. İki gün boyunca The Pumpkin Spice Café'nin ortasında dizüstü bilgisayarında çalışmış ve kız kardeşine ortam değişikliğine ihtiyacı olduğunu söylemişti. İki gün boyunca hiçbir şey yapmamıştı. Her kasaba sakini tarafından ne üzerinde çalıştığı, ne kadar kalacağı, flört geçmişi ve burcu hakkında sorgulandığı iki gün.

Ama bugün resmen pes etmişti. O alıyordu köpekleri sabah yürüyüşüne çıkarıyor, sonra da işini başından beri olması gereken yere, Jeanie'nin dairesine götürüyordu.

Kira gelmiyordu.

Ve bir daha çiftliğe gitmeyecekti. Onun hayatına yeterince müdahale etmişti zaten. Aralarında hissettiğini düşündüğü kıvılcım her neyse, açıkça hayal etmişti. Noel kaçamağı hakkında kurduğu fantezi her neyse, belli ki bir fanteziden başka bir şey değildi.

En iyisi buydu. Dream Harbor'da sadece birkaç haftası daha vardı ve zaten kötü flört alışkanlıklarını kırması gerekiyordu.

En azından tempolu sabahta yürürken kendine söylediği buydu. Ana Cadde tatil için süslenmişti. Her dükkânın vitrininde bir çelenk ya da kışlık bir sergi vardı. Evcil hayvan dükkanında bile her balık tankı ve gerbil kafesine altın cicili bicili süsler asılmıştı.

Güneş daha yeni doğmuştu ve her bir elektrik direğindeki kar tanesi ışıkları hâlâ yanıyordu. Köpeklerin her birini koklaması gerektiğinden, onları hayranlıkla seyretmek için bolca zamanı vardı.

'Haydi çocuklar. Topuklayın,' dedi, tasmalarını çekiştirerek, gerçi neden zahmet ettiğini bilmiyordu. Zaten komutlara uymuyorlardı, sadece ödül veriyorlardı ve o da ödül getirmeyi unutmuştu. Bu gidişle bütün gün burada elektrik direklerini koklayacaktı.

Fırına vardığında parmakları uyuşmuştu ve işe gitmeden önce kafeye dönüp Jeanie'den sıcak bir kahve almaya hazırdı.

"Hadi kahvaltı edelim," dedi ve Elizabeth'in kulakları bildiği birkaç kelimeden biriyle dikildi. Kahvaltı.

Ancak Pudgy'nin sızlanması ve Odie'nin tasmağını çekiştirmesi dikkatini çabucak dağıttı. Elizabeth diğer köpeklerin ne yaptığını fark ettiğinde, Bennett'in herhangi bir kontrolü sürdürmesi için hiçbir umut kalmamıştı. İnsanoğlunun sözde en iyi dostları olan sadık arkadaşları, onu doğrudan vazgeçmeye karar verdiği kadının önüne sürükledi.

"Merhaba tatlı bebekler! Kira'nın elleri hemen kafaları kaşımaya ve kıpırdayan köpek vücutlarını okşamaya başladı ve Bennett yardım edemedi ama köpeklerine bu kadar kolay dökülen şefkati biraz kıskandı. Orada mıydı

Bu kadar heyecan ve özenle muamele ettiği insanlar? Ve tam olarak nasıl onlardan biri oldu?

"Günaydın," dedi ve Kira bakışlarını köpeklerden kaldırdı. Gözleri onunkilerle buluştuğunda, onu istemediğine dair kendine söylediği tüm yalanlar tamamen yok oldu. Ve ona bakışından, bunu hisseden tek kişinin kendisi olmadığını anladı.

Her ne kadar hâlâ savaştığı belli olsa da.

Gözlerini kaçırdı, eldivenleriyle oynuyordu. "Günaydın.

"Kafeye mi gidiyorsunuz?" diye sordu.

"Ah... evet. Annie ile Noel kurabiyesi fikri hakkında görüştükten sonra.

"İnanılmazlar. Zaten çok fazla yedim.'

Dudakları öyle bir kıvrıldı ki Bennett karnında bir sıcaklık parlaması hissetti. 'Ben de,' dedi. 'Annie bir tür büyücü ya da onun gibi bir şey.

Bir kahkaha attı ve aralarında bir nefes havaya karıştı. Kira sımsıkı sarınmış, kapüşonunun içine gömülmüştü ve evdeki ısıyı sormak, çalışıp çalışmadığını, şömineyi nasıl kullanacağını bulup bulmadığını, yeterince ısınıp ısınmadığını sormak için vücudundaki tüm dürtülere direndi. Ona eski, buharlı ısıtma sistemleri hakkında izlediği videolardan ya da Hazel'dan radyatör bakımı hakkında sipariş ettiği kitaptan bahsetmeyecekti. Bunların hiçbirini istememişti.

Boğazını temizledi. Her ne sebeple olursa olsun, Kira onun yardımını istemiyordu. Şimdi fark ediyordu ki, elinde hiçbir hamle kalmamıştı. Tanrım, belki de gerçekten

kadınlarla bir sorunu vardı. Eğer onun için hiçbir şeyi düzeltemiyorsa, o zaman ne sunabilirdi ki?

Çarşamba gününün bu erken saati için korkunç bir düşünceydi bu. 'Çiftlik için gerçek bir cazibe merkezi olurlar,' dedi.

'Evet, umarım öyle olur. Geçen hafta sonu gerçekten iyi bir katılım oldu, ben de bu ivmeyi devam ettirmeye çalışıyorum. Hantal paltosunun içinde biraz omuz silkti. Güneş ışınlarını Ana Cadde'ye doğru yaymaya başlamıştı ve kapüşonunun etrafındaki tüyleri yaldızlıyordu.

"Kurabiyelerden zarar gelmez. Söyleyecek şeyleri, onunla konuşmaya devam etmek için sebepleri tükeniyordu. Belki de genelde çıktığı kadınlar onu kullandıkları için değil, belki de sadece sıkıcı olduğu için birkaç randevudan sonra onu terk ediyorlardı.

'Bakın, Pazar günü arkadaşlarınızın bana yaptığı yardımlar için gerçekten minnettarım. Size karşı pek dostça davranmadığımı biliyorum.

Bennett omuz silkti. "Bana dostluk borçlu değilsin. Ama onun dostluğunu kazanmak istiyordu, özgürce verilmesini istiyordu. Kız ona bunun küçük bir örneğini, küçük tatlarını vermişti ve o daha fazlasını istiyordu.

Bir kaşını kaldırdı. "Tamam.

"Tamam. Adam kesinlikle bir moron gibi gülümsüyordu ama kız da neredeyse gülümseyerek karşılık veriyordu, yani buna değerdi.

"Düşünüyordum

da..." "Öyle mi?

'Düşündüm de, eğer sabahları çiftliğe gelip biz açmadan önce köpekleri gezdirmek istersen...'

Öyle mi?

"Seni mülkün dışına kadar kovalamazdım. Ve işte oradaydı, sanki gizli bir şakayı paylaşıyorlarmış gibi Pazar günü ona verdiği o özel gülümseme.

'Seni bu konuda ikna edebilirim. Köpekler buna bayılır.

Kira, Odie ve Pudgy'ye biraz ilgi göstermek için eğildi. "Hoşunuza gider mi? Etrafta koşturup bir sürü ağacın üzerine işemek ister misiniz? Bennett'e baktı. 'Müşterilere ailelerinin Noel ağacının üzerinde çiş olabileceğinden ya da olmayabileceğinden bahsetmeyeceğiz.

O güldü ve Kira daha büyük gülümsedi ve uzaktan kilise çanlarının çaldığından oldukça emindi. Elizabeth Kira'nın yüzünün yan tarafını yaladı.

"Oh, öpücükler, teşekkürler! Kira gülerek Elizabeth'in iri yüzünü nazikçe kendisinden uzaklaştırdı. Elizabeth ayağa kalktı, gülümsemesi hâlâ ağzının kenarında duruyordu. Bennett bakışlarını onun dudaklarından ayırmak için kendini zorladı.

"Peki, belki yarın sabah görüşürüz?" dedi ve sorunun sıradanlığının altında Bennett daha fazlasını duydu. Ya da öyle olduğunu düşünmek istedi.

"Bence muhtemelen öyle olacak.

"Harika. Başını salladı, coşkusunu dizginlemek için çok geç kaldığını hatırladı. "Yani, iyi. Belki o zaman görüşürüz.

Dönüp Annie'nin fırınına doğru ilerler ilerlemez üç köpek de hemen mızmızlanmaya başladı. Bennett onun gidişini görünce kendi mızmızlığını yutmak zorunda kaldı. Ama yarın onu görmek için bir daveti vardı.

İçeri girdiğinde yüzündeki gülünç gülümsemenin ne anlama geldiğini The Pumpkin Spice Café'deki herkesin anlayacağından emindi, bu yüzden arka sokağa saptı ve

doğruca Jeanie'nin dairesine gitti. Yarın sabahı çiftlikte geçirecekse, bugün biraz iş yapsa iyi olacaktı.

Kanepeye yerleşti. Dizüstü bilgisayar, kahve, huzur içinde horlayan köpekler: tamam, tamam ve tamam. Evden çalışmanın avantajları olduğunu kabul etmek zorundaydı. Kira'dan aldığı Noel ağacı Jeanie'nin oturma odasının köşesinde neşeyle parıldıyordu ve ayaklarını rahat Noel çoraplarıyla Jeanie'nin sehпасına uzatmıştı. Buna alışabilirdi.

Ne yazık ki işine ya da Kira'yla ilgili fantezilerine fazla dalamadan telefonuna üç yeni mesaj geldi ve tüm sabahını raydan çıkardı. Ekrandaki isme bir kez baktı ve sabahki tüm iyi hisleri dağıldı. Bu numarayı aylar önce engellemesi gerekirdi ama engellememişti. Neden engellememişti? Kötü yerleştirilmiş bir suçluluk duygusu mu? Onu birkaç haftadan daha uzun bir süre için tekrar isteyeceğine dair saçma bir umut mu? Bir şeye ihtiyacı olabilirdi.

Kendisi için sağlıklı olan her şeyi görmezden gelerek ilkinı açtı.

Selam Ben. Şehre geri döndüm. Bir şeyler içmek için buluşmak ister misin?

Bennett içini çekti ve burnunun kenarını çimdikledi, tanıdık çekimin etkisiyle parmakları bir sonraki mesajı okumadan önce cevap vermek için seğirmeye başlamıştı bile.

Seni
özledim.

Tabii ki yaptı, bir süre sonra hep yaptı.

Tatillerde yalnız olmaktan nefret ediyorum ve sizin de öyle olduğunuzu biliyorum... Beni arayın...

Ve işte oldu. Sadece bahar gelene ya da canı sıkılana ya da zamanını geçirecek daha ilginç birini bulana kadar yatağını ısıtacak birine ihtiyacı vardı. Nicole Allen, Bennett'in utanç verici sırrıydı. Jeanie bile onu bilmiyordu. O zamanlar ondan kimseye bahsetmeyecek kadar utanmıştı ve şimdi de kesinlikle kimseye söylemeyecekti.

Hayatını kökünden söküp ülkenin öbür ucuna taşınmasının gerçek nedeni Nicole'dü. Üniversite boyunca ara ara çıkmışlardı, ama o her zaman Nicole'e ondan daha çok bağlanmıştı, tabii o zamanlar bunu itiraf etmemişti. Mezun olduktan sonra Batı Yakası'nda bir iş bulduğunda, aralarındaki ilişkinin resmen bittiğini düşünmüştü. Bu onun için yeni bir başlangıç olmalıydı ama bunun yerine, yalnız gitmekten korktuğunu itiraf ettikten sonra, gözyaşları içinde, ülkenin diğer tarafında yeniden başlamak için onunla gelmesini istedi. Elbette bu ona söylenecek en doğru şeydi. Nasıl gitmezdi ki? Onun kahramanı olma duygusuna nasıl karşı koyabilirdi?

Onu Kaliforniya'ya kadar takip etmiş, üç ay boyunca dairesini ve yatağını paylaşmış, sonra da her şeyin bir hata olduğunu anlamıştı. Aslında istediği şeyin 'özgürlük' olduğu ortaya çıktı. Eve geri dönemeyecek kadar utanmıştı ve bu yüzden kalmıştı. Ve bir şekilde onu geri çekmeyi başarmış. Çünkü görünüşe göre onu insanlara yardım etmekten daha çok tatmin eden tek şey bu kadın tarafından ihtiyaç duyulmaktı.

Ne zaman birlikte olsalar, bunun nedeni ona ya da en azından ondan gelecek bir Şeye ihtiyaç duymasıydı. Yalnızlığını kovalaması için ona ihtiyacı vardı ya da son adamın ona yaptıklarından sonra yaralarını sararken onu rahatlatması için ona ihtiyacı vardı ya da tatil partilerinde ona eşlik etmesi ve ökseotunun altında asla yalnız kalmamasını sağlaması için ona ihtiyacı vardı.

Ve lanet olsun, eğer yine onun çekimini hissetmezse. Onu özlemişti.

Yalnızdı. Onu istiyordu.

Ağacına baktı ve çekimi azaldı. Kira'nın bu sabahki gülümsemesi gözlerinin arkasında parladı. Belki de bu sefer Nicole'e ihtiyacı yoktu. Telefonu bir kenara fırlattı ve cevap vermemeye karar verdi.

Ancak kendini tebrik edemedi ya da tek bir satır kod yazmayı başaramadan, başka bir düşünce iş gününü böldü.

Nicole'ün yerine sadece ona ihtiyacı olduğunu umduğu başka bir kadını mı koyuyordu? Kira'nın asıl çekiciliğı yardıma olan ihtiyacı mıydı? Birdenbire tüm flört geçmişı bir felaketler ve başarısız bağlantılar yığını halinde önüne serildi. Bennett eninde sonunda kendisinden faydalanmaktan mutluluk duyacak insanları mı arıyordu? Baktan randevularla geçen bu son yıl onun suçu muydu?

Tanrım, insanlara yardım etmekten gerçekten zevk alıyordu. Bir çeşit yardıma muhtaç genç kız saplantısı vardı. Onun nesi vardı böyle? Odie onun yanında yumuşak bir iç çekti, sanki o da bu vahiyden aynı derecede hayal kırıklığına uğramış gibiydi ve Bennett

dalgınca küçük köpeğin kulaklarının arasını kaşıdı. Bunu düzeltmesi gerekiyordu. Bu döngüyü kırması gerekiyordu.

Kira North'tan uzak durması gerekiyordu.

Elizabeth sanki onun düşüncelerini duymuş gibi yerdeki yerinden başını kaldırdı ve koyu renk gözlerini ona dikti. Küçük, üzgün bir havlama sesi çıkardı.

Bennett inledi. "Yapamayız.

Elizabeth homurdandı.

'Daha iyi bir insan olmaya çalışıyorum. Bunu benim için istemiyor musun?'

Büyük köpek onu gerçekten anlamış gibi başını eğdi ve sonra öfkeli bir havlama sesi çıkardı.

Bennett iç çekti. Bu köpeklerle yalnız başına çok fazla zaman geçiriyordu. "Peki. Belki yine de yürüyüşe çıkabiliriz," dedi ve köpek başını tekrar patilerinin üzerine koymadan önce rahat bir nefes aldı. Tamam, o zaman yardım etme içgüdülerini ve ellerini kendine saklayacaktı.

Sakin ol.

Belki Kira'yı bile görmeyecekti. Ne de olsa büyük bir çiftlikti. Sadece dış mahallelerde takılırdı.

Belki şansı yaver gider ve o cesedi bulurdu. Hiçbir şey bir cinayet kurbanı kadar ereksiyonu öldürmez. Değil mi?

Odie tekrar iç çekti, hayal kırıklığı açıktı.

Bennett çok kötü durumdaydı.

On İkinci Bölüm

Kira boyundan büyük işlere kalkışmıştı. Bir çiftlik satın almak ve kendi işini açmak bir şeydi. Ama buz pateni? Bu çok ileri bir adımdı.

"Sanırım sadece izleyeceğim," dedi, hala pistin etrafına koydukları kauçuk paspasların üzerinde durmasına rağmen kiralık patenlerinin üzerinde yalpalayarak.

"Emin misin? Iris örgü şapkasının altından onu değerlendirerek sordu. Siyah taytı ve büyük boy kazağıyla çok sevimli görünüyordu. Üzerinde beyaz kar taneleri olan kırmızı bir kazaktı ve Kira zeytin yeşili montundan daha şenlikli bir şey giymiş olmayı diliyordu ama her zamanki gibi donuyordu.

"Eminim. Fikir edinene kadar sadece gözlemleyeceğim.

Iris güldü. "Daha önce hiç buz pateni yapmadığına hâlâ inanamıyorum.

'I söyledi Sen, benim AİLE kaçınıldı
herhangi bir FAALİYETLER dondurucu
sıcaklıklar gerektiriyordu.'

'Doğru, unutmuşum. Bütün bir aile üşümekten korkuyor,' diye alay etti Iris.

"Dışarıda dikkatli ol, Iris. Bir sürü çocuk var.'

Iris gülerek onu dürttü ve Kira devrilmemek için pistin etrafındaki yarım duvara tutunmak zorunda kaldı. "Ha. Ha," dedi Iris. "Yine de geldiğine sevindim.

Kısa sürede arkadaş olmuşlardı ya da üç gün içinde tüm Noel çılgınlığına kapılmış kasabayı ağaçlarıyla donatarak travma bağı kurmuşlardı ama her iki durumda da Kira yeniden şakalaşacak birine sahip olduğu için mutluydu.

"Evet. Ben de," diye itiraf etti Kira istemeye istemeye. Iris onu çiftliği kapattıktan sonra erken gelen başarılarını kutlamak için buz pateni pistine gelmeye ikna etmişti. Kira yeniden açıldıklarından beri yaptıkları satışlardan son derece memnun olsa da, kutlama yapmayı tercih edeceği milyonlarca başka yer düşünebilirdi. Ama Iris bunun Hayal Limanı'nda Noel sezonunda mutlaka yapılması gereken bir şey olduğunda ısrar etmişti. İşte buradaydı.

Iris buzun üzerinde bir tür kış olimpiyatçısı gibi ya da en azından kış üstü düşme ihtimali olmayan biri gibi süzüldü.

"Cesaretini toplaman için sana birkaç dakika vereceğim, ama sonra senin için geri geleceğim," diye uyardı Iris geri geri kayarken.

Geriye doğru! Göster.

Kira ona el salladı. Buzun üzerine çıkmasına imkan yoktu.

Ayakları şimdiden ağırmalı mıydı? Tek bir adım bile kaymamış olmasına rağmen mi?

Patencileri izlerken biraz kıpırdandı. Açık hava pisti, dünyanın en kolay şeyiymiş gibi mutlu bir şekilde paten kayan insanlarla doluydu. Her yaşta insan yanından hızla geçip gidiyordu ama o hokey kasklı küçük çocukları

özellikle korkuyordu. Çocuklardan hoşlanmadığı için Iris'le dalga geçiyordu ama bu çocuklar ciddi tehlikeli görünüyordu. Hızlı hareket ediyorlardı ve görünüşe göre hiç korkuları yoktu. Birinin onu dizlerinden vurduğunu çok net bir şekilde hayal edebiliyordu.

Bu berbat bir fikirdi.

Pistin karşısında Iris'e bir an göz attı; pisti çevreleyen kısmi duvara yaslanmak için durmuştu ve küçük bir grup insanla sohbet ediyordu.

Bennett Ellis'in de dahil olduğu küçük bir grup insan.

Çiftlikte köpekleri gezdirme teklifini kabul etmemişti ama şimdi hiç beklemediği bir anda hayatına yeniden giriyordu. Lanet olsun. İsteyeceği son şey Bennett'in onu buzun üzerinde yüzüstü kayarken görmesiydi. Buradan gitmesi gerekiyordu ama Iris'i yüzüstü bırakmak istemiyordu, bu lanet patenlerle zar zor yürüyebildiğinden bahsetmiyorum bile.

Oh, kahretsin. Ve şimdi Iris pistin karşısından onu işaret ediyordu, Jeanie el sallıyordu ve Bennett sanki doğuştan paten giyiyormuş ve kaçacak yeri yokmuş gibi kendinden emin bir şekilde ona doğru kayıyordu.

Doğruca kızın yaslandığı duvara doğru ilerliyordu, sanki duvara çarpacakmış gibi ama bunun yerine havaya buz püskürten o hokey durağı şeyini yaptı. İğrençti. Ve sıcaktı. Ve sıcak olmasından daha da iğrençti.

"Hey," dedi, hafifçe nefes nefese kalmış, yanakları soğuktan pembeleşmişti.

"Merhaba. Son birkaç gündür çiftliğe uğramadığı için ona karşı biraz huysuz mu hissediyordu? Kesinlikle hayır.

Sadece üşüyordu ve ayakları acıyordu. Ve onun önünde tekrar utanmak için sabırsızlanıyordu.

Ağzı köşeden yukarı doğru kalktı. "Paten kaymayı mı planlıyorsun?"

"Hayır. Sadece ambiyans için geldim.

"Ambiyans mı? Bennett etrafta koşuşturan çocuklara ve hoparlörlerden yükselen teneke müziğe baktı.

"Evet. Noel neşesini içime çekiyorum."

"Elbette. Gülümsemesi büyüdü. "Yardım ister misin?"

Bu soru bu kadar yüklü olmamalıydı. Ona hiçbir konuda yardımına ihtiyacı olmadığını bağırmak istememeliydi. Onun yardımını bu kadar çok istememeliydi. Hayır, onun yardımını değil, sadece onu. Sadece onun yakınlığı kendini daha iyi hissetmesini sağlıyordu. Ve hissetmemeliydi. Artık bağımsızdı. Kendi başına gayet iyiydi.

"Hayır, teşekkür ederim. "Kira..."

"Yardıma ihtiyacım yok.

"Tıpkı o ağacı arabaya koyarken yardıma ihtiyacı duymadığın gibi mi?"

"Aynen öyle. "Kira."

"Ne?"

"İşlerim çok yoğun. Köpek gezdirmek için çiftliğe gidecek vaktim olmadı.

Ona karşı bu kadar huysuz davranmasının nedeninin bu olduğunu bilmesi onu kızdırdı. Ne cüretle bu kadar zeki olabilirdi?

"Bu neden umurumda olsun ki? Ben de meşguldüm. Burnunu çekti."

"Kira. Adam ona elini uzattı ve Kira elini görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. "Kira, sana yardım etmeme izin ver.

"İzlediğim için çok mutluyum.

"Sana yardım etmeme izin vermektense orada durup patenlerin üzerinde sallanmayı ve kışının donmasını mı tercih ediyorsun?

Haklıydı. Donmak üzereydi ve pistte ilerlerken can havliyle sağa sola çırpınması muhtemelen terlemesine neden olacaktı. Iris ve Jeanie pistin karşısından ona el sallayarak kendilerine katılmasını işaret ettiler.

Iris, hayatını geride bırakıp çiftliği kurduğu için havalı olduğunu düşünüyordu. Yeni arkadaşını, tek arkadaşını hayal kırıklığına uğratamazdı.

Ugh.

Bennett'in elini tuttu. Rahatlatıcı ve sıcaktı ve parmakları hemen çözölmeye başladı.

"Tamam, ağırdan alacağız," dedi yatıştırıcı bir sesle, ürkmüş bir atla konuşur gibiydi, Kira duvardaki açıklıktan geçip buzun üzerine adımını atarken de öyle görünüyordu.

Bir paten, iki paten. İşte. Kaymaya başlamıştı. Bennett'in elini ölümüne kavramaya devam etti ve Bennett ona gülümsedi.

"Şimdi hareket etmeliyiz.

Kira kaşlarını çatı. "Emin misin? İlk seferim için bunun yeterince iyi olduğunu hissediyorum.

"Kira..." diye ikna etti. 'Haydi. Bir ayağını diğerinin önüne at.

Ona ters ters baktı ama bir patenini yavaşça ileri kaydıldı. Ne yazık ki, diğeri onu takip etmedi ve Bennett onu tekrar dik tutmadan önce neredeyse tam bir yarılma yaptı.

Adamın kazağının ön kısmına yapıştı.

"Seni yakaladım.

'Hayır. Hayır. Neredeyse düşüyordum.' "Ama düşmedin.

"Ama neredeyse yapıyordum.

Şimdi bir kolunu kızın sırtına dolamış, patenci çocuklar yanlarından geçerken onu sabit tutuyor, güçlü vücudu onu hokey kasklı ve kişisel alan kavramı olmayan küçük insanlardan koruyordu.

"Seni yakaladım," dedi tekrar ama bu sefer dudakları kulağının hassas kabuğuna değdi. Bir ürperti tüm vücudunu kapladı. Adamın gözlerinin karardığını ve mükemmel dudaklarının köşeye doğru kıvrıldığını görecektik kadar uzaklaştı. Uh-oh. Buz pateni sandığından daha da tehlikeliydi.

"Tekrar deneyelim," dedi elini onun eline koyarak. 'Bir ayağınızla itin ve sonra süzülün. İt ve süzül.

"İt ve süzül. Tamam. Çocuk oyuncağı. Patenlerine bakmak Bennett'in dudaklarına bakmamak için iyi bir bahaneydi, o da öyle yaptı. İt ve kay. İt ve kay. İşte oldu. Yapıyordu. Sayılır. İtmeleri çok küçüktü ve kaymaları oldukça dalgalıydı ve pistin etrafında inanılmaz derecede yavaş ilerliyorlardı, ama ayaktaydı.

Gözlerini ayaklarının üzerinde tutmayı unuttu ve Bennett'e baktı. Kahretsin, bu adam açık hava gezileri için yaratılmıştı. Pembe ve sağlıklı görünüyordu ve başının arkasında parıldayan yıldızlar onun baş döndürücü etkisini daha da artırıyordu.

"Ta-da," diye fısıldadı ve gülümsemesi büyüdü.

"Çok iyi. Başını onunkine yaklaştırdı, böylece müzikten onu duyabilecekti. 'Etkilemeye devam ediyorsun

Ben, Kira.'

Adam başparmağını ceketinin altından bileğinin yumuşak teninde gezdirirken alaycı cevabı dilinin ucunda kayboldu. Birdenbire elinin onun elinin içinde olduğunun, uzun parmaklarının onunkilerin arasından geçtiğinin farkına vardı. Eğer ağır yaralanmayacağına dair biraz olsun güveni olsaydı, elini bırakırdı. Ama bunun yerine, Bennett'in bedeninin ve sözlerinin onu ısıtmasına izin vermekten başka çaresi yoktu.

"Kendine bir bak! Iris pateniyle yanından geçerken tezahürat yaptı, patenlerinin üzerinde döndü ve Kira'yla yüzleşti. "Doğuştan yeteneklisin.

Kira boğazını temizledi ve Bennett'in yakınlığının yarattığı trans halinden çıktı. 'Bu kesinlikle doğru değil. Ama eğer kıcımlı kaldırmazsam, bunu bir başarı olarak kabul edeceğim.

Iris, diğer patencilerden ve duvardan bir şekilde kaçınarak yavaşça geriye doğru kayarken Bennett'e gülümsedi. "Eminim Bennett senin kıcımlı takip edecektir.

Bennett hiçbir şey söyleyemedi, dudaklarından şaşkın bir öksürük kaçtı.

Iris güldü. "Yerden yüksekte tutmak için yani.

"Neyi yerden uzak tutayım? Jeanie yanlarına doğru kayarak sordu.

"Ben," dedi Kira, göz ucuyla Bennett'in yanaklarına doğru ilerleyen kızarıklığı yakalayarak.

Jeanie gülümsedi. "Eminim yapacaktır. Iris'le birlikte kayarak uzaklaştı, ikisi kıkırdadı ve Kira bu kasabanın suyunda bir şey olup olmadığını merak etmeye başladı.

'Bu ikisi çok tuhaf,' dedi. "Hem de çok.

"Açıkçası kendi kıcımlı takip edeceğim.

"Belli ki.

Gizlice bir kez daha baktı ve adamın aklında başka fikirler varmış gibi ona baktığını gördü. Yine başparmağı bileğinin üzerinde daireler çiziyordu ve bunu yaptığının farkında olup olmadığını merak etti. Acaba onu bilerek mi delirtiyordu?

Ona böyle bakarken nasıl olur da onun sağlıklı olduğunu düşünmüştü? Sanki onun kıcını düşünüyormuş gibi. Sanki onu istiyordu. Şu anda dünyanın en hantal parkasını giydiği ve pistte yaşlı bir kaplumbağa gibi süründüğü düşünülduğünde bu delilikti.

Ama öyleydi. Bennett'in gözlerindeki o sıcaklık geri gelmişti ve Kira alevleri körüklemeye tehlikeli bir şekilde yaklaşıyordu. Bu bakışa teslim olmak çok mu kötü olurdu? Bu iyi adamın neler sunabileceğini görmek?

Çişli hokey oyuncusu onları arkadan çivilediğinde ve ikisi de buza çakıldığında hâlâ ona bakıyordu.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Bennett buza sertçe çarptı, bacakları Kira'nın bacaklarına dolandı. Kira aşağı düşerken muhtemelen Bennett'in rüyalarını sonsuza dek süsleyecek korkulu bir çığlık attı.

"İyi misin?" diye sordu hızla doğrulup. Kira'nın buzun üzerine yayıldığı yere baktı. "Ayağa kalkabilir misin?"

Kira yüzünü buruşturdu. "Ayağa kalkamayacak kadar yaralı mıyım diye soruyorsanız, cevabım hayır. Eğer fiziksel olarak ayağa kalkabilecek durumda olup olmadığımı soruyorsanız, cevabım da hayır.

Bir kahkaha attı, şaka yapabilecek kadar iyi olduğu için rahatlamıştı.

"İşte. Onu kolundan tuttu ve bir koltuğa oturttu. Onlara çarpan çocuk çoktan kayarak uzaklaşmış, çarpışmadan zarar görmemişti.

Kira kaşlarını çatarak, "Bir vur-kaç olayı," dedi. 'Hangisi olduğunu bile bilmiyorum. O kasklarla hepsi aynı görünüyor.

'Bunu kimin yaptığını bilseydiniz ne yapardınız? İntikam mı alırdın?'

'Onun gibi bir şey. En azından annelerinin onlara bağırmasını sağlayın.

Bennett gülerek başını salladı. "Pekâlâ, ezilmeden önce ayağa kalkalım. Kendini tekrar ayağa kaldırmayı başardı ama Kira her yerde kayıp duruyordu, çırpınışları ikisini de tekrar devirmekle tehdit ediyordu.

"Belki de sadece sürünmeliyim," dedi kışının üzerine düşerken inleyerek.

"Emeklemiyorsun. Eğildi, ellerini kızın beline koydu ve onu ayağa kaldırdı. Adam onu kollarının arasına aldığı anda gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Ne halt ediyorsun?" "Seni taşıyorum.

"Asla olmaz.

"Geri mi kayacaksın? Adam meydan okurcasına bir kaşını kaldırdı ve Kira pistin diğer tarafına baktı. Yolu yarılamışlardı ve buraya gelmeleri çok uzun zaman almıştı.

Kira kaşlarını çattı ama yumuşadı. "Buna izin vereceğim.

Güldü ve çıkışa doğru ilerlemeye başladı. Kira başını onun göğsüne yaslayıp iç çekene kadar her şey yolundaydı, sadece bir arkadaş arkadaşına yardım ediyordu. İç çeker gibi

Orada olmak hoşuna gidiyordu. Parmakları kadının kalçalarında sıkılaştı. Önce eli onunkindeydi, sonra kıcıyla ilgili tüm bu konuşmalar ve şimdi de bu mu? Kira kollarında, ipeksi saçları boğazını gıdıklıyor, kokusu üzerine siniyordu? Tek düşünebildiği bileğinin yumuşak teniydi ve başparmağının yerine dilini koymak, bileğinden çok daha fazlasını keşfetmek istemişti.

O ne halt ediyordu? Ondan uzak durmaya, 'kurtarıcı' içgüdülerini bastırmaya karar vermişti ve sonunda Kira'yı buzdan çıkarırken gelin gibi tuttu. Belli ki epik bir şekilde başarısız oluyordu.

"Buz pateni yapan cankurtaran düdüğünü bize doğru çalıyor," dedi Kira, onu düşüncelerinden uzaklaştırarak.

"Buz pateni cankurtaranı mı? Bennett, Kira'nın işaret ettiği yöne baktı. "Düdüklü ve güvenlik yelekli liseli mi? Onun için endişelenmiyorum.

Sesinde bir gülümsemeyle, 'Beni indirmeniz gerektiğini bağılıyor,' dedi.

"Oraya vardığımızda seni yere bırakacağım.

Çıkışa yaklaştıklarında, 'Uh-oh, Bennett, senin kurallara uyan biri olduğumu sanıyordum,' diye alay etti. "İyi bir çocuk.

Kira'nın son sözleri mırıldanmasına aldırmadan yavaşladı ve buzdan dikkatlice indi. Kira'yı yere indirdi ve bunu yaparken Kira'nın vücudunun Kira'nın boyuna bastırmasını umutsuzca görmezden gelmeye çalıştı. Kira geri çekilmedi, sadece yaramaz bir sırıtışla ona baktı.

Kira söz konusu olduğunda yıkmak istediği o kadar çok kural vardı ki, çoğunlukla kendi koyduğu kuralları. Onu eve götürmek istiyordu, yatağa atmak istiyordu.

Onunla hiçbir anlam ifade etmeyen ve onu her zaman düştüğü yere düşürecek olan bu şeye balıklama dalmak istiyordu, yalnızdı ve bu sefer neyi yanlış yaptığı konusunda kafası karışmıştı.

Ama cevap açıktı: Aynı şeyi tekrar tekrar yapmaya devam ediyordu. Geleceği olmayan kadınlara aşık oluyordu. Evi burada değildi. Hayatı burada değildi. Bu yoldan daha önce geğmişti ve bunu tekrar yapamazdı.

Kira onun için doğru kişi değildi.

Ve kız öne doğru eğilip yanağına bir öpücük kondururken bile bunu hatırlaması gerekiyordu.

"Beni kurtardığın için teşekkürler," dedi, sesi hafif ve alaycıydı. "Umarım senin için iyi olmuştur.

Bir iniltiyi bastırdı. Bu kadın onu öldürecekti. Çok yakındaydı; lezzetli dudakları tam oradaydı. Başını hafifçe çevirse ağzı onunkine değecekti. Geri çekilmek için tüm gücünü harcadı.

Kira bir kaşını kaldırdı, yüzünde şakacı bir gülümseme vardı ve lanet olsun, onunla oynamak istiyordu. Ama bunun olması gerekmiyordu.

"Gerçekten iyi," dedi ve Kira'nın gülümsemesi büyüdü. "Ama gitmem gerek.

Yüzü düştü. "Ah.

"Görüşürüz, Kira.

"Tamam. Görüşürüz, Bennett.'

On Üçüncü Bölüm

Bu sabah gökyüzü bembeyazdı. Hava durumu uygulamasına göre, Kira'ya oldukça uğursuz gelen bir kış fırtınası uyarısı altındaydılar. Bir kış fırtınası uyarısına hazırlanmak için ne yapılırdı? Tuvalet kağıdı ve konserve çorba stoklaması mı gerekiyordu? Onlardan zaten bolca vardı.

Muhtemelen sadece ısınmaya ihtiyacı vardı.

Ama bu hâlâ boş bir hayaldi, o yüzden hazırlanmak yerine pencereden dışarı, ürkütücü beyaz gökyüzüne baktı. Bu fırtınanın getirebileceği her ne olursa olsun burada tek başına kapana kısılma fikrini sevmiyordu ama artık pek fazla seçeneği yoktu, değil mi? Ne yapacaktı ki? Bennett, umarım yürüyüşe çıktığında onu burada mı tuzağa düşürecek? Kalmayı ve ona eşlik etmeyi kabul edene kadar kirpiklerini mi kırıştıracaktı?

Ha, ha. Hayır, tabii ki yapmaz. Bu çılgınlık olurdu.

Ve Kira insanları bu şekilde manipüle etmekten bıkmıştı. Ya da olmaya çalışıyordu. Geçen Pazar günkü tüm sahneyi zihninde tekrar tekrar oynatmış, Bennett ve arkadaşlarını bir şekilde kandırdığına dair kanıt aramıştı.

Çalışanları gelmediğinde ona yardım ediyordu. Ama hiç bulamamıştı. Hepsinin iyi niyetlerinden dolayı burada kaldıklarından emindi. Bu da garipti. Ve göğsüne rahatsız edici ama kesinlikle sıcak bir his yerleşmesine neden oldu. Uh-oh, belki de Grinchy kalbi büyüyordu.

Başını salladı ve kız kardeşinin bu sabah gönderdiği mesajı tekrar okudu.

Günaydın, Kiki!

Seni seviyorum! Umarım harika bir gün geçirir ve çok fazla ağaç satarsınız!

Xoxo

Her şeyi birkaç ağaç emoji ve çok fazla kalp takip etti. Chloe aşırı telafi ediyordu. Emojileri yalnızca bir konuda kendini kötü hissettiğinde kullanırdı. Her nasılsa ikizi, tüm itirazlarına rağmen onun burada mücadele ettiğini biliyordu.

Ve eğer kısa sürede kendini toparlayamazsa, Chloe geri dönmek gibi çılgınca bir şey yapabilirdi ve bu düşünce her ne kadar yapılmış Kira'nın kalp dalgalanma içinde onu Göğüs, buna kesinlikle izin veremezdi. Bu onun kendi başına bir şeyler yapma şansı olduğu kadar, Chloe'nin de şansıydı.

Bunu görmesi biraz zaman almıştı ama Kira yıllar boyunca Chloe'yi ne kadar aşağı çektiğini fark etti. Kaç kez neredeyse ikisinin de başını belaya sokmuştu? Yarı çıplak ve çok sarhoş bir Kira'yı komşunun havuzundan çıkarmak için gelen o polis, lise boyunca Chloe'ye büyük bir aşk beslememiş olsaydı, muhtemelen ikisi de tutuklanırdı.

Ve Chloe, Kira ikisini de alıkoymasaydı çok daha erken toplumun işlevsel bir üyesi olabilirdi.

Uzun zamandır şımarık veletler gibi davranıyordum. Chloe'nin gerçek bir işi vardı, rakamlar ve para gibi ve hepsini kendi başına elde etmişti.

Tanrım, Chloe o görüşmeden sonra eve döndüğünde kendisiyle o kadar gurur duymuştu ki. Babalarının şirketiyle hiçbir ilgisi olmayan bir görüşme, onun için telafi etmek zorunda kalmadığı bir görüşme. Ve Kira paniğe kapılmıştı. İkizi hayatına devam ediyordu. İkizi büyüyordu. Chloe tesadüfen şehirde kendine ait bir daire tutmaktan söz ettiğinde, Kira çılgına dönmüştü. İkizinden başka kimsenin fark etmeyeceği bir şekilde çıldırmıştı ama Chloe biliyordu. Chloe onun gitmesini istemediğini biliyordu. Her şeyi sessizce bırakmış, Kira için hayatını askıya almıştı.

Chloe o arkadaşlık uygulamasında Erik'le tanışana kadar nihayet ayrılmaya cesaret edebilmişti. Ve Kira o zamandan beri kız kardeşinin yoluna bir daha çıkmamak için çok uğraşmıştı.

Derin bir nefes aldı ve alnını soğuk cama dayadı. Geçmişteki davranışlarını düşünmekten hoşlanmıyordu. Uzun zamandır ne kadar haklıymış gibi davranmıştı. Ne kadar sık kendini diğerlerinden, hatta kız kardeşinden bile üstün tutmuştu.

Elbette, vakıf fonundan harcadığından daha fazlasını bağışlamıştı, ama karmik olarak, bunun bir faydası yok gibi görünüyordu. Anlaşıldığı üzere, iyi bir insan olmak biraz zordu.

Kendisinden başka kimsenin yararına olmayacak şekilde dramatik bir şekilde iç geçirerek kahve fincanını lavaboya koydu ve sadece bir şeyleri kontrol etmek için dışarı çıkmaya karar verdi. Belki kazara mükemmel simetrik yüzlü bir adama çarpmak için değil. Kesinlikle o değil.

Aslında, siktir et. Kesinlikle Bennett'i arayacaktı çünkü ona bakmak güzeldi ve ona iyi davranıyordu ve yalnızdı, lanet olsun. Ve eğer küçük bir Noel flörtü, küçük bir tatil buluşması istiyorsa, yetişkin bir kadın olarak tamamen kendi hakları dahilindeydi.

Botlarını çekiştirdi ve paltosunu askıdan aldı. Adımlarında yeni bir kararlılıkla arka kapıdan çıktı. Bennett günlerdir gözlerindeki buğuyla ona bakıyordu. Gitmek zorunda kalana kadar buz pateni pistinde neredeyse ağzının suyu akarak onu seyretmişti. Peki o kim oluyordu da samanlıkta dostça bir yuvarlanmayı gerçekten kullanabilecekken onu caydırıyordu?

Ayrıca, bu mükemmel bir çözümdü. Bennett Noel'den sonra gidiyordu. Bu mükemmel bir çıkıştı. Çorabını doldurmasına izin verecek ve sonra da hayatından çıkacaktı. Onunla karşılaştığında annesinin kendini beğenmiş yüzünü görme konusunda endişelenmesine gerek yoktu, çünkü asla görmeyecekti.

Bennett sadece bir Noel kaçamağı olabilir.

Ceketini çekerken gülümsedi. Bunu neden daha önce düşünmemiştii? Tüm bu iş yürütme meselesiyle ve Bennett'in hayatını düzeltme girişimiyle savaşmakla çok uğraşmıştı. Onun hiçbir şeyi düzeltmesine ihtiyacı yoktu ama yatak odasında kendisine birkaç konuda yardım etmesine kesinlikle izin verecekti.

Neredeyse kendi kendine gülecekti, ama zaten biraz iyi adamı avlıyormuş gibi hissediyordu, bu yüzden muhtemelen karışma kötü kahkahalar eklememeliydi. Onu herhangi bir şeye zorlamak üzere olduğundan değil. Adam günlerdir ona seksi bakışlar atıyordu ve o da inatla

ve aptalca görmezden geliyordu. Artık bununla işi bitmişti.
O da isterse manipölasyon olmazdı, değil mi?
Sonunda ikisinin de istediğı şeye boyun eğiyordu. Şimdi
tek yapması gereken onu bulmaktı.

Bennett'i çiftliğin kenarında, eski ahırın yanında bulduğunda Kira'nın kendine güveni biraz azaldı. Onun çekiciliğini fena halde küçümsemiş olması mümkündü. Bu sabah iyi görünüyordu. Yani, gerçekten iyi. Henry Cavill kadar iyi. Ve aniden baştan çıkarma planından daha az emin hissetti. Belki de aralarındaki gerilimi halüsinasyon olarak görüyordu? Belki de cinsel bir şey değildi, belki de sadece düşmanca bir gerginlikti. Ve adam onu buz pateni pistinden çıkardıktan sonra kaçmıştı. Belki de ondan hoşlanmıyordu.

Ayrıca, bu kadar yakışıklı, bu kadar kibar, bu kadar becerikli ve kot pantolonunu bu şekilde dolduran bir adam nasıl bekâr olabilirdi? Belki de değildi? Tanrım, burada ne işi vardı ki? Kafasını karıştıran Chloe'den gelen mesajdı. Ve bu fırtına uyarısı. Atmosferdeki bir şey kısa süreliğine bu adamın onu isteyebileceğini düşünmesine neden olmuştu. Kira hayatı boyunca hiçbir zaman aklı başında bir erkeğe ilgi duymamıştı, hatta bir erkeğin ilgisini bile çekmemişti. Bunun yerine, nereye giderse gitsin suçluları, sapkınları ve genel olarak belalıları buluyordu. Bennett Ellis gibi görünen ve davranan erkekler hiçbir zaman denklemin içinde yer almadı. Annesinin ona bir sürü erkek ayarlama çabalarına rağmen

namuslu vatandaşlar (ya da en azından dışarıdan öyle görünen erkekler; birçoğu annesi bakmadığında kıcını çimdiklemiş ve ona tatlım demişti), Kira her ne pahasına olursa olsun direnmişti.

Ama tüm bunlar konunun dışındaydı, kafasında bir sürü şey vardı. Bugün bir de ateşli bir adam tarafından reddedilmeyi eklemek istemiyordu. Sadece gitmeliydi.

Bir havlama kakofonisi onu olduğu yerde durdurdu. "Kira?

Kahretsin. Yakalandım.

"Oh, Bennett, hey," dedi, ağaçların arasında gizlenen ve onu bir sürüngen gibi gözetleyen biri için olabildiğince rahat bir şekilde. Bennett'in yüzü yerine onlara bakabildiği için köpeklerin burada olmasına şükretti. Bennett'in mükemmelliği karşısında duyguları tekrar kızgınlığa dönüşmüştü, şimdi şans verilirse onu kesinlikle reddedeceğini fark etmişti. Pislik.

"Hey. Şimdi daha yakındaydı, o lanet nane kokusu duyularını dolduruyordu. Neden böyle kokuyordu? Kahvaltıda şeker mi yiyordu?

"Burada ne yapıyorsun?" diye tersledi.

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Düşündüm de... Yürüyüşe çıkabileceğimizi söylemiştin.

"Doğru. Biliyorum" dedi. Başını salladı. Seni gerçekten reddetmedi, seni deli. Bunu sen uydurdun. Kibar ol. "Özür dilerim, demek istediğim, gerçekten çok uzaktasın.

"Ah, evet." Gözlerini ondan kaçırdı, bakışları eskimiş eski ahır taradı. "Bu binayı kullanmıyorsun, değil mi?

Görünüşe göre, adam buraya bir güvenlik teftişi için gelmişti ve onu görmeye gelmemiştir, kız da aptalca bunu umuyordu.

'Hayır, memur bey, bu binayı kullanmayacağım. Merak etmeyin.'

Elleri iki yanında büküldü, çenesi kendini tutuyormuş gibi sıkılıp bırakıldı.

Kira gülümsemesine engel olamadı. "Bu seni öldürüyor, değil mi?"

Bakışları tekrar onunkilere kaydı. 'Bana bu ahır hakkında ders vermek istiyorsun,' diye devam etti, 'ya da onu yeniden inşa etmeyi teklif ediyorsun ya da aynı derecede çılgınca bir şey. Burada öylece tehlikeli ve kırık dökük durması seni deli ediyor. Bir gün oraya girebilirim ve her şey üzerime çökebilir.'

Kira'nın oldukça tatmin edici bulduğunu itiraf etmesi gereken bu görüntü karşısında gözle görülür bir şekilde yüzünü buruşturdu. Kaşlarının arasında bir kırılganlık oluştu. O yeleğin altında terliyor olsaydı hiç şaşırmazdı.

"Ahırınızı yeniden inşa etmeyeceğim."

Kira güldü. "Bana mı söylüyorsun, kendine mi?"

Ona kaşlarını çatı. İyi oldu. O mükemmel gülümsemeden sonra bir soluklanma oldu.

'Buraya ahır için gelmedim. Sadece bugün daha uzun bir yürüyüşe ihtiyacım vardı.'

"Oh. Bu biraz hayal kırıklığı yarattı."

Bennett bir elini ensesinde gezdirdi ve Kira onun bugün yorgun görüldüğünü fark etti. Kare şeklindeki çenesinde kirli sakallar görünüyordu ve gözlerinin altında koyu lekeler vardı. Bir şeye üzölmüşse onunla dalga geçmek çok daha az eğlenceliydi.

Gökyüzüne ve sonra tekrar ona baktı. Konuşmak için ağzını açtı ama sonra sanki

daha iyi düşünmüştü.

"Gitsem iyi olacak," dedi.

"Doğru, fırtına.

Omuz silkti. Birçok kar fırtınası yaşamış ve bunu anlatmak için hayatta kalmış bir adamın etkilenmemiş hareketiydi bu. "Çok kötü olmamalı.

"Belki de siz kuzeyliler için değil," dedi küçük bir gülümsemeyle, ona karşılık vereceğini umarak, ama kaşları çatıktı. Yenilmiş bir iç çekişten önce bir süre daha onu inceledi.

"Şömineyi çalıştırdın mı?" diye sordu ve neden bu soru onu gerçek ateşten daha çok ısıttı.

"Ben yaptım. Artık ışıklandırma konusunda da gerçek bir profesyonelim.

"Sana kim gösterdi? Sorusunda sanki kendisi olmadığı için kızgınmış gibi bir ifade vardı.

"İnternette neler bulabileceğine şaşıracaksın, Bennett.

Yine gergin bir şekilde başını salladı. Bugün enerjisi bir tuhaftı. Ona neler oluyordu? Daha dün gece buz pateni pistinde ona gülümsememiş miydi? Tüm bu konuşma reddedilmiş gibi hissettirmişti ve baştan çıkarmaya çalışmamıştı bile. İyi adamlar böyle miydi? Sıcak, soğuk ve genellikle kafa karıştırıcı?

"Ben sadece..." Başını salladı. 'Sıcak kaldığından emin ol, tamam mı? Ve bacanın açık olduğundan emin ol,' diye ekledi kendini tutamazmış gibi.

"Anladım," dedi, kalıp onu sıcak tutabileceğini ekleme isteğini bastırarak. Bu yarım ret yeterince kötüydü. Açık bir redde ihtiyacı yoktu.

Güzel. Bir şeye ihtiyacınız olursa...'

"Öyle mi?" Aptal, yeni büyümüş kalbi durakladı, ne teklif edeceğini duymayı bekliyordu.

'... Logan'ı ara. Onun sabanı var.'

Logan mı? Ne oluyor be? Kalbi eski Grinchy boyutuna büzüştü. Belki daha da küçüldü.

"Tabii. Tamam. Teşekkürler, sanırım.'

"Görüşürüz, Kira. Şu anda ağaçların arasına dağılmış, malını koklayan ve muhtemelen üzerine işeyen köpeklerine seslendi.

"Hoşça kal Bennett," dedi ama bunun pek bir önemi yoktu. Adam çoktan uzaklaşmaya başlamıştı.

Bölüm On Dört

Neredeyse kiralık arabasına dönmüştü, bu çiftlikten, Kira'dan, yaklaşan kar fırtınasından ve kesinlikle ölüm tuzağı olan ahırlardan kaçmaya hazırdı ki tanıdık bir ses ona seslendi.

'Ben! Hey! Jeanie'nin kitap kulübünden Jacob, park yeri olarak kullanılan toprak alandan ona el sallıyordu.

Bennett saatine baktı. Planladığından daha uzun kalmıştı. Saat onu geçmişti ve çiftlik resmen açılmıştı. Burada başka kimse yokmuş gibi görünüyordu.

"Jacob, hey. Burada ne yapıyorsun?"

Genç adam ona aptalmış gibi gülümsedi. 'Burası bir ağaç çiftliği, Ben. Bir ağaç için buradayız.'

Bennett "biz "in kim olduğunu sormak üzereydi ki Nancy, Linda ve Kaori'nin Nancy'nin hatchback'inden çıktıklarını gördü.

'Bu bir kitap kulübü gezisi. Ya da en azından kitap kulübünün bir kısmı,' diye açıkladı Jacob. "Burada ne yapıyorsunuz?"

"Ah..." Kötü alışkanlıklarına geri dönmek için tüm gücümü kullanıyorum. "Sadece köpeklerle yürüyüşe çıktım. Söz konusu köpekler mutlu bir şekilde Jacob'ın ayaklarının etrafını kokluyorlardı.

"Doğru," dedi Jacob göz kırparak. "Bir yürüyüş... anladım. Tekrar göz kırptı ve Bennett, kadınlar gelip Linda hemen şüpheli bir şey bulup bulmadığını sorana kadar neyi ima ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kaori onu susturdu. 'Sessiz ol, Linda! Yeni sahibini travmatize etmemeye çalıştığınızı unutma. Kaori bakışlarını Bennett'e çevirdi. 'Bu arada Bayan North nasıl? Onu tanıdığınızı duyduk. Kadının gülümsemesi, Bennett'in onlar kendisini yakalamadan arabasına doğru koşup koşamayacağını merak etmesine neden oldu.

"O..." Komik, zeki, biraz yalnız, o kadar güzel ki acıtıyor... "Çiftliği ayağa kaldırmak ve işletmek için çok şey yaptı. Bence kasaba için iyi olacak.

"Hmm, evet, kasaba için iyi. Kaori'nin gülümsemesi büyüdü ama daha kapsamlı bir sorgulama için zaman yoktu. Başka bir genç adam onlara doğru ilerliyordu.

"Görünüşe göre kapalılar," dedi elini Jacob'ın eliyle birleştirerek.

"Ben, bu Darius, erkek arkadaşım," dedi Jacob kocaman bir sırtışla, Darius'un çiftliğin kapalı olduğunu söylemesine aldırmadan.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Bennett adamın elini sıktı ve Darius da Jacob'a dönmeden önce ona kocaman bir gülümseme ile karşılık verdi. "Kulübede kimse yok. Kar yüzünden olabilir mi?

Jacob kaşlarını çattı. "Ama daha yeni başladı!

Bennett Kira'dan kaçtığından beri kar iri, yağlı taneler halinde yağıyordu ve şimdi daha hızlı yağıyordu. Ağaçlar şimdiden hafif bir örtüye bürünmüştü, bu da çiftliğin üzerine şekerleme tozu serpilmiş gibi görünmesine neden oluyordu.

Şeker. Şu anda hava çok güzeldi ama Bennett yolların berbat olmasından önce sadece birkaç saatleri daha olduğunu düşündü.

Nancy testeresini sallayarak, "Onur sistemine göre hareket edeceğiz," dedi.

"Onur sistemi mi? Darius, yaşlı kadının salladığı sivri uçlu bıçak konusunda açıkça şüpheli ve belki biraz da gergin bir tavırla sordu.

'Elbette. Ağaçlarımızı keseriz ve parayı bırakırız. Eskiden yaptığımız gibi. Bütün bu yaygaraya gerek yok. Nancy elini Kira'nın tüm emeklerine doğru salladı. Süslü kulübesi ve ışık dizileri, elle boyanmış sevimli tabelaları ve fotoğraf çekirme noktaları. Bunların hiçbir şey değilmiş gibi bir kenara itilmesi Bennett'i mantıksız bir şekilde kızdırdı.

"Belki de başka bir zaman gelmelisin," diye önerdi.

"Hepimizin gelebileceği bir gün bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Kaori sordu. "Ve hâlâ eksik üyelerimiz var. Başını kararlı bir şekilde salladı. "Ben Nancy'ye katılıyorum. Bugün olmak zorunda.

"Yaşasın! Jacob ellerini çırdı. "Hadi gidelim!

Küçük grup ağaçlara doğru yürürken şapkalarında ve omuzlarında kar birikmeye başlamıştı bile.

"Haydi, Bennett! Jacob omzunun üzerinden seslendi. 'Hazır buradayken cesetleri aramana yardım edeceğiz!

Bennett, otoparktan toprak yolun aşağısındaki Kira'nın evine doğru baktı. Onu orada, yalnız ve soğukta düşündü. Onun o eski ahır karıştırdığını, tüyler ürpertici bir keşfe rastladığını ya da büyük olasılıkla pencereden dışarı bakıp Rüya Limanı'nı gördüğünü düşündü

Kitap Kulübü onun Noel ağaçlarını çalıyordu ve o da onu tüm bunlardan korumak istiyordu.

Uzun bir iç çekti.

Bu test çok ağırdı ve kesinlikle başarısız olacaktı.

"Bekleyin," diye seslendi grubun arkasından ve onları ağaçların arasına kadar takip etti.

Jacob, bir cinayet kurbanı bulamadıkları için büyük bir hayal kırıklığına uğramış gibi, "Belki de ortada bir ceset olmadığını düşünmeye başlıyorum," dedi.

"Tabii ki yok," diye homurdandı Bennett. Çoğunlukla Jacob bir şeyler saklamak için iyi bir yer gibi görüldüğünü düşündüğü için ve kısmen de en büyük ağaçlar çiftliğın bu ucunda olduğı ve görünüşe göre Kaori'nin katedral tavanları için on iki metrelik bir şeye ihtiyacı olduğı için yine eski ahıra gitmişlerdi. Bennett üşümüş ve yorgundu ve şimdi kollarında yüksek sesle horlayan Pudgy'yi taşıyordu.

Kadınlar ağaçlarını bir kızağın arkasına bağlayarak tepeden aşağı inmeye başlamışlardı bile. Ama Jacob ahırını kontrol etmeleri için ısrar etti. İşte buradaydılar, daha bu sabah Bennett'in Kira'yı uzak durması için uyardığı binanın içindeydiler.

İzinsiz
girme.

Gözetleme.

"Belki de bir ceset değildir. Belki de Nuh haklıydı. Belki de bir tür hazine gömmüştür. Ya da para," dedi Jacob eski bir traktörün etrafına bakarken.

"Eğer bulduysa da, bizim bulmamız gerekmiyor. O yüzden gidelim."

Darius kapının yanında, paltosunun içinde b         yerden, "Haklı," diye mırıldandı. "Gitmeliyiz, bebe  im.

"Tamam, peki," diye homurdanarak kabul etti Jacob. "Sanırım ya  lı adam o mektupla bizimle dalga ge  iyordu. Omuz silkti. "Artık pa  ayı kurtardın, Ben. Y  r  y     çıkmak i  in s  rekli buraya gelmek zorunda de  ilsin," dedi Jacob, Darius'u ahırdan çıkarken takip etmeden   nce bir kez daha g  z kırparak.

Bennett buraya gelmeye devam etmek zorunda de  ildi. Buraya gelmeye devam etmemeliydi. Hayatında ba  ka bir Nicole'e ihtiya  ı yoktu. Kira onun gibi bir   ey de  ildi ama bu durum onun i  in   ok cazipti.   eker ba  ımlısı birinin   eker fabrikasında yarı zamanlı i  e girmesi gibiydi.

Kiri  lerin ayrıldığı ve   atının    kt     tavana baktı. Kar taneleri a  ıklıktan i  eri giriyordu. Burada birkaç eski   iftlik aleti ve nemli saman dı  ında ba  ka bir   ey yoktu. Pek i  e yarar bir   ey yoktu.

Belki bunun dı  ında.

Bennett eski k  re  i ve ahırın k   esine itilmiş kaya tuzu torbasını g  rd  . Kira'nın yarın yolunu nasıl temizleyece  ini d    nd    nden    pheliydi. Kara alı  ık de  ildi.

Bunları getirip onun i  in verandaya bırakabilirdi.

Sonra da giderdi.

Onun yarın tek ba  ına evinden   ıkaca  ını d    nmezdi. Hayır. Bunları bırakıp eve gidecekti.

  yi bir plandı. Kendisiyle bir uzla  ma.

Kucağında uyuyan köpeğe ve ayaklarının etrafında dönen iki köpeğe baktı.

"Hey, Jacob, bekle. Diğer adamları takip etti ve onları küçük ağaçlarını bir kızağın arkasına yüklerken buldu. Mükemmel.

Tuzu ve küreği ağaçlarının yanına koydu ama Pudgy'yi yanında tuttu. Pudgy bir kızağın sırtında dolaşmak için çok yaşlıydı. Hep birlikte kayarak tepeden aşağı indiler; Jacob ve Darius aşağı inerken kendiliğinden 'Let it Snow' şarkısının coşkulu bir versiyonunu söylemeye başladılar.

Bennett'e istediği şeyin bu olduğunu hatırlattı. Beyaz bir Noel. Tam bir New England Aralık'ı. Noah haklıydı, çiftlik bir tatil filmi seti gibi görünüyordu. Ama bu yeterli değildi. Bennett'in düşünceleri diğer Noel dileğine dönüp duruyordu.

Ve kar malzemelerini bırakıp kaçma azmi her adımda biraz daha zayıflıyordu.

Arabalara döndüklerinde "Köpekleri benim için Logan'a bırakabilir misiniz?" diye sordu. Logan'ın çiftliği kasabaya dönüş yolundaydı, yoksa bunu istemezdi ama burada daha ne kadar kalacağını bilmiyordu ve köpeklerle ilgilenilmesini istiyordu.

Çünkü kimi kandırıyordu ki? Kira'nın bu fırtına için donanımlı olduğundan emin olmadan buradan ayrılmasına imkân yoktu.

"Elbette, Ben. Jacob paltosundaki karları silkeleyerek ona gülümsedi. "Biraz daha buralarda takılacaksın, ha?"

Bennett cevap vermedi. Bu kitap kulübünden ve onların bilmiş gülümsemelerinden ve sözlerinden sıkılmaya başlamıştı.

"Yine de iyi eğlenceler! Jacob şarkı söyledi.

Bennett köpekleri arabaya bindirdi ve uzaklaşmalarını izledi. Toprak park yeri artık tamamen birkaç santim karla kaplıydı ama araba güvenli bir şekilde yola çıkmayı başardı.

Bennett orada durmuş, kar kot pantolonundan sızıyor, nasıl gitmesi gerektiğini, Kira'yı kontrol etmenin ne kadar kötü bir fikir olduğunu, geçmişte onu sadece mutsuz eden kalıpları nasıl tekrarladığını düşünüyordu.

Ancak kötü alışkanlıklarla ilgili bir şey vardı ki, onları kırmak çok zordu.

On Beşinci Bölüm

Kıra, kapıya cevap vermek için battaniye yığınınından kurtulması gerektiğinden pek memnun değildi. Ateşin önüne çökmüş, fırtınayı beklemeye hazırlanıyordu. Iris'i ve Logan'lardan birkaç çiftlik çalışanını çoktan aramış ve onlara bugün gelmemelerini söylemişti. Peki kapısında kim olabilirdi?

Kapıyı açtığında verandasında kaşlarını çatmış bir Bennett buldu.

"Merhaba.

"Al. Paslı, eski bir kar küreğini kızın eline tutuşturdu, sanki ya ona ya da küreğe kızmıştı. Bunu anlayamadı.

"Teşekkürler mi? Bennett... hala burada ne yapıyorsun?"

Kaşları daha da çatıldı. Yanakları soğuktan kızarmıştı ve pantolonu dizlerine kadar ıslanmıştı. Bir saat önce onu terk ettiğinden beri ne halt ediyordu?

Uzun bir iç çekti. "Ben... şey... kitap kulübü geldi.

"Kitap kulübü mü?

"Evet." Başını iki yana salladı, şapkasından kar taneleri yuvarlandı. "Sadece sabah için bir küreğın olduğundan emin olmak istedim. Bütün bu konuşma onu öldürüyormuş gibi yüzünü buruşturdu.

"Oh.

"Biraz da tuz getirdim. Ayaklarının dibindeki şantaya baktı ve sonra kapının yanında duran kürek ve kaya tuzu kovasını fark etti. Dün hırdavatçıya giderken aldığı küreğı. "Tanrım. Sende zaten bir tane var...' Kırılğan bir kahkaha attı.

Evet. Benim ilk arabam. Dün aldım.' Kadın ona gülümsedi ama adam hâlâ acı çeken bir adam gibi görünüyordu. 'Logan'ı bile aradım. Kendini toparladıktan sonra yarın benim için park yerini temizleyecek. Muhtemelen tüm bunları ona anlatmasına gerek yoktu ve kesinlikle kendisiyle bu kadar gurur duymamalıydı ama duyuyordu. Bir şeyleri çözüyordu ve... görünüşe göre Bennett'in bunu bilmesini istiyordu.

Başını salladı, hala kaşları çatıktı, hala onun kendi kar küreğini alabilmesini kutlamıyordu. Kaba. "Bu iyi bir şey. Her şeyin kontrol altında olmasına sevindim. Boğazını temizledi. "Gitmeliyim.

Kira'nın kalbi sıkıştı. "Gidemezsin.

"Gerçekten yapmalıyım. Ona acımasız bir gülümseme verdi. "Bana burada ihtiyacın yok.

"Yani?

Kaşlarını kaldırdı. "Ne demek "yani"?

'Peki ya sana ihtiyacım yoksa. Ya sadece kalmanı istiyorsam?'

"Kalmamı mı istiyorsun? Neden sesi bu kadar kuşkulu çıkıyordu? Sanki ona yaptıracak tuhaf işleri yoksa kalmasını istemesi mümkün değilmiş gibi? Gerçekten onun bu kadar boktan bir insan olduğunu mu düşünüyordu?

O ıslah olmuş boktan bir insandı! Ya da olmaya çalışıyordu.

"Güvenlik için," dedi, hâlâ onun kalmasını istiyordu. Ona artık boktan bir insan olmadığını göstermek istiyordu.

Etraflarını işaret etti, kar verandanın önünde dönüyordu. "Fırtına.

"O kadar da kötü değil.

'Bak, Buffalo Man, kardan korkmaman onun tehlikeli olmadığı anlamına gelmez. Bu arabayla gitmene vicdanen izin veremem.'

Bakışları onunkilerle buluştu ve bu karar konusunda neden bu kadar kararsız olduğunu bilmiyordu ama belli ki öyleydi. Daha birkaç gün önce ateşini kontrol etmek için evine zorla giren bu adam, şimdi eşiği geçmeye kendini ikna edemiyordu.

Kira ofladı pufladı. 'Evime kar yağıyor. En azından içeri gelin ve bu karar verme krizini içeride çözün.

Bennett gözlerini kırptırdı. Kira onun uzun kirpiklerinde parlayan kar tanelerini görmezden geldi. Bunun gibi detaylar şu anda kesinlikle yardımcı olmuyordu.

"Özür dilerim. Küreğini onunkinin yanına bıraktı ve içeri girdi. Cereyanlı giriş holü pek sıcak sayılmazdı ama Kira bu sorunu çözmüştü.

"Botlarını ve paltonu şuraya bırak ve beni takip et," dedi ve oturma odasında yaptığı rahat köşeye doğru ilerledi. Oturma odasına astığı battaniyeyi geriye doğru itti.

oturma odasıyla ön holü ayıran kapı. Oturma odası ile mutfak arasındaki kapıya da bir tane daha asmıştı. Ateşten gelen ısıyı odanın içinde tutmaya yardımcı oluyorlardı. Aslında oldukça sıcaktı.

Bennett onun ardından içeri girdi. Etrafına bakındı, kükreyen ateşe ve battaniyelere baktı - dumanın ya da dondurucu sıcaklığın olmaması onu açıkça bir döngüye soktu. Konuşmak için ağzını açıp kapadı ama hiçbir şey çıkmadı.

Kira kendini beğenmiş gülümsemesine engel olamadı. Gördün mü? Bunu yapabilirdi. Kendi başının çaresine bakabilirdi. "Tamam, pantolonunu çıkar," dedi ona dönerek. Bennett öksürdü. "Benim... neyimi?"

'Al. Senin. Pantolonunu. Çıkar,' dedi yavaşça, sanki adam onu anlamamıştı ve bu öneri karşısında dehşete düşmemişti. 'Hepsi ıslak. Onları kurutucuya atacağım. Muhtemelen çoraplarını da. Çobanpüskülü desenli çoraplarına baktı.

Başını kaldırıp baktığında Bennett'in yanaklarının kızardığını gördü. Kızarmış mıydı?! Tam da onu baştan çıkarmamaya karar vermişken, gidip böyle kızarması mı gerekiyordu? Haksızlık. Kesinlikle el altından yapılmış bir hareket.

"Pantolon giymeden burada oturamam. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ben böyle iyiyim.

"İyi değilsin. Islanmışsın, seni inatçı göt.'

Onun şaşkın ifadesi karşısında içinde bir heyecan parıltısı belirdi. Onu kızdırmak neden bu kadar eğlenceliydi?

"Sana giyecek bir şeyler getireyim," dedi ve aceleyle yetişkin battaniye kalesinden çıkıp merdivenleri tırmandı. Burası yirmi derece daha soğuktu, o yüzden boşa

harcamadı.

Bennett'in giymesi için bir şeyler alıp tekrar aşağıya inme zamanı.

O hala vardı onun Pantolon üzerinde ne zaman o yeniden ortaya çıktı.

Hayal kırıklığı.

"İşte. Alçakgönüllülüğünü korumak için. Eski bornozu aralarına soktu ama Bennett sadece ona baktı.

"Bunu giymemi mi istiyorsun?" dedi sonunda, her şeyin bulanık pembeliğini içine çekerek.

'Elimde sana uyacak tek şey bu. Ya bu ya da...' kaşlarını imalı bir şekilde kaldırdı, '... ya da hiçbir şey.

Bennett onu elinden kaptı, yanakları daha da parlak bir kırmızıya döndü.

Güldü, kalıp ona biraz daha eziyet etmek istiyordu ama henüz onu korkutmak istemiyordu.

"Sen üstünü değiştirirken ben de gidip kahve yapayım.

Kahvenin demlenmesini beklerken mutfağın dondurucu sıcaklığı onu biraz ayılttı. Bu adamla tam olarak ne yapıyordu? Eğer daha iyi bir insan olmaya çalışıyorsa, nedenlerini gözden geçirmesi önemli görünüyordu. Ama hemen, çünkü burada kıcı donuyordu.

İki fincana uzandı ve ikisine de taze kahve doldurdu.

"Nasıl karşılıyorsun?" diye seslendi.

"Yetişkin bir adam için süt ve çok fazla şeker," diye cevap verdi ve kadın gülümsemesini bastırdı.

Lanet olsun. Bir noktada ondan hoşlanmaya başladı.

Eski hali bu durumda ne yapardı? Eğer bunu anlayabilirse, tam tersini yapabilir ve

muhtemelen iyi bir insanın yapacağı şey de bu olurdu.

Hmm. Aslında eski halinin bu durumda ne yapacağını bilmiyordu, çünkü eski hali muhtemelen en başta o iyi adamı içeri davet etmezdi.

"Dışarıda yardıma ihtiyacın var mı?" Sesi yine battaniyenin içinden geldi.

'Hayır, her şey yolunda. Bir saniye içinde çıkacağım.'

Doğru. Tamam. Buradaki gerçekler neydi? Bennett'in bardağına süt doldururken ve iki çay kaşığı şeker koyarken bunların üzerinden geçti.

Gerçekler: Dışarıda kar yağıyordu. Muhtemelen tehlikeli bir **ş e k i l d e .**

Burada gerçek güvenlik endişeleri vardı.

Öte yandan, çok uygunsuz bir şekilde Bennett'i çekici bulduğunu kendine itiraf etmeye başlamış ve onu pantolonundan çıkarmayı başarmıştı. Bu kulağa biraz manipülatif geliyordu. Eski halinin yapacağı bir şeye benziyordu, bir şey istediğine karar verip sonra da onu almak.

Öte yandan, onu buraya sahte bahanelerle ya da kendisi için bir şeyler yapması için çekmemişti.

Sadece ondan hoşlanıyordu ve incinmesini istemiyordu.

Vay anasını! Bunu yapıyordu! İyi bir insan oluyordu.

Bardakları battaniyenin kapısından geri taşırken, "Tebrikler bana," diye düşündü. Daha iyi bir insan oluyorum ve fırtınayı birlikte atlatabileceğim bir dostum var. Karma sonunda köşesine geri dönmüştü.

Bennett'in hâlâ inatla ıslak pantolonunu giyiyor olmasını bekleyerek başını kaldırdı. Ama giymiyordu.

İyi bir insan olmak ya da onunla 'dost' olmak hakkındaki tüm düşünceleri, onu kanepesinde bornozuyla otururken gördüğünde hemen beynini terk etti.

Pembe yünlere sarınmış saçma görünüyordu ama aynı zamanda... ugh, çok iyi görünüyordu. Saçları kardan nemlenmiş ve kulaklarının etrafında hafifçe kıvrılmıştı ve öfkeli kızarıklığı azalarak pembe bir ısıltıya dönüşmüştü. Gözleri onunkilerle buluştuğunda fırtınalı bir griydi ama yine gülümsüyordu.

Pantolonunu ve kazağını çıkarmıştı ve bornozunun altında beyaz bir tişört ve Kira'nın kesinlikle düşünmediği diğer iç çamaşırlarıyla kalmıştı.

Fincanları sehpayaya vurdu, sıcak sıvı kenarlarından aktı.

"Kıyafetlerini ne yaptın?" diye sordu, onları kurutucuya koymak için küçük bir mola daha vermeye hazırdı.

"Kurutucunun alt katta olduğunu hatırladım ve onları içine attım.

"Oh. Doğru. Güzel."

"Oturacak mısın?" diye sordu, o küçük sırtışı geri dönmüştü. Görünüşe göre, daha önce yaşadığı içsel kriz her neyse çözülmüştü. Ama hâlâ sehpanın üzerinde durmuş, adamın bacaklarına bakmamaya ya da iç çamaşırını düşünmemeye çalışıyordu.

"Ah... evet.

Battaniyelerin bazılarını kanepenin ucundan uzaklaştırdı ve köşeye kıvrıldı. Burada, sıcak yuvasında uyumaya alışmıştı ve battaniye ve yastık durumu biraz kontrolden çıkmıştı.

"Köpekler nerede?" diye sordu Bennett'in çıplak bacaklarından olabildiğince uzağa yerleştikten sonra. Şu anda aralarında birkaç tüylü bedenin olması yardımcı olabilirdi.

"Onları Jacob'la birlikte eve gönderdim.

Jacob? Oh... evet. Kitap kulübü tam olarak neden buradaydı?'

Bennett, Dream Harbor Kitap Kulübü'ne en az onun kadar şaşırmış gibi gözlerini devirdi. Onlarla bir kez kitapçıda karşılaşmış ve o zamandan beri onlardan uzak durmuştu.

"Noel ağaçları için geldiler ama siz kapalıydınız, bu yüzden onur sistemine göre gittiler.

"Onur sistemi mi?! Ağaçlarımı mı çaldılar?'

Bennett onun öfkeli ses tonuna güldü. "Hayır. Al bakalım," diyerek cüppesinin cebinden bir tomar para çıkardı. "Para bırakmışlar.

'Oh, peki o zaman...' Gülümsedi. "Umarım güzel bir deneyim yaşamışlardır.

"Eğleniyor gibiydiler. "Ve sen kaldın...?

Kendisini hayal kırıklığına uğratmış gibi başını sallayarak hayıflanarak gülümsedi. "Yapmam gerektiğini düşündüm. Sadece emin olmak için...'

"Kitap kulübü partisinin mekânı dağıtmadığından emin olmak için mi?" diye sordu alaycı bir gülümsemeyle.

Güldü. "Vahşileşebilecek gibi görünüyorlar.

"Buna inanıyorum.

Onun bakışlarını tuttu. 'Ve iyi olduğundan emin olmak istedim. Fırtına ve diğer şeyler yüzünden.

"Öyleyim.

"Açıkça.

"Ama yine de burada olmana sevindim.

Dudakları kıvrıldı, o güzel, mükemmel gülümsemesi tam ona yöneldi ve oda ısındı. "Ben de.

"Yani kalacak mısın?

Bakışları kaydı ve tekrar gözlerine yönelmeden önce bir nefesliğine ağzının üzerinde durdu. Ne de olsa haklıydı. O da bunu hissetmişti.

"Evet, kalacağım.

Ve şimdi bu fırtına sürdüğü sürece burada birlikte sıkışıp kalmışlardı. Kira kendini havanın yakın zamanda düzeleceğini umarken buldu.

On Altıncı Bölüm

Kira sabahtan beri ona yaklaşıyordu ve öğleden sonra günün ikinci tatil filmine başladıklarında bacaklarını onun bacaklarına dolamış ve yüzünü omzuna yaslamıştı. Görünüşe göre Kira sadece ısınma sorununu çözmemiş, aynı zamanda yeni bir yönlendirici satın almış ve artık oturma odasında çalışan bir Wi-Fi vardı. Haklıydı. Onun yardımına ihtiyacı yoktu.

Kira onu kullanmıyordu. Nicole değildi.

Ve bu yıl çıktığı tüm kadınların aksine, onunla vakit geçirmekten gerçekten hoşlanıyordu. Eğer bir şey varsa, burada kalması hayali bir kahramanlığın özverili bir eylemi değildi, bencilceydi. Kira'dan daha fazlasını istiyordu ve şu anda ona yaslanmış durumdayken belki de ona sahip olabileceğini düşündü. Sadece kısa bir süreliğine, ona sahip olabilirdi.

Neyse ki kendi kıyafetlerini giymişti. Bornoz, Kira'nın kucağındaki sıcak bedeniyle arasında pek bir koruma sağlamamıştı. Kot pantolon biraz daha güvenliydi.

Çok fazla olmasa da.

Filmin karmaşık önermesine odaklanmak için çok çaba sarf ediyordu, ancak Kira'nın vücudu inanılmaz derecede

dikkat dağıtıcı. Artık bir kötü alışkanlığın yerine bir başkasını koyma endişesini bıraktığına göre, tek düşünebildiği birlikte vakit geçirebilecekleri başka yollardı.

Diğer daha az hoş yollar.

Biraz kıkırdandı ve Kira bacaklarını yeniden düzenledi. Bacakları uzun ve güzeldi ve Kira onun tozluklarını sıyırıp bileklerine kadar öpmek istedi.

Onun yanında kıkırdadı ve adam yumuşak sese hayret etti, sanki ona tamamen farklı bir yönünü gösteriyordu. "Bu kısım çok saçma," dedi, sehpanın üzerindeki bir yastığın üzerinde dengesiz bir şekilde duran dizüstü bilgisayarı işaret ederek. 'Yani, en iyi arkadaşı bile bunun o olmadığını söyleyemez! Bir ikiz olarak size söyleyebilirim ki, DNA'larının yüzde yüzünü paylaşırsanız bile biriyle yer değiştirmek o kadar da kolay değildir. Ve az önce bir prensesle yer değiştirdi. İmkânı yok.'

"Sanırım o bir düşes. "Her neyse.

"Yani şu anda sadece kendi kendine mi hareket ediyor?

"Evet. Üçüncü filmde üç karakteri birden canlandırıyor.

"Üçüncüsü mü var?

Kira güldü. "Evet.

Bennett inledi ve kadın onu yanından dirsekledi. "Sus, yoksa seni karın içine atarım.

Kıkırdadı ve kolunu onun omzuna dolayacak şekilde hareket etti. "Noel'i sevmediğini bile sanıyordum," dedi.

Ona doğru baktı. "Bunu sana söyleten ne?

'Burada hiç süsleme yok. Bir Noel ağacınız bile yok ve bir Noel ağacı çiftliğiniz var. Ve ne zaman bir Noel şarkısı duysanız içiniz cız ediyor.

"Noel müziği nesnel olarak berbat. Bu düşünce karşısında burnunu kırıstırdı ve Tanrım, onu korkutup kaçırmaya çalışmadığı zamanlarda çok tatlıydı.

"Ve yine de bu nesnel olarak korkunç filmleri seviyorsunuz. "Hey! Bu film bir sinema şaheseri.

Kahkahası içlerinde gürlledi ve Kira daha da yaklaştı. Vücudu çok sıcak ve doğrudu. Uzun zamandır böyle hissetmemişti, biriyle uyuşmuş gibi, onunla birlikte olmayı gerçekten hayal edebiliyormuş gibi.

"Onları neden bu kadar çok seviyorsun?

İç çekti. "Berbat Noel filmleri izlemek sevdiğim birkaç tatil geleneğinden biriydi. Ben ve Chloe, her yıl en kötülerini izler, kilolarca Noel kurabiyesi yer ve annemin aşırı planlanmış etkinliklerinden kaçınmak için elimizden geleni yaparız.

"Kulağa eğlenceli geliyor.

Öyleydi. Bunu bir içki oyunu haline getirmeye çalıştığımız yıl hariç.

"Daha az eğlenceli mi?

"Daha az eğlenceliydi çünkü "ökseotu" kelimesini o kadar çok söylediler ki neredeyse alkol zehirlenmesi geçiriyordum ve Chloe annemin meşhur Noel arifesi partisinde neredeyse cırılçıplak koşuyordu ama neyse ki aşağı inmeden koridorda bayıldı.

"Vay canına.

"Evet. Zavallı Elaine, hizmetçimiz, sabah büyük bir şok yaşadı.

"Eminim.

"Merak etme, o yıl ona ekstra iyi bir Noel hediyesi verdim.

"Ona ne aldın?

Kira inanmayan bir kahkaha attı. "Nakit.

"Ah, doğru.

"Sanırım sizin Noelleriniz biraz farklıydı.

"Ah... evet. Yani ev personeli yoktu, büyük partiler yoktu ve kesinlikle çıplak içki oyunları yoktu, ama eğlendik.

"Birbiriyle uyumlu pijamalar giyip Noel ağacının etrafında şarkı söylediniz mi?

Bennett güldü, nefesi Kira'nın saçlarını hışırdattı. Kira'nın başı tam çenesinin altına sıkışmıştı. 'O kadar sevimli bir şey değil. Noel arifesinde tüm kuzenlerimi görürdük ve Gizli Noel Baba hediye alışverişi yapardık.

"Bu çok hoş.

'O kadar da sevimli değil. Birbirimizle uğraşmayı severdik ve en kötü hediye verme konusunda birbirimize üstünlük sağlamaya çalışırdık.

"Kim kazandı?

"Muhtemelen kuzenim Andrew, on altı yaşımdayken bana bir şişe kayganlaştırıcı aldığı yıl.

Kira bir kahkaha patlattı ve o da kendini tutamayıp ona katıldı. Geriye dönüp baktığında, bu biraz komikti. O anda ağacın altına girip ölmek istemişti.

"Kayganlaştırıcı mı?!

'Evet. Büyükanneimin önünde açtım. Çok utanç vericiydi.'

"Oh, Tanrım, hayır!

"Ne olduğunu görünce daha da kötüleşti ve "Oh güzel, pratik bir hediye, bunu çok kullanacaksın" dedi.

Kira gülmekten neredeyse koltuktan yuvarlanacaktı, doğruduğunda nefes nefese kalmıştı. "Bu inanılmaz.

"O zamanlar en ktsyd. Ondan sonra aylarca mastürbasyon yapmadım. Kayganlaştırıcıyı her gördüğümde büyükannemi düşünüyordum.

Kira homurdandı. "Neden sakladın o zaman? O kadar çok gülüyordu ki, gözyaşları yüzünden akıyordu ve büyükannesinin kayganlaştırıcı kullanımı hakkında yorum yapmasının travması, Kira'nın tamamen çözüldüğünü gördüğü bu an için tamamen değerdi.

'Bilmiyorum! Bir hediyeıy çöpe atmak kabalık gibi geldi. O da güldü, uzun zamandır gülmediği kadar. Midenizi ağrıtan ve neden gldğnz unuttuğunuz ama bir türlü duramadığınız türden bir kahkaha. İyi hissettirdi. Sanki bir süredir bir şeyleri kaırıyormuş da fark etmemiş, hatta şu ana kadar fark etmemiş gibi hissetti.

Kira i geçirdi ve elinin tersiyle gözlerini sildi.

"Teşekkürler," dedi, hâlâ ona gülümseyerek. "Buna ihtiyaım vardı. "Evet, sanırım benim de ihtiyaım vardı.

Bakışlarını ondan ayırmadı, ela gözleri ateşin ışıltısında sıcacıktı. Onu öpmek istedi. Onu tekrar kendine çekmek istedi. Onun ıplak olmasını ve altında nefes nefese kalmasını istiyordu.

Birdenbire Kira North'tan çok şey istedi.

"ğle yemeğine ne dersin?" dedi.

"Uh... tabii.

'Tamam, beni takip edin. Eminim bir şeyler bulabiliriz...'

Elini tuttu ve onu tekrar kanepeye çekti. Kızın gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Bekle. Sesi olması gerekenden daha hırçındı ama sabahı Kira'nın etrafında kıvrılmasıyla, göğüslerinin koluna değmesi ve bacaklarının sikini dürtmesiyle geçirmişti ve bugünün hangi yöne doğru gittiğini bilmesi gerekiyordu. Bunun daha ileri gitme ihtimali var mıydı?

'Tamam...'

"Önce bir şey yapabilir miyim?

Kira bir kaşını kaldırdı, onun ne yapmak istediğini tam olarak biliyormuş gibi dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Ve o da bunu istiyordu.

"Ne yapmak istiyorsun, Bennett?

Bir elini yüzüne götürdü, çenesini kavradı, parmakları ensesindeki saçlarda gezindi. Kızın gözleri dalgalanarak kapandı.

"Yapmak istediğim çok şey var, ama bununla başlamaya ne dersin?" Başını eğdi ve onu öptü, yumuşak bir dokunuş, ağzını nazikçe onunkine değdirdi, o kadar hafifti ki gülümsemesinin narin kıvrımını hissedebiliyordu.

"Bu iyi bir başlangıç," diye fısıldadı, bir nefes almak için alnını onunkine bastırarak. "Birkaç şey daha deneyelim. Kız da onu öptü ve o zaman kızın da en az onun kadar bu konuyu düşündüğünü anladı. Onun da ona yapmak istediği şeyler, onu öpmek ve ona dokunmak istediği yollar vardı ve bu duyguyu tek başına yaşamamak çok güzeldi.

Öpüşmeyi derinleştirirken parmaklarını saçlarında gezdirdi, dili onunkine karşı tatlı ve sıcaktı. Boğazından yumuşak bir inilti yükseldi ve Bennett çözüldü. Onun

Elleri onun belindeydi ve daha iyi düşünemedi onu üstüne çekiyordu. Onu derin, güçlü ve acil bir şekilde öptü, bu deney başladığına göre artık durmak istemiyordu. Kira onun üzerine oturdu, o güzel bacakları Kira'ninkileri kavradı ve adam parmaklarıyla Kira'nın kalçalarında gezindi. Kira onun kucağında kıpırdandı ve adam ölebileceğini düşündü.

"Kira," diye bağırdı, elleriyle kalçalarını sabitleyerek.

Güzel ağzında hınzır bir sırıtışla ona baktı. "Sanırım senin hakkında yanılmışım," dedi hafifçe öne doğru sallanarak.

İnledi ve başını kanepenin arkasına bıraktı. "Ah, öyle mi?

"Evet, senin çok... sağlıklı olduğunu düşünmüştüm. Kelimeleri adamın açıkta kalan boynuna doğru fısıldadı ve diliyle takip etti.

Bennett onun kıcını sıktı ve o da inledi.

"Herkesin içinde kıcını ellemediğim için çok mu sağlıklı oldum?

Güldü, nefes nefese ve alçak sesle. 'Hayır. Sadece çok iyi görünüyordun. Genelde etkilendiğim erkeklere benzemiyorsun.

"Genelde pisliklerden etkilendiğin için mi?

"Temel olarak, evet. Tekrar salladı ve sürtünme çok iyiydi. Çok uzun zaman olmuştu. Kira bunu yapmaya devam ederse işler kesinlikle daha az sağlıklı hale gelmek üzereydi.

"Ama beni çekici buluyorsun?" diye homurdandı.

"Mmm," diye mırıldandı boynuna karşı, onu öpmeye geri dönmüştü, dişleri hafifçe derisini sıyrıyordu. "Evet, kesinlikle.

"Ve... benden etkileniyor musun?" diye sordu, gözleri tekrar onunkilerle buluştu ve ereksiyonunun göbeğine nasıl bastırıldığı düşünüldüğünde bu saçma bir soruydu, ama eğer söylemesine ihtiyacı varsa, kesinlikle söyleyecekti.

"Seninle tanıştığım andan beri öyleyim.

"Yalancı," dedi soluk soluğa gülerek.

'Bu doğru. Scout'un onuru,' dedi alaycı bir gülümsemeyle, boynunu öpmek için başını eğdi ve kollarını ona doladı.

"Sen bir izci değildin!" dedi kıkırdamalar ve iç çekmeler arasında, omzuyla boynu arasındaki narin deriyi emerken. Bennett genellikle feromon gibi şeylere inanmazdı, ama Kira'nın istediği bir şey dışında nasıl koktuğunu düşünemiyordu. Onu içine çekti.

"Tamam, belki o ilk andan beri değil ama o zamandan beri her an. Yüzünü tekrar onunkine çevirdi ve yanaklarında büyüleyici bir kızarıklık olduğunu gördü. "Sen harikasın. Bunu biliyor olmalısın.

Bunu duymaktan bıkmış gibi gözlerini devirdi ama dudaklarında utangaç bir gülümseme belirdi. "Yine de arada bir duymak güzel. Ve bunu söyleme şekli ona bunu yeterince duymadığını düşündürdü.

"Çıktığın o pislikler bunu yeterince söylememiş olmalı. Onu tekrar öptü, artık başladıklarına göre uzak duramazdı. "Sen çok güzelsin.

'Dil, Bennett! Şok oldum.'

Sırıttı. "Eminim seni şok etmek için başka yollar da bulabilirim.

Onun gülümsemesini öptü. "Bu hoşuma giderdi. Ama bunu söylerken bile geri çekiliyordu, onun yayılmış bacaklarının arasında duruyordu.

uylukları. "Bütün gün ve gece bizim. Onu elinden tutup yukarı çekti. "Acele etmeyelim, tamam mı?"

Eğer Kira mutfağa doğru giderken omzunun üzerinden ona hınzırca bakmasaydı hayal kırıklığına uğrayabilirdi. Bu sadece bir bakış değildi. Gelecek tüm eğlencenin bir vaadiydi.

Bennett karı her zaman sevmişti. Ama bu şimdiden onun en sevdiği kar fırtınasıydı.

Vay anasını. Tamam, iyi adamlar öpüşebilir.

Kira memnuniyetle ve havalı hava. ve mutfak üzerinde aşırı ısınmış tenini. Az önce ne olmuştu öyle? Bir dakika önce en sevdiği boktan Noel filmini izliyorlardı ve sonra Bennett'e sarılmıştı ve ağzı boynundaydı. Ve bu iyiydi. Gerçekten iyiydi. Ayak parmaklarını kıvıracak kadar iyiydi ve hala üzerlerinde kıyafetleri vardı.

Ve hiç de alışılmadık bir hareketle onu durdurdu.

Her şey o kadar hızlı gelişmişti ki, kendini bunu sürekli kılmak isterken buldu.

"Tanrım, burası buz gibi. Bennett'in sesi, onu mutfağa kadar takip ederken arkasında gürledi.

Döndü ve onu görünce nefesi kesildi. Saçları parmaklarından savrulmuş, yanakları pembeleşmiş, fırtınalı gri gözleri onun üzerindeydi. Biraz sırttı, sanki ne kadar ateşli olduğunu biliyordu, sanki Kira'nın hayal ettiği kadar sağlıklı biri değildi.

"Battaniye kalesi mükemmel bir çözüm değil," dedi omuz silkerek ve dolaplara geri döndü, onunla uzun süre yüzleşemedi, özellikle de kot pantolonundaki görünür ereksiyonla. Vay anasını. Fırtına hazırlıkları onu buna hazırlamamıştı.

"Yine de oldukça zekiceydi," dedi ve o otururken mutfak sandalyesinin eski döşeme tahtalarına sürtünme sesini duydu.

Kendini küçümseyen bir kahkaha attı. "Arada bir aklıma iyi bir fikir geliyor.

"Eminim çok iyi fikirleriniz vardır.

Kira homurdandı. "Beni çok iyi tanı mıyorsun.

"Sanırım seni yeterince iyi tanıyorum. Kadın gözlerini önündeki dolaba dikmiş, tavuklu şehriye çorbası ile sebze çorbası arasında seçim yapması uzun zaman alacakmış gibi dururken, adamın sesi kadının üzerinde gezindi. "Bu çiftliği tek başına kurduğunu biliyorum," diye devam etti. 'Dışarıda senin gibi pek çok iyi fikir gördüm. Yeniden başlamak büyük cesaret ister--'

"Dur. Onunla yüzleşmek için döndü.

Kaşları bir parça kalktı.

"Pantolonuma girmek için saçma sapan iltifatlar uydurmana gerek yok. Gülmeye çalıştı ama sesi gergin çıkıyordu, adamın nazik sözleri içinde garip şeyler yapıyordu. 'Bu bir anlaşma. Sen de varsın. Tamam mı? Sadece... bunu yapma.

"Bunlar saçma iltifatlar değil, Kira.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. 'Buraya gelmek için gerçekten aptalca kararlar verdim. Bunu romantikleştirmeyelim.

Bennett sandalyesinde kıpırdandı, bakışları onunkilerden ayrılmıyordu. "Sana şunu sormama izin ver: neden aileden

Borç mu? Anlattıklarınıza bakılırsa paralı bir aileden geliyorsunuz. Eminim ailen yeni bir kombinin parasını öderdi.

"Asla olmaz.

"Neden olmasın?

Kira ofladı pufladı. "Gerçekten kim olduğumu bilmek istiyor musun Bennett?

Başını salladı.

'Ben bir yatırım bankacısının ve onun çiçeği burnunda karısının pervasız, şımarık kızıyım. Aileleri zengin olduğu için zaten zengindiler. Hayatımın büyük bölümünü istediğim her şeyi yapabileceğimi varsayarak geçirdim, çünkü yapabiliyordum. Babamın parası sayesinde hiçbir şeyi düşünmek ya da önemsemek zorunda kalmadım. Yapabildiğim için yıllarca insanlara bok gibi davrandım.

Ellerini adamın önündeki mutfak masasının üzerine koyarak yaklaştı ama adam irkilmedi. 'Sen dışarıda yaşlı kadınların karşıdan karşıya geçmesine yardım ederken, ben sadece kendimle ilgileniyordum. Elaine, sana bahsettiğim hizmetçi, kızını üniversiteye gönderebilmek için canını dişine takarak çalışıyordu.

"Kira--

"Hayır. Başını iki yana salladı. Hayır, onu boktan bir insan olmadığına ikna edemeyecekti. Elaine kızının eğitim almasını sağlamak için diğer iki işinin arasında Kira'nın yatağını yapıyordu. Kira'nın tamamen hafife aldığı bir şeydi bu. Üniversite yılları partiler ve kötü kararlardan başka bir şeyle geçmemiştii. Ailesinin adı kütüphanede olmasaydı asla mezun olamazdı. Bu kabul edilemezdi.

En kötüsü de Kira'nın, Elaine onu tanıdığından beri ilk kez hasta olduğunu söyleyene kadar bunların hiçbirinden haberdar olmamasıydı ve Kira bunu ancak yeni kadının sabahları kahve yapma şeklini beğenmediği için fark etmişti. Berbat kahve, hayatının büyük bölümünde evine bakan kadının kayıp olduğu, evde hasta olduğu gerçeğine dikkat etmesini sağlayan şeydi. Hastaydı çünkü kendini çok fazla yormuştu.

Kira bunun için kendini hâlâ affetmemişti. Elaine'in kızının okul harcı, oda ve yemek masraflarını karşıladığından emin olduktan sonra bile bu yeterli değildi. Elaine yıllar boyunca onun çamaşırlarını yıkamış, karnını doyurmuş ve onu pek çok zor durumdan kurtarmıştı.

Kira da ona görünmezmiş gibi davranmıştı.

"Ama artık öyle değilsin.

Kira kollarını havaya kaldırdı. "Beni iki haftadır tanıyorsun!

'Ve senin tarif ettiğin kişi olmadığını biliyorum. Artık değilsin. Sen gittin.'

İçini çekti, içindeki mücadelenin söndüğünü hissetti. Bennett'in iyi bir adam olması bir şeydi, ama şimdi sadece hayal görüyordu.

Gitmek zorundaydım. Chloe gitti. Onsuz orada olamazdım.'

Chloe gitmişti ve Kira kırık bir yarım insana dönüşmüştü. Etrafındaki insanlar hakkında çok az farkındalığı olan, onların ölümüne çalıştıklarını bile fark etmeyen kırık bir yarım insan. Buraya taşınmak, kız kardeşi olmadan kendini bulmak için umutsuz bir girişimdi.

Bulmaya değer bir Şey. Ve Şu ana kadar, geręekten olduğundan emin değildi.

"Güven fonunun geri kalanına ne oldu, Kira?" "Ne demek istiyorsun?"

Omuz silkti. 'Eğer söylediğin kadar zenginsen, Şu anda bu kadar meteliksiz olmana imkan yok. Bu çiftliğin bu kadar pahalı olmasına imkan yok.

Çorba dolabına geri dönmeye çalıştı ama Bennett bileğini tuttu, onu yerinde tuttu, gözleri onun üzerindeydi.

"Ne yaptın onunla?"

"Sana söylemek istemiyorum. "Neden istemiyorsun?"

İç çekti. "Yanlış bir fikre kapılacaksın." "Onunla ne yaptın, Kira?"

Uzun bir iç çekti. "Onu ele verdim. Sırttı.

"Kime verdin?"

Gözlerini devirdi. Her Şeyi yanlış anlıyordu. O bir tür aziz değildi. Parasını dağıtmak sadece annesini kızdırmanın yeni bir yoluydu. "Bazı kadın ve çocuk hayır kurumlarına verdim. Ve birkaç hayvan barınağına. Bağışlar annesini öfkkelendirmemiş gibi konuyu geçiştirmeye çalıştı. Bu arkadaşlarımıza nasıl görünecek?! diye sormuştu annesi ve arkadaşlarından kasti, bekar annelere ve kadınların sağlık hizmetlerine giden fonları onaylamayacak olan Şehir kulübündeki muhafazakar insanlardı. Sokak hayvanları da onların pek umurunda değildi. Kira bu anıyı hatırlayınca acımasızca gülümsemekten kendini alamadı.

"Gördün mü?" dedi Bennett, kendini beğenmiş bir ifadeyle. "Bir sürü iyi fikrin var.

Parmakları hâlâ bileğinin etrafında kıvrılmıştı, başparmağı nabzının üzerinde dikkat dağıtıcı daireler çiziyordu.

"Belki. Bazen," diye kabul etti. 'Ama en azından bunu yapabilirdim...'

"Diğer insanlar daha azını yapardı.

Kira kaşlarını çattı. Hâlâ yeterli gelmiyordu ama Bennett'in sıcak bakışları ona belki de doğru yolda olduğunu hissettiriyordu. Sanki kendini sonsuza dek cezalandırmak zorunda değilmiş gibi.

"Tamam ama görmeden bir çiftlik satın almanın ve bir gecede çiftlik sahibi olmayı bir şekilde çözebileceğimi düşünmenin iyi bir fikir olduğunu iddia etmeyelim," dedi geçmişini ortaya çıkarmaktan yorulmuş bir halde.

Güldü. 'Tamam, belki de en iyisi bu değildi. Ama şimdi buradasın. İşe yaramasını sağlıyorsun.'

Boğazındaki duygu yumağını yuttu. Neden bu konuda boğazı düğümleniyordu?

"Evet, pekala. Artık geri dönemem.'"Cesur.

Başını hafifçe salladı ve Bennett'in parmakları bileğinde sıkılaştı. Ayağa kalktı ve onu daha yakına çekti.

"Cesur, zeki kız," dedi ve kızın alnına bir öpücük kondurdu.

Hayatında hiç bu kelimelerden biriyle anılmamıştı. Vahşi, inatçı, umursamaz, evet. Ama asla cesur değildi. Asla zeki değildi.

Bennett'in parmakları bileğini terk etti. "Ee, çorba?" diye sordu, onun yanından geçerken, onu değerlendirmesinden sersemlemiş bir halde bıraktı.

GörünüŖe göre, iyi adamların iyi olduğu tek Ŗey öpüşmek değildi.

On Yedinci Bölüm

Rüzgâr eski pencereleri tıkırdatıyordu ve onun kanepedeki yerinden dış dünyanın görüntüsü beyaz ve griden oluşan bir bulanıklıktı. Bu artık Noel kartlarındaki güzel kar değildi. Fırtına buz parçalarını pencerelere savuruyor ve rüzgâr eski çiftlik evinin arkasındaki ağaçları sallıyordu. Bu, yolları kapat-içeride kal-ve-elektriğe-dua et-karıydı.

İçeride, şöminedeki ateş neşeyle çıtırdıyordu ve Kira, sonbaharda sipariş ettiği yakacak odun teslimatı için minnettardı. Ve yalnız olmadığı için.

Bennett'in telefonu sehpanın üzerinde zil çalarak boş çorba kâselerini tıkırdattı.

Tuvalete gitmişti ve gittiği iki dakika içinde telefonu en az beş kez çalmıştı. Belki de kontrol etmeliydi. Belki de acil bir durumdu. Belki de ayağı yanlışlıkla sehpaye çarpabilir ve onu almak zorunda kalabilirdi...

Ayak parmağı telefonunun kenarına değdiği anda Bennett battaniyelerin arasından içeri girdi. Ayağını geri çekti ve altına soktu. Kötü ayak.

'Umarım çok fazla ağaç satarsınız. Şu anda tuvaleti kullanmak hiç hoş değil.

Kira güldü. "Evet, biliyorum, değil mi?"

Bennett onun yanına oturdu ama telefonuna uzanmadı.

Merak onu öldürüyordu. "Uh... sen yokken telefonun çok çalışıyordu.

"Gerçekten mi? Jeanie'ye nerede olduğumu bildirdim ve o günkü tüm toplantılarımı iptal ettim..." Telefonuna bakarken sesi kesildi. Mesajların kız kardeşinden ya da işinden gelmediği açıktı. Ekranı kaşlarını çatarak baktı ve arayan her kimse cevap vermeden telefonu yüzüstü masaya geri koydu.

"Gerekirse cevap verebilirsin," dedi, daha fazlasını sormak için can atıyordu. "Yani, telefonla konuşman gerekiyorsa benim için sorun değil.

"Cevap vermeme gerek yok. Ses tonu sorulara yer bırakmıyordu.

"Oh.

Pencereden dışarı bakarak, 'Rüzgâr şiddetleniyor,' dedi.

"O senin karın falan değildi, değil mi? Kira gülerek, belki onunla dalga geçerek kendisine kimin mesaj attığını öğrenmesini sağlayabileceğini düşündüğünü söyledi. "Yani, iyi adamlar Kaliforniya'da karıları varken insanlarla öpüşmezler, değil mi?"

Değil mi?

Adamın yüzündeki kederli ifadeyi görünce kahkahası kesildi.

"Bennett, lütfen bana evli olmadığını söyle. Geçmişte **her** ne kadar bela aramış olsa da

evli bir adamla dolaşmak. Bu onun geçmeyi reddettiği bir çizgiydi. Neredeyse tek izgi.

Ve řimdi burada, iyi biri olduđunu dűřündűđü ama bir řeyler sakladđı çok açık olan bir adamla pűřüyordu ve bařladđı yere geri dnműřtű. Ama bu daha ktűydű. En azından geçmiřte birlikte olduđu adamlar pislik olduklarını asla gizlememiřlerdi. Hiç tatlı ya da yardımsevermiř gibi davranmamıřlardı. Onu gűzel sözlerle kandırıp sahte bir gűven duygusuna sűrűklememiřlerdi.

Oh, hayır, geçmişte yattđı adamlar, kalmaya niyetleri olmadığını, gűvenilir ya da gűvenilir olmaya niyetleri olmadığını ya da öncelikle annesini kızdırmak için tasarlanmış hızlı bir kaamaktan başka bir řey olmadıkları gerçeğini asla gizlememişlerdi. Ve bunda da iyidiler. Ve tűm cazibeleri de buydu.

Ama Bennett burada çok tatlı davranıyordu. Ve iyi. Ve ona iyi davranıyordu. Ve onu kabul etti, ondan hořlanmaya bařladı. Hayatında bir kez olsun bir erkeđin arkadařlıđını seçmiřti űnkű onu bir araç olarak deđil, bir insan olarak gerçekten sevmiřti. Sadece bu řekilde bitmesi için mi? Bennett'in ondan bűyűk bir řey saklamasıyla mı?

Bunu bilmeliydi. İyi adam diye bir řey yoktu. Ama aslında Bennett'in farklı olduđunu dűřűnműřtű.

"Ben evli değilim.

"Ah. Aklından bařka bir dűřűnce geçmeden önce, vűcudundan sızan öfkeyle bir i çekti. 'Niřanlı mı? Evde bir kız arkadařın mı var? Geçmiřte boktan bir insan olmuř olabilirim ama bu asla yapacađım bir řey deđil...'

Bileklerini kavradı, parmakları yine hızla atan nabzının üzerindeydi. Onu bu kadar önemsememesi gerekiyordu ama önemsiyordu.

"Nişanlı değilim. Kız arkadaşım yok."

'Ah. Tamam. Yani...' Bakışları tekrar atılmış telefona kaydı ve Bennett bir iç çekişle bileklerini bıraktı.

"Bazen kötü kararlar veren tek kişi sen değilsin.

"Yani seni aramak kötü bir karar mı?" diye sordu.

Bennett'in ağzının kenarı yukarı kalktı. "Evet, aynen öyle. "Peki bu kötü kararın bir adı var mı?

Nicole.

"Hmm. Nicole."

Başını salladı, 'ah, zaten bir küreğin var' olayından beri onu gördüğünden daha fazla acı çekmiş görünüyordu.

'Peki Nicole bir kız arkadaş, nişanlı ya da eş değil mi?

Başını iki yana salladı. 'Artık değil. Aslında uzun zamandır değil.

Kira yastıklara yaslandı ve onun devam etmesini bekledi. Ona kendisiyle ilgili tüm çirkin şeyleri anlatmıştı, Bennett'in dağınık aşk hayatıyla ilgili bir iki hikâyeyi hak etmişti. Beklenti dolu bir kaşını kaldırdı. Bir yanı bu hareketin annesinin Kira'nın son maceraları hakkında bir açıklama beklerken yaptığı bir şey olduğunu hatırlıyordu ama şu anda bunu düşünecek değildi. Ayrıca, kaş her zaman işe yarardı.

Tekrar iç çekti. "Aslında biraz utanç verici. "Utanç verici mi? Kız sordu, daha da meraklanmıştı

Daha önce. Bu neredeyse mükemmel adam hakkında utanç verici bir şey duymayı çok isterdi. Ve bu kadının neden adamın telefonunu patlattığına dair bir açıklama duymak istiyordu.

'Yani, zavallı Nicole'un kalbini kırmadın mı? O seninkini mi kırdı?'

Bennett tekrar pencerelere baktı. 'Belki de fırtına o kadar kötü değildir. Muhtemelen eve varabilirim.'

Kira onun koluna vurdu. 'Hiçbir yere gitmiyorsun. Şimdi dökül bakalım.'

Utanç dolu bir kahkaha attı. "Masal zaman kadar eski aslında. Ondandır, onun benden hoşlandığından çok daha fazla hoşlanıyordum. Onu tüm ülke boyunca takip ettim. Ve sonra o beni terk etti.'

"Ne zaman?

Bennett yüzünü buruşturdu. "Beş yıl önce.

"Beş yıl önce mi?! Neden eve dönmedin?"

"Kaliforniya'ya bir kız için gittiğimi kimse bilmiyordu. İş için gittiğimi sandılar. Öylece geri dönemezdim.'

Kira kaşlarını çatı. 'Kız kardeşinle tanıştım. Burada olmana bayılıyor. Eve gidebileceğinden eminim. Ya da buraya gelebilirdin.

"Muhtemelen. Bennett başını koltuk minderlerine yasladı ve Kira yutkunurken boğaz kaslarını izledi. "Ama o zaman yapamayacağımı hissettim.

"Bu, beş yıl önceki Nicole'un neden şimdi sana mesaj attığını açıklamıyor.

Gözlerini kapattı. "Daha da kötüleşiyor.

"Uh-oh.

'Her yıl, bir şekilde tekrar bir araya geliyoruz. Ama gerçekten birlikte değiliz. Burnunun kenarını sıktı.

"Genelde benden bir şey ister.

"Oh, Bennett.

Bu sabah neden bu kadar garip davrandığı anlaşıldı. Eski sevgilisi hayatına geri dönmeye çalışıyordu ve o da

vücudundaki tüm Bay Tamirci içgüdüleriyle savaştı. Kendisinden faydalanılmasıyla ilgili bir geçmişi vardı. Onun da aynı şeyi yapacağından mı endişeleniyordu? Yapmak isteyeceği son şey onu incitmekti ama iyi davranma konusunda pek pratiği yoktu.

"Biliyorum. Ben tam bir enayiyim. Nicole arar ve ben koşarak gelirim. Her seferinde.'

"Şu anda Kaliforniya'da olsaydınız...

Yutkundu, adem elması boğazında sallanıyordu. "Tatillerde yalnız kalmayı sevmez.

"Peki sen tüm bunlardan ne çıkarıyorsun? Kira hiç tanımadığı bir kadına mantıksızca kızarak ofladı. Bu tatlı adamı bunca yıldır yanında sürüklemeye nasıl cüret ederdi? Kendisi gibi ahlaki pusulası hasarlı biri bile Bennett'in bunu hak etmediğini görebilirdi.

Yenilmiş bir şekilde omzunu kaldırdı, yarı omuz silkti. 'Genelde birkaç hafta seks, ofisimin tatil partisinde bir randevu ve o kaçtığında bir daha olmasına izin vermemek için bir Yeni Yıl kararı alırım. Sana söyledim, bu utanç verici.

"Onu seviyor musun? Soru ağzından kaçtı. Onu sevip sevmediği umurunda olmamalıydı. Nicole denen adamla şu anda birlikte olmadıkları sürece, onunla suçluluk duymadan yatabilirdi. Kaliforniya'ya döndüğünde ne yaptığı neden umurunda olsun ki?

Tüm bunlara rağmen nefesi boğazında düğümlenerek bekledi.

Gözleri kapalı kaldı, başı geriye eğildi ve cevap vermeyeceğini düşündü. Ya da daha kötüsü, belki de Nicole'e aşık olduğunu itiraf edecekti ve sonra ne olacaktı? Öğleden sonra Parcheesi oynadılar ve

Kanepenin ayrı uçlarında mı? Hayal ettiği gün kadar eğlenceli değildi.

Ama sonra doğrulup yüzünü ona döndü, gri gözleri berrak ve dürüsttü.

"Hayır, onu sevmiyorum.

Nefes tekrar ciğerlerine doldu. Rahatlama. "Ah.

"Uzun zamandır böyle bir Şey yaŐadıđımı sanmıyorum.

"O zaman belki de burada olman iyidir. Bunun için... bilirsiniz

... düzeni bozmak.'

Bakışları onunkileri tuttu. "Burada olmam kesinlikle iyi oldu. Telefonuna uzandı ve onu kapattı, ukala küçük gülümsemesi dudaklarına geri döndü. "Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok.

Kira'nın gülümsemesi istemsiz, ani ve geniŐti.

Bennett onu geri verdi ve elektrikler kesilmeden önce net olarak gördüğü son Şey de bu oldu.

"Kahretsin. Kira'nın sesi soluk soluğaydı, içinde bir parça korku vardı.

"Sanırım yedek bir jeneratrnz yok.

LoŐ ıŐıkta bile onun kendisine kaşlarını çattığını görebiliyordu. Öğleden sonraydı ve fırtına ile gün batımının erken saatleri arasında ışıklar da söndüğünden oda neredeyse tamamen karanlıktı.

'Tabii ki hayır, yedek bir Şeyim yok. Neredeyse hiçbir Şeyim yok.

Bir kahkaha attı. 'Bir Şey olmaz. AteŐimiz var. Ve tüm bu battaniyeler.' Battaniyelerin arasındaki yığını kabarttı

Onlar. Kira ona baktı, yüzünde oldukça şüpheli bir ifade vardı.

"Açlıktan öleceğiz.

"Kira, senin gaz ocağın var.

"Yani...

'Yani, yine de işe yarayacak. Ve yirmi dört saatlık bir süre içinde açlıktan ölebileceğinizi sanmıyorum'.

"Belki de yapamazsın.

Yine güldü. 'El fenerine ne dersin? Ya da mumlara.

Bunun üzerine canlandı, yarı karanlıkta gözleri büyüdü. karanlık. 'Mumlarım var! Üst katta. Elini tuttu ve onu kanepeden yukarı çekti. "Benimle gel, orası karanlıkta çok korkutucu.

Oturma odasının sıcacık ortamından çıkıp ikinci kata çıkan merdivenlere kadar onu takip etti. Merdivenler her adımda inliyordu. Kira ona yol gösterirken hâlâ elini sıkı sıkı tutuyordu. Eğer geri dönmeseydi, Kira'nın burada tek başına ve korkmuş olacağını düşünmekten nefret ediyordu. Belli ki iyi olacaktı ama yine de bundan nefret ediyordu.

Onu koridorun sonundaki yatak odasına götürdü. "Burada bir yerde olmalılar.

Mobilyası olan tek yatak odasıydı. Ortada bir yatak, bir şifonyer, iki komodin. Ama odada yaşanmışlık hissi yoktu.

Kira mum bulmak için şifonyerin çekmecesini karıştırırken, "Yatakta çarşaf yok," diye gözlemledi.

'Ben burada uyumam. Çok soğuk.' "Nerede uyuyorsun o zaman?

"Oturma odası. Kanepede.'

"Kanepe mi? Kira'nın kanepede uyuduđuna dair dűşűncelerini yutmak için çok uđraşıyordu ama uzun bir gűn olmuştı. Planlanmamış itiraflar ve hızla deđişen barometrik basınçla dolu bir gűn. Ve Bennett dođal igűdűlerini bastırmaktan yorulmuştı.

Kira'yı severdi. Hem de çok. Muhtemelen çok fazla. Ama seviyordu.

Ve insanlara deđer verdiđini onlarla ilgilenerek gűsterirdi. O bűyle biriydi, lanet olsun. Nicole'űn onun bu yűnűnű suiistimal etmiş olması, ondan tamamen kurtulması gerektiđi anlamına gelmiyordu.

Ve sadece...

Kanepede mi uyuyordu?

űşűdűđű için mi?

Bu lanet olası eski evde tek başına mı?

Buna dayanamazdı.

"Bu yatağı aşığıya getiriyorum.

Kira, kolları farklı boyut ve şekillerde mumlarla dolu olan şifonyerden dűndű. Kaşları peremlerinin altında kaybolana kadar kalktı.

"Affedersiniz, ne yapıyorsunuz?

'Bu konuda benimle tartışma, Kira. Yatağı aşığıya getiriyorum. Oturma odasında yere kurabilirsin. Daha rahat olur. Yatağı bazadan çekiştirmeye başlamıştı bile.

"Bennett...

"Tartışmayın dedim.

'Ha! Tamam, o kadar açık söyledin ki, sana katılıyorum'.

İ çekerek yatađın kűşesini indirdi. "Lűtfen. Sesi kaba ve iđdi ve bu yatak, onun için

Ŗu anda olması gerekenden daha fazla, ama oldu. Artık Nicole'u istemediğini fark etmiŖti. Artık onu sevmiyordu. Tek istediği karŖısındaki kadındı ve bu konuda ne yapacağını bilmiyordu.

Tek bildiği alt kattaki yatağa ihtiyaçı olduğuydu.

Kira'nın ısınmasına ihtiyaçı vardı.

Muhtemelen terapiye ihtiyaçı vardı ama bu baŖka bir günün konusuydu.

"Lütfen?"

"Lütfen, bunu senin için yapmama izin ver.

Kira onun önünde duruyordu, ağzı hafifçe açıktı, sanki ilk kez ne diyeceğini bilemiyordu. O da yatağı tekrar kaldırdı, yatak odasının kapısından içeri sokabilmek için yan yatırdı. Yatağı dıŖarı itti, koridordan aŖađıya doğru itmek için eğdi.

Kira hâlâ sessiz bir Ŗok içinde onu takip ediyordu.

Merdivenler biraz daha zordu ama o artık görevde bir adamdı ve bunu baŖardı, tamamen zarif bir Ŗekilde değil ama baŖardı. Sehpa kenara itilip yatak oturma odasının zeminine, Ŗ minenin önüne serilene kadar Kira bir daha konuŖmadı. Tüm evdeki en sıcak yer.

Kira mumları Ŗ minenin  zerine ve kanepenin yanındaki sehpaye dizerken 'G steriŖ,' diye mırıldandı.

Ve gülümsemesine engel olamadı.

Ŗ minenin yanındaki kibrit paketini aldı ve mumları yakmaya baŖladı.

'Bu mum Meet Cute gibi mi kokuyor? Bu da ne demek oluyor?' G r n Ŗe göre leylak, Ŗampanya ve narenciye.

"Chloe bana o seti aldı.

'Morally Grey, Enemies to Lovers, Grumpy-slash-Sunshine,' diğ er mum etiketlerini okudu. "Yavaş Yanar, en azından bu bir mum için mantıklı. Son mumu da yere bıraktı ve Kira'nın kendisine güldüğünü gördü.

"İşte bu sana daha çok yakışır," dedi ve yanında Cinnamon Roll yazan bir mum uzattı.

Kokladı. 'Güzel kokuyor. Yine de bunların ne anlama geldiğ ini anlamıyorum.

"Fark etmez. Kira başını salladı, kahkahası söndü. "Ama kız kardeşin kitaplardan bahsederken daha dikkatli olmalısın.

"Kitaplar mı?! Ben unlu mamuller hakkında konuştuğ muzu sanıyordum.'

Odanın büyük bir bölümünü kaplayan şiltenin etrafından dolanırken kolunu okşadı. "Hayır. Romantik mecazlar.

"Romantizm, ha? Yani tarçınlı rulo... seks gibi bir şey mi? İşin içinde krema var mı?" Kaşlarını salladı ve Kira daha çok güldü.

"Kulağ  yapışkan geliyor," dedi, sanki bu fikirden hoşlanmamış gibi burnunu kırıştırarak, ama Bennett'in zihni zaten mutlu bir şekilde vücudunun üzerine vanilyalı krema serpilmiş çıplak bir Kira'yı hayal ediyordu ve dili deseni izliyordu...

"Bana yardım et. Kızın sıkıntılı yakarış  onun uygunsuz ama lezzetli hayalini yarıp geçti.

O sırada, tamamen giyinmiş olan Kira,  arşafı yatağın üzerine yerleştirmek için mücadele ediyordu. Ne zaman bir köşeyi aşağı çekse diğ eri yukarı fırlıyordu.

" arşafları biraz daha büyük yapsalar dünyanın lastikli çarşaf üreticileri ölür m ? Kira hayal kırıklığı içinde inledi.

'Böyle zamanlarda Elaine'i özlüyorum. O kadın bir hazineydi.'

Bennett güldü ve bir köşesinden tutarken diğer köşesinden tuttu ve birlikte yatağın üzerine çekmeyi başardılar. Çarşaf örtüldükten sonra Kira kollarını ve bacaklarını bir denizyıldızı gibi açarak yatağın ortasına yığıldı. Ateş ışığı yüzünün yan tarafını yaldızlıyor, koyu renk saçlarının üzerinde altın rengi dans ediyordu.

Ona sırtıttı. 'Bu gece nerede uyuyacaksın bilmiyorum. Çok yer kaplıyorum.'

"Ben kanepeyi alacağım. Cevabı o kadar hızlıydı ki Kira'nın kaşları şaşkınlıkla kalktı. Güzel yüzünü bir kaş çatma ifadesi kapladı.

"Şaka yapıyordum.

'Kira, düşünmeni istemiyorum-'

Kendini daha fazla engelleyemeden Kira onun sözünü kesti. Yapmak istediği son şey lanet olası kanepede uyumaktı.

'Bu fırtına sırasında olan her şeyi fazla düşünmenin kötü bir fikir olduğu konusunda anlaşalım, tamam mı? Sadece...' Alt dudağını ısırdı, bakışları tekrar onunkilerle buluştu. "Sadece anı yaşayalım.

"Anı yaşa, ha?

"Evet. Bu duvarların dışında hiçbir şey yokmuş gibi davranalım. Bu geceden sonra hiçbir şey. Sonuçları hakkında endişelenmemize gerek yok. Bu fırtına, bu gün... bu bir serbest geçiş.

Bedava geçiş mi? Tanrım, ne cazip bir düşünce.

Tamamen bencilce bir andı. Kira North'u çiftlikte yorganına sarılmış halde ilk gördüğünden beri istiyordu ve şimdi **o n a** sahip olabilirdi. Bugün için, bu fırtına için, bu

an. Sonrasında ne olacağını, kimin kimin için hayatından vazgeçmek zorunda kalacağını ya da kızın ondan ne zaman sıkılıp gideceğini merak etmesine gerek yoktu. Bunların hiçbirisi olmayacaktı.

Sadece bugün.

Kira yatağın üzerinden ona baktı. Çarşafı sermesine yardım ettikten sonra hâlâ yatağın yanında diz çökmüştü. Onunla birlikte yatağa yuvarlanabilir ve gecenin geri kalanında orada kalabilirdi. Mükemmel Noel hediyesine sahip olabilirdi.

Bu kızı kısa bir süre tanıdıktan sonra ondan bu kadar hoşlanmasına neden olan şeyin ne olduğunu bilmiyordu. Ama hayır, bu doğru değildi, değil mi?

Tam olarak ne olduğunu biliyordu. Onunla tartışması, onunla dalga geçmesi ve geri adım atmamasıydı. Hayatını değiştirmeye karar vermesi ve sonra bunu gerçekten yapmasıydı. Ona öyle gülümsüyordu ki, sanki bunu hak etmişti.

"Peki... ne diyorsun?" diye sordu, tereddüt sorusuna sızmıştı.

Öne doğru eğildi, kollarıyla kızın vücudunu kavradı, bacakları kızın bacaklarına dolandı. "Sana söylemiştim.

"Ne hakkında?

Ağzının bir gülümsemeye dönüşmesine izin verdi. "İyi fikirlerle dolu olduğun hakkında.

O zaman Kira'nın gülümsemesi büyüdü, yüzündeki belirsizlik kayboldu. "Öyle mi?

Başını eğerek göğsünün onunkine değmesine izin verdi ve nefesinin kesildiğini hissetti. Ağzının köşesini öptü.

"Kesinlikle.

Kira dramatik bir iç çekti. 'Oh, güzel. Bana iyi davranacağından ve benden faydalanmayı reddedeceğinden falan endişeleniyordum.

Bennett, Kira'nın kulağının arkasına sokulup orada bulunduğu yumuşak tene bir öpücük daha kondururken bir kahkaha attı.

"İyi bir adam gibi davranmamı ister misin?" diye sordu, kalçalarını indirdi ve hafifçe onunkilere bastırdı. Kadın onun altında biraz kıpırdandı.

"Hayır.

"Hayır mı?" diye sordu alaycı bir ifadeyle, tekrar kadının merkezine dokunarak.

"Hayır, şu anda iyi bir adam olmanı istemiyorum Bennett. Onun boğazına doğru gülümsedi. "Güzel.

On Sekizinci Bölüm

Bennett'in kıkırdaması vücudunda gürledi, titreşim ayak parmaklarında yankılandı. Bacakları adamın ortasına sarılmıştı ve ağzı boynundaydı ve tek düşünebildiği Tanrı'ya şükretmektir çünkü buna gerçekten ihtiyacı vardı.

Kafasını dağıtmaya ve bu yeni hayattan sadece bir saniyeliğine uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Bir molaya, her şeyden uzak bir güne ihtiyacı vardı. Sadece ... olması gerekiyordu. Ve şu anda, sadece olmak için en iyi yer Bennett'in vücudunun altındaydı. Onun ne kadar geniş olduğunu nasıl fark etmemişti? Ne kadar sağlam?

Adamın yastık şiltesini sanki hayatının göreviymiş gibi tek başına merdivenlerden aşağı itmesinin etkisinden hâlâ kurtulamamıştı ve şimdi onu kalçalarının arasında, güçlü ve emin bir şekilde hissettiğinde, Bennett Ellis'i küçümsemiş olması delilik gibi geliyordu.

"Sana hiç Ben diyen oldu mu?" diye sordu parmaklarını onun saçlarında gezdirerek.

Başını kaldırdı, dudaklarında yarım bir gülümseme vardı. "Bazı insanlar.

"Sana Ben diyebilir miyim?

Gülümsemesi büyüdü. "Sadece sana bir lakap takabilirsem. Cevabı şüphe uyandıracak kadar hızlıydı, sanki bunu çoktan düşünmüş gibiydi. Bennett onu bu kadar çok mu düşünüyordu? Kızın onu düşündüğü kadar mı? Bu fikir muhtemelen olması gerekenden daha çok hoşuna gitmişti.

"Benim hiç lakabım yok. Parmaklarının omuzlarında gezinmesine izin verdi ve adam ona karşı biraz titredi.

"Takma ad yok, ha?

"Chloe bana Kiki diyor ama bu yasak.

Başını tekrar eğdi ve onun boğazını öptü. Kadın ona doğru eğildi ve adam inledi, ses kadının içinde gümbürdüyordu.

"Şeftali," diye mırıldandı tenine karşı.

"İmkânı yok.

Başını tekrar kaldırdığında sırtıyordu. "Benim küçük Georgia şeftalim.

"Kesinlikle hayır. Ona travmatik yarışma geçmişinden bahsetmemiştii bile ama yine de bu lakapta karar kılmıştı. Harika.

"Bu mükemmel. Burnunu kızın teninde gezdirdi. "Tıpkı bir şeftali gibi tatlı ve yumuşaksın.

'Ve bulanık ve ben kolayca çürür müyüm?

Adam güldü ve kadın bu sesi biraz fazla sevmeye başlamıştı, sanki bugünden sonra da duymak isteyebilirdi. Sanki hayatında sürekli olmasını isteyebilirmiş gibi.

'Tamam, anladım. Bunun üzerinde çalışacağım,' dedi gülümsemesi yumuşayarak. Ateşin parıltısı ve tavanda titreşen mum ışığı onu sarılar ve altınlar içinde gösteriyordu. Saçları dağınıktı, çözülmüştü. Vücudu hâlâ onunkine sarılıydı, sıcak ve güvenliydi. Dışarıda söylemedi

Yüksek sesle ama şu anda Bennett'in ona hemen hemen her şeyi söylemesine izin vereceğini hissetti.

Ona "benim" demesine bile izin verebilirdi. Bugün için. Bu gece için. Fırtına sürdüğü sürece. Çünkü anlaştıkları şey buydu. Bunun mantıklı olmasının tek yolu buydu. O Kaliforniya'da yaşıyordu ve şimdi, iyi ya da kötü, o da burada yaşıyordu.

"Öp beni," dedi, söyleyebileceği en güvenli şeydi bu. Bennett'in dudakları tereddüt etmeden, ikinci bir düşünce olmadan onunkilerle buluştu. Kadın sordu, o da cevapladı. Dudaklarını açtı ve Bennett onun diliyle buluştu. Ve sonra bu öpücüğün içinde, Bennett'in içinde boğuluyordu. Adamın nefesi kızın nefesi gibiydi, kalp atışları kızınkiyle eşleşiyordu, adamın vücut ısısı kızın soğuk kemiklerine sızıyordu. Bu andan önce hiç yeterince ısınmış mıydı?

Diğerlerine hiç benzemeyen bir öpücüktü. Onu yatağın içinde erimiş, belli belirsiz Kira şeklinde bir su birikintisine bırakan bir öpücük. Nefes alıp verirken Bennett onu emiyor, boynunu ısıyor, sırtını tırmalıyor, onu kendine çekiyor, ona doğru eğiliyor ve daha fazlasını, daha fazlasını istiyordu.

"Seni çıplak istiyorum," diye mırıldandı öpücükler arasında. "Bunu düşünmeden duramıyorum. Seni. Adam da en az onun kadar çılgındı, ağzı onunkinde sıcak ve ısrarcıydı, kalçaları kendine engel olamıyormuş gibi ona doğru hareket ediyordu.

"Tamam, evet," diye nefes nefese kaldı Kira, göğsüne bastırarak. "Bunu ben de istiyorum.

Kızın üzerinden kalktı ama sonra tekrar eğildi, duramazmış gibi dudaklarını öptü ve ısırıldı. Kira da aynı şekilde hissediyordu. Aralarındaki bu ateş başını döndürüyordu.

Sonunda kendini toparlayan Bennett topuklarının üzerine oturdu. Nefesi neredeyse onunki kadar hızlı geliyordu, yanakları kızarmıştı. Kira'nın çekiştirdiği saçları diken diken olmuştu. Vahşi görünüyordu. Birkaç hafta önce tarlasında karşılaştığı yumuşak huylu Clark Kent'e hiç benzemiyordu. Sefih görünüyordu. Ve sanki zihninde ona aynısını yapmanın yollarının bir listesi vardı.

"Beni çıplak düşünmeden edemiyor musun?" diye sordu, yüzünü ona dönmek için doğrulduğunda. Onu kızdırma fırsatına hâlâ karşı koyamıyordu. Sadece birazcık.

O yeni ukala sırtış ağzının köşesine yerleşti. İlk başta ona verdiği mükemmel dişli gülümsemeden çok farklıydı. Bu seferki gizliydi. Yatak odası Bennett. Hoşuna gitmişti.

"Aslında bu bir sorun olmaya başladı. "Oh, öyle mi?

"Dikkat dağıtıcı.

"Zavallı Bennett.

"Kıyafetlerini çıkar, Peaches," diye homurdanarak komut verdi. Belki de bu isimden ilk düşündüğü kadar nefret etmiyordu. 'Tabii benim yapmamı istemiyorsan. Yardım etmeyi ne kadar sevdiğimi bilirsin. Gülümsemesi artık düpedüz hınzırcaydı. Kira, Nicole'ün bir tür kafa travması geçirdiğini düşünmeye başlamıştı çünkü yatak dışında bu kadar tatlı ve yatakta bu kadar ateşli olan bir adamı neden bırakasın ki? Neden onu bırakıp gidersin ki?

Bu onun kaybıydı.

Kira gülümsedi. "Ve biliyorsun ki işleri kendim yapmakta ısrar etmek zorundayım. Kazağını başından çekiştirdi ve bir kenara fırlattı. Ne yazık ki, o sırada donuyordu.

Bugün giyindiği için sonunda sadece sütyenini giymeden önce iki kat daha giyinmek zorunda kalmıştı. Bu hafif gecikme Bennett'in bakışlarındaki ateşi söndürmek için hiçbir şey yapmadı.

"Lanet olsun, Kira," diye küfretti ve bu Kira'nın da hoşuna gitti. "Devam et. Sesi boğuk bir törpüydü ve çıplak tenini yalıyordu.

"Tokaya ulaşamıyorum.

Bakışları karardı.

"Yapacak mısın?" diye sordu.

Adamın eli kızın kalçasındaydı ve daha soru ağzından çıkmadan onu kendine doğru çekti. "Hizmetinizdeyim," diye fısıldadı, nefesi yanağında gezinirken eğildi, elleri arkasına uzandı. Her bir kanca serbest kaldığında gözleri dalgalanarak kapandı. Yavaşça, çok yavaşça, parmakları bir kayışa doğru ilerledi ve onu omzundan aşağı indirdi. Diğer askıyı da indirdi ve sütyenin ikisinin arasına düşmesine izin verdi. Ve sonra durdu.

Kira inledi ama adam yine de ona dokunmadı. Bu şekilde kilitli kaldılar, birbirlerinin önünde diz çöktüler, dudakları Kira'nın yanağında gezindi. Kira yanacağını düşündü. Derin bir nefes aldı ve göğüs uçları adamın gömleğinin ön kısmına sürtündü.

"Bennett," diye inledi.

"Evet?

"Dokun bana.

Ve sözleri sihirliymiş gibi, elleri onun üzerindeydi, kıvrımlarının hatlarını izliyordu. Göğsünü avuçladı, başparmağının meme ucunun üzerinde hafifçe ileri geri hareket etmesine izin verdi. Kira ateşlendi.

Alnı kızın alnına düştü ve gözleri kapandı. Dokunuşu sertti, kendinden emindi, sanki ona ne yapmak istediğini tam olarak biliyordu, sanki bunu daha önce hayal etmişti. Kira'nın kalçaları arasında ısı birikti. Tanrım, henüz hiçbir şey yapmamışlardı, ama Bennett'in eli göğsünde, diğeri kalçasına sıkıca kenetlenmiş, onu yerinde tutuyordu, onu şimdiden onun için çıldırtıyordu. Daha fazlası için.

'Geri kalanları çıkar,' diye gürledi. "Her yerini görmek istiyorum. Uzaklaştı, bakışları karanlık ve aç bir şekilde onun vücudundaydı.

Artık naz yapmanın bir anlamı yok gibiydi; onu en az onun kendisini istediği kadar çok istiyordu. Tek hamlede yünlü taytını ve külotunu çıkardı. Rahat çoraplarını çıkarıp Bennett'in önünde çıplak bir şekilde diz çöktüğünde, Bennett ona mahvolmuş bir adam gibi bakıyordu, sanki kıyafetlerini çıkararak tüm hayatını mahvetmiş gibiydi.

"Kira," dedi gözlerini sıkarak ve başını hızlıca sallayarak. Gözlerini yeniden açtığında, bakışları Kira'nın üzerindeydi. "Hayatımda şu anda senin kadar güzel bir şey görmedim. Sen... sen gerçek değilsin.

Kira boğazında sıcak ve hızlı bir şekilde yükselen duyguyu yuttu. Daha önce de seksi, ateşli ve hatta güzel olduğunu söyleyen erkekler olmuştu ama hiç böyle olmamıştı. Asla Bennett gibi değil. Gülümsemeye çalıştı ama dudakları titriyordu, tüm vücudu titriyordu, bu tatlı adamın sözleri yüzünden dengesi bozulmuştu.

"Ben gerçeğim.

Adamın büyük elini kavradı ve tekrar kalçasına koydu. Parmakları esnedi, etine battı.

"Gördün mü?" diye fısıldadı.

"Evet, anlıyorum. Onu kendine doğru çekti, bir eli kıcını tutarken diğeri saçlarına gömüldü. "Sen gerçeksın ve çok güzelsın. Adam kızın başını eğdi ve kız adamın gözlerinde kopan fırtınayı görebildi. Kızın dudaklarından bir inilti kaçtı ve adam sıırttı.

"Günün geri kalanını seninle ilgilenerek geçireceğim.

Ve Kira bir kez olsun itiraz etmedi.

Gerçek Kira, kafasında yarattığı Kira'dan nasıl daha iyi olabilirdi ki? Bennett emin değildi, ama kahretsin, öyleydi. Uzun uzuvları ve parlayan teniyle onun her santimini yalamak istiyordu. Belki de onu daha önce sadece kat kat kazaklar, hantal parkalar ya da kraliçe boy yorganlar içinde gördüğü içindi, ama onu önünde tamamen çıplak görmek bir hediye, bir mucize gibi hissettirdi. Hak etmediği, istemeye hakkı olmadığı ama elde ettiği için çok mutlu olduğu bir şey gibi.

"Şimdi de sen. Kira Henley'sinin alt kısmını çekiştirdi. "Ben de seni süzmek istiyorum.

Gömleği kafasına geçirirken kıkırdadı, sırf seks yapmak üzereler diye Kira'nın kişiliğini aniden değiştirmemiş olması hoşuna gitmişti. Kira'nın nereye giderse gitsin ya da kiminle birlikte olursa olsun Kira olacağını hissediyordu.

Ve bu cehennem gibi ferahlatıcıydı.

Kira ellerini onun göğsünde gezdirdi, içinden küçük bir takdir mırıltısı geçti.

"Hiç üşümemene şaşmamalı," dedi parmakları göğüs kıllarında gezinirken. "Kürkün var," dedi alaycı bir gülümsemeyle ve Nicole'ün onu göğsüne ağda yapmaya ikna ettiği ve bu süreçte neredeyse bir meme ucunu kaybettiği yaz gibi bir şey hissetmedi. O kadar kıllı bir adam değildi ama o zamandan beri bu konuda utanç duyuyordu. Bir daha hiçbir kadının ona sıcak ağdayla yaklaşmasına izin verecek kadar değil ama yine de.

Bunu söyledikten sonra tekrar eğilip dilini kulağının kenarında gezdirmesi de işe yaradı.

"Gerçekten çok seksisin," diye fısıldadı. "Tamirci kompleksi olan bir teknisyen için.

Elini sırtında gezdirdi ve avucunun kıcının mükemmel kıvrımının üzerinde gezinmesine izin verdi. Biraz şaplak atmayı düşündü ama bunun yerine sıktı ve onu kendine çekti. "Ve altın kalpli, şımarık, zengin bir kıza göre gerçekten çok seksisin.

Kadının kahkahası adamın içinde titreşti ve neredeyse o da katılacaktı ama Kira'nın belindeki parmakları kahkahayı boğazında durdurdu.

"Şimdi de bunlar," diye mırıldandı, parmakları adamın kemerinin altındaki siyah saç izlerini takip ediyordu. Adamın tüm vücudu titredi ve kadın sırıttı. "Bu sefer pantolonunu gerçekten çıkar.

Hiç tereddüt etmedi. Elleri Kira'nın kollarının yerini aldı ve daha o sabah kurutucuya attığı kot pantolonunu hızla çıkardı. Bu sabah, Kira'dan uzak durmanın en iyisi olacağını düşündüğü bu sabah, sonsuza dek önceymiş gibi geliyordu.

Ha! Şimdi Kira'ya bir insanın olabileceği kadar yakın olma yolundaydı ve bu tam olarak doğru hissettiriyordu. Belki de burada bir gelecek olmadığı içindi, ne olacağına dair endişesi yoktu.

belki de Kira'nın uzun zamandır tanıştığı en samimi insan olmasından kaynaklanıyordu, ama bu an tam da olması gereken yerdeymiş gibi hissettiriyordu.

Ve bunun sadece sikinin konuşması olmadığından oldukça emindi.

Gerçi şu anda bir dakika daha bekleyemeyecekmiş gibi boxer'ının önünü zorluyordu.

Kira onu boxer'ının üzerinden hissetti, eli onun etrafını sardı ve adam tekrar titredi.

"Birbiri ardına hoş sürprizler yapıyorsun," dedi, yüzünde yine o cilveli gülümseme. Onu okşadı, kumaş yumruğunun altında kıvrıldı ve zevk onun içinden fırladı, sıcak, acil ve ağrıyordu. Bennett'in bacakları, üzerine atlamamak ve onu yatağa sabitlememek için gösterdiği çabayla titredi.

Onun ne düşündüğünü çok iyi biliyormuş gibi sırttı.

"Nazik olma," diye fısıldadı ve Bennett'in kendini tutma gücü kırıldı.

Beyni daha ne yaptığını anlayamadan elleri başının üstünde, onun altındaydı. Nefes nefese kalmıştı, yanakları pembeleşmiş ve gözleri irileşmişti.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu, bileklerini kavrayışını biraz daha sıkılaştırdı, sadece ne kadar istekli olduğunu görmek için. Kız inledi, nefesi kısa ve hızlıydı. Hoşuna gitmişti ama adamın bunu duymaya ihtiyacı vardı. Ona söylemesi gerekiyordu.

Birbirlerini çok az tanıyorlardı.

Serbest kalmak için onun iznine ihtiyacı vardı. Onunla özgür olmak için.

"Evet. Başını kaldırdı ve onun ağzını kendi ağzıyla yakaladı. Alt dudağını ısırды ve adam hırlayarak onu kısırdı.

Onun kalçalarıyla. Evet, bu hoşuma gitti. Bana karşı nazik olma, Bennett. Bana kırılacaktım gibi davranma.

Onun bakışlarını tuttu, bileğindeki titrek nabzı avucunda hissetti. 'Dur dersin yaparım'

"Tamam.

"Ciddiyim. Her zaman.'

"Yapacağını biliyorum.

Ona olan güveni neredeyse onu mahvediyordu. Uzun zamandır böyle bir şey hissetmemişti. Son zamanlarda seks tamamen işlemseldi, her iki taraf da sadece boşalmak için oradaydı. Ama bu farklı hissettirdi. Sadece bugün için bile olsa, birbirlerine uyduklarını hissetti. Kira'nın vücudundaki elleri uzun zamandır hiçbir şeyin yapmadığı şekilde anlamlıydı.

Ve şimdi o burada olduğuna göre, onun her santimini istiyordu.

Bileklerini serbest bıraktı, bunu yaptığında gözlerindeki hafif şaşkınlığı fark etti, sanki onunla ilgili her şeyi deneyimlemek için zaman ayırmadan sadece ona vuracağını düşünmüştü. Dilini meme ucunun üzerinde gezdirdiğinde sırtının dikleşmesi gibi, bir tatlı tepe ve sonra diğeri. Ya da ağzına aldığı inlemesi gibi. Parmaklarının altındaki kalçalarının hissini ya da bacaklarını açmasını istediğinde nefesinin kesilmesini kaçırmış gibi.

Sanki Bennett, Kira'nın tadına bakmayı, onu yeni favori lezzeti olana kadar yalamayı hiç atlar mıydı? Asla.

Kira'nın onun ismini inlemesini, parmaklarıyla omuzlarını tırmalamasını, onu ortasından öperken dilinin, ayak bileklerinin sırtına saplanmasına neden olan o tatlı sinir demetinin etrafında dönmesini özlemesine imkân yoktu.

'Ben... lanet olsun... bu konuda da iyisin.

Durakladı, kalçalarının arasındaki pozisyonundan ona baktı. "Bu seni rahatsız ediyor mu?" diye sordu sırtarak. Kira çıplak vücudunun uzun, altın rengi genişliği üzerinden ona baktı.

Kadın ofladı. "Biraz," diye başını tekrar aşağı itti, "ama devam et.

Ona karşı kıkırdadı, titreşim Kira'nın bir nefes daha almasına neden oldu. Kira'nın sözlerinin onu yönlendirmesine izin vererek yaladı ve emdi.

"Bunun gibi," diye nefes aldı. "Bunun gibi... oh... bunun gibi ama biraz sola doğru... kutsal... kahretsin... evet, tam oraya. Parmakları adamın kafa derisine saplandı. "Kıpırdama," diye soludu, kalmasını istedi, tam orada kalması için yalvardı. O da öyle yaptı. Kaldı, yaladı, emdi ve parmakları onun kıcının yumuşak etine gömüldü ve kalçalarını akılsızca yatağa doğru itti çünkü kendine engel olamıyordu, çünkü Kira ne kadar yükseğe tırmanırsa o kadar tahrik oluyordu ve Kira titreyerek ve onun ne kadar iyi, ne kadar tatlı, ateşli ve iyi olduğu hakkında gevezelikler ederek ayrıldığında, neredeyse yeni yapılmış yatağın her yerine boşalıyordu.

"Kimsin sen? Kira başını çekip hâlâ titreyen kalçasına yasladığında soruyordu. "Yani, gerçekten, hangi cehennemden geldin sen?

Elini boş boş Kira'nın yanında aşağı yukarı gezdirirken tatmin olmuş sırtışına engel olamadı. Tüyleri diken diken olmuş, pürüzsüz teninde çakıl taşları belirmişti.

"Üşüdün mü?" diye sordu, çoktan oturmuş, kanepeden bir battaniye kapmıştı bile.

"Belki, biraz. Kira omuz silkti ama battaniyeyi yığının dibinden daha sert çekti. Battaniye gevşedi ve beraberinde küçük pembe oval bir şey getirerek aralarındaki şiltenin üzerine düştü.

"Bu ne?" diye sordu ama Kira elini savurup küçük pembe nesneyi yakaladı.

"Hiçbir şey.

"Hiçbir şey mi?" diye sordu, daha önce içini dökmesini sağlamak için yaptığı gibi kaşlarını kaldırarak.

"Bu konuda ne hissedeceğinden emin değilim ve anı mahvetmek istemiyorum," dedi ellerini arkasında tutarak. Kadının hâlâ çıplak olması ve pozisyonun göğüslerine çok fantastik şeyler yapması, bundan sonra söyleyeceği hiçbir şeyin anı mahvedemeyeceği konusunda onu daha da ikna etti.

"Dene beni.

Avucunu uzattı, belli belirsiz gözyaşı şeklindeki pembe şey elinin üzerinde duruyordu. Yan tarafına bastırdı ve vızıldamaya başladı.

"Bu benim vibratörüm.

Bennett'in kaşları kalktı. "Vibratörünü oturma odasında mı tutuyorsun?

"Oturma odası şu anda benim yatak odam, yani... evet. Kanepenin içinde bir yerlerde kaybolduğunu fark etmemiştim. Ama kaldırabilirim...'

Vibratörü alıp kaçmadan önce bileğini yakaladı.

"Yapma.

"Yapma mı?

"Yapma. Kendini beğenmiş sırtışının yüzüne geri dönmesine izin verdi. "Onu kullandığını görmek istiyorum.

Kira'nın yanaklarının rengi onun isteğini değerlendirirken yükseldi. "Beni... kullanırken mi görmek istiyorsun?

Başını salladı, sadece bu fikir bile onu aylardır olmadığı kadar sertleştirmişti. "Bu küçük, sevimli pembe aleti kullanırken seni görmek istiyorum.

Kira yutkundu, bakışları adamın yüzünde geniş ve karanlıktı.

Cevap verme zahmetine girmedi, sadece adamın yatağın üzerine çektiği battaniyeye uzandı ve bacaklarını açtı. Vay anasını.

En iyisi. Kar fırtınası. Hiç.

Vibratörü merkezine getirdi ve şöminenin önünde kendini tatmin eden çıplak Kira'nın görüntüsü hayatının geri kalanında onu rahatsız edecekti.

Bennett onu sanki şimdiye kadar gördüğü en seksi şeymiş gibi izliyordu. Bu da güzeldi çünkü şu anda Bennett onun gördüğü en seksi şeydi. Yine yatağın üzerine diz çökmüş, Bennett'in üzerinde yükseliyor, karanlık bakışları Bennett'i hiç terk etmiyor, yüzünden vücuduna ve bacaklarının arasında mutlu bir şekilde vızıldayan cihaza doğru gidip geliyordu. Onun bu hissi, takdîrî bakışları vücudunu ürpertiyordu.

Bir noktada boxer'ını çıkarmış ve onu izlerken kendine birkaç sert vuruş yapmıştı. Kalın kalçaları her seferinde titriyordu ve Kira bu manzara karşısında dudaklarını yaladı.

"Beni öldürüyorsun," diye inledi Ben.

Kira gülümsedi, vibratörü ileri geri hareket ettirdi. Nefes nefese kaldı, sırtını biraz kamburlaştırdı, aniden Bennett'in ellerini tekrar üzerinde istedi. "Bunu sen istedin.

Kıkırdadı, alçak sesle ve derinden, bir eliyle göğsündeki koyu renk saçları kaşıdı. "Doğru. Öyle yaptım. Tekrar elinin içine soktu ve Kira inledi. Çok yaklaşmıştı ama daha fazlasını istiyordu.

"Prezervatif getirmedi, değil mi? Ukala sırtışı geri döndü. "Getirdim.

Kira gülmesine engel olamadı, elini ve küçük vızıltılı arkadaşını yana bıraktı. "Noel ağacı çiftliğime cebinde prezervatifle mi geldin?

"İki. Cüzdanımda.'

"Seni ukala piç.

Tekrar üzerine eğilmek için ereksiyonunu bıraktı ve onu içine hapsetti. "Senden uzak duracaktım gibi davranmaya çalıştım. Dudakları onunkilerin üzerinde gezindi. "Ama yapamıyorum. Burnu onunkinin üzerinde gezindi. "İstemiyorum. Senden hoşlanıyorum, Peaches.'

Kira yutkundu.

"Prezervatifi getir," dedi, sesi nefesli ve otoriter arasında bir yerdeydi. Bennett'in sırtışı büyüdü.

Adam ayaktayken ve kot pantolonu kurutucudayken sehpanın üzerinde bıraktığı cüzdanını karıştırırken düşünmek için sadece otuz saniyesi vardı. Bu adamı herkesten, belki de her zamankinden daha çok sevdiğini, onun da kendisinden hoşlandığını, şu ana kadarki seksin alışılmışın dışında olduğunu ve adam gittiğinde kaçınılmaz olarak berbat olacağını düşünmek için sadece otuz saniyesi vardı. Ki öyle de olacaktı. Ve sonra yine yalnız kalacaktı, ama bir şekilde daha da yalnız

Çünkü geriye dönüp baktığında özleyeceği bir anısı olacaktı.

Ama sonra o geri döndü, büyük, sıcak ve güvenliydi ve onun gideceğini ve kızın üzüleceğini hatırlamak zordu. Tüm bunların sadece bugün için olduğunu hatırlamak zordu.

Bennett'ten başka bir şey hatırlamak zordu.

"Bacaklarını aç benim için," diye mırıldandı adam ve kadın da yaptı, adamın tekrar kontrolü ele almasını, iri ellerinin kalçalarına girmesini ve onu dinlemesini sevmiştir. Ona kırılacakmış gibi davranmıyordu. Ona kendini güçlü hissettiriyordu.

Bunun yerine, onun içine doğru itti, bunu yaptığında her ikisi de inledi.

"Lanet olsun, Kira," diye homurdandı. "Kendini çok iyi hissediyorsun. Tekrar tekrar içine girdi ve ateşin ve Bennett'in vücudunun sıcaklığı Kira'nın içinden aktı.

'Sen de öyle,' diye mırıldandı. "Çok iyi.

Durakladı, boynunu öptü, vücudu onu yatağa sabitledi. "Nerede?" diye sordu.

"Ne nerede? Ne arıyordu? Ona tam olarak ihtiyaç duyduğu yeri tarif etmesine gerek olmadığını zaten biliyordu--

Eli yanlarındaki battaniyelerin arasında dolaştı. "İşte! Unutulmuş vibratörü zaferle havaya kaldırdı. Kızın eline verdi. "Kullan onu.

Ondan uzaklaştı ve kalçalarını kendisiyle birlikte yukarı kaldırdı.

Ayak parmaklarına kadar hissettiği sığ itişler.

"Vay anasını.

Sırıttı. "Biliyorum. Şimdi kullan onu.'

Vibratörü açılncaya kadar bastırdı ve sonra Ben itmeye devam ederken klitorisine tuttu ve ... dindar bir kadın değildi ama şarkı söyleyen bir melekler korosu duyan başka biri var mıydı?

Ben'in koluna sıkıca tutunarak, "Tanrım," diye soludu. "Aman Tanrım.

Öyle mi?

'Hassiktir, evet. Sakın durma.' "Aklımın ucundan bile geçmezdi.

Adam devam etti, kalçaları kadıninkilere çarpıyor, parmakları kadının içine giriyordu ve adamın elindeki vızıltılı küçük robottan hiç etkilenmemesi her şeyi daha da ateşli hale getiriyordu. Anlaşıldığı üzere, tarlalarında bir tür büyülü seks tek boynuzlu atı bulmuştu.

Zevk, neredeyse acı gibi hissettirecek kadar yoğun, sıcak bir parıltıyla içinden fırladı.

'İşte böyle, aynen böyle. Bırak gitsin. Bennett'in sözleri kızın aşırı ısınmış tenine yağdı ve kız kırıldı.

Hıçkırarak ve gevezelik ederek, orgazmı Bennett'in bir tür seks şeytan çıkarma ayini yapmış gibi onu parçaladı, vücudundaki her son endişe ve stresi sıktı ve yerini zevkle değiştirdi. Daha fazla dayanamayınca vibratörü bıraktı.

Bennett bacaklarını indirdi, tekrar üzerine eğildi ve terli alnına öpücükler bıraktı.

"İyi misin, Peaches?

Zar zor başını sallayabildi, zar zor "Evet" diye mırıldanabildi. Çünkü bu lanet lakap çok tatlıydı ve çok hoşuna gitmişti. Tüm bunlar çok fazlaydı. Yapamazdı. Yapmamalıydı. Ama o oradaydı. Hâlâ oradaydı, onu öpüyor ve susturuyordu.

ve ona güzel ve mükemmel olduğunu ve her şeyin çok iyi.

Bunu hak etmemiştir. Hiçbirini. Ama o istedi.

Bennett onu öperken hâlâ içinde yavaşça hareket ediyordu.

Kira ellerini adamın sırtında gezdirdi ve adam titredi. "Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı, sesi sertti. 'Sadece biraz daha. Sana ihtiyacım var, Kira.

Bacaklarını onun etrafına sardı, onu derinden öptü, alt dudağını ısırды, daha sert gitmesi için ona izin verdi, o da şiddetli bir lanetle boşalana kadar içine girdi, vücudu bunun gücüyle titriyordu.

Bittiğinde alnını onunkine bastırdı, bacakları yatağa düştü.

"Seni incittim mi?" diye sordu.

Kira başını salladı, adamın ağzından çıkan ilk kelimelerin kendisi için endişe verici olmasına şaşırmişti, ama elbette öyleydi. "Hayır, seks sırasında hep ağlarım," dedi, içinden geçen duygulardan korkarak. Alay etmek daha güvenliydi.

Adamın alçak sesle kıkırdaması kızın yanaklarında gezindi. "Tamam. Kızın burnuna bir öpücük daha kondurdu.

"Ama bu bir pislikle seks yapmaktan daha iyiydi, hakkını vereyim.

O yavaş sırtışının yüzünü geçmesine izin verdi ve şimdi bunun garantili olduğunu bildiği için daha da seksiyydi. "Bunu duyduğuma sevindim, Peaches.

"Bu lakap üzerinde anlaşımadık.

"Ah, doğru ya. Unutmuşum' Bir öpücük daha ve ayağa kalktı, prezervatifle uğraşmak için soğuğa meydan okudu. Geri geldi

Lanet olsun. 'Lanet olsun, Kira. O ağaçların fiyatlarını yükseltmen gerekiyor. O kazana hemen ihtiyacın var.'

Güldü ve ayağı kalkarak battaniyeyi onun üzerine sardı. 'Hadi, gidip güzel, sıcak bir duş alalım. Fırtına henüz dinmedi.

Oturma odasından çıkarken omzunun üzerinden cilveli bir göz kırptı, kar küreme araçları gelir gelmez tüm bunların sona ereceğı düşüncesiyle damarlarına dolan paniğı gizlediğini umuyordu.

Bunun da onun kötü fikirlerinden biri olduğunu bilmeliydi. İstedini almasının ve sonuçlarını düşünmemesinin bir başka örneğı.

Ama en azından bu sefer, zarar görecektek kişı o olacaktı.

On Dokuzuncu Bölüm

"Sence fırtına ne kadar sürecektir? Kira harf taşlarını incelerken sordu. Kira'nın havluları için kullandığı dolabın arkasında eski bir Scrabble tahtası bulmuşlardı ve şimdi aralarında yatağın üzerine serilmişti.

Duştan sonra ateşi yeniden yakmış, çıtırdayıp patlayarak odayı sıcaklık ve huzurla doldurmuştu. Akşam yemeği için Kira'nın kar fırtınası-buzdolabını boşalt-şarküteri tabağı dediği şeyi yeni bitirmişlerdi. Peynir ve krakerler, birkaç çeşit turşu, kasabadaki küçük bakkaldan kalan tavuk çevirme, üzüm ve Kira'nın toptan aldığı çikolata kaplı bademlerden oluşuyordu. Çok lezzetliydi.

"Görünüşe bakılırsa çoktan dinmiş. Rüzgâr Kira'nın eski camlarını takırdatmaya devam etse de, karın önemli ölçüde yavaşladığını doğrulamak istemediği için bir süredir pencereden dışarı bakmaktan kaçınıyordu.

Kira ona baktı, kaşlarının arasında bir endişe izi vardı. "Yollar muhtemelen hâlâ kötüdür," dedi.

Bennett gülümsemesini bastırdı. Onun gitmesini istemiyordu. Bu iyi bir şeydi çünkü o da gitmek için acele etmiyordu. Bu gerçeği görmezden gelmek için çok çaba sarf ediyordu.

"Muhtemelen. Sabaha kadar yolları açacaklarından şüpheliyim.

Kira küçük bir iç çekti ve harfleri tahtaya dizdi. "Dokun. Çift kelime puanı.

"Güzeldi," dedi tahtaya sırtarak. Kira çoktan oynamıştı, yalamıştı, tatmıştı, kemirmişti, sıkılmıştı ve sertti. O kazanıyordu. Hem de birden fazla şekilde. Onu nasıl ve nerede yalamak, tatmak ve dokunmak istediğini düşünürken yine yarı sertleşmişti.

Kız, adamın onda yeni keşfettiği o geniş açıklıkla sırttı. Beklenmedik bir şeydi. O beklenmedik biriydi. Bütün gün, bu sabah evden çıkarken planladığından çok farklı geçmişti. Kira'dan uzak durmanın en iyi hareket tarzı olduğuna karar vereli sanki bir ömür geçmiş gibiydi.

O Bennett'in kim olduğunu artık bilmiyordu. Bu aptal Kira sırtışını hiç görmemiş olan. Onu hiç çıplak görmemiş, tenini öpmemiş, boşalmasını hissetmemiş olan. O adamı kıskanmıyordu. O adam çok şey kaçıırıyordu.

Yakında yine o adam olacağı, hayatında Kira'nın olmadığı adam olacağı gerçeği karnına ağır geliyordu.

"Sence köpekler nasıl?" diye sorarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdı.

"Muhtemelen kız kardeşim tarafından şımartılıyorumdur," dedi. Jeanie'den gelen mesajları kontrol etmek için telefonunu eline aldı. Telefonu açar açmaz ekranda Nicole'ün adı yanıp söndü ama mesajlarını okumadan geçip gitti

Onları. Sonunda onunla olan zehirli ilişkisini geride bırakmaya hazırdı.

"Jeanie fotoğraf gönderdi," dedi, Kira'nın görmesi için telefonunu kaldırarak. Köpekler Logan'ın şöminesinin önüne sokulmuş, mışıl mışıl uyuyorlardı.

Kira kıkırdadı. "Sanırım yerleştiler. "Beni özlemiyorlar bile.

Telefonu bırakırken kadın onu inceliyordu. "Ne?

Küçük bir omuz silkme hareketi yaptı. "Cüzdanındaki prezervatifler ve köpekleri bebek bakıcısına göndermen arasında... Görünüşe göre tüm bunları sen planlamışsın.

Kendini küçümseyen bir kahkaha attı. "Ben de seni sonsuza dek kovduğumu sanıyordum.

Sırıttı. "Sanırım işe yaramadı.

"Sanırım değil. Bilinçaltım neyin peşinde olduğumu biliyordu.

Kira mektup taşlarıyla oynadı, onları rafında yeniden düzenledi. Konuşmadan önce küçük bir iç çekti. "Ben onun gibi değilim.

Kaşları şaşkınlıkla kalktı.

'Yani, sadece bilmeni istiyorum, seni kullanmaya ve terk etmeye çalışmıyorum... ama içinde bulunduğumuz durum biraz böyle... ve senin... bilmiyorum... benden nefret etmeni istemiyorum?

Senden nefret etmeyeceğim. İkimiz de bunun ne olduğunu biliyoruz. Nicole için hayatımı altüst etmemden tamamen farklı bir şey bu. Bu sadece eğlenceli bir kar günü geçirmek için karşılıklı olarak anlaşılan iki insan.

Bu muydu yani?

"Doğru. Başını salladı ama hâlâ onunla göz göze gelmiyordu.

"Yılbaşına kadar gitmiyorum," dedi, oyunu unutarak, neden Kira'dan uzak durması gerektiğini unutarak.

"Tamam..." Bakışları tekrar onunkilerle buluştu, koyu renk gözlerinde şüphe vardı.

"Hadi şu şeyi uzatalım.

Kaşlarını kaldırdı. "Eski masa oyunlarını oynamaya ve kilerimdeki artıkları yemeye devam etmek mi istiyorsun?

"Evet.

Kira güldü. "Tamam, Bennett.

"İstiyorum. Bunların hepsini yapmak istiyorum. Her şeyi yapmak istiyorum. Sadece seninle biraz daha zaman geçirmek istiyorum. Kira'nın tek istediği burada geçireceği zamanın geri kalanında takılmak olsaydı, o da bunu yapardı. Sadece onu tekrar görmek istiyordu ve buraya gelmek için aptalca bahaneleri kalmamıştı. Onu görmek istiyordu, sadece onu görmek için.

Gülmeyi bıraktı, yüzündeki ifade inanmamakla korkmak arasında bir yerdeydi. "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum.

Ben başını salladı, bakışlarını tekrar tahtaya çevirdi, onu zorlamak istemiyordu. Lütfen kelimesini oynadı ve okuduğunda Kira'nın küçük gülümsemesini yakaladı.

"Gitmek zorunda kalman işleri daha da zorlaştırmayacak mı?" diye sordu, sesi kısıktı, sanki bu soruyu sormak istemiyormuş gibi, sanki sormak istediğinden fazlasını açığa vuruyormuş gibi.

Olabilir. Ama senden hoşlanıyorum. Seninle vakit geçirmek istiyorum. "Bunu söyleyip duruyorsun.

"Ne diyorsun?

"Benden hoşlandığını.

Çünkü biliyorum. Bu seni neden şaşırttı?"

Umursamıyormuş gibi omuz silkti ama yüzü ona aksini söylüyordu. 'Sanırım daha önce hiç sevinebilir biri olmadım. Yani insanlar beni param ya da onları sokabildiğim yerler için sevdiler ya da benimle yatacak kadar uzun süre sevdiler, ama' -biraz güldü, acı bir sesle- 'evet, sanırım insanlar genellikle benden hoşlanmıyor.

"O zaman belli ki seni tanımıyorlar.

"Ben. İçini çekti ama gülümsemesine engel olamadı çünkü ona böyle hitap etmesi hoşuna gidiyordu.

Öyle mi?

"Her zaman bu kadar tatlı olmak zorunda değilsin. Kızgınmış gibi kaşlarını çatıyordu ama bir sonraki kelimesi iyi çocuktu, teknik olarak iki kelimeydi ama o buna izin vermeye karar verdi.

"Yani... bu bir evet mi?

Kira, sanki sabrını deniyormuş gibi uzun bir iç çekti, ama dudakları köşeye doğru kıvrılmıştı. "Bir şartla.

"Tamam, söyle.

"Bu... şeyin sonunda... eve gitmen gerekiyor. Kira.

Elbette eve gidiyorum.'

Hayır, ciddiym. Berbat durumdayım, Ben. Öngörülebilir gelecekte de dağınık olmaya devam edeceğim. Bütün bu çiftlik darmadağın olacak. Bir şekilde burada kalıp burayı düzelteceğini, beni düzelteceğini kesinlikle aklından çıkaramazsın.

'Seni düzeltmek istemiyorum. Senin düzeltilmeye ihtiyacın yok.'

Alay etti ama bu saçmalıktı, bu yüzden bileklerini tutarak dikkatini vermesini sağladı. 'Bence yeniden başlaman, daha iyisini yapmaya çalışman harika bir şey, ama bir an bile kimsenin sana kendini kötü hissettirmesine izin verme.

düzeltilmesi gerekiyor. Beni anlıyor musun?" Sesi amaçladığından daha sertti ama bunu bilmesine ihtiyacı vardı. Ona yardım etmek, onu sıcak ve güvende tutmak istemişti ama hiçbir zaman onun için bir şeyleri düzeltmesine ihtiyacı olduğunu düşünmemişti.

Gözleri şaşkınlıkla irileşti, yanaklarına renk geldi. Parmaklarının altında nabızı hızlandı. Adam elini gevşetti.

"Üzgünüm.

Ellerini onunkilerden çekti ve Scrabble tahtasını bir anda yatağın üzerinden aldı. Taşlar ahşap zemine saçıldı.

"Kira, ne-

Ne haltlar döndüğünü sormasına fırsat vermeden onu yakaladı. Geri çekilmeden önce onu dudaklarından sertçe öptü. "Seni aptal, tatlı, sinir bozucu adam. Onu bu kez biraz daha yumuşak bir şekilde öptü. "Ben de senden hoşlanıyorum.

Gülümsedi. "Özür dilerim.

'Evet, ben de. Gerçekten yapmamaya çalıştım.' "Biliyorum.

'Ama bana söz vermelisin, gideceksin,' diye fısıldadı. 'Yılbaşından sonra evine, gerçek hayatına döneceksin. Bencilleşebilirim... eski alışkanlıklarıma geri dönebilirim. Seni tutmaya çalışabilirim.

Başını salladı, yanaklarının kızardığını hissetti, onun kalmasını istemesi fikri biraz fazla hoşuna gitmişti. Ama hayır, yine o yola girmeyecekti. "Gideceğim. Elbette gidecekti. Geri dönmesi gereken bir hayatı vardı. Bu bir tatildi, bir Noel kaçamağıydı. Bunu biraz daha uzatmak istemesi, vazgeçmenin tehlikelerini unuttuğu anlamına gelmiyordu.

her şey için uygun içine biri başkasının hayat. O bunu bir daha yapmamaya kararlıydı.

Kira ne kadar cazip olursa olsun. "Tamam.

Kira başını salladı. "Anlaştık.

"Sana söylemem gereken başka bir şey var.

"Tamam...

"Bütün kasaba çiftliğinizde bir yerde gömülü bir ceset olduğunu düşünüyor ve beni onu bulmam için buraya gönderdiler.

"Bütün kasaba ne düşünüyor?! Belli ki Bennett'in altındaki katı beden bir şekilde duymasını engellemiştir, çünkü az önce söyledikleri kesinlikle hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Yüzünü buruşturdu. "Kasaba eski sahibinin buraya bir ceset gömdüğünü düşünüyor. Onu bulmanı ve travma geçirmeni istemediler... sanırım. Dürüst olmak gerekirse, gerekçeleri bu noktada biraz bulanık.

Kira onun göğsünü itti ama tamamen üzerinden kalkmak için acele etmiyordu. Bennett çok rahattı. "Peki neden böyle düşünüyorlar?

'Öldükten sonra geride bırakılan şifreli bir mektupla ilgili bir şey. Kasaba olası bir ceset ve bir tür hazine ya da belki para arasında bölünmüş görünüyor...'

"Hazine mi?! Para mı?! Bennett!"

Kadının sesi yükselince gözleri büyüdü.

'Eğer bu çiftlikte bir hazine varsa, ona ihtiyacım var!

Adam bir kıkırdama çıkardı ve kadın bunun göğsünde gümbürdediğini hissetti. "Burada bir şey olduğunu sanmıyorum, Peaches.

Lakabı düzeltmek için zahmet etmedi. Bu lakap onda büyüyordu. Ona bir lakap takmak istemesi de onu etkilemişti.

"Muhtemelen o şifreli liste bununla ilgiliydi, hazine!"

"Kira..."

Ve vasiyetini buldum. Edwin'in fazla akrabası yoktu. Evde bir sürü eşya bırakmış. Belki burada değerli bir şey vardır.

"Pek olası görünmüyor."

"Oh, peki neden dedektif? Köpeklerinizi gezdirirken ve benim bodrumumu dağıtırken mi bu kadar kapsamlı bir arama yaptınız?"

"Ne yapmam gerekiyordu? Ağaçlarınızın arasına çukur mu kazıdım?"

"Bana söylemen gerekiyordu!"

Doğru. Bunun için üzgünüm. Ama kendimi savunmam gerekirse..."

Gözlerini devirdi ama gülümsemesini yüzünden uzak tutmakta zorlanıyordu. Özellikle de Bennett büyük ve sıcak elleriyle sırtını aşağı yukarı ovmaya başladığından beri.

"Seninle ilk tanıştığımda girdilere açık görünmüyordun. Kadın ofladı ve adam güldü."

"Ondan sonra da buraya gelmeye devam etmek için bir bahane aradım."

"Noel ağaçlarına ve kötü sıcak çikolataya olan aşkın yüzünden mi?" diye alay etti.

"Evet, tam olarak buydu. Adam kızın çenesine bir öpücük kondurdu ve kız ona doğru eğilerek dudaklarını yakalamasına izin verdi. "Oh, ve yerel işletme sahipleri tarafından sözlü tacize uğramayı seviyorum."

Kız kıkırdadı ve adam kızın dudaklarından çıkan sesi öptü. Kira hayatı boyunca öpüşmeye gereken değeri vermemişti. Bennett'i öpmek, onun tarafından öpülmek başlı başına bir olaydı. Ve şu anda, tembel, lezzetli ve sıcaktı. Bunu sonsuza dek yapabileceğini, onu çıtırdayan bir ateşin önünde öpebileceğini hissediyordu.

Bitmesini istemedi.

Onun üzerine uzanmış, elleri vücudunda, Kira kendini hiç bu kadar mutlu hissetmemişti.

Korkutucuydu.

Ve tehlikeli.

Uzaklaştı ve oturdu, pembe yanaklı, şiş dudaklı Bennett'e sarıldı ve o kadar iyi görünüyordu ki onu daha da korkuttu.

Gittiğinde çok acıyacaktı.

Ve Chloe olmadan zaten yarım bir insansa, kendisinden geriye ne kadar kalırdı ki?

Bunun olmasına nasıl izin vermişti?

Neden oldu o aciz . yapmak tek İyi bir karar mı?

"Ne oldu?" diye sordu, kaşları aniden endişeyle çatılmıştı.

Kira sinirlendi. "Ne demek istiyorsun? Hiçbir şey olmadı. Sadece biraz... oksijene ihtiyacım vardı.

Bennett onu izledi, bir eli boş boş kalçasında aşağı yukarı hareket ediyordu. "Tamam.

'Peki bu hazine hakkında başka detaylar var mı? Harita gibi bir şey?'

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama bunun sadece çılgın bir kasaba dedikodusu olduğundan eminim.

Kaşlarını çattı. "Doğru. Muhtemelen.

"Hey, buraya gel. Onu tekrar aşağı çekti ve vücudu izin almadan gitti. O kadar sıcak ve rahattı ki, elinde değildi. Bennett iyi bir karar paketine sarılmış kötü bir karardı ama artık karşı koymak için çok geçti.

Onları biraz yuvarladı ve onu yanına yatırdı.

Burada yaşayabilirim.

Kadın iç çekti ve adam onun ruh halindeki değişikliği yanlış yorumladı.

'Sana daha önce söylemediğim için özür dilerim. Sizi umutlandırdığım için de üzgünüm ama çiftlik harika gidiyor ve eminim kısa süre içinde pırıl pırıl yeni bir kazanınız olacak.

"Tabii, evet, muhtemelen. Belki Noel ağaçlarıyla birlikte organlarını da satmaya başlarsa tüm evi onarabilirdi.

Adam çenesini kızın başının üstüne dayadı ve kız da yüzünü adamın boynunun kıvrımlarına soktu. Burası. Yapabilse yeni yuvasını kuracağı yer tam burasıydı. Tam bir aptaldı.

"Harika gidiyorsun, Kira.

Adamın sözlerinden mi, saçlarını okşayan ellerinden mi, sıcak ateşten mi, yoksa bu çılgın günden mi bilmiyordu ama duyguları yine onu boğmakla tehdit ediyordu. Birinin ona işini iyi yaptığını söylemesi ve bunu gerçekten kastetmesi nadir görülen bir şeydi.

Kız biraz kıkırdadı ve Bennett yüzünü görmek için geri çekilmeye çalıştı, ama kız çaresiz küçük bir midye gibi ona sıkıca yapıştı. Henüz onun vücudunun bu sıcak koyunu terk etmeye hazır değildi. Zorlanana kadar değil.

"Ben iyiyim. Sadece... sadece saçıma bunu yapmaya devam et.'

Onun yumuşak kahkahasının
saçlarını okşadığını hissetti.
"Hizmetindeyim, Peaches.

Yirminci Bölüm

Ertesi sabah, pencerelerinin dışında parlak, kör edici ve beyaz bir gün doğdu. Burada uyumaya devam edecekse bu oda için daha koyu renk perdeler alması gerekiyordu. Tam yorganın altına girmek üzereydi ki, bütün gece onu sıcak ve rahat tutan bedenin yerinde olmadığını fark etti.

Tanrım, dün gece çok... mükemmeldi. Hayatını değiştirecek kadar mükemmel. Gün ışığında bunu düşünmek istemiyordu ama artık çok geçti. Zaten bunu düşünüyordu. Bennett'in küçük duygusal çöküşü bitene kadar onu nasıl tuttuğunu ve sonra onu nasıl yuvarladığını ve beş kez daha boşalmasını sağladığını ve her seferinde savunmasının tamamen açığa çıkana kadar nasıl biraz daha düştüğünü ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey olmadığını düşünüyordu.

Ve tek teselli, onun da aynı şekilde hissediyor gibi görünmesiydi. O da en az onun kadar bitkin görünüyordu. Ona her kayışında, o da en az kendisi kadar şaşkın, en az kendisi kadar yıkılmış görünüyordu. Ve şimdi ne yapacağını bilmiyordu, bu kötü şeye devam etmek dışında

bir fikir. Çünkü bu yola girecek kadar aptaldı ama şimdi duracak kadar da aptal değildi.

Yeni yıla kadar Bennett'i vardı ve o zamana kadar iki açgözlü eliyle ona tutunacaktı.

"Bennett?" diye seslendi, soğuk odaya bakarak. Ateş gece sönmüştü ve şimdi oturma odasındaki battaniye kalesinin sınırları içinde bile hava soğuktu.

"Ben?"

Cevap yok. Ama doğrulduğunda yatağının yanında bir seyahat kupası buldu. Garip bir şeydi. Bir yudum aldı. Kendi mutfağından gelen sıcak kahve. Bu lanet evde sıcak tutmak için seyahat kupasına koymuştu.

Neden bu kadar düşünceliydi?! Onu radyatöre zincirleyip sonsuza dek burada tutmama konusundaki kararlılığı zayıflıyordu. Kendini toparla, Kira.

Kendini güçlendirmek için bir yudum daha aldı ve sonra battanierelerin arasından çıktı. Nereye gitmişti? Bu dondurucu zeminlerde yürümek için bir gereklilik olan tüylü çoraplarıyla ön pencereye doğru ilerledi. Dışarıdaki dünya bembeyazdı.

Güneş çıkmıştı ve ağaçlardaki kar peri tozu gibi parlıyordu.

Nesnel olarak güzeldi, Kira bile bunu kabul etmek zorundaydı.

Ve karnında beklenmedik bir heyecanın yükseldiğini fark etti. Gidip karda oynamak istiyordu! Neredeyse dün gece yattığı adamı elinde tutmak istemek kadar yabancı bir duyguydu bu. Çabucak birkaç kat daha giyindi, botlarını, paltosunu, şapkasını ve eldivenlerini giydi - karda oynamak zaten zordu - Kira, heyecanı çok fazla azalmadan önce parlak sabaha adım attı.

Yardımcı içgüdüleriyle savaşmaktan vazgeçtiği anlaşılan Bennett, kapısından araba yoluna kadar olan yolu çoktan küremişti. Ondan sonra, ayak izleri karın içinden ağaçların arasına doğru ilerlemişti.

Tüm fırtına uyarılarına ve dünkü şiddetli rüzgârlara rağmen kar aslında o kadar da derin değildi, tahminine göre bir metreden azdı. Kira ağaçların arasındaki ayak izlerini takip etti. Kar hafif ve kabarıktı, soğuk, ısıltılı bir tozdu.

Onu bulana kadar fazla yürümesine gerek kalmadı.

Bennett ağaçlarından birinin üzerindeki karları temizlemiş ve yanına diz çökmüş, ağaçları kesiyordu. Yeleğini giymiş ve Henley'sinin kollarını sıvamıştı. Kira, testereyle keserken kollarının esnemesini ve bükülmesini izledi.

"Üşümüyor musun?" diye sordu ve adam şaşkınlıkla ona baktı. Adamın gülümsemesi onu ayak parmaklarına kadar ısıttı.

"Hayır, kürek çekerken çok terledim. "Bunu yaptığın için teşekkürler.

Omuz silkti. "Beni bulmaman gerekiyordu. Ağacı işaret etti. "Bunun bir sürpriz olması gerekiyordu.

"Başka bir özgür ağaçla kaçmaya çalışmanız sürpriz mi oldu?

Güldü. "Beni yakaladın.

"Biliyordum, mükemmel Noel ağacı arayışına devam edebilmek için beni baştan çıkardın.

'Bu kesinlikle değilneden I baştan çıkarılmış Sen,' o dedi, bakışlarını ondan ayırmadan, nefesi önünde görünür bir bulut gibi.

Vay be. Her nasılsa, o da terlemişti.

Sırıttı ve testereyle kesmeye devam etti, Kira da o keserken

onu nesneleştirmeye devam etti. Birkaç kez daha itti

Bennett uzandı ve onu itti. İşte böyle.

Kira'nın bilmediği oduncu fantezileri aklına ü ş ü ş t ü .

"Aslında bu senin için," dedi ağacın yanında ayağa kalkarak.

"Benim için mi?

'Evet, henüz bir ağacın yoktu, ben de düşündüm ki...' 'Benim için bir Noel ağacı mı kestin?

"Evet, düşündüm de...

Kız kendini ona doğru fırlattı ve adam onu şaşkın bir kahkahayla yakaladı. Ona baktı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu.

"Günaydın," dedi sırtarak.

"Günaydın. Koca bir aptal gibi ona gülümsemekten kendini alamıyordu ama adam ona bir ağaç kesmişti! Onun için el işi yapıyordu ve Tanrı yardımcısı olsun, ama çok sıcaktı. "Ağacım için teşekkür ederim. Ve işin en güzel yanı da bunu sadece istediği için yapmış olmasıydı, çünkü bu güzel adam değer verdiği insanlar için bir şeyler yapıyordu ve o da bu insanlardan biriydi. Bunu, karşılığında ondan bir şey almak için yapmamıştı.

Ya da daha kötüsü, sırf ailesi bunu yapması için ona para verdiği için. "Bir şey değil. Onu bir dakika **d a h a** tuttu, sadece parlak sabah ışığında ona bakıyordu, sanki gözlerini kaçırmak istemiyordu, sanki onu ezberliyordu. Bunu anlayabiliyordu çünkü o da bunu yapıyordu, onu ezberliyor, içine çekiyordu. "Muhtemelen içeri girmeliyiz," dedi sonunda.

"Tamam," dedi adam onu tekrar karların üzerine bırakırken, ama tamamlamak için yapmak istediği bir şey daha vardı

Bu Noel kartı gibi mükemmel sabahta. Eğildi ve bir avuç kar aldı. Doğrulduğunda Bennett ona şüpheyile bakıyordu.

"Ne yapıyorsun, Peaches?"

Top yapmak için karı sıktı ama her şey yüzünde patladı.

Ben güldü. "Kartopu mu yapmaya çalışıyorsun?" Kendi avuç dolusu karını almak için eğildi ve Kira bu küçük planı yanlış hesaplamış olabileceğini düşündü. Ben ona sırtıttı, sonra da onu böğründen çiviledi.

"Hey! Çıglık attı ve bir ağacın arkasına saklandı. "Adil değil!" "Adil değil mi? Nefsi müdafaaydı. Ben kıkırdadı.

Kira daha fazla kar topladı ve bu sefer biraz daha nazikçe sıkarak düzgün bir kartopu elde etti. Sonra saklandığı yerden çıktı ve saldırısını başlattı. Bennett eğildi ve kartopu en yakındaki ağaca çarptı. Kesinlikle yanlış hesaplamıştı. Bir sonraki ağacın arkasına koştu ve giderken karları topladı. Bennett saklandığı yere hızlıca üç kartopu daha fırlattı. Dallardan aşağı kar yağdı.

"Bana yumuşak davranman gerekiyordu!" diye bağırdı.

"Bu işler böyle yürümüyor," dedi, kahkahası sesinden okunuyordu. Piç kurusu. Ona gününü gösterecekti.

Daha fazla kar kaptı ve sıkıca paketledi. Saklandığı yerden dışarı fırladı ve kartopunu Bennett'e doğru fırlattı. Top başının yan tarafında patladı ve her yere kar sıçradı. Adam dondu.

"Oh, kahretsin. Kira eldivenli ellerini ağzının üzerine kapattı. "Oops.

Bennett ona baktı, kar boynundan aşağı damlarken gözleri kısılmıştı.

Uh-oh.

Doğruca ona doğru koştu ve Kira dönüp kaçmaya çalıştı ama çok yavaştı. Onu belinden yakaladı ve ikisini de bir kar setinin içine götürdü.

Kira çığlık attı, dünyası aniden yanlara doğru eğildi. Bennett ona doğru yaklaştı, nefes nefese kalmıştı, yüzü kızın vurduğu yerden kıpkırmızıydı.

"Yüzüne vurmak yok, Peaches," diye homurdandı ama gözleri muziplikle parlıyordu.

"Resmi kartopu savaşı kurallarından haberdar değildim," dedi bir kıkırdamayı bastırarak, kendi nefesi kısa nefesler halinde çıkıyordu.

"Şimdi yaptıklarının sonuçlarıyla yüzleşmek zorundasın.

Kira'nın gözleri büyüdü. "Bana ne yapacaksın?"

Bennett üstlerindeki ağaç dalına uzanırken gülümsemesi hınzırlaştı.

'Ben... ne-'

Adam dalı salladı ve kadının yüzüne kar yağdı. Kadın çığlık atarak onu itti ve karda onun üzerine yuvarlandı. Adam güldü, ses kadının vücudunu titretti.

"Özür dilerim," dedi kahkahalar arasında. "Elimde değildi.

Kira eldiveniyle yüzünü sildi. "Ben de senin çok iyi bir adam olduğunu düşünüyordum.

"Ben iyi bir adamım." Karla kabuk bağlamış saçlarını kızın yüzünden uzaklaştırdı, gülümsemesi kenarlarda yumuşadı. "Sadece kartopu savaşlarını çok ciddiye alırım.

Kızgınmış gibi davranmaya çalışarak ofladı ama adamın ona bakışı kararlılığını hızla eritiyordu. Çok sevimli ve çok mutlu görünüyordu, tıpkı karlı bir günde okuldan eve dönen bir çocuk gibi. Başını kaldırdı ve kızın burnuna bir öpücük kondurdu.

"Bunu sana nasıl telafi edebilirim?" diye sordu ve Kira'nın yüzünde muzip bir ifade belirdi.

'Ağacımı süsleyecek bir şeyim yok ama tavan arasını kontrol edebiliriz diye düşündüm. Oraya tek başıma çıkmaya çok korkuyorum. Kız kirpiklerini ona doğru kırptırdı, sıkıntı içindeki genç kız tarzında ve adam güldü.

"Eminim bu sabah tavan arasına çıkmak için zaman bulabilirim.

'Yaşasın! Şimdi bu kardan kurtulalım. Donuyorum. Kız, tamamen gereksiz bir şekilde kıpırdanarak adamın vücudundan ayrıldı ve ikisi de tekrar ayağa kalktıklarında adamın yüzü kıpkırmızı olmuştu, soğuk yüzünden değil.

Bakışlarındaki sıcaklığı görmezden gelmeye çalışarak ağacını işaret etti ve "Onu geri taşımana yardım edeyim," dedi.

Bennett bir kaşını kaldırdı.

"Yapabilirim," diye ısrar etti, bir sabah içinde kartopu savaşı ve ağaç taşıma becerilerinde geride bırakılmak istemiyordu.

Ben omuz silkti. "Sen üst tarafı al, ben de alt tarafı alayım.

"Tamam. Ağacın cılız tepesini tuttu ve Bennett sırtını kaldırdı ve yol göstermekten ve eldivenlerini vıcık vıcık yapmaktan başka bir şey yapmadığından emindi ama yardımcı olduğunu hissetmek güzeldi.

"İnsanların neden bundan hoşlandığını anlamaya başlıyor olabilirim," dedi ve Bennett'e baktı.

Ağırlığın büyük kısmını taşıyordu. Yine adamın kolları dikkatini dağıttı ve neredeyse onları bir kar setine sürüklüyordu.

"Oh, öyle mi?

"Evet," dedi ağacı yönlendirerek ve onları tekrar düz bir yola sokarak. "Çok... şenlikli.

Bennett yine kıkırdadı. 'Kendine gelmene sevindim O.'

Onun ön yolundan geri döndüler. 'Ve çok ateşli görünüyorsun bir oduncu gibi.' Bir başka alçak sesle kıkırdama.

"Tavan arasında bir gezintiden daha fazlası için zamanım olabilir," dedi ve Kira'nın ayak parmakları botlarının içinde kıvrıldı.

"Gerçekten mi?

Arkasına baktı ve adamın bakışları karda bile sıcaktı.

'Kollu bir uyku tulumu giymişken bana nasıl böyle bakabilirsin?

"Altında ne olduğunu hatırlıyorum," dedi kaşlarını sallayarak ve Kira güldü, yanaklarına ısı yükseldi.

"Bugün çalışman gerekmiyor mu?" diye sordu, ağacı ön merdivenlerden yukarı sürüklerken.

"Bugün buradan çıkana kadar ikimizin de bir şey yapabileceğini sanmıyorum. Bennett hâlâ kapalı olan araba yolunu ve uzaktaki ağaç çiftliğinin otoparkını işaret etti. Her yer el değmemiş beyazlıktaydı ve Kira bunun sürmesini diledi.

"Logan'ın kamyonunun benzininin bitmiş olmasını ummam yanlış mı?

Bennett ağacı kapının yanına dikmiş ve onu **kendine** doğru çekmişti. Çam gibi kokuyordu ve

Sıcak tende soğuk havanın metalik kokusu.

"Bu yanlış değil. Yani, en başta kar yağmasına neden olan benim Noel dileğimdi.

Ona baktı ve gülümsüyordu, bu sabah gözleri ıslıl ıslıldı.

"Doğru ya. Bütün bu kış fırtınasından senin sorumlu olduğunu unutmuşum.

'Ne diyebilirim ki? Bu yıl çok iyiydim'.

Kira ona doğru eğilerek güldü. Gerçekten de daha bir hafta önce ağaç yakma festivalinde bunu yapmayı hayal etmiş miydi? Ve şimdi çok kolay, çok doğal geliyordu. Şimdiden buna hakkı olduğunu hissediyordu.

Geri çekildi. "Vay canına. Ve çok da mütevazı.

Dudaklarındaki şakacı gülümsemeyi silkti. "Tavan arasını aramadan önce biraz kahvaltıya ne dersin?

"Elbette. Kira onu eve kadar takip etti ve soğukta dışarıda kaldıktan sonra evin sahip olduğu azıcık sıcaklığı takdir etti. Elektrik gecenin bir vakti gelmişti, yani en azından bu vardı. Bennett tavan arasında bir ağaç standı bulmayı umduğundan ve bazı dekoratif peri ışıkları da alması gerektiğinden bahsederken, dış giysilerini çıkardılar, kuruması için sandalyelerin ve kancaların üzerine astılar. Ve Kira umutsuzca tüm bu rahat ev ortamına fazla bağlanmamaya çalıştı.

Ama tabii ki artık çok geçti.

İçini kemiren yalnızlık şimdiden onu yiyip bitiriyordu. Bu kez Bennett'le, onun amaçsız konuşmalarıyla, sıcak bedeniyle, tatlı gülümsemesiyle. Bunu istiyordu. Ve içindeki şımarık, zengin kız ayağını yere vurdu, yumruklarını iki yanında sıktı. Bunu istiyordu. Onu istiyordu.

Ve en kötüsü de onu nasıl elde edebileceğini çok iyi görebiliyordu. Onu ikna etmek için fazla bir şey gerekmeyecekti. Bunu hayal edebiliyordu.

Kalmak gibi bir planı olmadığına dair güvence vermesine rağmen, Kira birkaç iyi yerleştirilmiş yorum, birkaç söz, birkaç çiftlik felaketi daha ve terazinin kolayca onun lehine döneceğini biliyordu. Bennett kalacaktı. Kalbindeki yalnızlığı o dolduracaktı. Burada yapmak istemediği ya da nasıl yapacağını bilmediği her şeyi yapacaktı.

Ve belki bir süreliğine mutlu olurlar.

Ama içten içe, onu burada tuzağa düşürdüğünü, manipüle ettiğini biliyordu. Hem ne zamandan beri rahat bir ev kadını olmuştu ki? Bundan bıktığında ne olacaktı? Ondan?

Yine de, onun mutfakta kahve döküp yumurta çırpmasını izlerken, bundan yorulacağını düşünemiyordu. Ama bir gün mutlaka olacaktı. Ve o zaman bu adamın kalbini kırmak zorunda kalacaktı. Bu iyi adamın. Hepsi bir süre yalnız kalmaya dayanamadığı içindi. Hepsi ondan aldığı, aldığı ve aldığı içindi. Her zaman yaptığı gibi.

Adam yumurta ve kızarmış ekmek tabağını önüne koyduğunda gülümsemeye çalıştı ama yüzü soğuk ve hareketsizdi.

"İyi misin?" diye sordu ve masanın öbür ucunda göz göze geldiler. Yüzü kürek çekmekten ve soğuktan hâlâ biraz kızarıktı, alnındaki saçlar terden nemlenmişti. Gri gözleri bu sabah sıcaktı, fırtınalı bir gökyüzünden çok en sevdiği yumuşak yün battaniyeye benziyordu. Ona bakışı fiziksel olarak canını acıtıyordu, eve gittiğinde bırakacağı boşlukta şimdiden derin bir sızı oluşmuştu.

Kira sertçe yutkundu.

Bu kadar yeter. Bennett bir tatil kaçamağı, başka bir şey değil. Hayatında birçok kez yaptığın bir şey. Şimdi bırak gitsin.

Güzellik yarışması gülümsemesini, annesinin sosyete partisi gülümsemesini takındı. Yanakları acıyana kadar numara yaptı.

"Evet. Gayet iyi."

Bölüm Yirmi Bir

II

Buranın daha da soğuk olması nasıl mümkün olabilir?
Kira ellerine üfledi ve ısınmaları için birbirine sürttü.

'Şey, evin geri kalanıyla kapalı ve burada ısı kaynağı yok, bu yüzden...'

Ona ters ters baktı.

Doğru. Aslında bir cevap beklemiyordu. Noel ağacını eve taşımasıyla şimdi arasında bir şeyler olmuştu ve Kira'nın dikenli dikenlerinin tüm gücüyle geri dönmesi dışında ne olduğundan emin değildi. Ama belki de anlamıştı. Dün gecedен sonra yıllardır hissetmediği bir şekilde parçalanmış hissediyordu. Eğer Kira kendini bu kadar savunmasız hissediyorsa, belli ki sadece kendini koruyordu. Muhtemelen kendisinin de yapması gereken bir şeydi bu. Bunun yerine, onun için ağaç kesmek, ona kahvaltı hazırlamak ve yüzündeki gülümsemeyi geri kazanmak istiyordu. Çünkü özünde bir enayiydi. Bir insan paspası.

"Burada bir sürü kutu var," dedi, konuyu ısıtma sorunlarından elimizdeki göreve çevirerek. "Yani işe yarar bir şeyler bulabiliriz."

Kira parmaklarını tozlu bir kutunun üstünde gezdirdi. "Geride çok şey bıraktı.

"Jeanie'ye göre çok daha fazlası varmış ama satmadan önce hepsini temizlemişler.

Tavan arasını taradı. Karton kutu yığınları, yaşlılıktan çökmüş ve buruşmuş, bir köşede toz toplayan birkaç eski lamba, diğer köşede ise eski bir televizyon vardı. Sadece mekânın ortasında dik durabiliyordu, çatının her iki tarafındaki eğim, odanın kenarları boyunca başını çarpmamasını imkânsız hale getiriyordu.

Kira kutuların kenarlarına karalanmış el yazısına baktı.

'Kitaplar, kasetler, giysiler,' diye okudu Kira. 'Oh, bunda "tatil" yazıyor. Bu umut verici olabilir. Kutuyu açtı ve içine baktı. "Hmm..." Oldukça ürkütücü, elf görünümlü bir Noel Baba bebeği çıkardı.

'Eyvah,' dedi.

"Kutu onlarla dolu.

Bennett kendine bakmak için tavan arasına çıktı. "Vay canına.

"Korkunç Noel Babalardan oluşan bir koleksiyon," dedi Kira kutuyu karıştırırken. Bir tane daha çıkardı ve havaya kaldırdı.

Bebek ona bakarken, "Sanki ruhumu görebiliyormuş gibi hissediyorum," dedi.

Kira bir kahkaha attı.

"Eski bebekler neden bu kadar korkutucu?" diye sordu korkunç Noel Baba'yı yerine koyup kutuyu kapatırken.

"Çünkü size bakmak için kafalarını bağımsız bir şekilde çevirdiklerini hayal etmek çok kolay.

"Doğru. Duyduğu şey bir eğlence izi miydi? Bununla devam edecekti.

Bennett Noel Baba kutusunun yerini değiştirdi, böylece onun altında bulunan ve üzerinde 'tatil' yazan kutuya ulaşabildiler. 'Neredeyse bakmaya korkuyorum. Çılgın elflerle falan dolu olabilir.

"Bebeğim," dedi Kira, ama onu yolundan çekerken sesindeki alaycı ton geri gelmişti. "Bingo.

Kutu özenle sarılmış süslerle doluydu.

Kira bir tanesinin etrafındaki sararmış gazete kağıdını açtı ve gümüş parıltılı narin bir desene sahip beyaz bir top ortaya çıktı. Küçük bir hayranlık nefesi verdi ve Bennett'in kalbi göğsünde tökezledi.

'Çok güzeller,' dedi.

Bir tane daha ve bir tane daha çıkardı, kolları parıldayan beyaz, gümüş ve altın süslerle dolana kadar açarken ona uzattı ve Kira'nın yüzündeki gülümseme geri geldi.

Dondurucu soğukta bir tavan arasında olmalarını, tozun burnunu gıcıklamasını ya da yoldaki kar küreme araçlarının gürültüsünü duyduğundan emin olmasını umursamadı. Orada sonsuza dek kırılğan süsleri kucaklayarak durabilir, Kira'nın ona bundan daha fazlasını tutması için güvenmesini dileyebilirdi.

Bunu gerçekten hak etmediği halde.

Gidiyor olmasına rağmen.

Onun düşüncelerinin yönünden habersiz, kollarındaki ödüle bakarak gülümsedi. "Şey, üzerinde "hazine" yazan bir kutu bulacağımızı umuyordum ama bu da oldukça iyi.

"İskelet bulmadığımıza da sevindim.

"Kutuların hepsini açmadık," dedi, süsleri tek tek geri aldı ve aşağıya götürmek üzere dikkatlice kutuya yerleştirdi.

"Bunun şakasını bile yapma.

Güldü ve sesi umuda benziyordu.

"Bu kadar korkak bir kedi olduğunu fark etmemiştim, Ben.

Ben. Onu tanıyormuş gibi Ben. Hayatın rastlantısallığı içinde birbirlerinin yanından geçen iki insandan daha fazlasıymış gibi Ben.

"Korkak kedi mi? Hayır, sadece küflü eski tavan aralarında ceset parçaları bulmamayı tercih ederim.

"Ceset parçalarını nerede bulmayı tercih edersiniz?

"İdeal olarak, hala ait oldukları kişiye bağlıdır.

Birkaç kutuyu daha karıştırırken küçük bir kahkaha daha attı. "Sanırım tatil eşyaları için bu kadar yeter. Hazine avı için başka bir gün gelirim," dedi ve süs kutusunu onun için yapmadan önce kaptı. Döndü ve kalçası başka bir kutuya çarptı. Kutu yere devrildi ve içindekiler çatı katının zeminine saçıldı.

"Kahretsin. Süsleri yere bıraktı ve dağınıklığı toplamak için çömeldi.

Bennett ona yardım etmek için eğildi. "Bunlar ne?" Yerdeki zarflardan birini aldı.

"Eski mektuplar mı? Kira tozlu zemine oturdu, bacaklarını önüne uzattı. Kâküllerini yüzüne doğru üfledi ve elindeki kâğıdı ters çevirirken gözleri büyüdü. "Daha fazla eski mektup! Zarfı soyarak açtı ve sarı bir kâğıt parçası çıkardı.

"Sevgili Ellen, sensiz kalbim ağrıyor," diye okudu. "Aman Tanrım, bunlar eski aşk mektupları! Bakışları onunkilerle buluştu,

Yüzünde sınır tanımayan bir heyecan vardı ve Bennett çoğu insanın göremediği bir şeyi gördüğünü biliyordu. İnsanlar bir şey hakkında özür dilemeden heyecanlandıkları zamankinden daha savunmasız olurlar mıydı? O öyle düşünmüyordu.

"Harika," dedi ve kız ona durumun muhteşemliğini tam olarak anlamamış gibi bıkkın bir ifadeyle baktı.

"Çok havalı. Mektubu aralarında salladı. "Böyle bir şeye sahip olamayacak olmamız beni üzüyor.

"Biz mi?

Başını iki yana salladı ve aceleyle adamın sorusunu cevapsız bıraktı. "Bizim neslimizi kastetmiştim. Sanki artık kimse büyükannesinin eski mektuplarını bulamayacakmış gibi.

"Tabii insanlar DM'lerinin çıktısını almıyorsa.

Kira gözlerini devirdi ama dudakları eğlenerek yukarı kalktı.

'Doğru, eğer birileri DM'lerinin çıktısını almazsa, gelecekte kimse eski mektuplardan oluşan bir kutuya rastlamayacak. Bu beni biraz üzüyor.

Kadın mektubu okumaya devam etti ve adam elindeki zarfı açıp mektubu taradı.

"Kira..."

"Woah..."

Başlarını aynı anda kaldırdılar. Kira'nın yanaklarına nefis bir kızarıklık yayılmıştı.

"Onlar kirli mektuplar," dedi, gözlerini kocaman açarak.

Bennett gülmekten iki büklüm oldu, elini karnına götürdü ve mektubun parmaklarının ucundan düşmesine izin verdi.

Kira okumaya devam etti. "Bu kesinlikle iğrenç," diye soluk soluğa kaldı.

Bennett hırıldadı, o kadar çok tavan arası tozu emdiğinden emindi ki yılbaşına kadar hapşıracaktı ama o an bunu yapamayacak kadar saçmaydı.

"En azından büyükannenin mektupları değiller," dedi kahkahalar arasında.

Kira onun omzuna vurdu. "Sakın büyükannemi bu işe karıştırayım deme.

Ben gözlerindeki yaşları sildi. "Sen yaptın, ben değil!

Kaşlarını çattı, okumaya devam ediyordu. "Yani... yine de çok romantik. Onu çok istiyordu, onun için yanıp tutuşuyordu. Başka bir mektup aldı. "Bu çok ateşli.

Bennett, Kira okurken ona bakmamak için başka bir mektup aldı.

'Sevgili Ellen, sürekli seni düşünüyorum, gece gündüz aklımdan çıkmıyorsun. Tatlı ağzın, göğüslerinin mükemmel kıvrımı. Amının tadının hatırası beni canlı tutuyor, her gün savaşmamı sağlıyor...'

Zavallı Edwin'in duygularını anlayabilse de, "Vay canına, Ellen müthiş bir kadın olmalı," diye mırıldandı.

"Bunları yazdığında Vietnam'da olmalı," dedi Kira, mektupların üzerindeki tarihleri göstererek.

"Acaba zavallı adama hiç cevap yazdı mı?

'Evlendiler, yani bir noktada evlenmiş olmalı. Belki de kaybolmuşlardır? Mektupları karıştırarak Edwin'in coşkusuna bir yanıt aradı. "Yanıt vermiş olmalı. Nasıl cevap vermesin ki?

Kira şimdi dizlerinin üzerine çökmüş, başka mektuplar bulmak için diğer kutuları inceliyordu. "Onu öylece asılı bırakmış olamaz. Tüm düşünceleri ve duyguları rüzgarda uçuşuyordu. Yani, onu seviyordu. Onu nasıl sevdiğine bir bakın. Ve çok yalnız olmalıydı... dışarıda onu düşünürken...' Sesi çatallaştı.

"Kira...

Bakmaya devam etti, kutu üstüne kutu açtı. "Burada bir yerde olmalılar.

"Kira...

"Eminim buradadırlar.

"Şeftaliler.

Bakışları onunkilere kaydı. "Ne?"

"Bir tane buldum.

Gözleri parladı. "Yaptın mı?"

Sürünerek hâlâ yere saçılmış olan mektupların yanına gitti ve Edwin'in adının ve takım numarasının yazılı olduğu görebildiği tek mektubu ona uzattı.

"Sevgili Eddie," diye okudu mektubu kucağına yayarak. 'Mektupların yüzümü kızartmakta asla başarısız olmuyor. Onları özel olarak okumaya başlamak zorunda kaldım, çünkü kız kardeşlerim hep omzumun üzerinden okumaya çalışıyorlar. Ama sen gitmeden önce yaptığımız hiçbir şeyden pişman değilim ve sen yokken anıların seni sıcak tuttuğu için mutluyum. Lütfen bana geri dön. Kira'nın sesi bu sırada çatladı ve biraz burnunu çekti ama devam etti. 'Sen benim için tek çocuksun. Seni özlüyorum. Tüm sevgimle, Ellen.'

Başını kaldırıp ona baktı, gözlerinde yaşlar parlıyordu.

"Bu kadar romantik olduğunu bilmiyordum, Peaches," diye şaka yaptı, sesi yumuşaktı.

Öfkelendi. "İyi saklıyorum.

"Sanırım Eddie'nin Ellen'ı öldürmediğini varsayabiliriz. "Kesinlikle öldürmedi.

Edwin'den güzel karısına gelen aşk mektupları yığınının üzerine eğilerek yaklaştı. Kira yüzünü ona doğru kaldırdı ve adam dudaklarını yanağında gezdirdi. Kira iç çekti ve adamın ağzı onunkini buldu. Sıcak, yumuşak ve davetkâr. Kimsenin görmediği bir yanını.

Uzaklaştı ve alnını onunkine yasladı ve bakışları onunkilerle buluştuğunda, arzusunun gücü onu sertçe karnından vurdu. Sadece onun vücuduna duyduğu arzu değil, gerçi o da geri gelmişti ama Tanrım, onun için tek olmayı nasıl da dilemişti.

'Hadi aşağı inelim. Donuyorsun," dedi, onun pratik ihtiyaçları şu anda ilgilenebileceği tek şeydi. Mektupları dikkatlice kutularına yerleştirdikten sonra kendisini yukarı çekmesine izin verdi.

Noel süslerini alt kata taşıdı ve Kira'yı oturma odasına götürdü. Ateşi yaktı. Tozlu giysilerini bir kenara atarak sessizce önce kendini sonra da onu soydu. Onu battaniyelere ve teninin sıcaklığına sardı.

Yanaklarındaki taze gözyaşlarını öptü.

"Ben?

"Evet?" diye fısıldadı dudaklarını kızın boğazında gezdirirken. Kız onun kollarında titredi.

"Burada olmana sevindim. Kadının sesindeki yalnızlığı duyabiliyordu ve onu sonsuza dek kovmak istiyordu.

İki hafta içinde ayrılmak zorunda olan bir adam için tehlikeli düşünceler.

"Ben de.

Aralarına uzandı ve onu kendisine doğru yönlendirdi ve tekrar ıslak sıcağına doğru gevşedi, her ne kadar kadın ve kendisi de acı çekiyor olsa da, zamanları tükeniyordu ve dünyada olmayı tercih edeceği hiçbir yer yoktu.

Adam daha derine itti ve kadın nefes nefese kaldı, parmakları adamın saçlarında, ayak bilekleri adamın sırtına batıyordu.

"Evet," diye fısıldadı. Ve lütfen, ve durma, ve Ben, ve evet, evet, evet. Ve onun etrafında sıkıldığını hissetti, zevkinin çabukluğu her ikisini de şaşırttı ama zirveye çıkarken ona sarıldı.

Ve sonra kendisinininkini de buldu, derinlere gömülmüştü, yüzü boğazında hızla atan nabzına bastırılmıştı. Ve o kısa an için kız onun olmuştu ve her şey anlam kazanmıştı.

Ne yazık ki Logan'ın benzini hiç bitmedi.

Sabanının gürültüsü o anı yırttı ve Bennett yaşadığı sürece adamı asla affetmemeye yemin etti.

Kar fırtınası resmen sona ermişti.

Yirmi İkinci Bölüm

"Teşekkürler, Noel Baba. Kira yaşlı adamın eldivenli elini sıktı ve adam ona gerçekten 'ho-ho-ho'ladı. Onun gerçekten Noel Baba olduğunu düşünüp düşünmediğinden tam olarak emin değildi ama soracak da değildi. Bütün gününü kulübede düzinelerce yapışkan çocukla selamlaşarak geçirmişti ve birçoğu onu görünce çığlık atmıştı. Adam Noel sevinci uğruna çok şeye katlanmıştı. Kendisi hakkında ne isterse düşünebilirdi, sadece ona bir ton iş getirmişti.

"Benim için zevk, Bayan North. Gözleri parlıyordu. Belki de gerçekten öyleydi...

Kira başını salladı. Bu kış harikalar diyarına sahip olmak onu çıldırtıyordu.

Noel Baba arabasına yönelirken, "Dikkatli sür!" diye seslendi.

Güneş bir saat önce batmıştı ve ağaçlara astığı ışıklar tepesinde neşeyle parıldıyordu. Bir hafta sonra bile, fırtınadan kalan kar etrafa yapışmış, parayla satın alamayacağı bir ambiyans yaratmıştı. Ve itiraf etmeliydi ki, etrafındaki ışıklara, ağaçlara ve bangır bangır çalan arabalara doluşan mutlu ailelere bakarken

Hoparlörlerden Noel şarkıları yükseldiğinde neredeyse Noel'den nefret etmiyordu. Ve inşa ettiği şeyle gurur duyduğundan emindi.

"Hey, Peaches. Bennett'in sesi dikkatini kulübenin penceresine çekti ve yüzünün ona baktığını gördü. "Noel Baba bu dev şekerleme kutusunu geride mi bırakmak istedi?"

"Ah, evet. Onları alabileceğimizi söyledi. Kendine ait özel bir kaynağı olmasıyla ilgili bir şey.

Bennett kıkırdadı, sesi sıcak ve tanıdıktı. "O adam tuhaftı.

"Çok.

Ona bir kez daha gülümsedi ve sonra muhtemelen temizlik yapmakta olduğu içeri geri döndü. Noel'e bir hafta kalmıştı ve Bennett bir şekilde taşınmış ve kar fırtınasından bu yana evi idare etmesine yardım ediyordu ve hepsi korkunç derecede kötü bir fikirdi ama yine de...

Küçük kulübeden çıktı, merdivenlerden indi ve kolunu ona doladı. "Eve gitmeye hazır mısın?"

Home.

Birlikte.

Çok derine inmişti.

"Evet.

Ağaç çiftliğinin otoparkından evine kadar yürümüşlerdi ve her şey son derece kötü bir fikirdi ama Jeanie bundan vazgeçemiyordu. Fırtınadan sonra Bennett Jeanie'nin dairesine geri dönmüştü ve aslında yollarını ayırıyorlarmış gibi davranmışlardı, fırtınanın sona ermesi onların sonunu müjdeliyordu. Bu kaçamağı Yeni Yıl'a kadar uzatmanın hiçbir anlamı yoktu.

Kendi kendine bunun en iyisi olduğunu, bu işi uzatmaya gerek olmadığını söylemeye çalışmıştı. Şimdi veda etmek daha iyiydi.

Ama Noel'deydi.

Kimse Noel'de yalnız kalmak istemezdi.

Ve Chloe dünyanın öbür ucundaydı. Ve ailesi onu deli ediyordu. Peki ne yapmalıydı, sırf yakında gidecek diye hoşlandığı seksi adamı görmezden mi gelmeliydi? Neden mecbur kalmadan önce onu özlemeye başlasındı ki?

Bir zayıflık anında onu geri davet etmiş olabilirdi ve o da kabul etmişti, fazladan kıyafetlerini, köpeklerini ve dizüstü bilgisayarını getirmişti ve şimdi bir hafta boyunca mutfak masasında çalışıyordu ve ihtiyacı olduğunda ona yardım ediyordu ve ateşin önüne sürüklediği şiltede uyuyorlardı ve her şey o kadar iyiydi ki Kira bundan vazgeçemiyordu.

Henüz değil.

Kendinizi iki kelimeyle tanımlayın. Bencil ve aptal. O böyleydi. Ama insanlar bir seferde ancak bu kadar değişebilirdi, değil mi? Bir yerini burkmak istemedi.

Eve girdiklerinde Elizabeth'i ateşin yanındaki yatağa uzanmış, iki küçük köpeği de kanepeye tünemiş, yüksek sesle horlarken buldular.

"Yataktan çık. Bennett parmaklarını şıklattı ve büyük köpek ona kederli gözlerle baktı.

Hayal kırıklığıyla iç çekerken Kira güldü.

"Yataktan in," diye homurdandı ve köpek yavaşça çözülüp köşeye koydukları köpek yatağına doğru yürüdü.

Diğer köşe ise Kira'nın tavan arası süsleri ve ışıklarla süslenmiş Noel ağacı ile doluydu.

gerçekten gerekli görünüyordu, ama Bennett ısrar etmişti. Ayrıca şöminenin üzerine beyaz ışıklar dizmişti ve Kira birdenbire bir zamanlar alay etmeyi sevdiği tatil filmlerinden birinin içinde yaşamaya başlamıştı.

Ama şaşırtıcı bir şekilde nefret etmedi.

Annesinin evlerinin neredeyse her odasında bulunan, her biri farklı bir temaya sahip, evi bir Noel müzesi gibi hissettiren profesyonelce dekore edilmiş ağaçlarından çok farklıydı. Oysa bu küçük ağaç, elden düşme süsleriyle... rahat hissettiriyordu. Ev gibi. Tamamen yeni bir Noel türüydü, Bennett'le birlikte yaptığı bir Noel. Asla unutamayacağı bir Noel.

İç geçirdi, botlarını ve dış giysilerini çıkarmaktan bitkin düşmüş bir halde kendini kanepeye attı.

Köpeklerin sıcak bedenlerine sokularak 'Kış çok zor,' diye inledi.

"Neden bu kadar kuzeyde bir çiftlik seçtiniz?" diye sordu Bennett salonda ceketini asarken.

"Evden mümkün olduğunca uzaklaşmaya çalışıyordum," dedi battaniye kapısından. "Ayrıca kış o zamanlar oldukça teorik görünüyordu.

Bennett bir dakika sonra odaya geri döndü. "Neden Kaliforniya değil?

'Çok pahalı. Çok depresel.'

"Doğru.

Haklısın. Belki başka bir zaman çizgisinde, başka bir boyutta ya da her neyse, Kira ve Ben Kaliforniya'da tanışmışlardı. Belki hayatları birbirine daha iyi uyardı. Belki de onun gitmesine izin vermek zorunda kalmazdı.

Ama o zaman çizelgesinde yaşamıyordu.

O buradaydı.

Kışın.

Köpeklerin diğer tarafına oturdu, dizüstü bilgisayarını kucağındaydı. "Bitirmem gereken birkaç iş var.

"Tabii. Elbette. Ağaçları arabalara yüklemek ve grip olduğunda Iris'in yerini doldurmak arasında işine devam ediyordu. Suçluluk duygusu Kira'nın daimi yoldaşı olmuştu. Onun için çok fazla şey yapıyordu.

Kira sehpanın üzerinde biriken Edwin'in eski mektuplarından birini aldı. Mektupları inceleyerek Edwin'in hazinesini nereye sakladığına dair ipuçları arıyordu ama şimdiye kadar müstehcenlikten başka bir şey bulamamıştı. Ayrıca birkaç akşamını tavan arasındaki kutuları karıştırarak geçirmişti. Ama birkaç kutu eski kitap dışında değerli bir şey bulamamıştı. Henüz. Hâlâ bir Noel mucizesi için umut besliyordu.

Telefonu cebinde titredi ve onu çıkardı. 'Chloe arıyor. FaceTiming. İzin verir misin?' diye sordu.

Bennett.

"Devam et.

"Hey, Chlo. Kız kardeşinin yüzüne gülümsedi. "Kiki!

Bennett bu lakap karşısında biraz homurdandı ve Kira ayağıyla onu dürttü.

"Tanrım, son zamanlarda sana ulaşmak çok zor. "Ben çok önemli bir iş sahibiyim.

Bunu kendini küçümseyen bir kahkahayla söyledi ama Chloe'nin yüzü güldü. "Biliyorum. Seninle çok gurur duyuyorum.

Kız kardeşi devam ederken Kira'nın yüzünü sıcaklık kapladı. "İlk başta senin için endişelendim. Birkaç kez

gerçekten berbat görünüyordu, yani, gerçekten kötü...'

Tamam, Chlo. Anladım. Teşekkür ederim. Ben'in onun ne kadar berbat bir durumda olduğunu duymasına gerek yoktu, zaten kendisi de pek çok şey görmemişti.

Kız kardeşi başını yana eğmiş, Kira'yı inceliyordu, kara gözleri her şeyi görüyordu. "Farklı görünüyorsun.

Kira omuz silkti. "Aynı eski ben.

"Hayır..." Chloe başını salladı, parlak saçları koyu dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. "Hayır, parlıyor gibisin. Sonra gözleri öyle bir parladı ki, Kira keşke bu telefon görüşmesini yapmak için odadan çıkıp donarak ölmeyi göze alsaydı diye düşündü.

"Sevişiyorsun!" diye zaferle haykırdı kız kardeşi ve Kira yastıkların arasında eriyip gitmek istedi. Bennett kanepenin diğer ucunda usulca kıkırdadı.

"Öyle değil.

'Kesinlikle öyle. Orgazmla parlıyorsun!' "Belki de onları kendime verdim.

Bennett koltuğunda kıpırdandı, boynuna doğru ilerleyen bir kızarıklık vardı. Kira gülümsemesini bastırdı.

"Aman Tanrım, şu anda orada mı?! Chloe elinden gelse ekranın içinden tırmanacakmış gibi görünüyordu.

"Uh... hayır.

"Yalancı!

Ben yalancı değilim. Bir şey yok, tamam mı? Şehirde bir adamla tanıştım ve takıldık, hepsi bu. Gerçekten. Bunun bir yalan olmasını diledi. Bennett'in bir takılmadan daha fazlası olmasını diledi. Ama Chloe'ye bunu anlatmanın bir anlamı yoktu. Onun hakkında. Kız kardeşinin endişeleneceği bir şey daha.

Chloe gözlerini kıstı, hâlâ ona pek inanmıyordu.
"Oldukça iyi biri olmalı. Cildin harika görünüyor.

Bennett ayağa kalktı ve mutfağa doğru bir işaret yaparak bu acı verici konuşmayı daha fazla duymak istemediğini belirtti.

"Susuz kalmayacağım.

Chloe başıyla onayladı.

"Güzel.

"Seninle işler nasıl gidiyor?

Chloe'nin yüzünde küçük bir kaş çatma ifadesi belirdi. "Sorun nedir?

"Sadece biraz ev hasreti, sanırım.

"Ev hasreti mi? Hangisini daha çok özölüyorsun, babanın onaylamayan sessizliğini mi yoksa annenin onaylamayan nasihatlerini mi?

Chloe ofladı pufladı. "Seni özledim, seni aptal. Kira'nın kalbi sızladı.

"Ben de seni özledim.

"Yani Noel için eve gitmiyor musun?" diye sordu Chloe.

'Hayır, gerçi annemin Noel davetiyesini aldım.

Noel arifesi partisi.'

'Tanrım, umarım hemen cevap vermişsinizdir. Geç cevaptan ne kadar nefret ettiğini bilirsin.

Kira güldü. "O gösterişli parti için geri dönme şansımın olmadığını söylemenizden daha hızlı bir şekilde o şeyi "üzölerek reddediyorum" ile geri gönderdim.

"Eninde sonunda geri dönmek zorunda kalacağız.

Kira kaşlarını çatı. Ayrılmak ona çok şey kaybettirmişti. Geri dönmeyi düşünmek istemiyordu. Şimdi değil. Daha yeni yeni ayakları yere basarken olmazdı.

"Sanırım. Ama bugün değil. Annemin bu konuda üzgün olduğunu sanmıyorum.

"Güneyli olduğun ortaya çıkıyor," diye alay etti Chloe, kendi aksanı konuştuğunda kalınlaşıyordu. Kira bunun olduğunu hissedebiliyordu, sözcükleri yavaşlıyordu, Elaine'in yazın yaptığı tatlı çay gibi koyu ve şurup kıvamındaydı.

"Ağzını kapat! Kira'nın nefesi kesildi.

Chloe bu cümleye kıkırdadı. "Şey, açıklıyorum, kardeşim. Islak bir tavuktan daha deli görünüyorsun!"

Kira'nın kahkahası Chloe'ninkine katıldı. "Güzel ayakkabılarımızı kirlettiğimizde Memaw'ın annem için hep böyle dediğini hatırlıyor musun?

"Oh, hatırlıyorum.

"Beni her zaman koruduğunu hatırlıyorum. Eve dönerken su birikintilerinde tepinmemize rağmen üzerimize çamur sıçratan çocuklar hakkında anneme uzun hikayeler anlatırdın.

Chloe omuz silkti. 'Bir sürü ayakkabımız yokmuş gibi değildi. Bir ya da iki çifti mahvedebilirdik.

Kahkahaları kesildi. Belki Kira'nın eviyle ilgili özlediği birkaç şey vardı, ama hepsi kız kardeşinde toplanmıştı. Chloe'nin bulunduğu her yerin ona evi gibi geleceğinden emindi. Ama kız kardeşi, geçimini sağlamak için o her yerde bulunan plastik oyuncak yapı taşlarını tasarlayan bir Danimarkalıyla evliydi. Ve yakın zamanda eve dönmeyecekti.

"Kira, o bir Noel ağacı mı? Chloe'nin gözleri şaşkınlıkla büyüdü.

'Ah... evet... Noel ağacı satacaksam Noel aşığı rolünü oynamalıyım.

Chloe yine onu inceliyordu, sanki seksi bir adamın onun için o ağacı kestiğini ve ona yardım ettiğini söyleyebilirmiş

gibi

süslediğini, her gece ışıklarının parıltısında seviştiklerini ve Kira'nın kendisini terk edecek başka biriyle bir yuva kuruyormuş gibi hissettiğini söyledi.

Onun yerine sadece gülümsedi. "Orada mutlu olmana gerçekten çok sevindim, Kiki.

"Teşekkürler, Chlo.

"Seni bırakayım.

Kira bu cümleye gülümsedi. Çocukluklarından kalma bir başka cümle. "Tamam, seni seviyorum.

"Seni seviyorum.

Kira en yakınındaki köpeğe sokuldu ve kız kardeşiyle konuştuktan sonra her zaman kabaran duygularını yutmaya çalıştı. Çocukluğu bazı açılardan soğuk ve katı, bazı açılardan ise inanılmaz derecede müsamahakâr geçmişti. Ailesinin, çoğunlukla da annesinin, kendisi ve Chloe için inanılmaz yüksek standartları vardı: görünüşleri, konuşmaları, davranışları. Görünüş her şeydi. Bu yüzden Kira bu kısıtlamalara karşı savaşmak için elinden gelen her şeyi yaparak çok fazla zaman ve enerji harcamıştı. Ve düştüğünde, çuvalladığında, bir gösteri yaptığında, babasının parası her zaman onu kurtarmak için orada olmuştu.

Büyümek için zehirli bir yoldu.

Bunu söylemek için bir terapistle ihtiyacı yoktu.

"İçeri girmek güvenli mi?" Bennett battaniye kapısından içeri baktı. "Yoksa hâlâ cinsel becerilerimi mi tartışıyorsunuz?"

Kira ona bir yastık fırlattı ve o da güldü.

"Ne?" dedi, ona kanepede yeniden katılarak. "Seni parlatıyorsam, elimde değil.

"Oh, kapa çeneni.

Sırıttı.

O da sırtarak karşılık verdi.

Özüne kadar aptal ve bencil.

Aralarındaki köpekleri nazikçe itti ve onlar da Elizabeth'i ve köpek yataklarını bulmak için aşağı atladılar.

Kira hareket etti ve Bennett'in kucağına oturdu, o gün için yaptığı işi bir kenara bıraktı.

Kaşlarını kaldırdı.

'Korumam gereken bir ışıltım var,' dedi.

Biraz güldü ama eğlencesi gözlerine ulaşmadı. "Yerel bağlantının burada olması iyi bir şey.

"Bunun sebebi bu, değil mi? Adamın yüzündeki incinmiş ifadeden nefret ediyordu. Burada incinen tek kişi kendisi olsaydı bu çok daha kolay olurdu. "Anlaşmıştık. Öne doğru eğildi ve onun boynunu öptü. Adamın elleri kışını kavradı ve onu daha yakına çekti. Adam çoktan ona karşı sertleşmişti.

"Biliyorum," diye inledi adam, kadın boynunu emerken, dilinin kirli sakalının pürüzlerinde gezinmesine izin verirken. "Bazen... bundan daha fazlası gibi geliyor.

'Bundan daha fazlası değil. Olamaz. Ellerini adamın saçlarında gezdirdi ve biraz çekiştirdi. "Şimdi şu az önce övündüğün cinsel hünerini görelim.

Daha fazla tartışacakmış gibi bir nefes tereddüt etti ama onun yerine kışını tokatladı ve soyunması için homurdandı, o da bunu memnuniyetle, katmanlarının izin verdiği kadar çabuk yaptı. Bu iyiydi, bu daha iyiydi. Sadece seks. Bir tatil kaçamağı. Noel'den sonra yere dökülen çam iğneleriyle birlikte süpürüp atacakları bir şey.

"Buraya gel," diye buyurdu. Hâlâ kanepede oturuyordu ve üstündeki katları atmış, yayılmıştı.

minderlerin üzerinde çıplak. "Sanırım o ısıltıdan bana da biraz lazım. Sırıttı hınzırcaydı ve Kira onun bu halini, kibarlığını bir kenara bırakıp gerçek arzularının ortaya çıkmasına izin vermesini seviyordu.

"Benim için dizlerinin üstüne çök, Peaches.

Küçük bir kısmı bu komut karşısında irkildi ama geri kalanı bundan zevk aldı. Onun burada, seks sırasında kontrolü ele almasından hoşlanıyordu. Teslim olmak iyi hissettiriyordu. Almak yerine ona vermek.

Ama ona biraz işkence etmekten de hoşlanıyordu, bu yüzden önünde bir nefes daha durdu ve onun doyasıya bakmasına izin verdi. O da aynısını yaptı.

Ateşin bal sarısı ışığında, koltuğuna yayılmış, uzun bacaklı, geniş göğüslü adamın görünüşünü unutması için onlarca yıl ya da bir kafa travması gerekecekti. Aleti sert ve ağırdı, koyu renk saçları parmaklarından çoktan dağılmıştı, fırtına grisi bakışları onunkilere kilitlenmişti.

Ona mutlu Noeller.

"Kira. Onun adı bir uyarıydı.

Sırıttı ve dizlerinin üzerine çöktü.

Bennett inledi ve bu ses onun kalçalarını birbirine bastırmasına neden oldu, baskıya ihtiyacı vardı, zaten ona dokunmazsa patlayacakmış gibi hissediyordu.

Ellerini kızın saçlarına doladı ve başını geriye doğru eğerek bakışlarını onunkilere kilitledi. Kadın dudaklarını yaladı ve adamın gözleri karardı.

Adam kızın saçlarını çekiştirdi ve kızın dudakları bir iniltiyle ayrıldı.

Başparmağını saygıyla üzerlerinde
gezdirirdi. "Mükemmel," diye
mırıldandı.

Adamın başparmağını ağzına aldı, dişlerini başparmağının yumuşak yüzeyine geçirdi, adamın sözlerinin ve bakışlarının içinde yarattığı duygular için fiziksel bir boşalmaya ihtiyaç duyuyordu. Şu anda duyguları hissetmek istemiyordu. Sadece iyi hissetmek istiyordu.

Dilini döndürerek adamın parmağını serbest bıraktı. Elini ereksiyonunun etrafına sardı ve sikine birkaç sert vuruş yaptığında aldığı keskin nefesten zevk aldı. Hâlâ ona bakıyordu ve bu bakışta baş edemeyeceği kadar çok şey vardı, bu yüzden öne doğru eğildi ve onu tek bir kaygan kayışla ağzına aldı.

İniltisi, odadaki tek gürültü olarak ateşin çıtırtısına katıldı.

Adamın eli hâlâ saçlarındaydı ve saçlarını çekiştirip başını yönlendirdiğinde, kalçaları akılsızca itildiğinde, siki dudaklarının arasından kaydığında kafa derisinden küçük zevk ve acı kıvılcımları yayılıyordu.

Ve sonra Bennett, Bay Fix-It, başlangıçta reddettiği çok iyi, çok sağlıklı adam, mükemmel ağzından en pis kelimelerin akmasına izin verdi.

"Siktir, Kira. Sikimi çok iyi alıyorsun. Dizlerinin üstünde benim için çok güzelsin. Saçlarını bir kez daha çekiştirdi ve Kira onun etrafında inledi. Adam inledi. 'Ne kadar iyi bir kızsın. Yut beni. Hepsini al.'

Kelimelerin sıcaklığı onu yakıyor, bacaklarının arasındaki sızı büyüyordu. Onu aldı ve o anda ona her şeyini verdi, çünkü yapabileceği tek yol buydu. Mantıklı olan tek yol buydu.

Saçından bir tutam daha çekti ve dizlerinin üzerinden kalktı ve Bennett onu kendisine doğru çekiyordu ve ona sarılıyordu

Tekrar. Şişmiş dudaklarını öptü, onu övdü ve söylememesi, düşünmemesi gereken şeyler fısıldadı.

Onun ne kadar mükemmel olduğu hakkında şeyler. Ne kadar güzel. Onun için ne kadar doğru olduğunu.

Gelecekle ilgili şeyler.

Kalmakla ilgili şeyler.

Kalçalarını hızlı ve sert bir şekilde eğerek adamın ereksiyonunu içine aldı ve adamın alnı onun alınına düştü. Sözleri kesildi. Fırtına bulutu gözleri onunkilerle buluştu ve artık böyle şeyler söylememesi gerektiğini biliyordu.

Kalçalarını salladı, zevk aradı, rahatlamak istedi, dikkatini dağıtacak bir şey aradı. Bulması uzun sürmedi. Her itişte, kalçalarının her sallanışında, Bennett'in parmaklarının kalçalarına, kıcındaki ete girmesiyle inşa edildi. Ve çok yaklaştığında, Bennett onun içine sertçe girdi ve Kira kırıldı, kollarında hıçkırarak ağladı, düşünmemesi gereken şeyler düşündü.

Onun ne kadar mükemmel olduğu hakkında şeyler. Ne kadar güzel. Onun için ne kadar doğru kişi olduğunu.

Gelecekle ilgili şeyler.

Ama daha iyi bir insan olmaya çalıştığı için bunları yüksek sesle söylemedi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Noel'den beş gün önce, Jeanie kapısındaaydı. Jeanie Kira'nın kapısındaaydı. Tüm sağduyusuna rağmen bir haftadır orada yaşıyordu ama Kira ondan kar fırtınasından sonra geri dönmesini istemişti ve o da bu teklife hayır demeyecekti. Kızın uzaklaşacağını düşünmüştü. Kesinlikle denedi ve o da bu sonucu kabul etmeye hazırdı ama Kira aradığında koşarak geldi.

Bunun ne anlama geldiğini değerlendirecek durumda değildi.

Onu, onları ya da herhangi bir şeyi, gerçekten. Kollarında çıplak bir Kira'yla uyanmıştı ve bugün gerçekten düşünmek istediği tek şey buydu. Kız kardeşiyle konuşması gereken şu an hariç.

"Yaşıyor! Kapıyı açtığında Jeanie onunla alay etti.

"Ha. Ha."

"Merhaba bebekler! Jeanie onu görmezden gelerek kapıya kadar havlayarak kendisini takip eden köpek sürüsünü selamladı. "Merhaba, merhaba, merhaba," diye mırıldanırken her bir köpeği selamlamak için okşadı ve tırmaladı. Sonunda onun orada durduğunu hatırladı.

"Mesaj atıyorum ama cevap vermiyorsun. Seni günlerdir görmedim! Onu uyarırken omzunun üzerinden baktı, açıkça Kira'yı görmeye çalışıyordu, meraklı bir şeydi.

'Burada sinyal zayıf. Kusura bakmayın. Kız kardeşinin bu küçük sorunun haftalar önce çözüldüğünü bilmesine gerek yoktu. Ya da ondan kaçtığını.

Jeanie ona şüpheyle baktı. "Ve..."

"Ve ne?"

"Peki sen burada ne halt ediyorsun Bennett?" diye fısıldadı. 'Beni ziyaret etmek için şehre geliyorsun ve sonra da Kira'yla mı takılıyorsun? Neler oluyor? Ve sonra gözleri çok tehlikeli bir şekilde parladı. "Bekle, ciddi misin? Doğuya geri mi taşınyorsun?!"

Bennett, yakındaki kancadan paltosunu alırken onu susturdu. Kız kardeşini kapıdan dışarı ve verandaya doğru itti. Son zamanlarda ne kadar rol yaparsa yapsın, kendisine ait olmayan bir eve birini davet etmek yanlış geliyordu.

Ayrıca, Kira duştaydı. Onun aşağıya inip bu konuşmayı dinlemesine gerek yoktu.

Güvenli bir şekilde dışarı çıktıklarında Jeanie'ye, 'Ciddi bir şey değil,' dedi.

Ona dünyanın en aptal adamıymış gibi baktı, ki bu o kadar da uzak olmayabilirdi.

"Onun yanına taşındın,
kardeşim. "Yani... pek
sayılmaz. "Bennett!"

"Tamam, yani evet, tatilimin geri kalanında burada kalacağım ama hepsi bu.

"Neden?"

"Neden ne?"

Jeanie küçük bir hayal kırıklığı homurtusu çıkardı.

'Neden ciddi değil? Neden kalamıyorsun?'

"Kaliforniya'da bir hayatım var. Bir işim, bir dairem ve arkadaşlarım var. Ben sadece...'

"Orayı seviyor musun?"

"Gayet seviyorum.

'Ama bizi özlemiyor musun? Bu kıyıda yaşasaydın beni, annemi ve babamı çok daha fazla görebilirdin ve şimdi Kira ile aranızda bir şey varsa, bu daha da mantıklı! Ve bana birçok kez işinin uzaktan da yapılabileceğini söyledin, yani...'

Bennett sertçe yutkundu. Neden tüm bunlar kız kardeşinin ağzından bu kadar mantıklı çıkmıştı? Muhtemelen Nicole hakkında hiçbir şey bilmediği ya da onun insanları memnun etme eğilimlerinin ne kadar kötü olduğunu ve sonunda bunları nasıl kırmaya çalıştığını bilmediği için.

"Öyle bir şey değil. Onun istediği bu değil.'

Kara bir kaşını kaldırdı. "Peki sen ne istiyorsun?"

İçini çekti. "Şu anda bu konuşmanın bitmesini istiyorum ve burada ne yaptığını bilmek isterim.

Kız kardeşi sorgulamaya devam edecekmiş gibi bir an daha ona baktı ama bu sabah hava buz gibiydi ve nefesi aralarında bir bulut gibi asılı kalmıştı. Zaman kısıtlıydı.

İç çekerek pes etti. "Peki. Sadece seninle Noel planlarını tamamlamak istedim.

Kapı arkasından açıldı.

"Ah... üzgünüm... Burada olduğunu bilmiyordum. Kira bugün için giyinmişti, kürklü kapüşonu güzelce kızarmış yüzünü çerçeveliyordu. Onu öpmek istedi ama Jeanie'ye sonsuza kadar burada kalması için kullanabileceği daha fazla cephane vermek istemiyordu.

'Özür dileme! Burası senin evin. Jeanie gülümsedi ve Bennett tehlikeyi sezdi. 'Aslında burada olman iyi oldu. Ben de tam Bennett ile Noel planlarını sonuçlandırmaya çalışıyordum.

"Ah, şey..." diye başladı Kira, kararsızca.

Jeanie ileri atıldı. "Logan ve ben bayramı büyükanne ve büyükbabasıyla geçireceğiz ve Ben'in de geleceğini sanıyordum.

Başını salladı. 'Evet, kulağa hoş geliyor. Teyit ettiğiniz için teşekkürler. Sevgili kız kardeşine binadan çıkarken eşlik etmeye çalıştı ama o yerinden kıpırdamadı.

"Ve şimdi sen ve Ben bu kadar iyi... arkadaş olduğunuza göre," Jeanie'nin gülümsemesi büyüdü. "Sen de gelmelisin.

"Bu şekilde empoze etmem mümkün değil. Kira, kız kardeşini vücuduyla savuşturabilecekmiş gibi ellerini kaldırdı ama Ben sadece başını salladı. Artık Jeanie'yi durdurmanın bir yolu yoktu. 'Bu bir dayatma değil! Gayri resmi bir durum. Bir sürü diğer arkadaşlar bütün gün uğrayacaklar.'

Jeanie, Kira'nın ellerini kendi ellerinin arasına aldı. 'Lütfen gel. Eğlenceli olacak. Ve burada tek başına kalamazsın.

Kira'nın yüzünde duygular titreşiyordu ama Bennett ölümcül darbeyi Jeanie'nin indirdiğini biliyordu. Kira yalnız kalmak istemiyordu. Kalmasına izin vermesinin en azından yarısı buydu. Bazen tek nedenin bu olduğundan endişeleniyordu.

"Um..." Bakışları onunkilere kaydı, kararsızdı, sanki onu

orada isteyip istemeyeceğini bilmiyordu, oysa gerçekte sadece

Onu orada istememesinin nedeni, onu orada çok fazla istemesiydi. "Sanırım, uğrayabilirim..."

"Harika! Jeanie gülümsedi. "Nana'ya seni beklediğini haber vereceğim. Gitmek için döndü ve Bennett neredeyse rahat bir nefes alacaktı. Neredeyse.

"Oh, ve Kira," tekrar Kira'ya odaklandı, koyu renk gözleri sabah ışığında dans ediyordu, "Kardeşim şehirdeyken ona eşlik ettiğin için çok mutluyum.

"Ben... uh... biz sadece..." Kira eliyle aralarını işaret etti, yenilgiyle bırakmadan önce elini işe yaramaz bir şekilde çırpı. "Bennett... yardım ediyor..." Jeanie'nin gülümsemesi arttıkça sözleri kesildi.

"Eminim öyledir.

"Jeanie," diye inledi.

"Gidiyorum, gidiyorum! Bennett onu en yakın kar setine atmadan önce bir el sallayarak merdivenlerden aşağı koştu. İşte bu yüzden Jeanie'ye flört hayatıyla ilgili bilgi vermeyi alışkanlık haline getirmemişti.

Birincisi, korkunç derecede utanç vericiydi. İkincisi, zaten çok bağlı olduğu kadına şimdiden fazla bağlandığını söyleyebilirdi. Mükemmeldi. Bunun hayatını daha karmaşık hale getirmemesinin hiçbir yolu yoktu.

Mutlu Noeller.

Evde kalmalıydı.

Ve sonra işler biraz daha kötüye gitti.

"Hey, Jeanie," diye seslendi Kira ve kız kardeşi olduğu yerde durdu. 'Iris beni yarın akşam çelenk yapma kursuna davet etti. Gelmek ister misin?'

Jeanie'nin yüzü bir Noel ağacı gibi aydınlandı.

"Kesinlikle!

Kira karşılığında gülümsedi ve Bennett onun burada arkadaş edinmesinden mutlu olsa da, gerçekten öyleydi, buna kız kardeşi de dahil olmak zorunda mıydı?

Jeanie Logan'ın kamyonetine tırmanırken el salladı. Bu canavarı onun kullanması onu endişelendiriyordu.

'Yarın görüşürüz, Kira! Hoşça kal, Bennett!'

Tek yapabildiği orada durup el sallamaktı, Rüya Limanı'nın gelgiti onu dibe çekmekle tehdit etse bile.

Kira ertesi gece saat yedi buçukta Main Street'teki küçük çiçekçi dükkânının önünde durdu. Bennett'i kanepesinde köpeklerle birlikte bırakmıştı ve geçen hafta yarattıkları küçük dünyanın mührünü kırmak garip gelmişti ama önemli olduğunu hissetmişti. Burada yaşayacaksa, sadece kendi mülkünde değil, gerçekten burada yaşamaya başlamasının zamanı gelmişti. Iris'in onu paten kaymaya götürdüğü akşam dışında çiftlikten eğlenceli bir şey için ayrılmamıştı.

Derin bir nefes alma aşamasındaydı çünkü her ne sebeple olursa olsun gergindi - muhtemelen daha önce hiç arkadaş edinmeye çalışmak zorunda kalmamış olmasıyla ilgili bir şeydi - Jeanie penceresine vurup ödünü kopardığında.

"Tanrım," diye soluk soluğa göğsünü tuttu. Jeanie'ye zayıf bir gülümseme ve bir el sallama verdi.

Jeanie gülümseyerek el salladı ama onda o kadar içten bir şeyler vardı ki Kira da kendini gülümserken buldu.

"Merhaba Jeanie," dedi arabasından inip gecenin soğuk havasına karışırken.

"Geldin!

"Elbette. Seni ben davet ettim."

Jeanie omuz silkti. 'Çok güzel bir davetti ama ben zaten gelmeyi planlıyordum. Ama sen biraz joker gibisin, o yüzden gelmene sevindim. Gülümsedi ve Kira'nın koluna girerek onu dükkâna doğru yönlendirdi.

"Sınıfı Iris yönetiyor, bunu biliyorsun tabii ki. Hazel de geliyor, kitap kulübüne de söyledim, umarım bazıları da gelir, romantik kitaplar okur musunuz?

'Ben... uh...' Edwin'in müstehcen mektupları sayılır mı?

Jeanie onun tereddütlerini elinin tersiyle itti. 'Yine de katılmalısın. Eğlenceli ve şehre taşındığımda bana çok yardımcı oldu.

"Neden buraya taşındınız?

'Çocukken ziyaret ederdik. Bennett sana söylemedi mi?'

"Hayır, bundan bahsetmedi.

"Evet, teyzemiz burada yaşıyor ve ben de kafeyi işletmek için geçen yıl taşındım. Ama onu ziyaret etmeyi hep sevmişizdir. Buraya geri dönmenin anılarının Ben'i burada kalmaya ikna edebileceğini düşünmüştüm ama...' Omuz silkti ve dükkânın kapısını iterek açtı, Ben'in Dream Harbor'da kalacağı düşüncesi havada asılı kaldı.

"İşte buradalar! Iris, çam dalları ve kurdelelerle kaplı uzun dikdörtgen bir masanın arkasından ısıltılı parlıyordu.

"Merhaba Iris," dedi Kira, odaya bakarak. Küçük bir yerdi, arka tarafta kasa için bir banko vardı. Köşedeki buzdolabı güllerle doluydu ve oda kırmızı ve beyaz Atatürk çiçekleriyle kaplanmıştı. Odanın ortasında sınıf için iki uzun sehpa vardı. Sandalyelerin çoğu zaten insanlarla doluydu, bazılarını tanıyordu, bazıları yeni yüzlerdi.

"Gelin, oturun. Birazdan başlayacağız. Iris birkaç boş sandalyeyi işaret etti ama Jeanie herkese merhaba demekle meşgul olduğu için hemen oturamadı.

'Kira, Hazel'i hatırlıyorsun,' dedi.

Elbette. Kıcımlı kurtaran insanları asla unutmam.
Selam, Hazel.'

Hazel gülümsedi. 'Eğlenceli bir gündü. En azından bizim için. Umarım daha güvenilir bir yardımcı bulmuşsunuzdur.

Jeanie imalı bir şekilde, "Kardeşim o kar fırtınasından beri çiftlikte çok fazla zaman geçiriyor," dedi.

"Ah?" diye sordu Hazel, gözleri parlayarak. 'Bennett... yardımcı oldu mu?

Tanrım, bu kasaba dedikoduya bayılırdı.

"O... biz sadece..." Kira'nın Bennett gerçek hayatına dönmek zorunda kalmadan önce harika bir seks yaptıklarını söylemenin daha iyi bir yolunu bulması gerekiyordu ama henüz bir şey bulamamıştı, bu yüzden kekeleyerek devam etti. "O gerçekten... harika.

Hazel gülümsedi. "Gerçekten harika görünüyor.

Jeanie ve Hazel ona bakarak devam etmesini, Ben'le arasında neler olup bittiğini açıklamasını bekliyorlardı ama onun bu konuda söyleyecek başka bir şeyi yoktu. Nasıl yaparsın

Birine kardeşinin sokaklarda bir centilmen, çarşıların arasında ise bir canavar olduğunu söylemek? Bunu yapmanın kibar bir yolu olmadığından oldukça emindi.

Sonunda yumuşadılar ve tanışma faslına geri döndüler.

"Her neyse, bu benim annem Maureen," Hazel yanındaki vegan et ikamelerinin çevresel sürdürülebilirliği hakkında başka bir kadınla derin bir sohbete dalmış olan kadını işaret etti.

"Anne, bu Kira. Hazel annesinin omzuna dokundu. "Noel ağacı çiftliğinin yeni sahibi.

Maureen merhaba demek için tofurky tartışmasından koptu.

"Memnun oldum, Kira. Ona döndüğünde Kira, Maureen'in giydiği Noel kazağının tüm ihtişamına maruz kaldı.

"Bunlar senin köpeklerin mi?" diye sordu.

Maureen ne giydiğini unutmuş gibi yere baktı. "Evet, onlar benim bebeklerim, Frieda ve Diego. Gülümsedi.

"Çok tatlılar!

Hazel gözlerini devirdi ve Maureen onu dürttü. 'Kıskanma, Haze. Sen de çok tatlısın.

Hazel, 'Sen delisin,' dedi.

"Tişörtü bana sen yaptın!" diye itiraz etti annesi ve Kira gülmekten kendini alamadı. Ama sorun değildi çünkü Hazel da gülüyordu.

'Bunun bir şaka olması gerekiyordu. Üzerinde köpeklerinin yüzleri olan bir kazak giyeceğini düşünmemiştim.

"Neden yapmayayım ki? Maureen'in kafası gerçekten karışmış gibiydi ve Hazel bir kolunu ona dolayarak

Sık.

'Bilmiyorum anne. Boş ver.'

"Demek yeni Noel ağacı çiftliği sahibi sizsiniz? Maureen'in sohbet arkadaşı öne doğru eğilerek araya girdi. "Sonunda sizinle tanışmak çok güzel! Ben Isabel. Jeanie, onu kitap kulübüne katılması için davet ettin mi?"

Jeanie gülerek, "Tabii ki öyle," dedi ve sonunda bir koltuğa kayd. Kira onun yanındaki, Jeanie ve Hazel'in arasındaki koltuğa oturdu.

"Oh, güzel! Sen de katılmalısın! Bu arada çocuklarım geçen hafta sonu ağaç çiftliğinde çok eğlendi. Orada harika bir iş çıkarıyorsunuz.'

Kira'nın yüzü gururla kızardı. İnsanlar onun iyi bir iş çıkardığını düşünüyordu. Ve bunun nedeni babasının kim olduğu değildi. Ya da ailesinin parası veya bağlantıları. Yaptığı şey yüzünden.

"Teşekkür ederim.

Yeni gelenler içeri girerken kapının üzerindeki zil çaldı.

George! Andy! İçeri gelin,' diye selamladı Iris onları ve Kira, çiftliğe kurabiye bırakan George'a el salladı.

"Selam Kira," dedi atkısını açarak. "Seni burada görmeyi beklemiyordum.

Omuz silkti. "Evimden çıkıp bir şeyler yaptığım ve insanlarla görüştüğüm yeni bir şey deniyorum.

Sırıttı. "Kulağa hoş geliyor.

"Şimdiye kadar işe yaradı. Öyle de oldu. Şimdiden kendini daha iyi hissediyordu.

"Pekâlâ millet, başlayalım.

Kira önündeki çam dalını aldı ve Iris'in talimatlarına uydu. Şarap şişeleri açıldı, kurdeleler elden ele dolaştırıldı ve gecenin sonunda Kira kendini gülerken, sohbet ederken ve kitap kulübüne geleceğine söz verirken buldu ve Dream Harbor'a taşındığından beri ilk kez gerçekten buraya ait olduğunu hissetti.

Belki de buraya taşınarak her şeyi berbat etmemişti.

Belki de düşüncesizce verdiği kararlardan biri doğru sonuçlanmıştı.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Logan'ın evinin kapısını kır saçlı, ufak tefek **bir** kadın açtı. Üzerinde Kira'nın gördüğü en çirkin Noel kazağı vardı ve Maureen'in köpeklerinin olduğu kazağı gördükten sonra bu çok şey ifade ediyordu.

"Sen Bennett olmalısın!" diye mırıldandı ve Bennett'i incelemek için geri çekilmeden önce sıkı bir şekilde kucakladı. "Kız kardeşinin tıpatıp aynısısın.

Bennett onun yanına kaydı. "Bunu çok sık yaşıyoruz," dedi bir elini saçlarında gezdirerek. Kira garip bir şekilde onun yanında durdu, bu günün bitmesine hazırdı. Dün Noel arifesinde Bennett Dot teyzesini ziyaret ederken o evde köpeklerle ve kötü filmlerle kalmıştı, ama Jeanie'ye Noel Günü'ne geleceğini söylemişti, bu yüzden Bennett'in ailesinin Noel'ine izinsiz girmiş gibi hissetmesine rağmen buradaydı. Ama Noel Günü'nde yalnız olma düşüncesi onun için bile çok üzücüydü. Noel'i hiçbir zaman sevmemişti ama hiçbir zaman da tek başına acı çekmek zorunda kalmamıştı. Chloe hep yanında olmuştu.

İşte şimdi buradaydı, sahte gülümsemesi yüzüne yapışmış ve fırından aldığı turta kollarındaydı,

Keşke onun yerine kendi şöminesinin önünde sarhoş olsaydı.

"Ve işte Kira. Logan'ın büyükannesi olduğu belli olan kadın dikkatini Kira'ya çevirdi. "Jeanie ikinizin birlikte yaşadığınızdan bahsetmişti.

Kira'nın yanaklarına sıcaklık doldu. Bu kasabada herkesin haberi olmadan herhangi biri bir şey yapabilir miydi?

"Biz... uh...

Logan'ın büyükannesi onun kolunu okşadı. "Aferin sana, tatlım. Göz kırptı ve Kira gülmek mi yoksa kaybolmak mı istediğini bilemedi.

"Nine, onları rahatsız etmeyi bırak. Logan büyükannesinin yanında belirdi, her haliyle iri yarı, huysuz bir oduncu gibi görünüyordu. Noel ağacı seçerken, araba yolunu sürerken ve onunla ziraat mühendisleri hakkında tartışırken de aynı şekilde görünüyordu, bu yüzden Noel Günü'nde de böyle görünmesinin uygun olduğunu düşündü.

'Bence çok hoş! İki yetişkinin birbirlerinden zevk alması çok hoş. Bu kadar namuslu olma canım. Torununa güzel bir gülümsemeyle baktı ve Kira Logan'ın yanaklarının sakalının üzerinde kızarmasını izledi. Ninesi kıkırdadı. "İçeri gel, içeri gel! Kira'nın kollarından turtayı aldı ve aceleyle eve girdi.

Logan iç çekti. "Mutlu Noeller. Paltolarınızı alayım.'

"Teşekkürler. Jeanie, Logan'a dış giysilerini uzatırken onları karşılamaya geldi.

"Mutlu Noeller! Kira'yı kollarıyla sardı. "Geldiğine çok sevindim!

"Elbette," diye cevap verdi Kira Jeanie'nin kucağının içinden. Kadın iyi bir kucaklayıcıydı. Hakkını vermek zorundaydı.

"Beni davet ettiğiniz için teşekkürler.

"Hey, birlikte çalıştık. Resmi olarak arkadaşız. Ayrıca, Ben'in Noel'i seninle geçirmek istediğine eminim,' dedi ve geri çekilip dikkatini kardeşine çevirdi. "Değil mi Ben?"

Mükemmel ağzı çatıktı ve Kira onu getirdiğine pişman olup olmadığını merak etti. Bütün sabah sessiz kalmıştı. Belki de evde kalmalı, hayatının bu kısmından uzak durmalıydı. Kız kardeşiyle kendi zamanında arkadaş olmak bir şeydi, ama sadece sekse dayalı bir Noel kaçamağı kesinlikle geniş bir aile buluşmasını içermiyordu.

Ama yine de sadece kendini, kendi yalnızlığını düşünüyordu ve şimdi Ben'i garip bir duruma sokmuştu.

Kahretsin, neden bunu yola çıkmadan önce düşünmemiştir?

"Doğru. Tabii ki. Kız kardeşine sarıldı. "Mutlu Noeller.

'Tamam, içeri gelin. Nana Estelle bir sürü atıştırmalık hazırladı ve Hazel, Noah ve Annie zaten buradalar. Jeanie Kira'yı elinden tutup evin içine doğru sürükledi ve ona zarif bir çıkış stratejisi bırakmadı. Belki bir süre sonra baş ağrısı numarası yapabilirdi?

"Hey, millet, Kira ve Bennett burada.

Kira ve Bennett, sanki bir çiftmişler gibi.

"Mutlu Noeller! Hazel kanepedeki yerinden seslendi. Noah onun ayaklarının dibine oturdu ve Kira ile Ben'e neşeli bir el salladı.

"Merhaba çocuklar," dedi Annie, selamlamak için şarap kadehini kaldırarak. "Mutlu, mutlu.

Şarap. Şu anda bu çok iyi bir fikir gibi görünüyor.

"Merhaba, Mutlu Noeller," demeyi başardı ve içecek arabasının üzerinde içeceklerin dizili olduğu yere odaklandı.

Hey, Annie, Hazel. Selam, Noah.' Bennett, kız kardeşinin nişanlısının evinde kız kardeşinin arkadaşlarına merhaba derken onun yanından uzaklaştı. Tanrım, onun burada ne işi vardı ki, başkasının tatilini bölüyordu?

"Sezon nasıl geçti?" diye sordu Annie. Şöminenin yanındaki sandalyeye kıvrılmıştı. Oda, battaniye kapılarına ihtiyaç duymadan rahat ve sıcaktı. Bu çok hoştu.

'Oldukça iyi geçti. Biraz geç başladık, umarım gelecek yıl daha iyi olur.

"Gelecek yıl mı? Yani, burada kalmayı mı planlıyorsun?' 'Ah... evet.

Annie gülümsedi. "Harika, çünkü bir ton kurabiye sattım. Kira güldü. "İkimiz için de çok kazançlı.

"Gel otur. Annie yana kayarak Kira'ya yer açtı ve onun yanına sıkışmak güzeldi. İnsanların arasında olmak güzeldi. Tanrım, neden son dört aydır çan kulesinde Quasimodo gibi yaşıyordu ki?

"Teşekkürler.

Bir münzevi olmak için yaratılmamıştı. Ve ilk kez kendi kendine yeten, bağımsız bir insan olmak için aslında her şeyi tek başına yapması gerekmediğini anlıyordu. Arkadaşları olabilirdi. Bu tuhaf kasabada sevdiği insanları bulabilirdi.

Hah. Ne yeni bir fikir.

Jeanie ve Logan paltolarını bir yere koyduktan sonra gruba yeniden katılmışlardı ve Estelle elinde tepsiler ve atıştırmalık tabaklarıyla koşuşturup duruyordu.

Hazel, "Biraz oturabilirsin nine," diye önerdi ama yaşlı kadın ona sekiz tane kafası varmış gibi baktı.

Logan güldü. "Onun oturmadığını biliyorsun.

"Büyükbaba Henry nerede? Annie, sanki söz konusu adam köşedeki devasa Noel ağacının arkasında saklanıyormuş gibi etrafına bakınarak sordu. Her nasılsa, Kira'nın gerçek hayatta hiç görmediği türden korkunç dev ışıklara ve gümüş cicili bicili süslere sahipti. Bu şeylerin nesli yetmişli yıllarda tükenmemiş miydi? O ışıklar güvenli miydi ki?

Logan yüzünü buruşturarak, "Yine kızarmış hindi yemeye kalkışıyor," dedi.

"Umarım bu yıl yangın söndürücünüz vardır," dedi Annie kuru bir sesle, şarabından bir yudum daha alarak.

Estelle onun endişesini elinin tersiyle itti. 'Oh, o iyi olacak. Kaşları eninde sonunda yeniden çıkar.

Jeanie endişeyle Logan'a baktı.

"Gidip onu kontrol edeceğim. Logan odadan çıkarken Annie, Kira'nın yanındaki koltukta kıkırdadı.

"Noel'de burası her zaman ilginçtir," diye fısıldadı ona.

"Yani Noel'i ailenle geçirmiyor musun?

Hayır. Noel arifesini birlikte geçiriyoruz. Bir milyon kişiyiz ve artık kardeşlerimin çoğunun çocuğu var, bu yüzden Noel sabahı kendi evlerinde olmak istiyorlar. Noel Baba falan. Annie gözlerini devirdi ve Kira gülümsedi.

"Her neyse, Estelle ve Henry bu Noel Günü açık evini yıllardır yapıyorlar.

Kira annesinin partilerini düşündü, neredeyse hiç tanımadıkları tüm konukları, siyasi bağlantıları ve iş

ortakları. Arkadaşları ve ailesiyle dolu bu yıpranmış ama rahat oturma odasından çok farklıydı.

"Kimin bir içkiye daha ihtiyacı var? Noah ayağa kalkıp içecek arabasına doğru ilerleyerek sordu.

Kira elini kaldırdı. "Ben bir tane alacağım. Noah sıırttı. "Kırmızı mı beyaz mı?" "Kırmızı.

"Tamamdır.

"Ben de! Annie boş bardağını kaldırdı. Kira gülümsedi. Belki de bu o kadar da kötü bir fikir değildi.

Odanın diğer tarafında, büyükbabasının şimdilik güvende olduğuna karar verdiği anlaşılan Logan'la garip görünümlü bir kayınbirader-kayınbirader sohbeti yapan Bennett'e takıldı gözü. Bennett'in dudakları ona özel bir gülümsemeyle eğildi ve Kira'nın içine sıcak ve tanıdık olmayan bir şey yerleşti. Rahat bir şey, hoşnut bir şey.

Onunla gerçekten birlikte olmak böyle bir şey miydi? Bir partide odanın öbür ucunda gizli bir bakışmayı paylaşabileceği birine sahip olmak? Annesinin onun için istediklerinden kaçmak için o kadar çok zaman harcamıştı ki: istikrarlı bir adam, 'koca olacak' biri, onu utandırmayacak biri, bunun ne kadar güzel olabileceğini düşünmeye zaman ayırmamıştı.

Önemli olduğundan değil. Bu küçük aydınlanma için ne boktan bir zaman.

"Bayanlar...

Noah'ın uzattığı içkiyi aldı.

"Şerefede," dedi Annie, kadehini Kira'nınkine tokuşturarak. "Başarılı bir yeni yıla.

"Şerefe," dedi Kira, bakışlarını sahip olamadığı adamdan çekerek. "Kârlı bir yeni yıla.

Annie sırttı. "Senden hoşlanıyorum. Ve böylece kalbinin küçük bir parçası yerine oturdu. Belki de sevilebilir biriydi. Belki kendi kız kardeşinden başka ona iyi davranacak insanlar bulabilirdi. Belki de yalnız kalmasına gerek yoktu.

"Ben de senden hoşlanıyorum.

Annie onun yanında gerildi. "Olamaz, hayır. Bakışları koridora yönelmişti; bir adam yanında sarışın küçük bir kadınla gelmişti.

"Ne oldu?

"Noel'e birini mi getirmiş?" Annie'nin tıslaması istediği kadar sessiz değildi ve adam dönüp onunla göz göze geldi. Kira'nın başı ikisi arasında döndü.

"Kim o?

"O bir piç, işte böyle biri.

Onu kesinlikle duydu ve sırtarak ve başını hafifçe eğerek, aslında bir piç olduğunu kabul ediyormuş gibi cevap verdi. Kira, Annie'den yayılan öfkeyi hissedebiliyordu.

"Eski sevgilin mi? Kira tahmin etti.

"Pek sayılmaz. Annie hâlâ hançer gibi adama bakıyordu ama adam Logan ve Jeanie'yi selamlamak için dönmüştü. Yanındaki kadın gergin bir şekilde güldü ve Annie neredeyse hırlayacaktı. Orada Kira'nın anlamadığı ama kesinlikle anlamak istediği güçler olduğu açıktı.

"Lastiklerini kesmemi ister misin?" diye teklif etti.

Annie bir kahkaha patlattı ve Kira'nın koluna yaslandı. "Hayır, ama şimdi senden daha çok hoşlanıyorum.

Kira gülümsedi, kahkahalar onun da içinden fişkırıyordu. Bennett olsa da olmasa da burada bir hayat kurabilirdi. Aslında burada kesinlikle bir hayat kuracaktı. Başından beri istediği şey buydu.

"Ee Hazel," dedi ve dikkatini Jeanie'nin diğer arkadaşına çevirdi. "Salatalık bahçesi dikmek için en uygun zaman ne zamandır?

Yirmi Beşinci Bölüm

Kira sıcak, yumuşak ve biraz da sarhoş bir halde başını onun kucağına koymuştu. Adam parmaklarını saçlarında gezdirirken Kira 'Jingle Bells' ve 'Deck the Halls' şarkılarının bir kombinasyonunu mırıldanıyor gibiydi. Saç uçları parazitten çatırdıyor, ipeksi teller kazağına yapışıyordu. Eve dönmek için soğuk ve karanlık geceye girme fikrinden hiç hoşlanmamıştı.

Kira ona gülümsedi ve kalbi, yılın son birkaç günüyle birlikte onunla geçireceği zamanın da tükenmekte olduğunu bilerek çarptı. Gün boyunca konuştukları, yedikleri ve içtikleri için bunu neredeyse unutmuştu. Ev, gelip giden arkadaşlar ve ailelerle, çok fazla yemek ve çok fazla tatlıyla doluydu. İyi bir dikkat dağıtıcı olmuştu.

"Peki, eve ne zaman dönüyorsun? Annie ev neredeyse yeniden boşaldığı için ona sordu. Sadece o, Kira, Jeanie ve en yakın arkadaşları yere yayılmış ve sandalyelerin üzerine uzanmış, tok ve uykulu bir haldeydi. Bu gece kaçının burada kalacağını merak ediyordu. Noah'nın ateşin önünde uzandığı yerden çoktan horlamaya başladığından emindi.

"Yeni Yıl Günü.

Kira artık ona bakmıyordu; gülümsemesi kaybolmuştu.

Annie çenesini sehpanın üzerindeki kollarına dayayarak, "Bu çok kötü," dedi. Bennett boş şarap kadehlerinin arkasından onu zar zor görebiliyordu. "Buraya çok iyi uyum sağladın.

'Evet, Benny. Buraya çok iyi uyum sağladın,' diye tekrarladı Jeanie, ateşin yanındaki sandalyede Logan'ın kucağındaki tüneğinden.

Yüzünü buruşturdu. "Sana söyledim, Jean Marie," ona Benny demesinin intikamını almak için tam adını vurguladı ve ona dilini uzattı, "Hayatımı kökünden söküp buraya taşınamam.

"Ben yaptım," diye söze girdi Noah, görünüşe göre yeniden uyanmış. "Şiddetle tavsiye ederim.

Hazel kanepenin diğer ucundan ona sırttı. Kira şimdi ikisinin arasına uzanmış, rahat çoraplı ayaklarını Hazel'in kucağına koymuştu. Buraya bu kadar iyi uyum sağlayan tek kişi oydu ve Hazel onun adına mutluydu. Onu o soğuk evde tek başına görmektense burada arkadaşlarının arasında görmeyi tercih ederdi.

Hazel, "Kesinlikle çok iyi oldu," deyince Annie inledi.

"İğrenç.

Hazel güldü. "Gizli Noel Baba'nın zamanı gelmedi mi?" "Evet!" Jeanie oturduğu yerden fırladı.

"Neredeyse unutuyordum!

Bennett konu değişince rahat bir nefes aldı. Jeanie'nin tüm arkadaşlarının onun şehirde kalmasını sağlamak için arayışa katılmasına gerçekten ihtiyacı yoktu. Açıkçası, kafası kucağında olan kadın yeterli bir nedendi.

"Hediye getirmediğim," diye tısladı Kira ona. "Bilmiyordum!

'Bu konuda endişelenmeyin. Jeanie isimleri haftalar önce dağıttı. Kız kardeşi, eski aile geleneklerini arkadaşlarıyla buluşturacağı için heyecanlıydı ama Kira'nın o noktada bu işe pek de dahil olduğu söylenemezdi.

Doğruduğunda yüzünde hâlâ biraz endişeli bir ifade vardı. Bennett onun dizini okşadı ve kulağına fısıldamak için eğildi. "Tahmin etmeme yardım edebilirsin.

Jeanie hediyeleri dağıtırken ona rahatlamış bir gülümseme verdi.

"Annie, önce sen başla," dedi ve kucağına ısıltılı kırmızı bir hediye çantası koydu.

Annie kaşlarını salladı ve kâğıt mendili bir hareketle çantadan çıkardı. İçine baktı ve kaşlarını çattı.

'Kimden geldiğini biliyorum,' dedi.

"Önce bize ne olduğunu göster! dedi Jeanie ve Bennett gülmemek için kendini zor tuttu. Kız kardeşi Gizli Noel Baba kuralları konusunda her zaman titiz davranırdı. Kuzeni Jesse'nin ismini değiştirdiği yıl çok sinirlenmişti.

"Bu bir yol kenarı güvenlik acil durum kiti," dedi paketi çantadan çıkararak. "İçerisinde el feneri, cam kırıcı ve ilk yardım kiti var," diyerek kutunun yan tarafındaki açıklamayı okudu.

Annie hediyeye kaşlarını çatarken Jeanie, "Çok pratik," dedi. "Peki bunu sana kim verdi sanıyorsun?

"Son beş yıldır bana her yıl bir tane verdiğine göre, belli ki Logan'dı.

'Ve eğer onları koridordaki o dipsiz **kuyuya** atmak yerine gerçekten arabanda saklasaydın, ben

Logan kollarını pazen göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Senin için onları almayı bırakırdım," dedi.

Kira onun yanında kıkırdadı ve Bennett bu sesin tadını çıkardı.

"Tamam, yani Logan, sıradaki kutuyu sen aç. Jeanie kucağına mükemmel bir şekilde sarılmış küçük bir kutu bıraktı ve Bennett kutuyu vereni hemen tanıdı. Ama Jeanie'nin onu öldürmemesi için ağzını kapalı tuttu.

Logan kutuyu açtı. Kutuyu açtı ve yüzündeki çatık kaşlar hemen eridi.

"Bu..." Durdu, boğazını temizledi. "Jeanie, bu...?" Gözlerinde yaşlarla başını kaldırdı ve Bennett kız kardeşinin bu adamı ağlatmak için o küçük kutuya ne koyduğunu hayal bile edemiyordu.

"İçine bak. Logan kutunun içindeki iki yüzüğü çıkarırken şimdi onun yanında diz çökmüştü.

"Ne oldu? Logan yüzükleri parmaklarının arasında çevirirken Hazel sessizce sordu.

Boğazını tekrar temizledi. "Alyanslar. Jeanie onları baş harflerimizle kazıttı.'

Jeanie yanaklarından aşağı süzülen gözyaşlarını elinin tersiyle sildi. "Onları seviyor musun?

Sadece başını salladı, belli ki hâlâ konuşamıyordu.

'Henüz bir tarih bile belirlemediğimizi biliyorum, ama sana özel bir şey almak istedim ve sen bana nişan yüzüğüyle sürpriz yaptın, ben de sana sürpriz yapayım dedim ve--'

"Mükemmeller," dedi Logan huysuzca, sözünü kesti ve daha fazla saçmalamasına fırsat vermeden onu kucağına çekti. "Oh, güzel. Logan sanki dolu bir odada olduklarını unutmuş gibi yüzünü onun boynuna gömerken Jeanie ciyakladı

arkadaşlarıyla birlikte.

'Tamam, ikiniz de bu kadar yeter. Jeanie, sırada sen varsın! Annie sarılmalarını yarıda keserek Bennett'i kız kardeşinin nişanlısıyla öpüştüğünü görmenin acısından kurtardı. Annie'den hoşlanmasının bir nedeni olduğunu biliyordu. "Al bakalım. Hediyeği Jeanie'ye fırlattı.

Jeanie paket kâğıdını yırttı ve içinden kocaman, kabarık bir atkı çıkardı.

"Ooh," diye mırıldandı Kira. "Rahat görünüyor.

"Annie, bu senden mi? Jeanie sordu ama Annie başını salladı.

"Hazel olmalı o zaman.

Hazel gülümsedi. "Umarım beğenirsiniz.

"Bayıldım," dedi Jeanie, çoktan boynuna dolamıştı bile. "Tamam Haze, sıradaki sen aç.

Hazel hediyesini yırttı ve Bennett nefesini tuttu. Jeanie'nin arkadaşları hakkında fazla bir şey bilmiyordu ama kız kardeşi Hazel'ın bitkileri sevdiğinden bahsetmişti.

Salıncakta sallanan bir insana benzeyen küçük saksıyı çıkarırken sırttı. "Ne kadar şirin!

"Jeanie yer kalmadığını söyledi ama bunu pencereye asabilirsin. Omuz silkti. "Hoşuna gidebileceğini düşündüm.

"Bayıldım," diye gülümsedi Hazel. "Teşekkür ederim.

"İyi iş," diye fısıldadı Kira ve onun sözlerine ve yanındaki bedeninin yumuşaklığına yaslanmak istedi, ama açılma sırası kendisindeydi.

Paket rastgele bir doğum günü ambalaj kâğıdına sarılmıştı. Bir kaşını kaldırdı ama grup

hiçbir şey yok. Açtı ve içinde bir Hawaii gömleği buldu.

"Ah... vay canına..." Tişörtü açtı ve işte o zaman cafcıflı çiçeklerin arasında köpeklerinin yüz resimlerinin olduğunu gördü. Bir kahkaha patlattı.

"Burada herkes evcil hayvanlarını kıyafetlerinin üzerine mi giyiyor? Kira sordu.

Noah sırtarak, "Sadece havalı çocuklar," dedi ve kendini ele verdi.

"Teşekkürler, Noah."

"Oh, adamım beni yakaladın!

Bennett yine güldü. "Havalı bir gömlek, teşekkürler dostum. Noah gülümsedi. "Bir şey değil. Tamam, hediyem nerede?

Jeanie, Noah'a balık resimleriyle kaplı bir hediye çantası uzattı. "Güzel çanta," dedi Noah, içini karıştırmadan önce çantayı havaya kaldırarak.

Dört kalıp sabun çıkardı ve önündeki halının üzerine koydu.

"Wood Barrel Bourbon, Pine Tar, Alpine Sage, Bay Rum. Kokuları teker teker okudu. 'Vay be, çok erkeksi kokacağım. Kim bana böyle düşünceli bir hediye almış olabilir ki?" Sanki tek bir kişi kalmamış gibi odaya baktı.

Annie onun kafasına bir yastık fırlattı. 'O bendim. O balık kokusunu uzak tutmalıyım.'

Noah güldü ve yastığı geri fırlattı. 'Teşekkürler Annie. Çok düşüncelisin.

Ona göz kırptı.

"Bu harika bir ilk Gizli Noel Baba oldu," dedi Jeanie gülümseyerek. 'Ve belki gelecek yıl daha fazla arkadaş ekleyebiliriz.

Kira'ya doğru dikkatle baktı ama zorlamadı.

'Çok eğlenceli, Jeanie. Bunu planladığın için teşekkürler,' dedi Hazel. "Ama artık gitsek iyi olacak.

"Ama ben çok rahatım! Hazel ayağa kalkıp ona doğru yürürken Noah itiraz etti. Hediyesini açtıktan sonra çoktan ateşin önüne uzanmıştı. Ellerini tuttu ve onu yukarı çekti.

Yatakta daha rahat olur. Gel hadi.'

Annie de esneye esneye ayağa kalktı. "Sanırım

ben de gideceğim. "Arabayı kim kullanacak?

Jeanie sordu.

"Uber çağırdım bile," diye güvence verdi Annie ona sarılarak. "İçmeyi saatler önce bıraktım," dedi Bennett, Kira'yı çekerek.

koltuktan kalktı. Uykulu ve huysuz görünüyordu ve onu arabaya kadar taşımak istedi, ama bunun sonunu asla duymayacaktı, bu yüzden bunun yerine onu elinden tutarak kapıya götürdü.

Birbirlerine o gün bininci kez Mutlu Noeller dilerken paltolar, atkılar ve şapkalar giyildi ve dondurucu gece havası onları istenmeyen bir uyanıklığa sürükleyerek verandaya çıktılar.

"Hoşça kal, Bennett, Hoşça kal, Kira! Kiralık arabaya doğru ilerlerken Hazel seslendi.

"İyi geceler! Annie omzunun üzerinden el salladı ve Kira da ona el salladı.

"İyi geceler!

Bennett'in kiralık arabası bindiklerinde dondurucu soğuktaydı ve keşke önce ısıtmayı akıl etseydim diye düşündü. Kira oturdu

Omuzlarını öyle bir kamburlaştırmıştı ki, başı neredeyse paltosunun içinde kaybolacaktı.

'Bir dakika içinde daha sıcak olmalı,' diye mırıldandı, kadranları çok yükseğe çevirerek.

"Tamam. Sesi sessiz ve kısıktı.

"İyi vakit geçirdiniz mi?" diye sordu garaj yolundan çıkarlarken. Arabayla uzaklaşırlarken çiftlik evi arkalarında sıcacık ışıklarla parıldıyordu. Bennett'in içini bir şeylerin sona ermesiyle gelen melankoli doldurdu: tatiller, mevsimler, ilişkiler.

Kira pencereden dışarı bakıyordu ve onun yüzünün pencereye yansıdığını görebiliyordu.

"Sanırım en sevdiğim Noel'di. "O zaman neden sesin bu kadar üzgün geliyor?"

Bir elini yüzüne sildi, Bennett'in dünyayı yıkmak istemesine neden olacak şekilde somurttu. Başını sallayarak biraz güldü.

'Biliyorsun, burada iyi bir insan olmak için gerçekten çok çabalıyorum. Senden kalmanı istememek için çok uğraşıyorum Bennett. Gerçekten çabalıyorum. Ama bunu kolaylaştırmıyorsun. Lanet olası evren bunu kolaylaştırmıyor.'

"Kira-

'Hayır, hayır. Bir şey söylemeyin. Bir anlaşma yapmıştık. Söz vermiştin. Ben de söz verdim. Bu kadar, tamam mı? Bencil olmayacağım. Senden benim için hayatından vazgeçmeni istemeyeceğim.

"Ya istersem?"

Arabayı sürerken başı ona doğru döndü. "İstemiyorsun.

"Şimdi bana ne istediğimi söyleyecek misin? Üzüntü hayal kırıklığına, öfkeye dönüşüyordu.

'Burada kalmak isteyemezsin! Belki istediğini sanıyorsun ama istemiyorsun. Sadece istiyorsun... sadece bana yardım etmek istiyorsun, ya da her neyse. Yolun kenarındaki yavru bir geyik gibiyim ve sen kenara çekip beni kurtarmak istiyorsun ama yapamazsın Bennett! Yapamazsın. Artık kendi başıma bir geyik olmayı öğrenmeliyim. Ve eski alışkanlıklarına geri dönemezsin.'

"Kira, mantıklı konuşmuyorsun.

Kadın hayal kırıklığı içinde homurdandı ve adam kenara çekti. Onunla yüz yüze gelmeden bu konuşmayı yapamazdı. Ona döndüğünde, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Lanet olsun.

"Senin yavru bir geyik olduğunu sanmıyorum. Sustu.

"Bence sen güçlü, akıllı, muhteşem bir kadınsın.

Başını iki yana salladı. "Lütfen... lütfen böyle şeyler söylemeyin.

"Kira, neden korkuyorsun? Neyden korkuyordu? Neden en başta bu anlaşılmayı kabul etmişti? Buraya iyi uyum sağlamıştı. Burayı sevmişti. İnsanları sevmişti. Ailesine yakın olabilirdi.

Kira'ya yakın olabilirdi. Nicole'le işler yolunda gitmedi diye bunun tekrarlanacağı anlamına gelmiyordu. Peki ya olduysa? Bir daha asla denemeyecek miydi?

'Bu gerçek değil,' dedi. 'İnsanlar bir ay içinde aşık olmazlar. Bu hiç mantıklı değil.

"Bana oldukça gerçekçi geliyor. Aşık olmak. Ona aşık olmuştu. Bunun farkına varması göğsüne sert bir darbe indirdi.

Gözlerini sildi. 'Hayır, değil. Çok yalnızdım Bennett. Çok yalnızdım. Sonra sen geldin ve bir arkadaşımın olması güzeldi. Hepsi bu. Hepsi buydu.'

Arkadaşımın olması güzel. Onu, kendisi için sadece sıcak bir beden olduğuna ikna etmeye çalışıyordu ama bu bir yalandı. Bunu onun gözlerinde görebiliyordu. Tüm bunlar hakkında yalan söylüyordu ama yine de onu kendinden uzaklaştırıyordu.

"Ve şimdi sen evine, gerçek hayatına dönmelisin, ben de kendi hayatımı yaşamalıyım.

Eve döndüm. Ha. Onun olmadığı bir yer nasıl evim gibi gelebilirdi ki?

"İstediğin bu mu?

Kollarını göğsünde kavuşturarak başını salladı. Koltuğuna geri oturmadan önce bir nefes daha onun bakışlarını üzerinde tuttu.

"Sanırım bunu şimdi bitirsek daha iyi olacak," dedi, onun yerine ön cama hitap ederek. "Muhtemelen kız kardeşinin dairesine geri dönmelisin. Ona bakmadı bile. Kararını vermişti.

Ve Bennett yalvarmayacaktı.

İstese bile.

Kendini onun ayaklarına atmak ve mantıklı düşünmesi, onu içeri alması, kalmasına izin vermesi için yalvarmak istese de.

Bunun yerine arabayı tekrar vitesine taktı ve ıssız yola çıktı. Noel gecesi saat on biri geçiyordu. Herkes ailesiyle birlikte evdeydi.

Kadranlarla oynadı; araba birden boğucu bir hal aldı.

Kira'nın evi karanlıkta önlerinde belirene kadar yolun geri kalanını sessizlik içinde sürdüler. Bennett arabayı garaj yoluna çekti ve motoru durdurdu. Ama Kira arabadan atlayamadan, Bennett onun bileğini yakaladı.

Ona döndü.

"Bazı şeyler sana mantıklı gelmeyebilir," dedi, sesi alçak ve sertti. 'Ama bana çok mantıklı geliyor. Sana bir ay içinde aşık oldum. Sözleri onu kesmiş gibi küçük bir iniltiyi içine çekti ama adam devam etti. "Sen benim istediğim her şeysin ve bunun senin yıkık evinle ya da... senin..." başını hayal kırıklığıyla salladı. "Kendin hakkında her ne düşünüyorsan, bencil olduğunu ya da değersiz olduğunu ya da... Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum Kira çünkü bence sen mükemmelsin.

Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı ve nabızı bileğinde çırpındı.

"Eğer gitmemi istiyorsan, giderim. Adam hafifçe çekiştirdi ve kadın ona doğru gitti, içine düştü, dudakları sıcak ve ıslaktı ve adam onu sert, kaba ve hızlı bir şekilde öptü, çekildiğinde gözyaşlarının tadı dilindeydi. "Gideceğim. Ama şunu bil. Sen kötü bir alışkanlık değilsin. Sen tamamen yeni bir şeysin. O kelimeyi söyle ve ben de hemen buraya döneyim.

Sonra onu bıraktı. Artık ona bakamıyordu, gözyaşlarıyla ıslanmış kocaman gözlerine, artık öpemeyeceği şişmiş dudaklarına. Gitmesini istiyordu, gidecekti. Burada bir saniye daha kalamazdı. Kalamazdı.

Köpekler uykularından uyandırılıp kapı dışarı edilmekten pek memnun olmamışlardı ama başka çareleri yoktu. Yanında getirdiği birkaç şeyi çantasına doldurdu ve onları takip ederek dışarı çıktı. Kira verandada sessiz ve metanetli bir şekilde duruyordu.

Ona kalmasını söylemedi.

Adam eşyalarını arabaya atarken kadın hiçbir şey söylemedi. O da bir şey demedi.

Her şeyi söylemişti ve hiçbirinin önemi yoktu.

Gitmekten başka yapacak bir şey kalmamıştı. Garaj yolundan çıkarken duyduğu tek ses arka koltuktaki köpeklerin mızımızlanması, radyodaki Noel müziğinin son anları ve yavaşça dağılırken kendi kesik kesik nefes alışığıydı.

Kendimize söylediğimiz yalanlar çoğu zaman gerçeklerden daha güçlüdür. Tek gördüğümüz, tek inandığımız onlar olana kadar kalbimize ve zihnimize girerler. Ve Kira son zamanlarda kendine çok şey söylüyordu.

Bunlardan en önemlisi Bennett Ellis'e aşık olmamasıydı.

Ancak Noel gecesi Noel ağacının altında otururken ya da belki de bu noktada teknik olarak ertesi gündü, Bennett'in görünüşe göre onun için orada bıraktığı küçük hediyeği açarken, bu yalan hızla çözülüyordu.

İçmekte olduğu şarap şişesinden bir yudum daha aldı ve parlak kırmızı kâğıdı yırttı.

Tamamen yalnız olmasına rağmen yüksek sesle 'Çoraplar,' dedi. Tekrar. "Bana çorap almış. Buna kızmak, bu aptalca hediyeyle alay etmek istedi ama bunu yapacak gücü kendinde bulamadı.

"Bana üzerinde küçük şeftaliler olan tüylü çoraplar almış," diye fısıldadı, gözyaşları yeniden başlamıştı. "Ne piç ama. Kanepeden bir battaniye aldı ve ağacın altına kıvrıldı. Çam iğneleri yanağına yapışmıştı ama o

umursamıyor gibi görünüyordu. Her şeyi berbat etmişti, bu noktada saçındaki birkaç çam iğnesinin ne önemi vardı?

Çoraplarını göğsüne yaklaştırdı ve bir not kağıdının keskin kenarı eline battı. İçine Bennett'in el yazısı karalanmıştı.

Kazanı alana kadar ayak parmaklarını sıcak tutacak bir şey.

Mutlu Noeller

~B.

"Orospu çocuğu," diye küfretti hıçkırıkları arasında. Battaniyeyi başına çekti ve bir sonraki yalanı üzerinde çalışmaya başladı: yarın kararından dolayı kendini iyi hissedecekti. Sırf yalnız olduğu için Bennett'i burada tutmamayı seçtiği için kendini iyi hissedecekti. Bir kez olsun iyi bir karar vermişti. Aceleci ya da düşüncesiz davranmamıştı.

Doğru olanı yapmıştı.

Sabah kendine söylediği şey buydu.

Ama şu anda korkunç bir hata yaptığından emindi.

Yirmi Altıncı Bölüm

Kıra yüzü neredeyse telefonunun üstüne gelecek şekilde uyumuştı, bu yüzden ertesi sabah telefon çalmaya başladığında neredeyse yerinden sıçrayacaktı.

"Hayır, hayır, hayır..." diye inledi, gözleri hâlâ kapalıyken telefonu bulmaya çalışıyordu. Boş şarap şişesini devirdi ve şişe yerde sürüklenmeye başladı.

Tanrım, dün geceki kötü kararların her biri tekrar aklına geldi. Bennett'le yaptığı konuşma, gitmesinin daha iyi olacağına dair inancı. Şarap şişesini bitirmesi. Gözlerini açtı, üstündeki ağaç dallarına gözlerini kırıştırdı. Lanet ağacın altında uyumak.

Telefonu hâlâ neşeyle çalışıyordu ve onu almayı başardı.

"Chloe," diye mırıldandı. "Altı saat ileride!"

Kız kardeşi yüzünü buruşturdu. 'Oops! Özür dilerim! Bunu hatırlayamıyorum.

"Sorun yok.

"Kiki, hangi cehennemdesin?"

"Noel ağacının altında. "Uh... İyi misin?"

"Hayır.

"Eve gelmemi ister misin?

Evet. 'Hayır.'

"Neler oluyor? Beni korkutuyorsun.'

"Erik'e aşık olman ne kadar sürdü?" "Kiki, bunun konuyla ne ilgisi var?

İç çekti. Her yeri ağrıyordu. Yerde uyuduğu için sırtı. Çam iğneleri üzerinde uyumaktan yüzü. Gururu. Kalbi.

"Sadece bilmek istiyorum. "Bir gün.

Kira ayağa kalktı, alçak dallara vurdu ve süsleri salladı.

"Bir gün mü?! Bu imkansız.

Kız kardeşi omuz silkti. Bu sabah mükemmel bir şekilde toparlanmış görünüyordu. Annesi gurur duyardı. Kira parmaklarını perçemlerinin arasında gezdirerek onları düzleştirmeye çalıştı. Kâküllerinin diken diken olduğundan emindi.

"Bizim için mümkündü.

"Kahretsin.

'Kira, neler oluyor? Neden çöplükte uyumuş gibi görünüyorsun?'

Çöplük değil. Sana söylemiştim. Ağacın altında.'

Chloe ona baktı, bir açıklama bekliyordu ama Kira'nın gerçekten bir açıklaması yoktu. Bir kötü karardan diğerine o kadar çok ping-pong yapmıştı ki, şimdi hangi kararların yanlış olduğundan emin değildi.

Bennett'e aşık olup olmadığını bilmiyordu.

Ondan kalmasını isteyip istememesi gerektiğini bilmiyordu. Ama bir şeyden oldukça emindi.

"Hey, Chlo?

Öyle mi?

"İşime yatırım yapmak ister misiniz? İşleri yıl boyu sürecektir bir operasyona dönüştürmek için bir bahçe merkezi açmayı düşünüyorum ama hala yapmam gereken çok şey var ve bir sezonluk Noel ağacı satışı ancak bu kadarını yapabilir--"

"Evet!" Chloe onun abuk sabuk açıklamasını kesti, gözleri heyecandan parlıyordu. "Tabii ki var! Neye ihtiyacın varsa, Kiki. Başından beri sana söylemeye çalıştığım şey buydu!"

"Sana geri ödeyeceğim. Bu sadece bir borç olacak."

"Tabii ki, tabii ki! Bu çok heyecan verici!"

"Sana bir iş planı göndereceğim. "Harika."

"Bunu gerçekten yapacağım."

"Elbette öylesin. Chloe onun bakışlarını ekrandan ayırmadı, Kira'nın kendisinden hiç olmadığı kadar emindi. Bunu başaracaktı. Belki Chloe gittikten sonra kıyameti düşünürken hayal ettiği şey tam olarak bu değildi ama zaten bunların hiçbirisi gerçek değildi. Yaptıkları her şeyi canlı yayınlayan bu insanlar ne kadar da gözden uzaktı? Küçük çiftliğini kendi yöntemleriyle kuracaktı. Ve kendini geçindirecekti. Ama bu her şeyi tek başına yapmak zorunda olduğu anlamına gelmiyordu. Kız kardeşi ona yardım etmek istiyordu ve Kira sonunda bu yardımı kabul etmeye hazırdı."

"Keşke burada olsaydın. Boğazında biriken gözyaşlarını yutmaya çalıştı ama zor bir on iki saat olmuştu. Çok kısa bir zaman dilimine çok fazla aydınlanma sıkıştırılmıştı."

"Ben de. Chloe gözlerindeki yaşları sildi. "Ama ben de bu yüzden aradım. Sayılır. Dün ikimiz de meşguldük,

ama bugün birlikte film izleyebileceğimizi düşündüm.
Sadece ikimiz.'

Kira bir elini yüzünde gezdirdi. "Bu fikre bayıldım. Ama bir duşa ihtiyacım var. Seni bir saat sonra arayayım mı?"

"Mükemmel.

"Seni seviyorum, Chlo.

Ben de seni seviyorum. Şimdi git tazelen! Nefesinin kokusunu buradan alabiliyorum.'

Kira aramayı sonlandırmadan önce dilini dışarı çıkardı. Bennett olayını ele alış biçimi yüzünden kendini hâlâ bok gibi hissediyordu ama en azından diğer her şey yoluna girmişti.

Ya da dünkü kıyafetlerini değiştirip saçlarını taradıktan sonra öyle olacaktı.

"Erken ayrılmak zorunda olduğuna emin misin? Jeanie Logan'ın mutfak masasında bir fincan kahve içiyordu. Dün geceki partinin kalıntıları öğleden sonra olmasına rağmen hâlâ tezgâhın üzerinde duruyordu. Evde başka kimse yoktu ve masada sadece ikisi vardı.

"Evet, geri dönme vaktim geldi.

Lama mı? Alpaka mı? Pencerenin yanında dolaşıyordu.

"Ah... hayvanınız kaçıyor.

Jeanie pencereye baktı. "Bu Harry Styles.

Fazla uzağa gidemez.'

Yaratık eve yaklaştı, yüzünü pencereye dayadı ve perdeyi kemirmeye başladı. Jeanie bu durum karşısında şaşkınlığını gizleyemedi.

"Ama Dream Harbor'da tam bir yılbaşı kutlaması var," dedi, evi yıkan çiftlik hayvanını görmezden gelerek. "Havai fişekler var!"

Bennett, Harry Styles ile göz göze geldi ve canavarın ona göz kırptığına yemin edebilirdi. Başını iki yana salladı. Belli ki uyuması gerekiyordu ama önce Dream Harbor'dan defolup gitmesi gerekiyordu. "Eminim harikadır, ama gerçekten, sadece eve dönmek istiyorum."

Başını eğdi, dumanı tüten fincanının üzerinden onu inceledi. Nişan yüzüğünü seramiğe vurdu. Vur, vur, vur. Birine, ilişkinize bu kadar inanmak, sonsuza kadar birlikte olmaya niyetli olduğunuzu tüm dünyaya ilan etmek nasıl bir şey olmalı?

"Peki bu eve dönüş telaşının Noel ağacı çiftliği sahibi ile bir ilgisi yok mu?"

"Hayır."

Kara kaşları kalktı. "Çünkü dün gece ikiniz çok samimi görünüyordunuz."

Rahat görünüyorlardı. Ve kendilerini rahat hissetmişlerdi. O kadar ki Bennett aslında Kira'nın bir süre daha şehirde kalmasına sıcak bakabileceğini düşünmüştü. O kadar rahattı ki, başka bir kadın için hayatını yeniden değiştirmeyi bile düşünmüştü, çünkü bu kadın buna değerdi. Bu kadın istediği her şeydi ve bunun, onun onayını almak için duyduğu yersiz bir arzudan kaynaklanmadığını biliyordu. Sadece onunla birlikte olmak istiyordu. Eve dönüş yolunda Kira her şeyi mahvedene kadar her şey çok rahattı.

Bir anlaşmamız vardı. Sadece bir tatil kaçamağıydı. Kimse tatillerde yalnız kalmak istemez.'

"Hmm. Peki ya yılın geri kalanı?"

"Jeanie...

Sadece mutlu olmanı istiyorum! Ve senin yakınımda olman güzeldi. Hoşuma gitti.'

Ona isteksiz bir gülümseme verdi. "Ben de beğendim. "Ne zaman ihtiyacın olursa dairem burada. "Eninde sonunda kiraya vermek zorunda kalacaksın.

Omuz silkti. "Sanırım. Ama sizin için açık tutmaktan mutluluk duyarım.

Bu teklifin bu kadar cazip olmasından nefret ediyordu. Şehirde kalmak için Kira'nın iznine ihtiyacı yoktu. Buraya taşınabilir, kafenin üstünde kalabilir ve sonunda kendine ait bir yer alabilirdi. Jeanie çok sevinirdi. Ailesi buna bayılırdı.

Ama o zaman da burada, onu en son reddeden kadından birkaç mil ötede, herkesin işini bilen küçük bir kasabada sıkışıp kalacaktı. Sessizce yaralarını sarmak için hiç de iyi bir yer değildi.

Hayır, buradan gitmesi gerekiyordu.

Nicole'ü asla California'ya kadar takip etmemeliydi ve Kira istemezse burada kalamayacağı da kesindi. "Kiraya vermelisin. Masadan kalktı ve elindeki boş bardağı lavaboya koydu. Jeanie de ayağa kalktı.

Ona sarıl.

"Seni özleyeceğim," dedi ve ayrılmadan önce onu bir kez daha sıktı. "Belki yakın bir zamanda seni ziyarete gelirim.

"Bu harika olur. Buraya bir daha gelmesinden kesinlikle daha kolay olurdu.

"Geldiğinde bana mesaj at. "Atarım.

Jeanie onu, köpeklerin uçmak üzere kafeslerine yerleştirildiği kiralık arabasına kadar götürdü. Onları kargo bölümünde düşünmekten nefret ediyordu ama bu üç yaramazın duygusal destek hayvanı olduğunu iddia etmek istemediği sürece başka pek fazla seçenek yoktu. Gerçi şu anda bu desteği kullanabilirdi.

"Seni seviyorum, Benny.

"Ben de seni seviyorum, Jean Marie.

Kız kardeşinin başının üstünü öptü, arabasına bindi ve hiçbir şey onu kalmaya ikna edemedi. Dream Harbor'dan ayrıldı.

Balkabağı Baharatı Kafe Noel'den iki gün sonra nispeten boştu ama Jeanie tezgâhın arkasındaydı. Kira üst kattaki daireye hiç çıkmamıştı, bu yüzden Bennett'in kapısını ana kafe bölümünden geçmeden çalmanın bir yolu olup olmadığını bilmiyordu. Jeanie'yle konuşmaktan başka çaresi yoktu. Özellikle de ona mesaj atmadığı için. Sürpriz unsuru önemli görünüyordu.

Burada olmasına çok şaşırmıştı ama bu sabah uyandığında onu çok özlemişti. Şimdiden çok özlemişti ve bu onu çok korkutuyordu ama bunu ona söylemek zorundaydı. Yüz yüze. Onu özlediğini, onun da mükemmel olduğunu ve belki... belki bir yolunu bulabileceklerini yüz yüze söylemeliydi. Belki de sırf yakında eve dönecek diye her şeyi bir kenara atmamalıydılar.

Soğuk ve yalnız uyandığı o kış sabahının puslu ışığında her şey çok anlamlıydı ama şimdi bu sıcak kafede dururken kendini sorgulamaya başlamıştı.

"Merhaba, Kira! Jeanie onu gördüğüne şaşırması görünüyordu, ki bunun mantıklı olduğunu düşündü. İnzivaya çekildiği süre boyunca kasabaya pek sık gelmeyi alışkanlık haline getirmemişti. Yeni yılda bunu düzeltmeyi planlıyordu.

"Merhaba! Tezgâha doğru yürürken etrafına bir göz attı. İyi bir aydınlatma ve duvarlardaki renkli sanat eserleriyle burası çok güzeldi. Her sabah kendi kahvesini yapma isteğinin zayıfladığını hissedebiliyordu. Buraya gelebilirdi. Jeanie, Annie ve Hazel ile sohbet edebilirdi.

Güzel olurdu.

"Size ne getirebilirim? Jeanie sordu, koyu renk gözleri Kira'nın yüzünden hiç ayrılmıyordu.

"Ah... aslında, kardeşinin burada olup olmadığını merak ediyordum?

Jeanie'nin yüzünde yine bir şaşkınlık ifadesi belirdi. 'Özür dilerim Kira. Dün ayrıldı.'

"Dün mü?" Dün mü?! İçinden panik geçti. Hayır, hayır, hayır. 'Ben... Ah... üzgünüm, sadece yeni yıla kadar kalacağını düşünmüştüm.

Jeanie hâlâ onu inceliyordu, Bennett'in ona açıkça vermediği cevapları arıyormuş gibi kaba bir şekilde değil.

"Erken ayrılmaya karar verdi. Sanırım geri dönmesi gerekiyordu.

Kira kendini gülümsemeye zorladı. Başını sallamak için.

"Doğru. Tabii ki.

Bu mantıklı.'

Öyle mi?! Öylece gitmesi mantıklı mıydı?!

"Numarası sende var mı? Jeanie sordu. "Onu arayabilirsin.

"Ben..." Kira yavaşça geri çekiliyordu. Buradan gitmesi gerekiyordu, böylece yalnızken dağılılabildi. "Evet, biliyorum. Ona mesaj atarım. Teşekkürler.

El salladı, döndü ve neredeyse koşarak kafeden çıktı.

"Ona nasıl hissettiğini anlatmalısın! Jeanie arkasından seslenerek Kira'nın daha hızlı yürümesini sağladı.

Artık gittiğine göre ona nasıl hissettiğini nasıl söyleyebilirdi? Bennett, kalman gerektiğine karar verdim, çoktan uçağa binip buradan kaçmış bir adama göndermek için oldukça saçma bir mesajdı.

Kafeden çıktı ve nereye gittiğinden hiç emin olmadan Ana Cadde'de ilerlemeye başladı. Kafenin tam önüne park etmişti ama yürümesi gerekiyordu. Hava bu sabah soğuk ve keskindi ama ilk kez buna aldırmadı. Düşüncelerini daha netleştiriyordu.

Tıpkı ona söylediği gibi gitmişti. Neden şaşırmıştı ki? Bu Bennett'ti, dünyadaki en düşünceli adam. Tabii ki, tam olarak ona söylediği şeyi yapmıştı.

Ayrıca, onun kendini toparlamasını beklemek zorunda kalmamalıydı. Her ne kadar bundan nefret etse de, nefes alamıyormuş gibi hissetse de, sanki biri kalbinden bir parça daha oymuş gibi, onunla gurur duyuyordu.

Ayrıldığı için onunla gurur duyuyorum.

Kendisi için en iyi olanı yaptığı için onunla gurur duyuyordu. Ve bu onu kendisiyle gururlandırdı. Aslında kendisinden başka birini ve aynı şeyi paylaştığı kişiyi önemsiyordu.

DNA'sının yüzde yüzü. Elbette, bu büyümeydi. Ne yazık ki kimse büyümenin çok acı verdiğinin reklamını yapmıyor.

Sadece söyle, hemen geliyorum.

Bunu kast edip etmediğini bilmiyordu ama henüz o kelimeyi söylemeye hazır değildi. Önce kendi sorunlarını çözmesi gerekiyordu.

Ve sonra... belki o zaman Jeanie'nin tavsiyesini dinlerdi.

Yirmi Yedinci Bölüm

Bennett hiçbir zaman yılbaşı gecelerinin büyük bir hayranı olmamıştı ama bu yıl daha da berbattı. San Francisco'daki sıkışık dairesine geri dönmüştü, kartondan Çin yemeği yiyordu, etrafı köpekleriyle çevriliydi, aslında başka bir zaman olsa akşamı geçirmek için tercih ettiği yol buydu, ama şimdi değil. Artık değil. Yanında Kira'yı sol kolundan daha çok isterken değil. Havayı istediğinden daha fazla. İstedikinden daha fazla...

Kapının çalınması onun aşırı dramatik konuşmasını böldü. Düşünceler. Kendini toparlaması gerekiyordu.

"Geliyorum! Köpek yığınınından çıktı, hayvanları kucağından itti ve kapıya doğru ilerledi. Kapıyı açtı ve Yeni Yıl'ı bir milyon kat daha kötüleştirdi.

"Ben! Yaşıyorsun!"

'Kahretsin.'

Nicole kaşlarını çatmış, kırmızı boyalı dudakları küçük bir somurtmayla aşağıya doğru döndü. "Bu ne biçim bir selamlama?"

Bennett iç çekti. İyi davranacak enerjisi yoktu. "Ne istiyorsun Nic?"

"İçeri girebilir miyim?"

Burnunun köprüsünü sıktı. "Elbette.

Neden olmasın ki? Neden eski hayatına balıklama dalmıyordu? Kira onu istemiyordu ama belki Nicole hala istiyordu. En azından her zaman olduğu kadar.

Nicole kıpırdanarak yanından geçti. Üzerinde payetlerle kaplı küçük siyah bir elbise ve 1.80'lik boyunu en az 1.80'e çevirecek kadar uzun topuklu ayakkabılar vardı. Objektif olarak, seksi görünüyordu. Ne yazık ki, onun için kesinlikle hiçbir şey yapmıyordu. Bu da fazladan adaletsiz görünüyordu. Kira'ya sahip olamıyordu ve Kira onun için diğer kadınları da mı mahvetmişti? Bu çok acımasızcaydı.

Elizabeth ve Odie ilgiyle başlarını kaldırdılar, gelenin kim olduğunu gördüler ve uğraşmaya değmeyeceğine karar verdiler. Pudgy uyanmaya zahmet etmedi. Nicole de onları görmezden geldi. Onun küçük sürüsünün hiçbir zaman büyük bir hayranı olmamıştı. Ve görünüşe göre, köpekleri ondan daha akıllıydı. Yeterince reddedildikten sonra derslerini almışlardı. Nicole onlardan hoşlanmıyordu.

"Her şeyden önce," dedi, paket servis kartonlarıyla dolu sehpaye ve yatak odasının kapısının yanındaki kısmen açılmış valizine bakarak. "Senin için endişelendim. Mesajlarıma cevap vermiyordun. Elini kolunda gezdirdi ve eskiden ona önemli, ihtiyaç duyulan biri olduğunu hissettiren o küçük gülümsemeyi yaptı. Şimdi ise sadece sinirlenmesine neden oluyordu. Ona kızgın. Cevap vermediği için kendisine kızgındı. Beynini kırdığı için Kira'ya kızgındı.

"Uzaktaydım.

'Oh? Bu iyi! Küçük bir tatil her zaman güzeldir.

Küçük bir tatil. Yıkıcı bir kalp kırıklığı. Çok güzel. Şiddetle tavsiye ederim.

"Hayatta olduğumu teyit ettiniz. Sanırım gidebilirsin.'

Yine o küçük somurtma. Eskiden öperdi.

"Tanrım, Bennett. Bütün arkadaşlarına böyle mi davranıyorsun?" 'Biz böyle miyiz? Arkadaş mıyız?

Surat asması seksi bir gülümsemeye dönüştü. "Faydalarıyla birlikte.

Bir kahkaha attı. 'Artık çıkar gibi hissettirmiyorlar, Nic. Bana ihtiyacın olduğunda beni kullanıyormuşsun ve benden bıktığında beni terk ediyormuşsun gibi geliyor.

O konuşurken gözleri büyüdü ve takma kirpiklerinin ekstra ağırlığıyla onları bu kadar açmanın zor olup olmadığını merak etti.

"Gerçekten böyle mi hissediyorsun?

Tanrım. Şu anda bu konuşmayı yapmak istemiyordu. "Önemli değil.

"Bu önemli! Bir elini kalçasına koyarak öfkeyle yana doğru kaldırdı.

"Şimdi de duygularımı mı önemsiyorsun?

"Senin duygularını her zaman önemsedim.

Adam ona inanamayarak baktı. Onu kapı dışarı etmeliydi. Ya da onu yatağa götürmek. Hangisi olduğundan emin değildi.

"Bir içki ister misin?" diye sordu ve gülümsemesi büyüdü. "Elbette.

Dairesinin tamamı aslında tek bir odaydı, bu yüzden buzdolabından iki bira alırken Nicole'ün gözlerini hâlâ üzerinde hissedebiliyordu. Açtı ve ona uzattı.

Sessizce içtiler, Nicole yemek masasının kenarındaki tüneğinden onu izliyordu.

"Neden buraya taşındınız?" diye sordu ve yalan söylemek istedi. Ama belki de yeni bir yılın başlangıcı, geçmişindeki tüm bu yükü kovmak için mükemmel bir zamandı.

"Sen istedin.

Başını salladı ve bir yudum daha aldı. "Tek sebep bu muydu?

'Evet. Aptalcaydı. Artık bunun farkındayım. Bunca yıl sonra bile bunu itiraf etmek hâlâ çok utanç vericiydi. O zamanlar burada da bir işi olduğunu iddia etmişti. Hep Batı Yakası'na taşınmak istediğini söylemişti. Ama aslında sadece aşık olduğu güzel kızın peşinden gitmek istemişti. Kendine karşı dürüst olsaydı, o zaman bile kızın aynı şekilde hissetmediğini bilirdi. Ama o sormuştu. Ona ihtiyacı olduğunu, yalnız kalmak istemediğini söylemişti. Ve o da buna tamamen kanmıştı.

"Benimle gelmene çok sevindim.

Öfkelendi. 'Bunu göstermenin komik bir yolu vardı. Birkaç ay sonra beni terk etmen pek hoşuna gitmedi.

'Çok gençtik! Ne istediğimi bilmiyordum. "Belli ki.

'Seni incittiysem özür dilerim Bennett, ama o kasabadan gitmem gerekiyordu. Korkmuştum ve sen benim yanımdaydın.

Sanki önemli değilmiş gibi, sanki bu tek deneyim o zamandan beri ilişkiler hakkındaki düşüncelerini şekillendirmemiş gibi omuz silkti.

"Ve kendimi savunmak için," dedi, bir tutam saçını parmağının etrafında döndürerek. 'Buraya gelmek için başka nedenlerin olduğunu söylemiştin. Hep Batı Yakası'nda yaşamak istemiştin, hatırladın mı?

"Yalan söyledim! Güldü, sesi sert ve kabaydı. "Seninle birlikte olmak istedim.

Nicole, onun hayatını başka bir yere taşımasının tek nedeninin kendisi olduğunu düşünmemiş gibi gözlerini kırptırdı.

"Ama haklısın," dedi başını sallayarak. 'Gençtik. Ama şimdi daha az genciz ve yine de buradasın.

Masadan kalktı ve her adımda kalçaları sallanarak yaklaştı. "Ve sen de beni içeri aldın.

Ve onu içeri aldı.

İsa.

Onu hep içeri alırdı. Ona nasıl hissettiğini bir kez bile söylememişken onu ne kadar suçlayabilirdi ki? Onu asla geri çevirmemiş ya da artık onu görmek istemediğini söylememişti. Ne zaman kapısına gelse ya da gece geç saatlerde mesaj atsa, ona ihtiyacı olduğunda hemen yanında olmuştu. Onun bu anlaşımdan memnun olmadığını nereden bilebilirdi ki?

Aralarındaki bu şeyi bitirmeye hiç çalışmamıştı.

Şimdi her zaman kullandığı parfümün kokusunu alabileceği kadar yakınında, önünde duruyordu, çiçek kokusu etrafını sarıyordu. Tanıdıklığı baştan çıkarıcıydı.

"Döndüğüne sevindim," dedi, gözleri onunkilere kayarak. Bir elini göğsüne bastırdı, sıcaklık tenine kadar sızdı. "Yeni yıla hep birlikte giriyoruz.

"Neden Nic?" diye sordu ve gerçekten bilmek istiyordu. Neden? Onu uzun süre yanında tutmak istemediği açık olmasına rağmen neden geri gelmeye devam ediyordu?

"Gelenek mi? Daha yakına eğildi, kollarını Ben'in boynuna doladı, vücudu Ben'in vücuduna yaslandı. "Ve sana her zaman güvenebilirim, Ben," diye mırıldandı. "Sen her zaman benim için buradasın.

Ah, evet. Bennett, insan güvenlik battaniyesi.

"Evet, artık bunu yapabileceğimi sanmıyorum.

Adam kadının kollarını boynundan çözerken kadının gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, burada bana ihtiyacın olmasını bekleyemem.

"Beklemeni hiç istememiştim, Ben. Aramızda bir anlaşma var sanıyordum. Dediğim gibi, menfaatleri olan arkadaşlar falan.

"Arkadaşlık birbirimizin yanında olduğumuz anlamına gelir, yılın dokuz ayı boyunca ortadan kaybolup yalnız kaldığınızda, terk edildiğinizde ya da yılbaşı geldiğinde geri döndüğünüz anlamına gelmez.

"Bennett...

'Hayır, hayır, üzgünüm, Nic. Artık bunu yapamam. Geri adım attı, aralarında fiziksel bir mesafeye ihtiyaç duyuyordu, kazara kötü alışkanlıklarına geri dönmekten korkuyordu. Çünkü bu kötü bir alışkanlıktı. İnsanlara yardım etmemek, onları umursamamak ya da Kira'nın yanında olmak istememek. Kötü alışkanlık onu mutsuz eden bir ilişkide kalmaktı. Kötü alışkanlık, bu kadına tam olarak nasıl hissettiğini söylememektir.

O haklıydı. Her şey başladığında çok gençtiler.

Ama artık değillerdi.

Bu şeyin başlangıcından pişmanlık duymuyordu. Saf ve aşıktı ve bir kızı ülkenin bir ucundan diğer ucuna kadar takip etmişti ve birkaç ay boyunca bu inanılmaz ve heyecan vericiydi. Ve bu deneyimi yaşadığı için mutluydu.

Ama sonun son olmasına izin vermediği için pişmanlık duyuyordu. Bu çürümüş şeye çok uzun süre tutunmuştu.

'Gitmelisin,' dedi.

Kaşlarının arasındaki küçük bir çatıkla onu inceliyordu. "Biriyle mi tanıştın?"

Evet. Ve o buna inanmasa da mükemmeldi. Zeki ve komikti ve o kadar güzeldi ki canı yanıyordu. Köpekleri, ren geyiklerini ve muhtemelen güneşin altındaki diğer tüm hayvanları severdi. Ve inatçıydı. Ve cesurdu.

Ondan daha cesurdu çünkü değişmeye çalışıyordu.

Ama Nicole'ün bunların hiçbirini bilmesine gerek yoktu.

"Önemli değil. Ben sadece..." içini çekti ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Sadece artık senin yedeğin olmak istemiyorum. Özür dilerim.

"Ya daha fazlasını istersem?"

"İstemezsin.

Elleri yine kalçalarının üzerindeydi. 'Belki de istiyorum. Belki de seni kaybetmek istemiyorum. Senin istediğin gibi olmak için daha çok çabalayabilirim.

Ona kocaman gözlerle bakıyordu ve korktuğunu biliyordu. Ona inanıyordu, onun için çabalayacağına, onu kaybetmek istemediğine inanıyordu ama bu konuda bencil olması gerekiyordu.

'Şansımız vardı, pek çok şansımız vardı. Bence ikimiz için de en iyisi hayatımıza devam etmek.

Gözleri yaşlarla doldu ve adam ona kollarını açtı. Kadın kollarına kapandı ve yüzünü onun göğsüne yasladı.

'Özür dilerim,' dedi. 'Bunu sorun etmeyeceğini sanmıştım. Beni görmekten hoşlandığını sanıyordum.

"Elbette sevdim. Hâlâ da öyle. Bir elini kadının pullu sırtına sürttü. "Ama ben sadece... Hayatıma devam etmeliyim.

Uzun bir süre bu şekilde kaldılar ve o sanki geçmişini kollarında tutuyormuş gibi hissetti. Hayatlarının çoğunu birbirlerine bağlı olarak geçirmişlerdi. Anılar sel gibi aktı:

Geceleri çok küçük yurt odasındaki yatağında geçiriyor, başaracaklarını umarak eski püskü hatchback'ile ülke çapında araba kullanıyor, ilk stüdyo dairelerinde havalı yatakta uyuyorlardı. İlk gidişinden sonra, ağlayarak, bir arkadaşına, teselliye ihtiyaç duyarak geri dönmesinin üzerinden sadece birkaç ay geçmişti ve sonunda tekrar birlikte yatağa girdiler.

Ve dönüp durdular. Şimdiye kadar.

Adam kızın başının üstünü öptü ve kız geri çekildi. Mucizevi bir şekilde makyajı bozulmamıştı.

"Seni Sunny'nin bu akşamki partisine davet edecektim ama sanırım hayır diyeceksin?"

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Bu bir hayır.

Başını salladı ve saçlarını tekrar kulaklarının arkasına taradı. "Peki, kurallar nedir? Seninle hâlâ konuşabilir miyim?"

Eninde sonunda. Sadece biraz zamana ihtiyacım var.'

"Tamam. Sesi boğuk bir fısıltı gibiydi ve adamın kalbi biraz daha kırıldı.

Kapıda uzandı ve adamın yanına bir öpücük kondurdu.

"Mutlu yıllar, Nic.

"Mutlu yıllar, Bennett.

Kapıyı arkasından kapattı ve kalbi hâlâ acıyor olsa da kendini hafiflemiş hissetti. Belki de şeytan çıkarma işe yaramıştı. Belki de bu gerçekten yeni bir yıl olacaktı.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Ocak ayının sonunda ışıklar hala yanıyordu, çünkü burası onun yeri ve kuralları o koyuyordu. Bu da onun hoşuna gidiyordu. Ayrıca, parıldayan ışıklar karanlık evine gelmeyi kolaylaştırıyordu.

"Haftaya görüşür müyüz?" diye sordu Iris arabayı Kira'nın garaj yoluna park ederken.

"Bunu kaçırmazdım.

Iris gülümsedi. 'Harika! Sen içeri girene kadar bekleyeceğim. Burası çok karanlık.'

"Teşekkürler ama merak etmeyin, Benny beni korumak için burada.

Kira kapıyı kapatıp arkadaşına el sallayarak veda etmeden önce yoga matını küçük arka koltuktan çıkarırken Iris güldü. Üç haftadır Salı akşamları Iris'in yoga derslerine katılıyordu ve bu gece Warrior 3'ü kafasının üzerine devrilmeden yapmıştı, yani kendini çok zinde hissediyordu.

Ya da en azından kapıyı açmadan ve aşırı hevesli oda arkadaşı tarafından neredeyse yere serilmeden önce kendini zen gibi hissediyordu.

Selam! Selam, bebeğim! Ben geldim! Benny'yi, hiç de korkutucu olmayan iri pitbull cinsi kurtarma köpeğini kulaklarının arasından okşadı. Dili zevkle ağzından dışarı sarktı.

'Beni özledin mi? Seni koca bebek. Onun kocaman başını okşadı ve kendini evin içine daha da sıkıştırmaya çalıştı. "Beni içeri almalısın, dostum. Onu kenara itti ve adam sadece bir inç verdi ama bu ön kapıyı kapatmak için yeterliydi. Kadın eşarbını çözüp paltosunu asarken adam ona tutkal gibi yapıştı. Koridordaki radyatör mutlu bir şekilde tıslıyor, evi sıcaklıkla dolduruyordu. Yeni kombi tıklar tıklar çalışıyordu.

Battaniye kapılarını bile indirmiş ve Iris ve Jeanie'nin yardımıyla yatağını üst kata taşımıştı. Bennett'le birlikte iki haftadır içinde yaşadıkları evdeki küçük kar küresi dünyası resmen yok olmuştu.

Ve evet, onsuz yaşamaya çalıştığı kişinin adını taşıyan bir köpeği sahiplenmenin patolojik olduğunun farkındaydı ama o zamanlar bu ona kader gibi gelmişti.

En azından bir Ben ona aitti.

"Hadi, sana biraz yemek getirelim. Bunun üzerine koca ayak Kira'nın yanından ayrılıp mutfığa doğru koşmaya başladı, pençeleri parke zemini tırmalıyordu. Kira gülerek onu arkasından takip etti.

Bennett gittiğinden beri garip bir ay geçirmişti; zor ama iyi. Artık kendi kendine uyguladığı izolasyondan resmen çıkmaya karar verdiğine göre, Dream Harbor'daki hayat o kadar da kötü görünmüyordu. Aslında, topluma yeniden katılma işini biraz abartmış olabilir. Geçtiğimiz ay içinde yogaya kaydolmuş, kitap kulübüne katılmış, üç farklı

Annie'nin fırınında aşçılık dersleri almış ve biraz daha fazla para kazanmak için Mac'in barında birkaç vardiya çalışmıştı. Logan'ın ziraat mühendisiyle ve Logan'ın kendisiyle bir çiftliğin nasıl işletileceğine dair ipuçları almak için yaptığı toplantılardan ve Chloe için bir iş planı hazırlamak için harcadığı onca zamandan bahsetmiyorum bile.

Hatta o eski ahır için hayaller bile kurmaya başlamıştı. Orayı onarırsa, burada etkinlikler düzenleyebilirdi.

Kira meşguldü. Ve bu... harikaydı. Ve yorucu.

Akşam yemeği için kalan çorbayı ısıtırken Benny ayaklarının dibinde mızızlandı.

"Sen zaten yedin," diye hatırlattı ama adam açlıktan ölmek üzereymiş gibi ona baktı. İçini çekti ama ona tencereden küçük bir parça tavuk uzatırken gülümsemesine engel olamadı. Bu koca adam onu insan Bennett'e geri dönmesi için yalvarmaktan alıkoyan en önemli şey olmuştu. En azından bir süreliğine.

Çünkü günlerini doldurmuş, arkadaşlar edinmiş, işlerini yoluna koymuş, bir iş planı oluşturmuş ve sonunda kendini bunu yapabileceğine, dünyada tek başına var olabileceğine ikna etmiş olsa da, onu hâlâ gerçekten özlüyordu.

Dünyada tek başına var olmak istemiyordu.

Mektubu da bu yüzden göndermişti.

Çorbasını bir kâseye doldurdu ve mektubun içeriğini düşünmemeye çalışarak masaya doğru ilerledi. Mektubu her düşündüğünde içini bir endişe kaplıyordu.

Henüz almamış mıydı? Birkaç gün önce göndermişti. Postanın buradan oraya ulaşması ne kadar sürerdi? Ya kaybolursa? Posta her zaman kaybolur, değil mi?

Ve daha da kötüsü, eğer aldıysa, ne düşünüyordu? Öyle mi?

Belki de Edwin'in üretken mektuplarından ilham almıştır. Yazmak. Adamın içlerinden birine bir hazine haritası koymuş olma ihtimaline karşı hâlâ hepsini inceliyordu ama o sırada bir mektup iyi bir fikir gibi gelmişti. Daha az anlık bir şey istiyordu. Bennett'in göndermeden önce cevabını formüle etmesine izin verecek bir şey. Bir kısa mesajdaki düşünme noktalarına bakmak gibi olmayacak bir şey. O noktalar onu kesinlikle kırırdı.

Ama şimdi beklemek de bir o kadar kötüydü.

Sadece söyle.

Ciddi miydi?

Belki de karla kaplı hayal dünyalarından uzaklaşıp gerçek dünyaya geri dönmüş ve bunun sadece koşullardan kaynaklandığını fark etmişti. Sadece mevsimin büyüğü. Ya da yalnızlığın.

Ama bu doğru olsa bile, yine de gönderdiğine memnun olmuştu. Son kavga sırasında ona o kadar güzel şeyler söylemişti ki, o da ona buz gibi bir sessizlikten başka bir şey vermemişti. En azından onun hakkında ne hissettiğini bilmeyi hak ediyordu. Birlikte geçirdikleri Noel'i ne kadar sevdiğini.

Ve her neyse, artık çok geçti. Mektup, onun özensiz el yazısıyla dünyaya yayılmıştı ve onu geri almak mümkün değildi. O lanet şeyi defalarca yeniden yazdığından beri yazdığı her kelimeyi hâlâ hatırlayabiliyordu.

Sevgili Bennett,

Edwin'in o kadar çok mektubunu okuduktan sonra bile, buna nasıl başlayacağımı bilemiyorum (üzgünüm ama kirli olmayacak). Sanırım sen gitmeden önce söylemeyi başaramadığım birkaç şeyi söylemek istedim, hatta Gerçi muhtemelen yapmalıydım.

Aramızdaki ilişkiyi bitirerek doğru olanı, özverili olanı yaptığımı sanıyordum. Düşündüm ki eve gitmen için ısrar etmeliyim, ama bir kez daha seni düşünmüyordum. Ne istediğini. Senden şüphe etmemeliydim. Eğer kalmak istiyorsan, sana izin vermeliydim.

Hâlâ devam eden bir çalışmam var.

Ama bilmeni isterim ki benim için sen de mükemmelsin. Açıkçası bu beni şaşırttı. İstediğimi bilmediğim her şeydin. Ama sana aşık oldum çünkü sen iyi ve nazıksın. Neredeyse Dayanılmaz derecede yakışıklı bir bakıcı. Özverili ve tatlı. Ve şimdiye kadar yaptığım en iyi seks. Sen gittiğinden beri seni düşünerek o küçük pembe vibratörü o kadar çok kullandım ki pilini yaktım (tamam, yani biraz edepsiz).

Bağımsız olmanın yalnız olmak anlamına gelmediğini belki de çok geç fark ettim.

Seni özledim.

O yüzden, sanırım, tüm sevgimle söylüyorum,

Kira

Not: Çoraplara bayıldım.

Çorbasını içti, son podcast'i Bahçe Bitkileri ve Siz'i dinledi, Benny uyukluyordu, koca kafası ayaklarını örtüyordu ve Bennett'in o kelimeleri okuduğunu düşünmemeye çalıştı. Benny hırlamaya başladığında kasesini lavaboya koyuyordu.

"Ne oldu dostum? Köpek arka camlara bakıyordu. "Muhtemelen bir kokarca ya da onun gibi bir şeydir," diye güvence verdi ona, karanlığa bakarak ama Benny durmadı. Hırlamaları havlamaya dönüştü.

"Tamam, beni korkutuyorsun.

Köpeği oturma odasına kadar takip etti, yolda telefonunu aldı, polisleri, Logan'ı ya da birilerini aramaya hazırdı, gelip dışarıdaki her neyse onu korkutup kaçıracaktı.

Ön pencerelerden dışarı baktı. Noel ağacı kulübesinin ışıkları yanıyordu. İlk birkaç sıra ağacın üzerine dizdiği ışıklar da öyle. Ama kalbini göğsünde durduran şey çiftlikte koşuşturan üç köpekti.

"Lanet olsun, Benny.

Başını bacağına yaslayarak onun yanında sızlandı.

"Sorun yok. Onlar... arkadaşlar. O zaten hareket ediyordu

Kapıya doğru ilerliyor, botlarını karıştırıyor, paltosunu çekiştiriyordu. Fermuarı açamıyordu; elleri çok fazla titriyordu.

O buradaydı.

Geri dönecekti.

Onun için.

Kapıyı açtı ve bacakları titreyerek verandaya doğru yürüdü.

"Bennett?" Sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi. Onun adını haykırırken kendini deli gibi hissediyordu. Ama köpekleri buradaydı, o da buralarda bir yerde olmalıydı.

Benny hâlâ onun yanında sinmiş duruyordu. 'Hadi ama dostum. Bir şey yok. Gidip araştıralım.'

Araba yolundan ağaç çiftliğinin girişine doğru yürüdüler. Elizabeth ağaçların arasından fırladı ve doğruca onlara doğru yöneldi. Benny boğazının altından hırladı. Köpekler birbirlerinin etrafında dönüyor, kokluyor ve hırılıyorlardı.

'Her şey yolunda, Benny. Korkma. Birkaç daire daha döndükten sonra köpekler bir tür ateşkese varmış gibi göründü, hırlamalar mutlu havlamalara dönüştü ve ikisi birlikte koşarak uzaklaştı.

Yürümeye devam etti ve yol boyunca bir yerde Pudgy onu buldu ve yanında paytak paytak yürüdü. Kulübenin yanındaki ağacın süslenmiş olduğunu fark etmesi sadece bir dakikasını aldı.

"Bu ne?" diye sordu ayaklarının dibindeki küçük köpeğe, ama Pudgy yanıt olarak sadece hırıldadı. Ağaç, kırmızı fiyonklarla bağlanmış zarflarla kaplıydı. Ortadaki zarfın dışında bir yazı vardı.

Önce aç.

Kira onu ağaçtan kopardı, nefesi boğazında düğümlendi ve gözlerinin arkasında yaşlar yandı.

Zarfı yırtarak açtı ve içindeki mektubu çıkardı. Son zamanlarda okuduğu eski mektupların aksine, bu mektup net ve beyazdı ve Bennett'in kusursuz el yazısıyla yazılmıştı.

Şeftali,
Mektubunu aldım.

Gözyaşları görüşünü bulandırmadan önce ilk cümleyi zar zor bitirebildi. Onları aceleyle uzaklaştırdı.

Ben pek mektup yazan biri değilim ama torunlarımızın eski mektuplarımızı asla bulamayacak olmalarının sizi üzdüğünü söylemişsiniz. Bunun onları başlatmak için yeterli olacağını düşündüm.

Bunu söylemene gerçekten sevindim. Ben de seni özledim.

Sevgi
ler,
Ben

Onu görmeyi umarak başını kaldırdı ama hâlâ ortalıkta görünmüyordu, o yüzden başka bir mektup aldı.

Şeftali,

Bence sen en çok sabahları saçların dağınıkken ve uykudan yumuşak ve sıcakken güzelsin. Sana sonsuza kadar böyle bakabilirim.

Sevgi
ler,
Ben

Ve bir tane daha.

Şeftali,

İnanılmaz derecede inatçısın, ama bu da hoşuma gidiyor.

Sert ve kararlısınız. Seni harika bir ortak yapacak olan da bu.

Sevgi
ler,

Ben

Elleri o kadar titriyordu ki, kâğıdı zorlukla tutabiliyordu. Sustu ve daha fazla gözyaşı sildi.

"Neredesin?" diye yüksek sesle sordu ama adam görünmedi.

Şeftali,
Bütün bu mektupları buraya gelirken yazdım.
Umarım ciddiydın. Umarım beni burada istiyorsundur.
Sevgiler,
Ben

'Tabii ki biliyorum! Hangi cehennemdesin?" diye daha yüksek sesle bağırdı ama tek yaptığı köpeklerin etrafını sarmasını sağlamak oldu. "Lanet olsun sana, Bennett Ellis.
Bir tane daha açtı.

Şeftali,
Geçtiğimiz Noel benim de en sevdiğim Noel'di.
Umarım daha çok birlikte oluruz. Bir ömür boyu yetebilir diye düşünüyordum.
Sevgiler,
Ben

"Bennett," sesi kesildi.
"Hey, Peaches.
Döndü ve işte oradaydı, tıpkı ilk günkü gibi, ağaçların arasında yürüyordu. Tıpkı ilk günkü gibi ama tamamen farklı. Çünkü artık onu seviyordu. O da onu seviyordu.
"Geri döndün.

"Ben yaptım.

"Ve kalacak mısın?

"Ben de bunu planlıyordum. O mükemmel gülümseme ortaya çıktı. "Eğer istersen.

Ona doğru koştu ve kendini onun bekleyen kollarına attı. 'Evet. Kal. Lütfen.

Yüzünü onun boynuna gömdü, sıcak nefesi teninde gezindi. "Tanrım, seni özledim.

'Ben de seni özledim. Sana asla gitmeni söylememeliydim. Çok özür dilerim.'

'Buna hazır olmak için yapman gerekeni yaptın. Bundan pişmanlık duyman gerektiğini sanmıyorum.

"Peki sen buna hazır mısın?" diye sordu, hâlâ ona sarılmış bir halde.

Sırıttı. 'Seni sevmeye hazır mısın? Kahretsin, evet.'

'Bennett, dil! Etrafta küçük köpek kulakları var.'

Ayaklarının dibinde toplanan köpeklere baktı.

"Görüyorum ki sürüye yeni bir üye katılmış.

Kira güldü. "Bu ... oh ... uh ... bu Benny.

Bennett'in gözleri sevinçle açıldı. "Kira, köpeğine benim adım mı verdin?

"Hayır! Tabii ki hayır.

Adam kızın bakışlarını dikmiş bekliyordu, kız da yüzünü asmamaya çalıştı ama başaramadı. 'O isimle geldi ... ama bu yüzden onu seçtim.

Köpek Benny inledi. "Ve çünkü o çok iyi bir çocuk," diye mırıldandı, köpeğin başını kaşıyarak.

Bennett kıkırdadı. "Vay canına, beni bu kadar özlediğini fark etmemiştim.

"Oh, kapa çeneni. Kız onun koluna şakacı bir tokat attı. Adam onun elini tuttu ve tekrar kendine çekti. Kız isteyerek gitti, tekrar onun sıcaklığına sarıldığı için çok mutluydu. 'Dışarısı buz gibi. Hadi içeri girelim.

Eve geri dönerlerken kolunu onun boynundan ayırmadı, köpekler önlerinde yarışıyordu.

'Hiç çanta getirdin mi? Arabanız nerede? Eve yaklaştıklarında Kira etrafına bakındı. "Buraya nasıl geldin ki?

"Ben... uh..." Keyifli bir şekilde utangaç görünüyordu. 'Jeanie beni bıraktı. Sadece köpekleri ve sanırım Jeanie'nin arabasında bıraktığım bir el çantasını getirdim. Ona üzgün bir gülümseme verdi. "Buraya gelmek için biraz acelem vardı.

Kalbi o kadar doluydu ki göğsünde bir ağrı hissetti.

"Merak etme, şimdilik ödünç alabileceğin bir bornozum var. Adam gülerek onu eve kadar takip etti, aralarındaki koridorda bir sürü köpek vardı ve birdenbire evi soğuk ve yalnız olmaktan çıktı. Dolu, gürültülü ve sıcaktı. Ve Mükemmel.

"Hey, burası makul bir sıcaklıkta," dedi Ben ceketini onunkinin yanına asarken.

"Yeni kazanı aldım.

"Oh, öyle mi?

"Evet, artık işimde bir yatırımcım var, bu yüzden buralarda birkaç satın alma yapabildim.

'Bir yatırımcı, ha? Aferin sana.'

Yüzü gururla ısındı. Bu onun için iyi olmuştu. Ve bunu yaptığı için kendisiyle gurur duyuyordu. Evden ayrıldığı ve yeniden başladığı için. Yardım istediği için.

Bennett'i içeri aldığı için.

"O benim kız kardeşim, ama her şey çok resmi. "Eminim öyledir.

Şimdi oturma odasının girişinde duruyorlardı. Kanepede hatırı sayılır miktarda yastık ve sadece iki battaniye vardı, geri kalanlar yatak odasına gönderilmişti ve tabii ki şilte de yoktu.

"Onu yukarı nasıl çıkardın?"

"Yardım aldım.

"Sevindim.

"Yukarı gelip görmek ister misin?" diye sordu, kaşlarını Bennett'in çok seksi bulduğu bir şekilde sallayarak çünkü ona güldü.

"Tabii ki istiyorum. Onu tekrar kendine çekti, kolları beline dolandı ve yüzü ona doğru eğildi. "Ama burada kalmak zorunda değilim.

"Ne? Neden olmasın?"

"Yani, kesinlikle geri döndüm. Sadece burada kalmak zorunda olduğumu düşünmeni istemiyorum. Senin evinde. Ağırdan alabiliriz.'

Ağırdan almak mı? Bennett, şaka mı yapıyorsun? Torunlarımızın elli yıl sonra bulacağı mektupları ağaçlarıma koymak için ülkenin bir ucundan diğer ucuna uçtun ve şimdi de ağırdan alabileceğimizi mi söylüyorsun?

"Özellikle birlikte torunlarımız olmaları gerektiğini söylemedim.

"Evet, tamam. Kız gözlerini devirdi ve adam kızın alnına bir öpücük kondurdu. 'Bak, bunun berbat bir fikir olması ya da çok erken ya da çok hızlı olması ya da mantıklı olmaması umurumda değil. Bu ay bir şey öğrendim.

"Ah?" Adam ona bakıyordu ve kız onun kirpiklerinin ne kadar uzun ve koyu olduğunu neredeyse unuttuğunu fark etti. Hâlâ sinir bozucuydu ama şimdi onu seviyordu, bu yüzden bununla başa çıkmak zorundaydı.

'Evet. Sensiz olmak istemediğimi öğrendim.
Bu kadar basit.'

"Bu kadar basit, ha?"

"Evet.

Yüzünden geçen gülümseme yavaş ve tatlıydı. 'Tamam, güzel. Ben de seninle birlikte olmak istiyorum, bu kadar basit.

"Mükemmel. O zaman anlaştık.'

Alnında küçük bir endişe kırılgılığı belirdi. "Geçmişte insanların niyetlerini yanlış yorumladığımı yeni öğrendim, bu yüzden bunu benim için açıklayabilirsen çok iyi olur, Peaches.

Parmaklarını Benett'in saçlarında gezdirdi, saçlarını yeterince karıştırdı, böylece Benett yine kendi saçlarına benzedi. "Taşınıyorsun Bennett. Buraya, Dream Harbor'a, benimle, çok fazla köpeğimizle ve muhtemelen gelecekteki bir ya da iki ren geyiğiyle birlikte yaşamaya. Ve sonsuza dek mutlu yaşayacağız. Yeterince açık mı?"

"Crystal. Teşekkür ederim. Gülümsemesi muzip bir şeye dönüştü ve adam onu mağara adamı tarzında omzuna alıp merdivenlere yönelmeden önce tepki verecek zamanı olmadı. Kız ciyakladı ve adamın kollarında kıvrandı ama adam onu sıkıca tuttu ve kışına hızlı bir şaplak attı.

"Bennett!

Güldü. "Şimdi gidip şu yatağı görelim.

"Oturma odasındaki battaniye kalesini özlemem garip mi?" diye sordu saatler sonra sabahın ilk ışıklarında. Bütün gece uyanık kalmışlar, öpüşmüşler ve konuşmuşlardı. Planlar yapmışlardı. Yeniden tanışmışlardı. Ellerini ondan uzak tutamıyordu. Kendini onun gerçek olduğuna ikna etmek zorundaydı. Ne zaman uyuklasalar, kendini onun kıcını avuçlarken ve ereksiyon halindeyken uyanmış buluyordu. Dinlendirici bir gece olmamıştı ama lanet olsun ki iyi bir geceydi.

"Hayır, bazen ben de özlüyorum.

Kira'nın başı göğsüne yaslanmıştı ve adam parmaklarını Kira'nın saçlarında gezdirdi. Çıplak bacakları onunkilere dolanmıştı.

"Belki bu bizim Noel geleneğimiz olabilir," dedi. "Ateşin önünde uyumak.

"Bu güzel olurdu," diye mırıldandı, parmaklarını saçlarından sırtına doğru gezdirirken. Burada, bu evde, Kira'nın kollarında olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Sanki bir rüya gibiydi. Sadece birkaç gün önce evdeydi ve hayatını onsuz yaşamak için elinden geleni yapıyordu ama artık buna gerek kalmamıştı.

Dünyadaki en şanslı orospu çocuğu olmalı.

"Kız kardeşim baharda ziyarete gelecek," dedi. Bütün gece böyle olmuştu, hayatlarından küçük parçalar birbirlerine dökülmüş, kaçırdıkları her şeyi birbirlerine anlatmışlardı.

"Kulağa hoş geliyor. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum.'

"Hâlâ Edwin'in mektuplarını okuyorum. "Oh?

"Evet, hâlâ bu hazine hakkında bazı ipuçları bırakmış olmasını umuyorum.

"Şansın var mı?

Başını salladı, saçları adamın çıplak göğsüne değiyordu. "Henüz değil. Ama sonunda o Tiffany lambaları buldum. Tavan arasındaki eski bir şifonyerin arkasına saklanmışlardı.

Kendi kendine gülümsedi, bir şeyler bulmaktan vazgeçmediği için mutluydu. Yaşlı Edwin'in geride bir şeyler bıraktığına başından beri şüpheyile yaklaşıyordu ama Kira iyi şeyler ummaya cesaret ediyordu ve onun bu yönünü seviyordu.

Başını kaldırıp ona bakabilmek için kollarında kaydı. "Merhaba," diye gülümsedi, sanki onun burada olmasına en az kendisi kadar şaşırmış ve heyecanlanmıştı.

"Hey.

"Burada olman delilik.

"Biliyorum.

Kadın sırtıttı ve adam onu özledi, burada olmasına rağmen onu özledi. Ona daha yakın olmak istiyordu. Başını eğip onu öpmek için yuvarlandı, böylece onun üzerindeydi. Uykulu ve yumuşaktı.

Onun dinlenmesine izin vermeliydi. "Bennett," diye mırıldandı. "Öyle mi?

"Seni seviyorum.

Nefesi kesildi, hâlâ duyduklarına şaşıyor, hâlâ bunun doğru olabileceğine hayret ediyordu.

"Ben de seni seviyorum, Peaches.

Gülümsedi ve kollarını adamın boynuna dolayarak onu kalçalarının beşiğine doğru çekti. Adam onu ezmek için ön kollarına dayandı ama kadın bacaklarını adamın sırtına dolayarak onu sıkıca tuttu.

Onun boynuna sokuldu, şampuan, odun dumanı, çam ve Kira gibi kokusunu içine çekti.

Onu istemekten başı dönüyordu. Adam ona karşı sallanırken nefesi kesildi.

"Uyumak istiyor musun?" diye fısıldadı yanağına doğru.

Başını iki yana salladı. 'Henüz değil. Seninle geçireceğim zamanı kaçırmak istemiyorum.

Gülümsedi. "Bir noktada uyumamız gerekecek.

"Henüz değil," diye fısıldadı ve adam onu öptü, kelimeleri çaldı. Dudaklarını ve çenesini öptü; boynundan aşağıya doğru öptü, ağzını narin teninde gezdirdi. Adam köprücük kemiğini ve göğüslerini öperken kadın sırtını dikleştirdi. Yaladı, emdi ve öptü, ta ki kız nefes nefese kalana, kalçaları onunkilere karşı sallanana, bu gece yaptıkları onca şeyden sonra bile rahatlamak isteyene kadar. Bu yeterli değildi. Asla yeterli olmayacaktı.

Kadının vücudundan aşağı kayarak yüzünü kalçalarının arasına gömdü.

Tanrım, bunu nasıl da kaçırmış.

Tadını, kokusunu, dilinin üzerindeki hissini. Parmaklarının saçlarını çekişi, nefes alışları ve inlemeleri. Adam onun kalçalarına sıkıca tutunmuş, bir saniye bile bırakmak istemedi onu yerinde tutuyordu.

İlk seferinde ayrılmakla aptallık etmişti.

Şimdi bu kadına sonsuza dek sıkı sıkıya tutunmayı planlıyordu. "Ben! Kalçaları onun etrafında gerildi, kalçaları yuvarlandı

diline karşı. Kadın gerildi ve sonra kırıldı, adamın ellerinde titriyordu. Onun zevkini yalayıp yuttu, vücudu ellerinde tekrar yumuşayıp esnekleşene kadar her son damlasını sıktı.

Vücuduna geri süründü ve onu doygun bir gülümsemeye buldu.

Sırıttı. "Şimdi uyumak ister misin?" diye sordu ve kızın gözleri faltaşı gibi açıldı.

"Henüz değil. Onu tekrar aşağı çekerken gülümsemesi düpedüz hınzırcaydı. Bacakları tekrar onun etrafına sarılmıştı ve o kadar kaygandı ki tek bir hamlede içeri kaydı.

"Kira," onun adı bir iniltiden başka bir şey değildi. Alnını onunkine yasladı ve içinde çoktan kabaran zevke karşı kendini sabitledi.

Onu öptü, tırnaklarını sırtında gezdirdi, sadece omurgasından aşağıya karıncalanma zevki gönderecek kadar. Adam homurdandı ve kadın onun dudaklarına gülümsedi.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı adam tekrar tekrar içine girerken. Ağzına, kulağına ve boynunun kıvrımlarına doğru fısıldadı, ona tutunurken, tekrar tekrar içine iterken, ona karşı kırılanda kadar, kollarında parçalanana kadar.

"Ben de seni seviyorum," diye nefes nefese dudaklarını onun terli şakağına bastırdı. Uzun süre böyle kaldılar, birbirlerine bastırdılar, bırakmak istemediler. Sonunda uyuyana kadar.

Ne de olsa birlikte geçirecekleri bir ömürleri vardı. Uyumak için birkaç saat ayırabilirlerdi.

Sonsöz

BEŞ AY SONRA

II

Burası düşündüğümde daha sıcak," dedi Kira, alnını silerek ve toprakta onun yanına oturarak. "Güzel bir şey. O kıştan sonra nihayet buzlarım çözülüyor gibi hissediyorum.

Kıkırdadı. 'Ve eğer bunların hepsi büyürse, kavanozlara dizebileceğiniz turşuları bir düşünün.

Ona gülümsedi ve yanaklarına kir bulaşmış bahçıvan şapkasıyla saçma görünüyordu, ama hiç bu kadar güzel birini görmemişti. Onun hakkında hep böyle hissetmişti. Sabah ilk iş, üstü başı kir içinde, yaptığı o çılgın sıcak yoga yüzünden ter içinde; her şekilde bu kadını muhteşem buluyordu.

"Bunu yaptığın için teşekkürler..." İlkbaharın başlarında evin arkasında kazdığı ve şu anda salatalık ettikleri bahçeyi işaret etti. Turplar filizlenmeye başlamıştı ve yakında birkaç küçük domates bitkisi de ekmeyi umuyordu.

Kira'nın doldurulmaya hazır bir yığın cam kavanozu vardı. Kış boyunca, ona bazı kavanozlarını göstermişti.

Çiftçilikten ilham aldı ve bunun çok çekici olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.

"Memnuniyetle. Eğildi ve kızın burnuna bir öpücük kondurdu. Köpek Benny de ondan geri kalmamak için yüzünün yan tarafını yaladı.

"Ah," diye inledi Kira ve köpeği itti ama sesinde kahkaha vardı. O köpeği seviyordu. Onun tüm köpeklerini de. Daha önce hiç tanışmadığı köpekleri bile seviyordu ama bu onun sevdiği pek çok şeyden sadece biriydi.

"Gidip bize biraz limonata alacağım," dedi, ayağa kalkıp şortundaki kiri fırçalayarak. Benny onun arkasından salya sümük ilerledi. Diğer üç köpek bahçede güneşlenmenin çeşitli hallerindeydi. Odie sırt üstü yuvarlanıyor ve poposunu oynatarak içeri girdiklerinde beyaz tüylerinin artık beyaz kalmamasını sağlıyordu. Elizabeth oturmuş, kulaklarını dikmiş, güneşin altında dinlenirken bile tetikteydi ve yaşlı kız Pudgy onun yanında uyuyor, yüksek sesle horluyordu.

Ve hepsi yeni evlerinde çok mutluydu. Dışarıda koşup dolaşabilecekleri alanı seviyorlardı, onun sıkışık dairesinden çok daha iyiydi. Ve Bennett buraya gelmek için uçağa bindiğinde tamamen çılgınca görünmüş olsa da, o da burada mutluydu.

Nasıl geri dönmemiş olabilir?

Kira'dan gelen mektubu art arda beş kez **o k u m u ş** ve yarım saat içinde uçak biletini almıştı.

Kira'nın dediği gibiydi. Çok basitti. Onunla birlikte olmak istiyordu. İşte buradaydı.

Ve tabii **k i** aileye daha yakın olmak da güzeldi. Kira'nın en küçük yatak odasını ayarladığından bahsetmiyorum bile.

Uzaktan alışması için mükemmel küçük bir ev ofisi olarak ve onu o kadar çok ev projesiyle meşgul etti ki, Bay Tamirci eğilimleri sadece iyi bakılmakla kalmadı, aynı zamanda takdir edildi.

Noel Baba bu Noel dileğini gerçekten yerine getirdi. Yaşlı adam her şeyin otesine geçti. Noel karı ve hayallerinin kadını, bunu açmak zor olacaktı.

Bennett serin ve nemli toprağı kazarken bunu düşünerek kendi kendine gülümsedi. Parmaklarını kirletmek çiftlikte yaşamakla ilgili en sevdiği yeni şeydi. Bu ve her gün Kira'nın yanında uyanmak.

Bir şeye çarptı. Sert bir şeye. Belki bir kaya? Etrafını kazdı, küçük bir kutunun metal kapağı görünene kadar toprağı hareket ettirdi.

"Bu da ne?

Onun sesindeki kafa karışıklığını duyan Elizabeth araştırmak için yanına gitti. Burnunu deliğe soktu ve yüksek sesle nefes aldı, sonra Bennett'a döndü, daha fazla talimat bekledi.

"Belki de bırak ben halledeyim. Köpeği kenara itti ve kutuyu topraktan kaldırıana kadar etrafını kazdı. Kek satışında para saklayabileceğiniz türden bir kutuya benziyordu. Ya da belki eski bir Noel ağacı iftliğinde.

"Hey, Peaches!" diye seslendi. "Bunu görmek isteyebilirsin.

Kirleri temizledi ama kutunun üzerinde hiçbir işaret yoktu.

"Hemen ıkıyorum! Kira mutfak penceresinden bağırdı ama o bekleyemedi.

Kutuyu açtı. "Vay anasını.

Üstte duran mektubu çıkardı ve el yazısını hemen tanıdı.

Bu kutuyu bulana,
Şanslısın, açgözlü kuzenimin bunu ele
geçirmesini istemedim, sanırım artık senin.
Umarım bunu vermeye değer biri vardır. Güzel.
insanları bulmak zordur, bu yüzden eğer bir
tanesine sahipseniz gitmesine izin vermediğinizden
emin olun. Sakın işi berbat etme.
~Edwin

Bennett, "Öyle bir niyetim yok, Ed," diye fısıldayınca Elizabeth başını eğdi. Kutunun dibindeki elmas küpeleri bulmadan önce inci kolyeyi ve iki narin bileziği bir kenara itti.

Onları avucunda tutuyordu, Kira bahçeye geri adım attığında mücevherler güneş ışığında göz kırpyordu. Yalınayaktı, bacakları uzun ve kesik kot şortunun içinde bronzlaşmıştı. Elinde bir tepsi limonata ve yüzünde mutlu bir gülümsemeyle çimlerin arasından ilerlerken köpekler onu selamlamak için koşuşturuyordu.

Ve Bennett Edwin'in haklı olduğunu biliyordu. İyi insanlar bulmak zordu.

Ve bunun peşini bırakmayacağından da emindi.

"Ne oldu?" diye sordu yaklaşırken.

"Hazine," dedi kutuyu kaldırarak. Kira'nın gözleri büyüdü. Toprakta diz çökmekten ayaklarının dibinde diz çökmeye geçmek zor olmadı. Sonra ne yaptığını söylemek de zor değildi.

"Onları nakde çevirelim, Peaches.

Bir şekilde tepsiyi yere bırakmayı başardı, sonra da onu yakalayıp çimenlerin üzerine devirdi.

"Onları nakde çevirmek mi?" diye sordu, ona sırtarak, arkasında gökyüzü inanılmaz derecede mavi, kalbinin altında inanılmaz derecede gürültülü.

"Evet, bakalım onlar için ne kadar alabileceğiz.

Gülümsemesi büyüdü, gözleri yeni fikirlerle parladı. "Ahırını tamir edebiliriz.

"Tam istediğin gibi.

"Tam istediğim gibi. Güldü ve ses, tepelerindeki kuş cıvıltılarına ve etraflarındaki sıra sıra çam ağaçlarının esintisine karıştı. 'Partilere ev sahipliği yapabiliriz. Düğünler! Aman Tanrım, muhteşem olacak. Hayal edebiliyor musun?

Gülümseme sırası ondaydı. Buraya taşındığında kurduğu hayalle eşleşene kadar buranın her santimini onarmasına yardım edecekti. Hiçbir yere gitmiyordu.

"Bu inanılmaz," dedi oturduğu yerden ve kutuyu karıştırmaya başladı. 'Burada gerçekten bir hazine olduğuna inanamıyorum. Bu şeyler eski görünüyor. Eski ve değerli. Bunlarla çok şey yapabiliriz.

"Sanırım Edwin planlarınızdan memnun olacaktır. Ben onu tekrar kendine çekti ve dudaklarını yanağında gezdirdi. "Birlikte yaptığımız sürece.

'Sen varsan ben de varım,' dedi. "Tabii benim çılgın fikirlerimden sıkılmadıysan.

"Asla.

"Asla mı?

'Sonsuza kadar bu işin içindeyim, Peaches. Çılgın fikirler ve hepsi.'

Ona sırtıttı. "Tamam. Ben de. Anlaştık." "Anlaştık. Ve bunu mühürlemek için onu öptü.

Teşekkür

Her zaman olduğu gibi, One More Chapter ekibine ve bu kitapları mümkün kılan HarperCollins'teki herkese çok teşekkür ederim. Hepiniz sayesinde gerçekten bir rüyayı yaşıyorum. Charlotte, Jennie, Emma, Chloe, Arsalan, Christina ve Jo, öykülerimi kitap haline getirmek ve sonra da bu kitapları okuyucuların eline ulaştırmak için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız bunu gerçekten yapamazdım.

Birçoğunuz gibi ben de iyi bir Noel romantik komedisine bayılıyorum, ancak bu süper sakarin, süper iffetli olanlar beni her zaman daha fazlasını istemek zorunda bırakıyor. Umarım bu hikâye o sıcacık Noel kaşıntısını giderir ama jeneriğin hemen öncesinde yakın ağızlı bir öpücükten biraz daha fazlasıyla!

En sevdiğim animasyon Noel filmi Garfield'ın Noel'idir ve bu nedenle 'eski aşk mektuplarını bulma' sahnesi buna ve elbette Bennett'in köpeğinin adının Odie olmasına bir selamdı. Yani, Garfield'a bir selam!

Bulması çok zor olan bir anne arkadaş olduğu için, otobüs duraklarındaki beyin fırtınası seansları için ve Scrabble'ın seksi olabileceği gibi çılgın bir fikri paylaştığı için Jamie'ye özel olarak teşekkür etmeliyim. Haklıydın ve umarım o sahnenin hakkını vermişimdir!

Kız kardeşim Liz'e, o Noel ağacı çiftliğini hiç açmadık, ama onun hakkında yazmak oldukça yakın bir ikinciydi. Ve şimdi senin adını taşıyan iki köpeğin var! Gerçek bir onur.

Bu evde teknoloji ile ilgili her şeyi yapan ve hala anlamadığım halde bana wifi'nin ne olduğunu ve cep telefonu sinyalinden farkını açıklayan kocama. Sen en iyisisin ve ölene kadar senden bilgisayar konusunda yardım istemeyi ve unuttuğum şifreler konusunda seni sinirlendirmeyi dört gözle bekliyorum.

Her zaman yazının nasıl gittiğini sorduğu için anneme ve benimle gurur duyduğunu söylediği için babama. Çocuklarıma sadece siz olduğunuz için. Hepinizi çok seviyorum.

Ve siz okuyuculara, üç kitaba ulaştık ve burada benimle ve tüm Rüya Limanı ekibiyle birlikte olduğunuz için ne kadar teşekkür etsem az! Okuduğunuz için her zamanki gibi teşekkürler!

Okuma Grubu Soruları

1. Bennett ve Kira ilişkilerine farklı kişilikler getirerek zıt kutuplar birbirini çeker kavramını somutlaştırıyor. Sizce bu gerçek hayattaki ilişkilerde işe yarar mı?
2. Noel ağacı çiftliği ortamının sıcak ve romantik atmosferi hikâyenin sevgi ve birlik temalarını nasıl güçlendiriyor?
3. Hikaye, yeniden başlama temalarını, yaşamın değerini ve toplum ve gizemlerin çözülmesi. Bu temaların kitap boyunca nasıl yansıtıldığını görüyorsunuz?
4. Noel Ağacı Çiftliği karmaşık ve beklenmedik olayları araştırıyor geçmiş aşkın geri dönüşü. Siz hiç benzer bir senaryoyla karşılaştınız mı? Eğer karşılaştıysanız, bu durum ilişkilere bakış açınızı nasıl etkiledi?
5. Hikayenin sonunda 'ev' Kira ve Bennett için ne anlama geliyor ve başlangıçtaki görüşlerinden nasıl farklılaşıyor?
6. Kitap, Bennett ve Kira için yeni olasılıkların kapısını açan şaşırtıcı bir keşifle sona eriyor. Siz onların yerinde olsaydınız, bu yeni keşfedilen hazineyle nasıl başa çıkardınız ve sizce bunun birlikte geleceğiniz üzerinde nasıl bir etkisi olurdu?

YOUR NUMBER ONE STOP

BİR BÖLÜM DAHA

FOR PAGeturning BOOKS

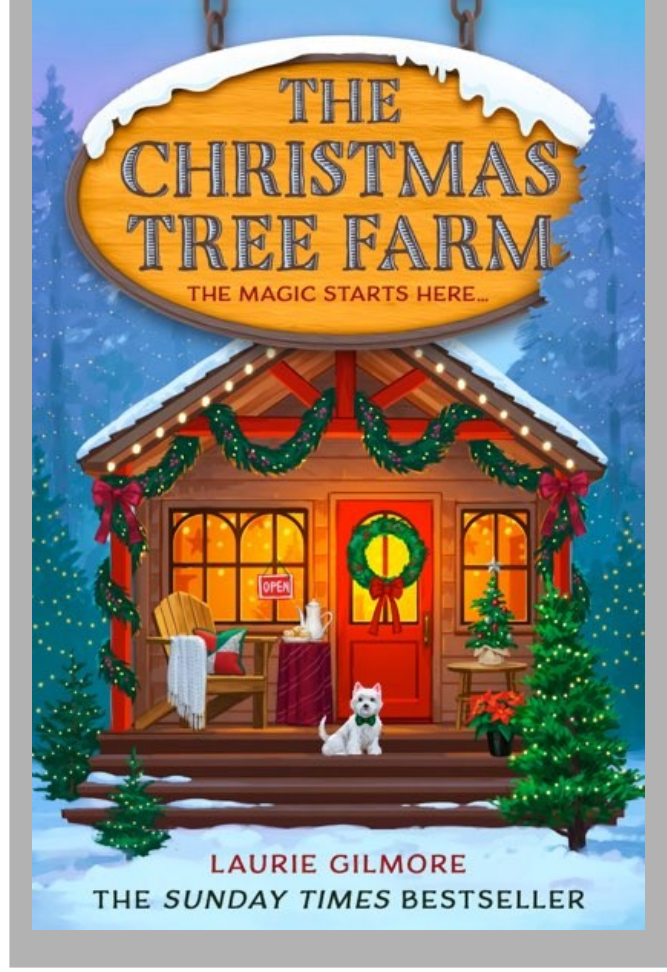
Yazar ve One More Chapter, bu hikayenin yayınlanmasında
emeği geçen herkese teşekkür eder...

Analitik Jo mes Brackin Abigail Fryer	Horper360 Emily Gerbner Jean Marie Kelly emma sullivan Sophia Wilhelm	HarperCollins Dağıtım Ekibi HarperCollins Finans ve Telif Hakları Ekibi
Ses Fionnuala Barrett Ciara Briggs	Uluslararası Soles Peter Borcsok Ruth Burrow Colleen Simpson	HarperCollins Hukuk Ekibi
Sözleşmel er Laura Amos Laura Evans		HarperCollins
Tasarım Lucy Bennett Fiona Greenway Liane Payne Dean Russell	Pazarlama ve Tanıtım Chloe Cummings Emma Petfield	Teknoloji Ekibi
Digital Soles Lydia Grainge Hanna h Lismore Emily Scorer	Operasyon Melissa Okusanya Hannah Stomp	UK Soles isabel Coburn Jay Cochrane Sabina Lewis Holly Martin Harriet Williams Lea h Woods
Editorial Janet Marie Adkins Kara Daniel Arsalon Isa Charlotte Ledger Ajebowale Roberts Jennie Rothwell Emily Thomas	Haklar Helena Font Brillas Ashton Mucha Zoe shine Aisling Smythe	e-Ticaret Laura Carpenter Modeline ODonovon Charlotte Stevens Christina Storey Jo Surmon Rachel Ward
	Ticari Pazarlama temel bağlantı	Ve diğer her Ben Hurd'daki teslimattan itibaren zincir
	Eleanor Slater	kitapçıların sürücüleri kütüphanecilere ve ötesine!

Okuduğunuz için teŖekkürler...

Umarız [Noel Ağacı Çiftliği](#)'ni beğenmişsinizdir!

Sözcüklerin yayılmasına yardımcı olmak için tercih ettiğiniz tüm platformlarda bir inceleme bırakın!

Laurie'yi son çalışmalarıyla ilgili tüm güncellemeler için
[Instagram'da](#) takip etmeyi unutmayın.

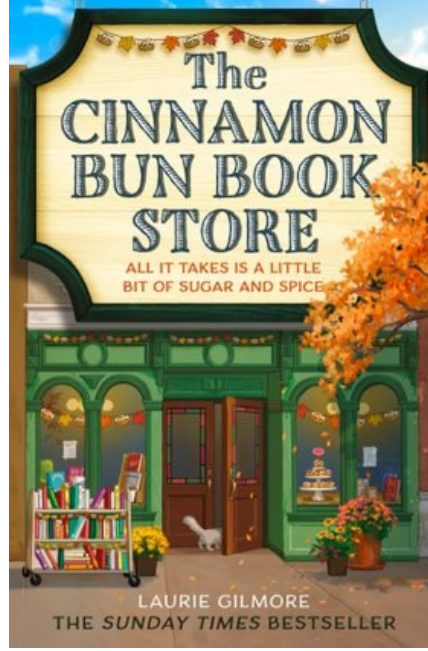

Jeanie'nin teyzesi ona küçük bir kasaba olan Dream Harbor'daki çok sevilen Pumpkin Spice Café'yi hediye ettiğinde, Jeanie sıkıcı masa başı işinden uzakta yeni bir başlangıç yapma şansına atlar.

Logan, Dream Harbor'ın dedikodularından ne pahasına olursa olsun kaçınan yerel bir çiftçidir. Ama Jeanie'nin gelişi Logan'ın rutinini bozar. ve sinir bozucu bir şekilde neşeli olan yeni kızla hiçbir şey yapmak istemiyor, ancak kendini açıklanamaz bir şekilde ona çekilmiş buluyor.

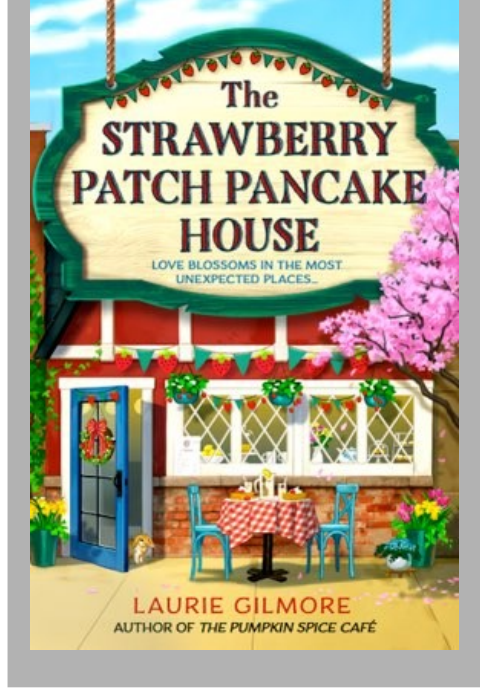
Jeanie'nin mutlu-şanslı tavrı huysuz ama muhteşem Logan'ı kazanacak mı, yoksa bu şehirli kız aradığını buldu mu?

onun cazibesine ya da balkabağı baharatlı lattesine kanmayacak biri.

Tarçınlı Çörek Kitabevi'ndeki bir kitapta gizli bir mesaj ortaya çıktığında, **Hazel** bunu anlayamaz. Sayfalar arasında daha fazla gizli kod ortaya çıktıkça ipuçlarını takip etmek için... sadece ona yardım edecek birine ihtiyacı var.

Güzel ve dışa dönük balıkçı **Noah**, her zaman maceraya hazırdır. Bu yüzden Hazel, Noah'dan yardım istediğinde romantizm aramamaktadır, ancak hazine avı onları Dream Harbor civarında, aralarındaki inkar edilemez kimya, kitapçının sattığı fırından yeni çıkmış tarçınlı çörekler kadar sıcak olabilir...

Ünlü bir şef olan bekâr baba **Archer**, küçük bir kasabaya taşınmayı, hele hele bir krep restoranı işletmeyi hiç planlamamıştır. Ama Dream Harbor'ın yeni bir şefe ihtiyacı vardır ve Archer'ın kızı Olive'i büyütmek için bir topluluğa ihtiyacı vardır.

Iris hiçbir zaman birkaç aydan fazla bir işte tutunmayı başaramamıştır. Belediye Başkanı Kelly, Archer'ın ve Iris'in müsait olabileceğini düşününce ürperiyor.

Archer ve Iris yeni rollerine alışmaya çalışırken, acaba ilk başta düşündüklerinden daha fazla ortak noktaları olabilir mi?

Siz de seveceksiniz...

Daha fazla romantik komedi mi istiyorsunuz?

Jack Strange'in [Look Up, Handsome](#) kitabına bayılacaksınız.

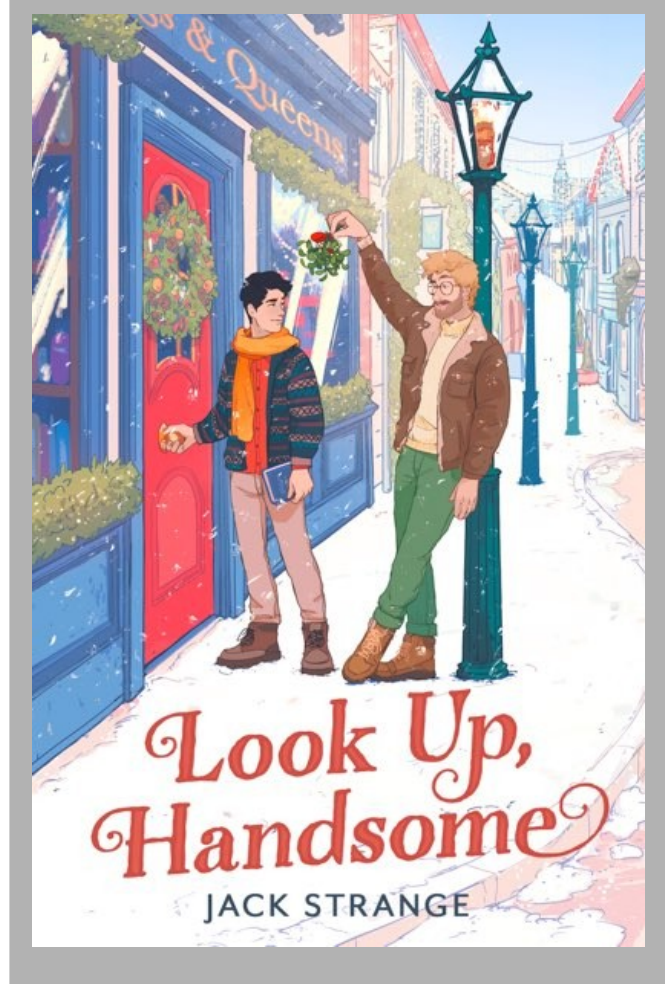
Hay-on-Wye'in tek queer kitapçısı her zaman bir faaliyet kovanıdır. Bu yüzden kapanma tehlikesiyle karşı karşıya kaldığında

Dükkân sahibi **Quinn Oxford**, sevgili dükkânını kurtarmak için ne gerekiyorsa yapmaya kararlıdır.

Ta ki romantik roman yazarı **Noah Sage** kasabaya gelene kadar. Muhteşem, düşünceli ve orada olmaktan açıkça mutsuz olan Noah, Quinn'in ihtiyaç duymadığı bir dikkat dağıtıcıdır. Noah'nın Hay ile bir geçmişi vardır ve bununla yüzleşmek istemez. Ama kar onu mahsur bıraktığında, başka seçeneği kalmaz.

Hay küçük bir kasabadır, yani Quinn nereye gitse Noah ile karşılaşmaktan kendini alamaz. İkili birbirine yakınlaştıkça, Noah'nın Hay'e karşı olan hislerinin

Çözülecek mi? Quinn gerçek hayatta bir aşk yaşayıp sevgili kitapısını kurtarabilecek mi? Yoksa bir Noel mucizesine mi ihtiyacı olacak...

Kopyanızı [buradan](#) alın!

Lucy Chalice'in [yazdığı Flörtün Temelleri](#) kitabını da seveceksiniz.

Dr. Hannah Havens başarılı, bağımsız ama böğürtlen alılığındaki bir kirpi kadar dikenlidir. Ve kesinlikle aşk aramıyordu. O geri döndüğünde

büyüdüğü küçük kasabada, ihtiyacı olan son şey, bir zamanlar öpüştüğü, çileden çıkarıcı derecede muhteşem Teddy Fraser'la karşılaşmaktır. Teddy kesinlikle tam bir çapkındır, şimdiye kadar tanıştığı en büyük çapkındır ve ne pahasına olursa olsun uzak durması gereken biridir.

Ancak Teddy'den uzak durmaya çalışsa da Teddy sürekli karşısına çıkmaya devam eder. Hannah'nın ona karşı sabrı

Açıkça neşeli bir mizacı var ama patronu onu insan ilişkileri becerilerini geliştirmesi konusunda uyarmış.

Yeni sabrını denemek için Teddy Fraser'dan daha iyi kim olabilir? Cana yakın ve karizmatik kişiliğiyle Hannah'nın onun cazibesinden sonsuza dek kaçamayacağı kesindir...

Kopyanızı [buradan](#) alın!

İyi okumalar!

Laurie Gilmore küçük kasaba romantizmi yazıyor. Dream Harbor serisi ilginç kasaba halkı, rahat ortamlar ve bayıltıcı romantizmle dolu. Tatlılık ve baharatın mükemmel dengesine sahip kitaplar bulmayı seviyor ve kendi yazılarında da bunun için çab alıyor. Eğer Stars Hollow'da yaşamayı dilediyseniz (ya da Luke ve Lorelai'ın bir an önce bir araya gelmesini dilediyseniz!) o zaman kitapları tam size göre.

Ayrıca Laurie Gilmore

The Pumpkin Spice Café
Tarçınlı Çörek Kitap Mağazası
The Strawberry Patch Krep Evi

OMC Haber Bültenine Abone Olun

One More Chapter, HarperCollins'in ödüllü küresel bir bölümüdür.

En son e-Kitap fırsatlarımızı almak ve tüm yeni sürümlerimizden haberdar olmak için [buradan](#) bültenimize abone olun!

Ekip ile tanışın:

www.onemorechapter.com

Tartışılmaz aksiyonlar mı yazıyorsunuz?

Yeni sesleri duymayı seviyoruz.

Romanınızı nasıl göndereceğinizi şu adresten öğrenin:

www.onemorechapter.com/submissions

Bizi takip edin!

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.

Level 13, 201 Elizabeth Street

Sydney, NSW 2000, Avustralya

www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada

Bay Adelaide Centre, East Tower

22 Adelaide Street West, 41. Kat

Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada

www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India

A 75, Sektör 57

Noida, Uttar Pradesh 201 301,

Hindistan www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand
Unit D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık
HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF,
Birleşik Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

